

சிறப்புப்பாயிரம்.

எனெருஞ் சேனை சயிலனுக் கெஞ்ஞான் றும்
பூனா மாலே புனைந்தணிந்தான்—மாணப்
பவப்புணரி நீந்தியிடப் பாரதிநூல் செய்த
சிவப்பிரகா சையன்மூன் றோந்து. *

சிவப்பிரகா சக்தரவன் றோந்து. எனப்பாடங் கொள்வாரு முளா

இதிலடங்கியபிரபந்தங்கள்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்சரிதம்.

- க. சோணசைலமலை.
- உ. நால்வர்நான்மணிமலை.
- ங. திருச்சேந்திலந்தாதி.
- ச. பழமலையந்தாதி.
- ரு. பிஷ்டாடனநவமணிமலை.
- கூ. பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்.
- எ. பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை.
- அ. நன்னெறி.
- கூ. திருவேங்கைக்கோவை.
- கௌ. திருவேங்கைக்கலம்பகம்.
- கக. திருவேங்கையுலா.
- கஉ. இட்டலிங்கவபிஷேகமலை.
- கங. இட்டலிங்கநெடுங்கழிநெடில்.
- கச. இட்டலிங்கக்குறுங்கழிநெடில்.
- கரு. இட்டலிங்கநிரஞ்சனமலை.
- ககூ. இட்டலிங்கக்கைத்தலமலை.
- கஎ. சிவஞானபாலையசுவாமிகள்தாலாட்டு.
- கஅ. சிவஞானபாலையசுவாமிகளநெஞ்சவிதூது.
- ககூ. சிவஞானபாலையசுவாமிகள்திருப்பள்ளியெழு.
- உௌ. சிவஞானபாலையசுவாமிகள்பிள்ளைத்தமிழ்ச்சீ.
- உக. சிவஞானபாலையசுவாமிகள்கலம்பகம்.
- உஉ. இட்டலிங்கவகவல்.
- அரும்பதக்குறிப்புரை.

நாலாசிரியர்வணக்கம்.

புனையெழில் வடிவி னுலோர் பொதுமகட் கண்ட மைந்தர்
மனமெனப் புலவர் நெஞ்ச மருளுமின் றமிழ்ப்பா மாலை
சினவிடை யவற்கே சாத்துஞ் சிவப்பிர காச னென்னும்
முனைவனெம் மடிகள் பாது முளரிகண் முடிமேல் வைப்பாம்.

சிவசண்முகன் றுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ச ரி த ம்.

கடல்புடைகுழந்த இந்நிலவுலகத்திலே, முற்காலத்திலே, வேதாகமங்கள் மறைய, இல்லறமுதலிய நல்லறநெறிகள் குறையச், சமணமுதலிய புறச் சமயங்கள் நிறையச், சைவசமயமும் அதற்கின்றியமையாத முக்கிய சின்னங்களாகிய விபூதிருத்திராக்க சாதனங்களும் நாடோறும் அருகின. அது கண்டு, சித்தர்களும் இருடிகளும் ஒருங்கு சேர்ந்து, திருக்கையிற்சென்று, திருந்திதேவாரூள்பெற்றுச், சந்நிதியையடைந்து, சிவபெருமானைத் தரிசித்துக், கைகளைச் சிரமேற்குவித்துத் தோத்திரஞ் செய்து நின்றார்கள். அப்பொழுது, சிவபெருமான் அவர்கண்மீது கருணைமீக்கூர்ந்து, “அன்பர்களே! உங்களுக்கு யாதுகுறை?” என்று வினாவியருள; அவர்கள் அடியற்ற மசம்போல நிலத்திலே வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து நின்று, “எம்பெருமானே! பூமியிலே வேதசிவாகமங்களிற் கூறப்படும் சமயவேந்தாகிய சைவம் தழைத்து மிளிரவும், சமணமுதலிய சமயங்கள் இளைத்தொளிமழுங்கவும் திருவருள் செய்யவேண்டும்.” எனப் பிரார்த்தித்து, அங்ஙனமே அநுக்கிரகிக்கப்பெற்றுத், தங்கள் தங்களிடத்தைச்சார்ந்து, சைவசமயத் தழைத்தோங்குங் காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அதுநிற்க.

உலகமாதாவாகிய உமாதேவியார் அக்காலத்துச் சித்தர்முதலியோர் பெற்ற அநுக்கிரகார்த்தம் ஒருதிருவிளையாடலையுன்னி, நீர்விளையாட விரும்பிக், திருக்கைலாசமலையின் பக்கத்தில் சண்பகமுதலிய மரங்களடர்ந்த ஒரு சோலையையும் அதன் நடுவே நாற்புறமுகோப்புவாய்ந்த ஒரு தடாகத்தையுஞ் சிருட்டித்துக், கணநாதராகிய சுங்குகள் னரையழைத்து, “யாம் நீராடிவரும் வரையில் ஒருவரையும் உள்ளே விடாதுபிழிக.” என வற்புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, அவரை வாயிற் காவலராக நிறுத்திச், சரஸ்வதி இலக்குமி முதலாகிய தெய்வப்பெண்களோடு பாங்கியரும் புடைகுழந்த தடாகத்திலிறங்கி நீர்விளையாடுகையில், திருக்கைலாச மலைச்சாரலிலுள்ள சிறப்புக்களைக் கண்ணுற்று அங்கெழுந்தருளிய சிவபெருமான், சோலையையும் அதன்டுவி லுள்ள தடாகத்தையுங் கண்டு அத்தடாகத்தின் வாயிலையடைந்து, அங்கு நின்ற சங்குகன்னர் சிவபெருமானென்றறிந்து ஒன்றும் விண்ணப்பஞ்செய்யாது அஞ்சி வாளா நின்றமையால் உள்ளே செல்ல; நீர்விளையாடிக்கொண்டிருந்த உமாதேவியார் கண்டு வெள்கித், தெய்வமகளிரோடும் ஒரு பக்கத்தி

லொளித்தனர். எம்பெருமான் அதை உற்றுணர்ந்து விரைந்து வாயிலே யடைந்து, சங்குகன்னரை நோக்கி, “உமையினது நீர்வினையாடலை நமக்குக் கூறாத குற்றத்தால் நீ பூமியிலே மனிதப்பிறப்பை அடைவாயாக.” என்று தமது அதுக்கிரக சித்தியின் பொருட்டு அருளிச்செய்ய; அதுகேட்ட சங்குகன்னர் சத்திசிவ சந்ரிதானங்களை நீங்குதற்கேதுவாகிய இக்குற்றத்தைச் செய்தேனெனென்று மனங்கலங்கிச், சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, “எம்பெருமான் றந்த இச்சாபம் நீங்குநான் எந்நான்” என்று பிரார்த்தித்தனர். உடனே கடவுள் கிருபைகூர்ந்து, “நீ பூமியிலே பிறந்து வேதசிவாகமங்களை விளக்கிச், சைவசமயத்தை விருத்திசெய்து, எப்பொழுது நமது குமாரனாகிய சுப்பிரமணியனோடெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்வாயோ அப்பொழுதே இச்சாபம் நீங்கிச், சின்னாளிலே நம்முருவத்தை யும் பெறுவாய்.” என்று அதுக்கிரகித்தனர்.

பின்பு சங்குகளார் பூமியிலே யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறவாது, சிவந்த சடையையும், குண்டலம் பொருந்திய காதையும், கல்லாடையோடு விபூதி ருத்திராக்கங்களுமணிந்து சிவலிங்கமயமாய் விளங்குந் திருமேனியையும், சின்முத்திரையோடு கூடிய வலக்கரத்தையும், விபூதிப்பையையும் மாத்திரைக்கோலையும் தாங்கிய இடக்கரத்தையும், லங்கோடு கௌபீனம் பொருந்திய திருவரையையும், திருப்புன்முறுவலோடுகூடிச் சிவாகமத்தையுபதேசித் தருளும் செவ்வாயையும், அஞ்செழுத்தை அகலாதுச்சரிக்கும் நாவையும்பெற்றுப், பத்துவயதோடு விளங்கும் மானுடத்திருமேனிதாங்கி, ஞானசூரியன் போல மயூராசலத்துக்குச்சமீபமாகக் கீழைச்சமுத்திரத்திலேயுதித்து, அந்தச் சமுத்திரதீரத்திலே ஓராச்சிரமங்கண்டு, அதிலே சில சித்துக்கள் விளங்கச் சிவயோகசமாதியோடு எழுந்தருளியிருந்து தம்மிடத்து அன்புபூண்ட டைந்த சித்தர் முதலிய அடியவர்களுக்கு வேதாகமங்களிற் கூறப்படும் ஞானசித்திகளையுபதேசித்துச், சில காலம் வீற்றிருந்து, பின்பு பெருமுக்கல் மலைமுதலிய பலமலைகளினும் வனங்களினுஞ் சென்று, அங்குள்ள சித்தர் முதலாயினோர்க்கும் அதுக்கிரகித்து, அச்சமுத்திரதீரத்திலுள்ள ஆச்சிர மத்திலே மீளவும் வந்திருந்தார். பாலவயதோடு சமுத்திரத்திலே திருவவ தாரஞ்செய்து சித்திகளில் வல்லராயிருந்தமையால், இவருக்குப் பாலசீந்திரி, என்னுந் திருநாம முண்டாயிற்று.

இவ்வாறு பாலசித்தர் அவ்வாச்சிரமத்தில் வீற்றிருக்கு நாளில் ஒரு நாள், சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையின்படி திரிலோகங்களிலும் சஞ்சரிக் கின்ற நாரதமுனிவர் சித்தரிடம் வந்து, அவராற்செய்யப்பட்ட உபசாரத் தைப்பெற்று மகிழ்ந்து, அவரை நோக்கி, “இவ்வாச்சிரமத்திற்கு மேற்றி சையிலே மயூராசலமென்று ஒரு திவ்வியகூத்திரமிருக்கின்றது: அது, தன்னையடைந்தவர்கள் வேண்டியவாங்களை வேண்டியவாறே பெறும்படி மயூரமானது மலையருக்கொண்டு முருக்கடவுளை வழிபட்டு வாகனமாகப்

பெற்றது.” என்று குறிப்பால் விளக்கச், சித்தர், “அச்சரித்திரத்தை விரித் துரைத்தல் வேண்டும்” என்று வேண்டிக்கொண்டனர். முனிவர் “முன்னே முருகக்கடவுளது வேலாயுதத்தினுற் கிழிக்கப்பட்டு யுத்தத்திலே மயிலுருக்கொண்ட சூரனுனவன், பின்னே ஞானத்தையடைந்து, அக்கடவுளை வணங்கிநின்று, “சுவாமி! அடியேனை வாகனமாகக் கொண்டருளவேண்டும்.” என்று பிரார்த்திக்கக், கடவுள் “நீ இப்பிறப்பிற்செய்த பாவங்கள் ஒழியும்வண்ணம் தொண்டைநாட்டிலே பெண்ணை நதிக்கும் மாவீர்திய பருவதத்திற்கும் நடுவிலுள்ள பூமியிலே தவஞ்செய்து சுத்தனைபின் நாம் அவ்வாறே கொண்டருள்வோம்.” என்று அருளிச்செய்தனர். அதனால், அவன் அவ்விடஞ்சென்று, மயில்வடிவாயமைந்த மலைரூபமாயிருந்து, முருகக்கடவுளைக் குறித்து ஒருவருடந் தவஞ்செய்ய, எம்பிரான் எழுந்தருளிவந்து அவனை வாகனமாகக் கொண்டருளி, இன்னும் வேண்டும்வரம் கேளென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். உடனே சூரன் பணிந்து, “இம்மலை என்னுடைய அம்சத்தால் மயூராசலமென வழங்கவும் இதில் தேவரீர் எந்நாளும் வீற்றிருந்து அடியார்களுக்கு அருள்பாலிக்கவும் வேண்டும்.” என்று வேண்டிக்கொள்ளக், கடவுள் “இம்மலையின்கண்ணே பாலசித்தன் என்பவன் சிவபெருமானுற் றனக்குக்கிடைத்த சாபத்தை நீக்கிக்கொள்ளுமாறு நம்மைக்குறித்துத் தவஞ்செய்வான்; யாம் அவனுக்கு அதுக்கிரகிக்கவேண்டி இம்மலையின்கண்ணே வந்து, அன்றுமுதல் எந்நாளும் நீக்கமின்றி வீற்றிருப்போம்.” என்றும், ஆகையால் அதனையடைந்து அருந்தவமியற்றில் எண்ணியகருமம் எளிதிற் கைகூடும்.” என்றும், திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த்தானமாயினார்.

அப்பொழுதே மயூராசலத்தையடைந்து, அம்மலையினுச்சியிலேறி அங்குள்ளசீனையில் ஸ்நானஞ்செய்து, விபூதிருத்திராக்ஷந்தரித்துச் சிவபூசை முடித்துப், பத்மாசனமாக இருந்து, முருகக்கடவுளைக்குறித்து முப்பத்தைத்த வருஷம் தவயோகமும், பின் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து சிலகாலங்கடுந் தவமும் புரிந்தும், கடவுள் பிரசன்னமாகாமையினால், அவருடைய தேவி மார்களைக்குறித்துப் பலநாளாகத் தவஞ்செய்தார். அக்காலத்தில், வள்ளிநாயகி முருகக்கடவுளைநோக்கி, “நம்மைக்குறித்து நெடுங்காலமாகத் தவஞ்செய்கின்ற பாலசித்தனிடம் சென்று அதுக்கிரகிக்கவேண்டும்.” எனப்பிரார்த்திக்கக், கடவுள் வள்ளிநாயகியைப்பார்த்து, “அப்பாலசித்தன் சிவாபராதியாதலால் அவனுக்கு அருள்பாலித்தல் முறையன்று.” எனக் கட்டளையிடும் மேலு மேலும் தேவியார் வேண்டல்கண்டு முனிந்து, “பெண்ணே! நீ சிவாபராதியிடத்தில் இரக்கம் வைத்திருக்கின்றாயாகலின் நமதருகில் நில்லாது அகலுதி.” என்று மேல்விளைவைநோக்கி மறுத்தருளினார். உடனே தேவிமாரிநுவரும் சித்தகன்னிகைகளாக வடிவவகொண்டு சித்தருக்கு முன் வந்துநிற்க; அதுகண்ட சித்தர் முருகக்கடவுளுடைய தேவிமார்களை நம்மையாட்கொள்ள இவ்வுருக்கொண்டு எழுந்தருளினாரெனத்துணிந்து உபசரித்து, “நீர்யாவர்? இங்கு வந்தகாரணம் யாது?” என்று வினவினர். அக்கன்

னியர்கள் “இவ்விடத்தில் சித்தர்கள் இருப்பதையறிந்து நாமும் வசிக்க விரும்பி வந்தேம்; நீர் எங்களைப் புத்திரிகளாகப்பாவித்து ஆதரிக்கவேண்டும்.” என்று கூற, அதற்கு அச்சித்தர் மனமகிழ்ந்து உடன்பட்டமை கண்டு, சேவதச்சுறல் அம்மலையின் மேல் ஒருமாளிகை சிருட்டிப்பித்து, அதிலே தாம் வீற்றிருந்துகொண்டு, “யாவர்வரினும் உள்ளே விடவேண்டு வதில்லை.” என்று சித்தரை வாயிற்காவலராகநிறுவி, அவராலே தினமும் கொடுக்கப்பட்ட காய், கனி, கிழங்கு முதலியவைகளை உவந்து ஏற்றருளி வந்தார்கள்.

தேவிமார் இங்ஙனமிருக்குநாட்களில், ஒருநாள் முருகக்கடவுள் திரு வுளமிரங்கி இவர்களை எங்குந்தேடி இளைத்தவர்போல நடித்துக்கொண்டு மயூராசலத்தையடைந்து, அம்மலையின்மேலேறி, அதன்மேல் அதிவிசித் திரமாக நவமணிகளால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் மாளிகையை உற்றுநோக்கி, அதனுள்ளேசென்று தேவிமார்களைப் பார்த்தனாக்கிரகஞ் செய்யவேண்டு மென்னும் கருத்தால் ஓர் அரசகுமாரவடிவங்கொண்டு, கையிலே வேல்வாள் வில்முதலியவற்றையேந்தி அம்மாளிகையின் வாயிலிலே துழையப்போக; அத்தருணத்தில், காவலராக நின்ற சித்தர் சிவபிரான்றந்த சாபசம்பந்தத் தால் அவரை முருகக்கடவுளெனத் துணியாது, “இராஜகுமாரனே! இம் மாளிகையில் சித்தகன்னியர்கள் வசிக்கின்றார்கள்: நீயோ யுத்தசன்னத்த னாய் வந்திருக்கின்றாய்: நின்னோடெதிர்த்துச் சமர்புரிவார் இங்கொருவரு மில்லை: அன்றியும், மதுநீதியறிந்த அரசர்களுக்கு ஒத்தவரசர்களோடன்றிச் சித்தர் முதலியவர்களோடு யுத்தஞ்செய்வதும் அறமன்று. ஆகையால், இதைவிட்டுப்போவதே தகுதி.” என்றார். இவ்வாறுரைத்தும், கேளாது கடவுள் உள்ளேசெல்லத் துணிதலைச் சித்தரறிந்து, உள்ளேயிருக்கும் தேவி மார்களைத் தியானித்து, அவர்களால் அத்திரசத்திரவித்தையுபதேசத்தோடு ஆயுதங்களையும் தேர்முதலியவற்றையும் சிருட்டித்தருளப்பெற்று, அவர்கள் கிருபையால் முருகக்கடவுளோடெதிர்த்து, அவரால்விடப்பட்ட ஆயுதங்க ளனைத்தையும் தடுத்தமையேயன்றி, அவர்விடுத்த வேலாயுதத்தையும் தேவி மார் தியானபலத்தால் கைப்பற்றினர். அக்காலையில், கடவுள் மிகுதியும் கோபமுடையவர்போல வில்புத்தத்தையிடுத்து, மல்புத்தத்தைத் தொடங் கிச் சித்தரது மார்பிலேயறைந்து கீழேதள்ளி, எலும்புகளொடியும்வண் ணம் குத்த; அதனால், சித்தர் மிகவும் சோகத்தையடைந்தும், கடவுளைப் பரிசிக்கப்பெற்றமையால் விரைந்து வருத்தநீங்கி, இவர் முருகக்கடவுளே யென்று உணர்ந்தெழுந்து நமஸ்கரித்துத் துதித்துச், “சுவாமி! அடியேன் செய்த இக்குற்றத்தைப் பொறுத்துச், சாபத்தையும் நீக்கியருளல்வேண்டும்.” என்று பிரார்த்தித்தார்.

முருகக்கடவுளும் அவ்வாறேயருள்செய்து உள்ளேயெழுந்தருளிச் சிங்காசனத்திலே வீற்றிருக்க; உடனே சித்தரும் தேவிமார்களை யலங்கரிப் பித்து அழைத்துவந்து அவர்களோடும் வணங்கிநின்று, “அடியேன்

புத்திரிகளாகப் பாவிக்கப்பட்ட இச்சன்னியர்களைத் தேவரீர் திருமணமுடித்து இத்தலத்திலேயே எங்காளும் வீற்றிருத்தருளாவேண்டும்.” என்று வேலாயுதத்தையும் சத்திசூழில்வைத்து விண்ணப்பித்தார். கடவுளும் அதற்கிணையந்து, சிவபெருமான் உமாசேவியாரோடும் கணஞ்சன்குழ எழுந்தருளும்படி தியானிக்க; எம்பிரானும் அவ்வாறே சேவியாரோடுமெழுந்தருளி மயன்வருத்த மணமண்டபத்திலே வீற்றிருத்தார். முருகக்கடவுள் சிவபெருமானுடைய ஆளுஞ்ஞாயல் பிரமதேவர் திருமணச்சடங்கூடந்தச், சித்தர் தத்த நீர்வார்க்கக், சன்னியாசிகளையுத் திருமணப்பூரித்தார். அவ்வமையத்திற் சிவபெருமான் சித்தரைநோக்கி, “நம்முடைய சாபத்தினின்று நீங்கிய நீ இந்த ஸ்தலத்தில் நமது குமாரனாகிய சுப்பிரமணியனோடு இன்னும் ஐந்து வருடமிருந்து உலகத்திலே சைவசமயத்தை விருத்திசெய்து பின் நம்மிடத்திற் கலப்பாயாக.” என்றுகட்டளையிட்டுத் தமது திருவருட்குறியாகிய ஒரு சிவலிங்கமும் அங்கேதோன்றும்படி அதுக்கிரகித்து எழுந்தருளினார்.

அவ்வாறே சித்தர் முருகக்கடவுளோடு மயூராசலத்திலிருக்கும்போது, ஒருநாள் கடவுள் சித்தரை நோக்கி, “நீ நம்பெருமான் ஆளுஞ்ஞாயடியே பூமியிற்சென்று பக்குவார்களுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து வருக.” என்று கட்டளையிட்டு, முத்துச்சிவிகை முதலியவற்றையுங் கொடுத்து அனுப்பியருள; சித்தர் சிவிகையிலேறி, அடியார் கூட்டத்தோடும் பலதேசங்களினுஞ்சென்று, அங்கங்குள்ள அன்பர்களுக்கு வேதாகமங்களினுயர்ச்சியையும் அவற்றிற் கூறப்படும் சைவசமயத்தினருமையையும் அதற்குரிய விபூதிருத்திராக்ஷ பஞ்சாக்ஷரங்களின் பெருமைகளையும் இவற்றைக் கைக்கொண்டு சிவபெருமானை வழிபட்டாலன்றி முத்திசித்தியாதென்பதையும் உபதேசித்துத் தம்முடைய ஆச்சிரமத்தையடைந்து, அங்கே பிரசன்னராக விளங்கும் முருகக்கடவுளை வழிபட்டுவருவாராயினர். சிவஞானத்தை யாவருக்கும் உபதேசித்து வந்தமையாற் சித்தருக்குச் சீவஞானபாலசித்தர் என்னுந் திருநாமமுண்டாயிற்று. அக்காலத்தில், எம்பிரான் சித்தரை நோக்கி, “வேண்டியவார்களைப்பெற்றுக்கொள்.” என்று கட்டளையிட; சிவஞானபாலசித்தர் நமஸ்கரித்து நின்று, “சுவாமி! அடியேனுண்டாக் கப்பட்ட இந்த மடத்திலே அடியேனுடைய சீடன் ஆசாரியாபிடேகம் பெற்று மாணக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம்புரிந்துகொண்டு விளங்கும்படி தேவரீருடைய திருவருளைப் பதித்தல்வேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.

முருகக்கடவுள், இதற்குமுன்னே * பச்சைக்கந்த தேசிகர் மரபிலே புத்திரப்பேறில்லாமல் வருந்திய அம்மவை என்பவன் பெருமுக்கல் மலையை

* இவ்வாசிரியர் கண்டாதேயத்திலேயவதரித்து, மல்லிகார்ச்சுன பருப்பதத்திலே சிலகாலந்தவம்புரிந்து, சிவானுக்கிரகம்பெற்று, பின்னர் தென்றிசைநோக்கி வருங்கால் வழியிலே, சோமேசர் கட்டமுதளிக்கவுண்டு, மலையனுரையடைந்து, அங்கே சலத்திற் பதிந்துகிடந்த மரகதக்கடகமானது தானேவந்து தமது திருமேனியிலே பச்சையொளி பரப்பிப் பிரகாசிக்கும்படி அற்புதங்காட்டியருள, அது கண்ட அரசனால் யானைமுதலிய பலகிருதுகளுந்தந்த உபசரிக்கப்பெற்று, சிதம்பரத்தையடைந்து தெப்பிசுழற்று விளங்கியிருந்தவர்.

அடைந்து பாலசித்தர் திருவுளப்பாங்கின்படியே தினந்தோறும் திருவமுது கொள்ளும்படி சதுரக்கள்ளிப்பாலேக் கறத்துகொடுத்துக்கொண்டிருந்த ஒரு நாள், தையகூர்ந்து அப்பாலசித்தரளித்த பாற்பிரசாத சேடத்தாலுதித்து அருகே தொண்டுபூண்டொழுகி நிற்கும் புதல்வரையழைத்துச் சந்நியாசாச் சிரமந்தத்து, ஆசாரியாபிடேகமும் ஞானோபசேசமும் புரிந்து தமது அம்சத் திலே ஓர்மசம் அவரிடத்திலேயே பதியும்படிசெய்து, “நீ பாலையுணவாகக் கொண்டு சீடபரம்பரையோடு சிவஞானதேசிகனென வாழ்வாயாக.” என்று அதுக்கிரகித்து, மடத்திலிருத்திப் பின்பு சித்தரை நோக்கிப் “பிரமநிலையுணர்ந்த நீ பாலவயதோடு சித்தரைத்தங்கி யிருந்தமையால் இவ்வாச்சிரமத்திற்குப் * பிரமபுரமெனவும் பாலசித்தர் மடமெனவும் பெயர்வழங்குக.” என்று திருவாய்மலர்ந்து, அவருடன் மயூராசலத்தையடைந்து, முன்னர்ச் சூரனுக்கருளிய வரத்தின்படியே தமது தேவிமார்களோடும் வீற்றிருந்தருளினார். சித்தரும் அம்மலையிலே சிலகாலமிருந்து மிதுனமாதத்தில் திருவாதிரை நகரத்திரத்திலே அம்முருகச்சுடவுளுடைய சந்நிதிக்குத் தென்பக்கத்தில் விளங்கும் சிவலிங்கமயமாயினார். †

சிவஞானதேசிகர் அதுகண்டு அற்புதமுடையராய்ப் பலவாறு துதித்து, முருகச்சுடவுளுக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும் நித்திய நைமித்திகங்களைக் காலந்தோறும் வருவாமல் நடத்துவித்துக்கொண்டு மயூராசலத்திலும் பொம்மபுரத்திலும் சிலகாலமிருந்தனர். பின்பு காஞ்சிபுரத்தையடைந்து, ஏகாம்பரநாதரைத்தரிசித்து, அன்பர்கட்கு அருள்பாலித்து இருக்கும்பொழுது, விஷந்தீண்டியிறந்த ஒருவனை அன்பர் வேண்டுகோளின்படி உயிர்ப்பித்து, அவ்விடத்திலே எக்காலமும் விஷவாதனையில்லாதிருக்கவும் அதுக்கிரகித்தனர். அதுகேட்டு அந்நாட்டையாளும் நபாபு என்பவன், தன்மனைவிக்கு நேரிட்டிருக்கும் கொடிய சூலைநோயைத் தணிப்பித்துக்கொள்ளும் உத்தேசமுடையவனுப்ச் சந்நிதியையடைந்து வணங்கி வீண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள; அவனை நோக்கி, “ஏகாம்பரநாதர் சந்நிதி முதலியவற்றில் உன்றற்குறைக்கப்பட்ட நித்தியநைமித்திகங்களை முன்போல நடத்துவையாயின் இந்நோய் நீங்கும்.” என்று அருளிச்செய்து, விபூதியிட்டு அந்நோயைத்தணித்து, ஆலயங்கட்கு முன்னையினுமதிகமாக நிபந்தனைகளை நடத்துவித்து, அங்கே அவனுல் விளைநிலமுதலியவை விடுத்துக் கட்டுவிக்கப்பட்ட திருமடத்தில், அடியார்களால் மகேசுரபூசை முதலியவற்றை நடத்திக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தனர்.

சிலநாட் சென்றபின் அங்ககன்று, வழியிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு ‡ செய்யூரையடைந்து, அங்கே வேளாளநிற் சிலர் பரிசோ

* பிரமபுரம் என்பது பொம்மபுரமென்றாகிப் பொம்மைய பானையமென மரீஇயிற்று. † இச்சரித்திரவிரிவை மயூராசலபுராணத்துட் காண்க. ‡ சேயூரென்பது செய்யூரென வழங்குகின்றது.

தனையினிமித்தம் ஒரு புதுக்குடத்தில் நிறைத்து மறைத்துக்கொண்டுவந்த வெண்மணலைச் சருக்கரையாக்கி, யாவருக்குமளித்து, அவர்களால் நிலமுதலியவை விடுத்துக் கட்டுவிக்கப்பட்ட திருமடத்தில் வந்திருந்து, பின்பு தகழிணயாத்திரையை விரும்பிச் சிதம்பரத்தையடைந்து, ஸ்ரீநடேசப்பெருமானைக் காலந்தோறும் தரிசித்துக்கொண்டு சில நினம் வசித்து அத்தலத்தினின்று நீங்கி, இடையிலுள்ள தலங்களையும் தரிசித்து, மதுரையையடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு சங்கியிருந்தனர். அக்காலையில், தையல்வேலை செய்பவனொருவன் புதல்வற்பேற்றை விரும்பி அது காரணமாக மீனாட்சியம்மையின் சந்தியிற் கட்டுதற்கு அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களையும் நெடுங்காலமாகத் தையலாற் சித்திரித்த ஒரு அரியபாடத்தை அந்த அம்பிகையின் கட்டளைப்படியே, சிவஞானதேசிகர் சங்கியில் வைத்து, மனைவியுடன் வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள; உடனே சுவாமிகள் அச்சித்திரபாடத்தை நோக்கித் திருவுன் மகிழ்ந்து, அவ்விருவருக்கும் மூப்பையகற்றி, இளமையைத்தந்து, புத்திரப்பேற்றையுமளித்து, அத்தலத்தினிங்கி, மற்றைய தலங்களையும் தரிசித்து விருத்தாசலத்தையடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு சிலநாள் வாசஞ்செய்து, பொம்மபுரியைச்சேர்ந்து, தெய்வீகசித்தியோடு விளங்கியிருந்தார்.

இங்ஙனம் விளங்குநாட்களில், ஜீவகருணையால், அநேகருக்கு விபூதியளித்துக் கூன் குருடு முடமுதலிய அங்கவீணங்களையும், குடர்நோய் வெப்புநோய் காசமுதலிய கொடியவியாதிகளையும், மாந்திரிகர்களால் நீங்காதுவருத்திரின்ற வலிய பேய் முதலியவற்றையும் நீக்கியருளினார். இவற்றை அடுத்த கூனிமேட்டிலிருந்த ஒரு மாந்திரிகன் கண்டு, பொறுமைகொண்டு செஞ்சியையடைந்து, திரியம்பக மகாராஜாவைக்கண்டு, “இராஜாவே! தங்க ளாளுகையிலமைந்த பொம்மபுரத்திலிருக்கும் சிவஞானதேசிகரென்பவர் மிகவும் சித்துடையவர்போல நடத்துச் சளங்களை வஞ்சிக்கின்றனர்; ஆகையால் அவரைப் பரீக்ஷித்து நமது நாட்டைவிட்டகற்றுவதே தகுதி.” என்றனன். அதுகேட்ட அரசன் உடனே இளமைதொடுத்து நரைமுதிர்ந்த கூந்தலையுடைய தன்பெண்ணையும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து சிவஞானதேசிகரையடைந்து, தன் கருத்தை அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள; அப்பொழுதே திருநீறிட்டு, அந்நரையை மாற்றியருளினார். அதுகண்ட மாந்திரிகன் இவரை ஒரு வகையாகமருட்டி ஊரைவிட்டகற்றவேண்டுமென்னும் உத்தேசங்கொண்டு, அரசனை நோக்கி, “எங்களிருவருள்ளே கடவினுள்ளே மூழ்கிக் களாயேறுபவர்களே சித்தியில் வல்லவர்கள்.” என்று வீண்வாதந்தொடுக்க, அரசன் ஞானதேசிகருடம்பாடுபெற்று, அவ்விருவரோடும் தோணியேறிச்சென்று, அவர்கள் கடலினுள்ளே மூழ்க, அவ்வரசன் கரையையடைந்து, அதற்குமுன்னமே அங்குவந்து வீற்றிருக்கும் ஞானதேசிகரைக்கண்டு, அதிசயித்து வணங்கி, அம்மாந்திரிகன் ஒருமீனில் விழுங்கப்பட்டதை அவ்வாசிரியராற் கேள்வியுற்று, மனம் வருந்தி, “ஐயனே!

சேவருக்கு அபராதிமாகிய ஆம்மாந்திரிகளை மீன் வாயினின்றும் வர வழைத்தருளல் வேண்டும்” எனப் பிரார்த்தித்தான். அவ்வரசன் வேண்டு கோள்நின்படியே அவனையுயிர்ப்பித்து, நல்லறிவு போதித்து, அடிமையாக்கியருளினார்.

அப்பொழுது அரசன் மனமகிழ்ந்து பொம்மபுரத்திலே ஒரு பெரிய திருமடங்கட்டிவித்து, அதிலே எவர்கள் எப்பொருளை விரும்பினும் ஈதற்கு வேண்டிஞ் சில கிராமங்களைச் சர்வமானியமாகச் சிலாசாசனமெழுதி நியமித்துவிட்டு, யானைமுசலிய பற்பல விருதுகளையுங் காணிக்கையாகக்கொண்டு ஞானதேசிகர் சங்கீதியையடைந்து, “எம்பெருமானே! இவற்றை அங்கீகரித்த அடியேங்களைச் சத்தி பரம்பரையாக ஆட்கொண்டருள்வது மல்லாமல் இப்பொழுது அடியேனுக்கு மிகுதியும் சத்துருக்களாயுள்ளவர்களை வெல்லும் ஆற்றலையும் தந்தருளல்வேண்டும்” என வணங்கிப் பிரார்த்திக்க; தேசிகர் அவ்வாறே வென்று அரசாளும்படி ஆசீர்வதித்துத் திருநீறளித்து * அணுக்கத்தொண்டாடுக்கொண்டு, அவனாலே சில திவ்வியதலங்களில் அடியவர்கள் ஆராதனையின் பொருட்டுத் திருமடங்கட்டிவித்து, மயூராசலத்திலும் பொம்மபுரத்திலும் முருகக்கடவுளுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் அடியவர் பூசைமுதலியவற்றிற்கும் வேண்டும் நிபந்தனைகளை ஏற்படுத்தியருளினார். அன்றியும், நடுநாட்டிலே சிலபாகத்தை ஆண்டுகொண்டிருந்த சிதம்பரபூபதியென்பவர், சமசரசுரிமையை வேற்றரசன் சுவர்த்துகொண்டமையால், ஒருவகை வெறுப்புத்தோன்றி, இனிப் பிணையெடுத்துண்டு பெரியோர் பணியியற்றியும்தலே தகுதியெனத்துணிந்து, பொம்மபுரத்தை யடைந்து, இயன்ற பணிகளை இயற்றிக்கொண்டிருக்க; ஒருகிணம் தேசிகர் திருவருள்கூர்ந்து, அவர் பக்கத்திலிருந்த சில சேனைகளைக்கொண்டே பகைவனைவென்று அரசாளும்படி ஆசீர்வதித்துத் திருநீறளித்து, இவரையும் அடிமையாக்கக்கொண்டு, தாம் தம்மையடைந்த மாணாக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்து சிவயோக சமாதியில் வீற்றிருந்தருளினார். இதுநிற்க.

காஞ்சிபுரத்திலே, ஏறக்குறைய இருதூற்றெண்பது வருடங்களுக்கு முன் தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்குத் தீக்ஷாகுருவாகக் குமாரசுவாமி தேசிகர் என்பவர் ஒருவாரிருந்தார். அவர், திருக்கார்த்திகைத் தரிசனத்திற்காகத் திருவண்ணாமலை யாத்திரைக்குப் புறப்பட்டுச் செல்லுங்கால், ஒருநாள் வழியில், ஒரு நந்தனவனத்திறற்கிச்சி சிவபூசைமுடித்து, அன்று சாயங்காலமே தாங்குறித்த அத்தலத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஈசானியதீர்த்தத்திலே அதுட்டானஞ் செய்துகொண்டு, பூசைப் பீடபடகம் எங்கே? என்று பரிசுனர் களிடத்து வினாவு; அவர்கள், பகலிலே தங்கியிருந்த இடத்திலைவத்துமறந்து வந்ததாக அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு, மிக மனக் கலக்கமுற்று, அப்பரிசுனர்களைப் பகற்றங்கியிருந்த நந்தனவனம்வரையும்

* அணுக்கம் - சமீபம்.

† பெட்டகம் என்பதும் வழக்கம்.

பரிசோதித்துவரும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் துரிடத்தின்போய், நம்முடைய ஆன்மார்த்தமாகிய உடைமவரை விட்டுப்பிரியும்படி நேரிட்டதே! என்னும் வருத்தத்தால் அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரையின்றிச் சிவத்தியானஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர். அத்தருணத்தில், அவரது சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான், ஒரு சங்க மத்திருவருவங்கொண்டு, அவரிடத்திற்கெழுந்தருள், சம்மேதிர்வந்து சமக் குக்கழந்த ஆபத்தைத் தெரிவித்து அன்பொடுவணங்கின்ற அவர்மீது கிருபாநோக்கஞ்செய்து, * “நீர் அங்கமேறு இலங்கமேறாக இருந்தமையால் இவ்வாறு பிரியும்படி நேரிட்டது; இலங்காங்க சம்பந்தியாய்ருந்தால் இவ்வண்ணம் நேரிடுதலியலாது; உமது பூசைப்பேடகம் நானே உதயத்தில் வந்து சேரும்: நீர் இதுமுதல் இலங்கதாரணஞ்செய்துகொள்ளும்.” என்று அதுக்கிரகிக்க; அவர், இச்செய்கை தமது சீடர் பந்துக்கள் முதலானவர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்பதை விண்ணப்பித்து நின்றனர். அதுகேட்ட சிவபெருமான், “அந்தச் சீடர்முதலியோராத் பெறப்படும் பயன் சிறிதியில்லை; நமது கட்டளைப்படி நீர் சிவலிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டால் உமக்கு மூன்றுபுத்திரர்களும் ஒரு புத்திரியும் பிறப்பார்கள்: அவர்களால் இம்மை மறுமையின்பங்களும் முத்தியுஞ்சித்திக்கும். ஆதலால், இவ்வாலயத்திற்குத் தெற்கு வீதியிலுள்ள மடத்திலிருக்கும் குருதேவரிடத்திலே தாரணதீக்ஷை செய்துகொள்ளும்.” என்று வற்புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, வீரசைவ சமயாசாரநெறிகளையும் போதித்து, அவ்வாறே குருதேவருக்குங் கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார்.

மறுநாட்காலயிற், சிவபெருமானது திருவாக்கின்படியே பூசைப்பேடகம் வரப்பெற்று, ஸ்ரீகுருதேவராலனுப்பப்பட்ட அடியார்களோடு மடாலயத் தையடைந்து குருதேவரைத்தரிசித்து, அவராலே தாரணதீக்ஷையுடையப் பெற்றுத் திருக்கார்த்திகைத்திருவிழா நிறைவேறியபின் குருதேவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, காஞ்சீபுரத்திற்குவந்து, தமது அதுட்டானப் படியே சீடர்களுக்குத் தாரணதீக்ஷை செய்துகொண்டிருக்க; அக்காலத்திலே அவருக்கு அண்ணாமலையார் அதுக்கிரகித்தபடியே மூன்றுபுத்திரர்களும் ஒரு புத்திரியும் அவதரித்தார்கள். சந்தையராகிய குமாரசாமிதேசிகர், களி கூர்ந்து, அவர்களுக்கு, முறையே சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம், கருணைப் பிரகாசம், ஞானம்பிகை என்னு நாடஞ்சூட்டி, முதன்மூவருங் கல்வியிற் பயின்று வருங்காலத்திற், சிவலிங்கவைக்கியமாயினார்.

பின்பு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், தமது சகோதரர்முதலியவர்களோடு திருவண்ணாமலைக்குப்போய்க் குருதேவரைத் தரிசித்து, அவ் கேவாசஞ்செய்துகொண்டு, தமது கல்விமுயற்சியிற்றளராது வாழும் நாட்களுள் ஒருநாள், அந்தச் சோணைசலத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வரும்

* “நீர் அங்கமேறு” என்பது முதல் ‘கட்டளையிட்டு’ என்பதுவரை உள்ள சரிதம் சித்தார்த்தசாத்நிரங்குட்டு முரண்.

போதே, சோணகைலாலையெனப் பெயரிய தூறு செய்யுட்களால் அதனைத் தோத்திரம்பண்ணினார். பின்னும் பேரிலக்கணங்களைப் பேரிதங்கற்கவிரும்பித் தமது சகோதரர்களுடனே தகவினதேசத்திற்குப் பிரயாணமுற்று வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்கலம் என்னும் நகரத்தைச்சார்ந்த ஒரு நத்தனவனத்திற் சிவபூசை செய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில், அக்கிராமாதிபதியாயும் சிவலிங்கதாரியாயுங் குருலிங்கசங்கமபத்தியிற் சிறப்புற்றவராயும் விளங்கிய அண்ணாமலைரெட்டியாரென்பவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரவைக் கேள்வியுற்று, அங்கடைந்து தரிசித்தமாத் திரத்தில், அவரிடத்தே அநுக்கிரகம் பெறவிரும்பி அடிமைபூண்டு, “சுவாமி! தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்.” என்று பிரார்த்தித்து, அவரை உடன்படுத்தித் தங்கள் குருவாகிய சென்னவசவையார்மடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒரு திருமடங்கட்டி, அதிலே சுவாமிகளை எழுந்தருளுவித்து, அகோராத்திரம் பிரிவின்றி அணுக்கத்தொண்டராயமர்ந்திருக்கச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு, இரண்டுவருஷம்வரையில் அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அதன்பின்பு தாங்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவிரும்பித் தகவின. தேசத்திற்குச் செல்லல்வேண்டுமென்பதை அவருக்கறிவுறுத்தித் திருநெல்வேலியையடைந்து, தாயிரபர்ணிகதிதீர்த்திலிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையிலே தருமபுரவாசினத்து வெள்ளியம்பலவாணசுவாமிகள் இலக்கணவிலக்கியங்களில் அதிவல்லவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்று, அவ்விடத்திற்சென்று சுவாமிகளைக்கண்டு, தாம் இலக்கணங்கற்கவேண்டி வந்தமையைத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். அச்சுவாமிகள், சுவாமிகளுடைய இலக்கியப்பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு, “கு என்பதையே முதற்கொண்டு, ஊருடையான் என்பதை இடைப்பெய்து, கு என்பதையே ஈற்றினுங்கொண்டு முடியும்படி ஒருவெண்பாப் பாடுக.” என்று கூற; சுவாமிகள்,

“குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழல்
முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு—வடக்கோடு
தேருடையான் நெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ளல்
ஊருடையா நென்னு முலகு.”

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். மேலைவெண்பாவினுள் வடக்கோடுதேருடையான் என்று அமைத்தமையை அச்சுவாமிகள் வியந்து பாராட்டிச், சுவாமிகளைத் தழுவித் தம்மருகிருத்திச், சுவாமிகளுக்கும் சகோதரர்களாகிய டீவலையசுவாமிகள் கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் என்னும் இருவருக்கும் ஒருபுகூத்துள் பஞ்சலக்ஷணங்களாயும் பாடஞ்சொல்லிமுடித்தார். அதுகண்ட சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பேருவகையுற்று, அண்ணாமலைரெட்டியாரென்பவர் தங்களுக்கு வழிச்செலவிற்குபுகரித்த முந்துறுபொன்னையும்

குருதக்ஷணையாகவெத்து உபசரிக்க; அச்சுவாமிகள், “இது நமக்கு வேண்
டுவதில்லை; நம்மைத் தூஷித்தலையே இயல்பாகக்கொண்டு திருச்செந்தூரில்
வசிக்குந் தமிழ்ப்புலவரொருவரை உமது முன்னிலையில் வெற்றிகொண்டு
அவர்வந்து நம்மைவணங்கும்படி செய்துகோடலே குருதக்ஷணையாகும்.”
என்று மறுத்தருளினார்.

அவர் கருத்தறிந்த சுவாமிகள் அதற்குடன்பட்டு, அவர் மாணுக்கரோ
டுந் திருச்செந்தூருக்குப்போய், முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து பிர
தக்ஷிணம் வரும்போது; அச்சுவாமிகளாற் சட்டப்பட்ட தமிழ்ப்புலவர்
எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளை யாவரென்று அவருடன் வந்த மாணு
க்கரிடத்திறுனே வினாவி, மேற்படி சுவாமிகளிடத்திற் பாடக்கேட்ட
சுவாமிகள் என்பதை அறிந்துகொண்டு, அவர்களைத் தமது வழக்கப்படியே
தூஷிக்கத்தலைப்பட்டார். அப்பொழுது சுவாமிகளுக்கும் புலவருக்கும்
கலகநேரிட; புலவர், சுவாமிகளை தூசனவகையாற்பாடி வெற்றி பெறுவோ
மெனத்துணிந்து “நாமிருவரும் நிரோட்டகயமகம் பாடுவோம்; முன்னர்ப்
பாடிமுடித்தவருக்கு அஃதியலாதார் அடிமையாவோம்.” என்று வாக்குத்தத்
தஞ்செய்தார். சுவாமிகள், தங்கருத்து நிறைவேறுதற்குவாயில் இதுவே என்று
கருதி அதற்கிசைந்தருளி, அவரோடு பாடத்தொடங்கி உடனே, அத்தலத்து
முருகக்கடவுண்மீது நிரோட்டகயமகவந்தாதித்தொடையாக முப்பது
கட்டளைக்கவித்துறைபாடி முடித்தருளினார். அது கண்ட புலவர், தாம்
ஒரு செய்யுளேனும் பாடிமுடியாமையையுணர்ந்து, சுவாமிகளுடைய திரு
வடிகளை வணங்கி, “அடிமையாயினேன்.” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய;
சுவாமிகள், தமதடிமையாயமைந்த அப்புலவரை ஆதீனத்துக்கழைத்து வந்து
அச்சுவாமிகளுக்கு அடிமையாக்கி விட்டார். அச்சுவாமிகள் திருவுளமகிழ்
ந்து, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைப்பார்த்து, “நீர் பாடிய வெண்பாவிலே சிவபி
ரானுக்குரியதலம் சிதம்பரமே எனைச்சுட்டிக் குறிப்பால் விளக்கினமை
யால் அத்தலத்திலே சிலகாலம் வாசஞ்செய்க.” என்று விடைகொடுத்தனுப்
பினார்.

சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சிவஸ்தலங்கடோறுஞ்சென்று
சுவாமி தரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத்தைச்சார்ந்து, முன்போலவே
அண்ணாமலையெட்டியாடென்பவருக்குத் திருவருள்பாலித்து, அவரது
வேண்டுகோளின்படி அவராளுகையிலமைந்த வாலிகண்டபுரத்தின் வட
மேற்பாகத்துள்ள திருவெங்கைமாநகரத்திலே, தம்பொருட்டு அவராற் கட்
டப்பட்ட திருமடத்தில் வீற்றிருந்துகொண்டு, அத்தலத்திலுள்ள பழமலே
நாதர்மீது தீருவேங்கைக்கோவை, தீருவேங்கைக்கலம்பகம், தீரு
வேங்கையுலா, * தீருவேங்கையலங்காரம் என்னும் நான்கு பிரபந்தங்
களை இயற்றியருளினார். அக்காலத்தில் ஒருநாள், அவ்வூர்ப்பிடாரியாரது
உற்சவ இரத்தால், அடியார்க்குபயோகமாகத் திருமடத்தெதிரிலிருந்த
முருங்கைமரம் அழிந்தமை கண்டு,

* இது கிடைத்திலது.

“திருந்துதமிழிலக்கணவைத் துணைக்கோவை விருந்தகிரிச் செல்வற்
கோதும், பெருந்தகைமை யுடையம்யாம் விடுமோலை வெங்கைநகர்ப் பிடாரி
காண்க, திருப்புலியி லொருமுருங்கைக் கொம்பொடியா மற்காத்திங்
கிருக்கு ிரும், முருங்கைதனை வேரோடுங் களைந்தனையென் றுலுனக்கு
முறைய தாமோ.”

என்னும் விருத்தத்தை அருளியமாத்திரத்தே, அவ்விரதம் அழிந்தொழிய,
தாம் சிலகாலமங்கிருந்து, துறைமங்கலத்தை அடைந்தார்.

அக்காலத்திலே, அண்ணாமலைரெட்டியாரென்பவர், சுவாமிகளைத் “தேவ
ரீர்விவாகஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும்.” என்று பிரார்த்திக்க; சுவாமிகள்,

“சேய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுட னேயரவப்
பாய்கொண்டா ளும்பரவும் பட்டிச் சுரத்தானே
நோய்கொண்டா லுங்கொளலா * நூறுவய தளவிருந்து
பேய்கொண்டா லுங்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே.”

எனவும்,

“நிட்டையிலே யிருந்துமனத துறவடைந்த அபரியோர்க ணிமலன்
றானைக், கிட்டையிலே தொடுத்துமுத்தி பெறுமளவும் பெரியசுகங் கிடைக்
குங் காம, வெட்டையிலே மதிமயங்குஞ் சிறுவருக்கு மணம்பேசி விருந்
மித் தாலி, கட்டையிலே தொடுத்துநடுக் கட்டையிலே கிடத்துமட்டுங்
கவலை தானே.”

எனவும், விடையளித்தருளினார்.

சுவாமிகள் கருத்துணர்ந்து, பின்பு வேலையசுவாமி களைப் பிரார்த்திக்க;
அவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவ்வாறாமோ என்னுங்
கருத்தால் உடன்படல் மறுத்தலென்னும் இரண்டிமின்றி மெளனராயினார்.
பின்னர் யாத்திரையினின்றும் வந்த கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளிடத்திலே
தமது வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ்செய்த மாத்திரத்தில், அவர், அதற்
குத்தரமாக,

“நானி யென்பதை நாரியென் றுரைத்திடு நசையால்
வேணு வானது வளைந்துபோய்ப் புருந்தது வென்றால்
காண லாவதோ ருருவமெய்ந் நாரியைக் கண்டால்
பூணு வார்மயல் காரைய ரென்பதும் புதிதோ.”

என்னுங் கலித்துறையைப்பாடித் தமது கருத்தைத் தெரிவித்தார்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், தம்பின்னோராகிய இருவர் கருத்தையும்
உணர்ந்து; அவர்களுக்குத் தாம் துறவறம்பூண்டமையைத் தெரிவித்து மணம்
புரிவித்து, அத்தருணத்திலே யாவரும் பேருவகையுறும்படி வ்நோதமாக.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்சரிதம்.

பிரியின் சென்னிமிசை யுறைகின்ற மடமங்கை
யாரென்ன வுமைவினவவு
மன்னதொரு மடமங்கை யன்றுவெண் டிரைகொழித்
தழுகொழுகு தண்புனலெனத்
தூய்வொளி யானைந் கரியவிழி காதுவாய்
தோயத்தி லுண்டோவெனச்
சொல்லருங் கமலமலர் காவியலர் கொடிவள்ளை
தூயசெங் குமுதமென்னப்
பொய்யென நினைத்துநற் கொங்கையுங் கூத்தலும்
புனலினிடை யுண்டோவெனப்
புற்புதஞ் சைவலம தெனவே மறுத்துப்
புகன்றிடுகி நங்காயெனத்
தையலவ னெனென்ன நானொடு வணங்கியென்
றன்பிழை பொறுத்திடென்றே
சங்கர னுரைத்திடத் திருவுள மகிழ்ந்தசிவ
சங்கரி யுமைக்காக்கவே. எனவும்,

அரனவ னிடத்திலே யைங்கரன் வந்துதா
னையவென் செவியை மிகவு
மறுமுகன் கிள்ளினு னென்றே சினுங்கிடவு
மத்தன்வே லவனைநோக்கி
விரைவுடன் வினவவே யண்ணனென் சென்னியில்
விளங்குகண் ணெண்ணினனென்
வெம்பிநம் பிள்ளையைப் பார்த்துநீ யப்படி
விகடமேன் செய்தாயென
மருவுமென் கைநீள முழமளந் தானென்ன
மயிலவ நகைத்துநிற்க
மலையரைய னுதவவரு முமையவளை நோக்கினின்
மைத்தரைப் பாராயெனக்
கருதரிய கடலாடை யுலகுபல வண்டங்
கருப்பமாப் பெற்றகன்னி
கணபதியை யருகழைத் தகமகிழ்வு கொண்டனன்
களிப்புட னுமைக்காக்கவே. எனவும்,

அம்பிகை யரன்றன்னை நோக்கியுன் றுபரண
மரவமென வுமையேநோக்கி
யரியரவ சயனத்தை யரவுருவ மானத்தை
யறியாய்கொல் சிறிதுமென்ன
நம்பிமனை தொறுமிந் துணுமாண்டி நீயென்ன
நான்றாத னறிவேனென
நவையுறும் பொய்புகன் றீரெனப் பாரத
நடந்ததே கரியாமென .

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சரிதம்.

வெம்பியொரு வன்பிரம் பாலடித் தானென
 விளங்கிழை யொருத்தி தாம்பால்
 வீசினைது சொல்லென்ன வெண்ணு யிரம்பெண்ண
 மிருகத்பை நீக்கினெயெனப்
 பம்புகற் பினிலோ ரிரட்டிப்பு நீக்கினது
 பதறும் னீகேனெனப்
 பரமருட னிவ்வாறு விளையாடு பச்சைப்
 பசங்கொடி யுமைக்காக்கவே. எனவும்,
 அச்சுத னளிப்பனில முமதுநே யன்வித்தை
 யருளுவன் பலபத்திர
 னலமுதவு வன்சமன் பகடவ னந்தமக்
 கானதோ ரொருதுமுண்டே
 முச்சிர வயிற்படை யினைக்கொழுவ தாக்குவோ
 மொய்ம்புட னிழுத்திறுக்க
 முந்திய வடக்கயிற் றுடனமற்று நமதன்பர்
 முன்போ யிரந்துகொள்வோம்
 இச்சையுட னமதினைய தனையனா னியகந்த
 னினிமையொடு மாடுமேய்ப்ப
 னினியுழுது பயிரிடுத னன்றநன் றிதைவிட்
 டிரந்துண்ப தீனமெனவே
 கச்சமுலை மாதுமை யுரைத்திடும் புத்தியைக்
 கைக்கொண் டெத்திலிதுநற்
 காரிய மெனக்கருதி மெத்தக் களித்திடும்
 கண்ணுத லுமைக்காக்கவே.” எனவும்,
 கவுரிகம லாயர னிரந்தசோ றுணவெனக்
 கமலைமண் கண்டேனெனக்
 காணையான் றேயரற் கெனமாடு மேய்த்ததைக்
 கட்டிடைய னுரோவெனச்
 சிவனொருவர் தூதென்ன வத்தூது சென்றகதை
 செப்பிலொரு பாரதமெனச்
 சேரோடு திருடினா னரனெனக் கட்டுண்ட
 செய்திரா மறிவோமென
 அவையினட மாடினா னரனென்ன வவ்வாட
 லரவமறி யாதேவென
 வாலமதை யுண்டன னரனென்ன மண்ணுண்ட
 வதனையறி யோமோவென
 விவரமொடு மலைமகளு மலர்மகளு மிவ்வாறு
 விளையாடு மிவர்கடுணையா
 மேவிவரு புத்ரமித் திரகளத் திரருடன்
 மேன்மேலு மிகவாழியே.

எனவும் வருஞ் சிலசெய்யுட்களால் ஆசீர்வதித்தருளினார்.

பின்பு தம்மிடத்தன்பு பூண்ட அண்ணாமலைரெட்டியாரோடு சிதம் பரத்திற்கு எழுந்தருளி, அங்கே ஒரு திருட்டாக்கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, சிவப்பிரகாசவிசாகம், நநுக் கபரிபாடை, சதமணிமாலை, நாடீவநாண்மணிமாலை என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளி, அத்தலத்தை அருமையாக நீக்கி, பிறதலங்கடையும் வணங்கி, திருக்காட்டுப்பள்ளியைமடைத்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு தங்கியிருந்தனர். அங்கிருக்கும்போது, கல்வியறிவிற் சிறந்த ஒருபெண் வீதியினிடத்தே உப்புவிற்றலைச்சுண்டு, இரக்கமுற்றத் திருநோக்கத்தைச்செய்து, அவளது கல்லூரையும் பரிபுக்குவந்தையும் உணர்ந்து, அவளுடைய புலமையைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு,

“நிறைப ஞ்ஞசோ வெளிசோ கொளுவேம்
பிறையை முடிக்கணிந்த பெம்மான்—உறையுந்
திருக்காட்டுப் பள்ளி திரிபாவாய் கீயிங்
கிருக்காட்டுப் பள்ளி யெமக்கு.”

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளியமாத் திரத்தே; அப்பெண்,

“தென்னோங்கு திலலைச் சிவப்பிரகா சப்பெருமான்
பொன்னோங்கு சேவடியைப் போற்றினோம்—அன்னோன்
திருக்கூட்ட மத்தனைக்குந் தெண்டனிட்டோந் தீராக்
கருக்கூட்டம் போக்கினோங் காண்.”

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரிசனவேதியினெதிர்ப்பட்ட இரும்புபோல மனமுருகி மிக்க விரைவொடு விழுந்து ராயஸ்கரித்தேழுந்து கூப்பிய கரத்தினளாய் நிற்க; அப்பெண்ணிற்கு ஞானமுண்டாகும்படி கிருபானோக்கஞ் செய்தருளினார்.

அதன்பின் காஞ்சிபுரத்தைத் தரிசிக்க விரும்பி அண்ணாமலைரெட்டியாரோடும் பிரயாணப்பட்டு வரும்போது, வழியிலே சாந்தலிங்கசுவாமிகளைக்கண்டு, கலந்து களிகூர்ந்தபின் அவரை நோக்கித் “தாங்கள் பேரூரென்னுந் திவ்வியதலத்தினின்றும் இங்கே எதையுத்தேசித்து எழுந்தருளியது.” என்று வினவ; அவர், “சிவஞானபாலையசுவாமிகளைத் தரிசித்தல் வேண்டுமென்னும் பெருங்காதலால் வந்தேன்.” என்றுரைத்தருளினார். பின்னர், இருவரும் பேருவகையுற்றுப் பொம்மையபாணையத்துக்குச் சமீபமாகிய புத்துப்பட்டு என்னும் நகரத்தையடைந்தவுடன், சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளை நோக்கி, “நாமிருவரும் சிவஞானபாலையசுவாமிகளைத் தரிசிக்கவேண்டியிருப்பதால் அவர்கண்மீது சில தோத்திரங்கள் பாடுக.” என்று பிரார்த்திக்க, சுவாமிகள், “நாம் நரஸ்துதி பண்ணுகிறதேயில்லை.” என்று மறுத்துவிட்டு, சாந்தலிங்கசுவாமிகளோடு அவ்வூரிலுள்ள ஐயனார்கோயிலின்புறம்பில் அன்றிரவு துயில்கொண்டார். அப்பொழுது, முருகக்கட

வன் மயில்வாகனாடராய் எழுந்தருளிவந்து ஒரு பாத்திரத்தில் விடுபுஷ்பங்களை வைத்து “இவற்றை மாலையாகத்தொடுத்து நமக்கு அணியக்கடவாய்.” என்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்ததாகக் கனவுகண்டு, சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத்தெரிவிக்க; அவர், “சிவஞானபாலையசுவாமிகள் முருகக்கடவளிடத்து அநிபத்திமைபூண்ட உள்ளத்தோடு வீளங்கியிருத்தலால் அதுபற்றியே அக்கடவுள் தங்களுக்குச் சொப்பனத்தில் அச்சுவாமிகள் மகிமையை இவ்வாறாகப் புலப்படுத்தினார். ஆசலாற் பாடுக” என்று வலியுறுத்தினார் அச்சுவாமிகளமீது தாலாட்டு, நேர்கூவிதோது என்னும் பிரபந்தங்களைப் பாடி, சந்நிதானத்திலே அரங்கேற்றி ஞானோபதேசம் பெற்று, அந்த ஞானசாரியாது கட்டளைப்படியே சமது தங்கையாகிய ஞானம்பிகையைச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்துவிட்டு, தம்மை நெடுநாணாகப் பிரியாது அத்தியந்த அன்புடையராய் உடன்றொடர்ந்துவந்த அண்ணாமலைரெட்டியாரைத் துறைமங்கலத்துக்குப் போகும்படி ஆஞ்ஞாபித்து ஞானசாரியரைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அவ்விடத்திற்றானே இருந்தார்.

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் காஞ்சி புரட்சையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருக்கும்பொழுது, நிஜஞ்ஞையோகியென்பவராற் கன்னடபாஷையிற் செய்யப்பட்டிருந்த விவேகசிந்தாமணியின் ஒரு பாகமாகிய வேதாந்தபரிச்சேதத்துக்கு வேதாந்தநூடாமணியெனப் பெயர்த்தது அதனையும், இரேணுகரென்னுங் கணத்தலைவர்கூறிய சிந்தாந்தசீகாமணியையும், பிரபுதேவர்சரித்திரமாகிய பிரபுலிங்கலீலையையும் தமிழிற் பாடியருளி, ஞானசாரியரைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் பேராசையால் அவர்மீது திருப்பள்ளியெழுச்சி, பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் இரண்டு பிரபந்தங்களையுஞ் செய்துகொண்டு, அங்ககன்று இடையிலுள்ள தலங்களைத்தரிசித்து, கூவமென்னுந் தலத்தையடைந்து அங்குள்ள வேளாளர்முதலியோர் வேண்டுகோளின்படி திருக்கூவப்புராணம்பாடி அரங்கேற்றி, ஞானசாரியரையடைந்து தரிசனஞ்செய்து, மேற் சொல்லிய பிரபந்தங்களைச் சந்நிதியிலரங்கேற்றி, உடன்வசித்திருந்தனர் அந்நாளிலே ஒருநாள், சாயங்கால அதுட்டானமுடித்துக்கொண்டு ஞானசாரியரிடத்துத் தாம் ஏகாந்தமாயிருந்து, ஷடுஸ்தல இலிங்காதுபவமுதலியவற்றை ஆராய்ந்துகொண்டு இன்புறும்பொழுது, எதிரொழுந்த சந்திரோதயத்தைக் கண்டு,

“கடன்முரசு மார்ப்பக் கதிர்க்கயிற்றூ லேறி

ஆடைமதி விண்கழைநின் ரூடக்—கொடைமருவும்

எங்கள் சிவஞான வேந்த விறைத்தமணி

தங்கியவே தாரகைக டாம்.”

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்தனர்.

* சாந்தலிங்கசுவாமிகள் பின்னர், துறவு பெற்றவர்.

பின்னர் ஞானசாரியாநுக்கிரகித்தபடிவே விருத்தகிரியைமடைந்து, பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும் தரிசித்து வணங்கி, அவ் விடத்திலே தம்பொருட்டு ஒரு திருமடமடைத்து எதிர்கொண்டு வணங்கி விற்கும் சிதம்பரபூபதியைச் சிறப்பித்து,

“வெங்கைப் பழமலை யார்மீது கோவை வியத்துரைக்கும்
எங்கட் கினிய சிவஞான தேவ னிசைவுகொடு
திங்கட் பவனி யிருகான் முதுகுன்றிச் சேர்மறுகில்
மங்குற் சிதம்பர பூபதி நல்கு மடமிதுவே.”

என்னும் கட்டளைக்கலித்துறைமைப்பாடியருளி, அத்திருமடத்தைமடைந்து வீற்றிருந்து, பழமலையநாதர், பிகடாடனநாமணிமலை, கோச்சகக் கலிப்பா, பெரியநாயகியம்மைநெடுங்குழிநெடிலாசிரியவிநீதம், பெரியநாயகியம்மை கட்டளைக்கலித்துறை என்னும் பிரபத்தக்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர். ஒருநாள், மணிமுத்தத்தியிலே ஸ்நானஞ்செய்து வரும்பொழுது, அதனருகிருந்த மாஞ்சோலையின் புறத்து வறிதே விழுந்து கிடந்த மாங்கனியைக்கண்டு, இது சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு வைவேத்தியத்திற்கு உபகரணமாகுமென்றுகருதியெடுக்க; அதுகண்ட அச்சோலைக் காவலாளன், சுவாமிகள் மகிமையறியாது மடிபிடித்திழுத்து மனவருத்தஞ்செய்தனன். சுவாமிகள், அவன் சிவாபராதிபாயிருத்தலின் அவனைத் தண்டித்துச் சுத்தனாக்கத் திருவுளங்கொண்டு,

“அடுத்தவருட் தொண்டனுக்கா வந்தகனைத் தாளால்
அடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யானால்—எடுத்ததொரு
மாங்கனிக்கா வெண்ணை மடிபிடித்த மாபாவி
சாங்கனிக்கா தித்தன்வரத் தான்.”

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி, சூரியனுதயமானவுடன் உயிர் துறக்கும்படி செய்து, நற்கதியிலடைவித்தருளிஞர்.

இங்ஙனம் இருக்குநாளிலே, சிவஞானபாலையசுவாமிகள் தமக்கு ஐந்தூறு வயது பூர்த்தியாயினமையால், உலகின்கணிருத்தலில் உவர்ப்புத்தோன்றி, அப்பொழுது சகலபற்றுக்களையும் ஒழித்துவிளங்கும் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய சித்தவிரத்தியைத் தாமறிந்திருப்பதால், பரிபக்குவராகிய வேறொர் மாணக்கருக்கு ஆசாரியாபிபேசஞ்செய்து, ஞானோபதேசம் புரிந்து, அவரைத் தமக்குப்பதிலாக நியமித்துவிட்டு, வைகாசிமாதத்தில் பெளர்ணிமைத் திதியோடுகூடிய விசாகநக்சத்திரத்திலே, சிவயோகசமாதியிற்சூடி, சித்தியால் திருமேணியை விபூதிமயமாக்கியொடுக்கி, தாம் இவ்வுடலங்கபாசுவத்திலே கலந்தருளிஞர். இதனையறிந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் யனங்கலங்கி, பொம்மபுரத்தையடைந்து, ஆசிரியரொடுங்கிய குகையுட்கொண்டு, அடியற்ற மரம்போல விழுந்து பலமுறை நமஸ்கரித்துத்துதித்து “சுருணரிதியே! இக்

கடையேனையும் விரைவிலே திருவடியிற்சேர்த்தருளுக.” என்றுபிரார்த்தித்து, தாமியற்றிப் கலம்பகநீதையுஞ் சங்கிதியிலரங்கேற்றி, அக்குகையுள்ளே ஞானசாரியரைப் பாவஞ்ஞாயமாக வழிபட்டிக்கொண்டு, மூன்றாம் பட்டத்துச்சுவாமிகளோடு தங்கியிருந்தனர். ஒருநாள் தனிமையாய்ச் சமுத்திரதீரத்தையடைந்து அங்குள்ள நறுமணற்பரப்பிலே தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பா நாற்பதையும் எழுதிவரும்படி தம்பின்னோராகிய கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளுக்குக் கட்டளையிட்டு, ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு திருப்பதிகம்பெற்ற திருத்தலங்கடோறும் சென்று சிவதரிசனஞ்செய்துவந்தனர். அக்காலத்திலே, அசுராத்செய்த வீரமாமுனிவரென்பவர் எதிர்ப்பட்டு யேசுமதமாகிய சங்கொள்கையை நாட்டுதற்பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய; உடனே, அக்கொள்கையை மறுத்து, யேசுமதநீராகாணமெனப் பெயரிய ஒரு தூலை அருளிச்செய்து, ஒவ்வொருதலங்களை யும் இவ்விரண்டு வெண்பாக்களாற்றேத்திராஞ்செய்துமுடித்து, நல்லாற்றாரையடைந்து, ஞானசாரியரது திருமடத்தில் வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள், இட்டலிங்கவருவல் பாடிமுடித்து, சீகாளத்திபுராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திச்சுருக்கம்வரையும் தமிழில்மொழிபெயர்த்தருளி, கீருவேங்கை மாநகரத்தில், பதினெட்டாம்வயதில், சிவலிங்கவைக்கியமாயினார். அதனை யறிந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவ்விடத்தேசென்று,

“முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் நனையுண்டு கண்டசுவை முதிர்ச்சி யாலே தன்னியலை முழுதுமுரைத் தமையாமுன் னினைக்கவர்ந்து தடங்கா ளத்தி மன்னவனுண் டானெனது மாசுவத்தின் வலிதீர மண்ணின் மீதே என்னுடன்வர் தவதரித்த விளங்கருணைப் பிரகாச னென்னுங் கோவே.”
என்னும் விருத்தத்தைப்பாடிநிற்க; வேலையசுவாமிகள்,

“ஆண்டதன லெனையொவ்வாய் வித்தையினிற் றமையனினு * மதிக னென்றே, பூண்டவுல கதனினுள்ளோர் புசல்வதுகேட் டிருந்துமென்ன புதுமை தானோ, காண்டருகண் மணியேநல் விளங்கருணைப் பிரகாசக் காளாய் நீதான், மாண்டனையென் றறிந்திருந்து முயிர்தரித்தேன் யானுமிரு வன்னெஞ் சேனே.”

என்னும் விருத்தத்தைப்பாடித் துக்கித்துக்கொண்டு, சுவாமிகளைப் பிரிய லாற்றாது வருந்திநின்றனர். அவரை ஒருவாறு தேற்றி நிறுத்திவிட்டு, தாம் நல்லாற்றாரையடைந்து, திருமடத்திலிருந்துகொண்டு, சீவநாமமகிமையு மும், இட்டலிங்கப்பெருமான்மீது அபிடேகமாலையும், நெடுங்கழி நெடிலும், குறுங்கழிநெடிலும், நீராஞ்சனமாலையும், கைத்தலமாலையும், சீகாளத்தி புராணத்தில் கண்ணப்பச்சுருக்கழம், நக்கீரச்சுருக்கழம் செய்தருளி, சிவாதுபவச்செல்வராய்ச் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து, முப்

* அதிக மென்றே எனவும் பாடம்,

பத்திரண்டாம் வயதில், சன்னிமதியில், பெண்ணிமைத்திசியில், ஸ்டீட்ட
லிங்கபாசுவத்திற் கலத்தருளினார்.

அப்பொழுது, வேலைசுவாமிகள்,

“அல்லிமலர்ப் பண்ணவனு மாராய்த் தரிசவிசை
சொல்லு மிருவரிடைச் சோன்றியமான்—மூல்லை
அரும்பிற் பொலியு மணிமுறுவ னல்லாய்
கரும்பிற் கணுநீகர்த்தேன் காண்.”

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி அளவிடப்படாத அருந்துயர்க்கடலின்
மூழ்கி, ஒருவாறுதெளிந்து, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளதுசமாதிபைத்தரிசனஞ்
செய்துகொண்டு, அவ்விடத்தினின்றும் கீங்கி, நல்லாப்புரானாய், இட்
டலிங்கக்கைத்தலமலை, சும்பகோணச்சாரங்கதேவச்சரித்திரமாகிய வீர
சிங்காதனபுரானாய், குகைநமச்சிவாயதேவச்சரித்திரமாகிய நமச்சிவாய
லிலை, கிருஷ்ணச்சரித்திரமாகிய பாரிசாதலிலை, மயிலத்திரட்டைமணி
மலை, மயிலத்துலா என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளி, சீகாளத்தி
புராணத்தையு முடித்து, பெருமத்தூர் மடத்தில், எழுபத்திரண்டாம்
வயதில், சிவலிங்கவைக்கியமாயினார்.

முற்றிற்று.

சிவசண்முகன் துணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் முதலிய

மூவருமருளிய பிரபந்தங்கள்.

இருபத்தேவ்சீர்க்கழீநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

செருள்சிவப் பிரகாச வடிகளரு ளியதூல்கள் சீர்ச்சோண சைல மாலை, செந்திலந் தாதிவெங்கைக்கோவை வெங்கைக்க லம்பகம் வெங்கையினுலாச், செப்பரிய வெங்கையின லங்கார மேசிவப் பிரகாச நல்வி காசஞ், சேர்தர்க்க பரிபாடை நால்வர்நான் மணிமாலை திரிபிற்சத மணிமா லையே,—அருளுறுஞ் சிவஞானி நெஞ்சுவடு தூதுதா லாட்டுபிள் ளைத்த மிழ்கலம், பகமொடும் பள் ளியினே முச்சிகு வப்புராணம்பிரபு லிங்க லீலை, யமையும்வே தாந்தரு டாம ணிசித் தாந்தச்சி காமணிநல் பழம லையினந், தாதிபிட் சாடனந வம்மணிம் மாலையுட னறைகொச் சகக் கலிப்பா,—மருள்தனை மாற்றுபெரி யம்மைக்க வித்துறைவ ளர்நெடுவி ருத்தம் யேசு, மதநிரா கரணநன் னெறியோடு சிவ நாம மகிமைதல வெண் பாழுறை, வதியிட்ட லிங்கவபி டேகமா லையுநெடுங் கழிநெடில்கு றுங்க ழிநெடில், மாநிரஞ் சனமாலை கைத்தலம் மாலையா மாற் றுவே லையர் தூல்கள்,—வெருளில்கைத் தலமாலை நல்லூர்ப்பு ராணமலர் விரிபுரி சாத லீலை, வீரசிங் காதனபு ராணமயி லாசலவி ரட்டைமணி மாலை யொடுலா, மீளிர்குகைந மச்சிவா யர்லீலை கருணைப்ர காசுநூ லிட்ட லிங்க, விதியகவல் சீகாளத் திப்புரா ணந்தனைவி ரித்தனரிம் மூவருமரோ.

ஆக - ௪௨.

இவற்றுள் அச்சிடப்பட்டனவன்றி ஏனையன கிடைத்தீல்; கிடைப் பின அச்சிடப்படும்.

கணபதிநீலா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோணசைலமாலம்.

காப்பு.

சுதானெழிற் சோண சயிலம் ஹதிப்பன்
மதுமொழி யன்பர் மனமாம்—குதிராதிதை
கொண்டவனென் தேத்துங் குரைகழங்கால் யானாதிதை
கொண்டவனை யென்னுளத்திதே கொண்டு.

வேறு.

அண்ணன்மா புகழ்மூ வரும்புனை யரும்பா வன்றியென் கவிபுநின்
றனக்காம், பண்ணுலா மிருவ ரிசைகொணின் செவியிற் பாணிமா னெவியு
மேற் றிலையோ, விண்ணுலா முடியின் மேருவின் வடபால் வெயிலொரு
புடையுற வெருபாற், றண்ணிலா வெறிப்ப வளர்த்தெழுஞ் சோண சைல
னே கைலாசா யகனே. க

துவக்கற வறிந்து பிறக்குமா ஒருந் துயர்த்திடா தடைந்துகாண் மன்றம்
உவப்புட னிலைத்து மரிக்குமொர் பதியு மொக்குமொ நீனைக்குநின் னகரைப்
பவக்கடல் கடந்து முத்தியங் கரையிற் படர்பவர் திகைப்பற நோக்கித்
தவக்கல நடத்த வுயர்த்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலாசா யகனே. உ

நீங்கருந் துயர்செய் வளிமுதன் மூன்ற னிலையுளே னவைதூரத் திடுமுன்
வாங்கிரின் றனிவீட் டெறகுவான் விரும்பி வந்தன னின்குறிப் பறியேன்
ஆங்குறை மதியே தாங்கியென் றலக மறைகுறை யறநிறை மதியுந்
தாங்கிய முடியோ டோங்கிய சோண சைலனே கைலாசா யகனே. ட

கனிமலை துவர்வாய்க் கோதையர்க் குருகுங் கன்மனக் கொடியனுக் கென்னீ
துனிமலை பிறவி தவிர்த்தனை யெனநிற் சுளிபவ ரிலையெனக் கிரங்காய்
பனிமலை சுதிர்வத் துறநிலை யாடி பயின்றபீ டிகையென வுசயத்
தனிமலை யிருப்ப வளர்த்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலாசா யகனே. ச

சுடரிலை நெடுவேற் கருங்கணர்க் குருகித் துயர்த்துநின் றலமரு மனநின்
நடகவில் சாண பங்கய நினைந்து கைந்துரைத் துருகுநா ளுளதோ
மடலவிழ் மரைமாட் டெகினென வருகு மதியுறக் கார்த்திகை விளக்குத்
தடமுடி யிலங்க வளர்த்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலாசா யகனே. இ

அருச்சுனி வரசு பூரண முசலோ ரன்மிலே மென்றது வேண்டி [நாய்
நூர்த்துசல் பொய்மை யன்மிலே னெனயா னிமம்பலே மெய்யெனக் கரு
சுருங்கட மும்மு மீர்க்கவுட் பனைக்கைக் கரிபுரிக் கஞ்சுக்கக் கடுப்பத்
தரங்குணம் டெழுதார் முகில்பயில் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. சு

புரத்தது மவுணக் குழாமுமவண் டிசைகூடர் பூங்கணை மதனுமுன்
பெறுநின், சிரித்தவெண் ணையு துதல்விழி கோக்குஞ் சிறியனே னிரு
ண்மலம் பெறுமோ, கருத்திலுங் கருதவரியதுண் ணியனென் கடனற வுல
கெலாங் காண்பான், தரித்ததி தூல வடிவுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா
யகனே. எ

ஆர்த்தெழு திரைகள் சுருண்டெறி கடனஞ் சமுதசெய் பெரும்
புரத்த் தனிமை, தீர்த்திட வுளங்கொண் டவலனென் றனைநின் றிருவடிக்
கன்பனாக் கிலையே, கார்த்திகை விளக்கு மணிமுடி சுமந்து கண்டவ ரகத்
திரு ளனைத்தும், சாய்த்தநின் றெழுந்து விளங்குமாஞ் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே. அ

தொடையுடைத் திரடோ ணமன்புறத் துடலந் தொலைக்குமு னகத்
துட றுலேத்துத், தடையறத் திகழ்பே ரறிவுரு வாகத் தமியனேற் கருளு
நா னுளதோ, புடையினிற் கரிக்கோ டினம்பிறை புரையப் பொங்குசோ
தியங்கொடி விரித்த, சடையெனப் படர்ந்து கிடந்தொளிர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே. க

சுண்புன றுளிப்ப வழற்படு மிழுதிற் கரைந்துகு நெஞ்சினின் றனையே
பெண்பயி லுருவ மொடுநினைந் செனது பெண்மய லகற்றநா னுளதோ
வண்புனல் வேந்த றார்களிக் குடத்து மணிமுகிற் கலயத்தின் முகந்து
தண்புன லாட்ட வாடுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. க0

வேலையந் துகில்குழ் மலர்சலை யுலகின் மெய்யினைப் பொய்யெனு மவர்க்கே
ஏலவந் தருள்வ தன்றிமெய் யினைமெய் யெனுமெனக் கருன்புரிந் திடாயோ
காலநன் குணர்ந்து சினகரம் புகுந்து காண்பரி தெனதுல கனைத்துஞ்
சாலநின் றுழியே கண்டிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கக

மயலினு லமுந்தும் பிறவியா மளற்றை வளர்சரு நின்பெருங் கருணை
வெயிலினு லுலர்த்தி யெனதுளக் கமலம் விரிக்குமொண் பரிதிநீ யலையோ
பயிலுமா லயமோர் சைலமோர் சைலம் பகைப்புல முருக்குகார் முகமோர்
சைலமா துலகு மெனக்கொளுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கஉ

புலம்புரி துயரங் கழன்றுநின் கழற்கால் புந்தியஞ் சினகரத் திருத்தி
நலம்புரி புனிதர் பேரவை தமியே னனுருவா னருளுநா னுளதோ
வலம்புரி மனிதர் கடலென வெலித்து வளைவுற நடுவண்மந் தரம்போற்
றலம்புரி சவத்தி னின்றொளிர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கங

சோணைசைலமலை.

சீரினி லெழுமொக் குளினழி புடம்பு சிலமேன மலெக்குமா னந்த
வாரிதி படிய வறித்திடா துழலு மடைமையே ஹம்புகா ஞானதோ
சுரிமல் பதமுன் தோமக் சேழ வின்மகா டுபகிளைத் திடல்போற்
சாரவி னேன மருப்புமுஞ் சோணைசைலனே கைலைநா யகனே. 45

கருத்திடை நினைது கருணைமா மேனி கண்டெழுந் தைத்தூதா விமம்பச்
சிரத்தினி லமைத்த கரத்தொடி நனையான் நினைவலம் புரியுமா நருளாய்
வரத்திரு முடியின் மகிதிரு முடியின் வளைத்தகச் சரத்தினி லிருந்நக்
தரத்தினி லிருத்தி வினக்குறுஞ் சோணைசைலனே கைலைநா யகனே. 46

பாரொலா மிகழு மிகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சிப் பயனென வுணர்ந்தநா டொறுமா
ஞானா ரவையி னிகழ்த்தசொற் றுதியி னுவுக்குறின் பதத்தொழ வருளாய்
ஏருலா மண்டச் சுவர்மதின் மிகைப்பா விலக்குறு மண்டகோ னகையாச்
சாருமா லயத்தி லிலிங்கமாஞ் சோணைசைலனே கைலைநா யகனே. 47

இந்தியங் கரண முடலம்பே ருக்கி யிருண்டலப் படலமுக் கறித்
கந்தமு மலரு மெனநினை மென்னிற் காண்பதக் காணுநா ஞானதோ
வந்தொரு களிறு முழுவையுங் கொன்ற மலிபகை தவிர்ப்பவெண் ணிறத்த
தத்தியும் புலியும் வளர்த்திடுஞ் சோணைசைலனே கைலைநா யகனே. 48

முழங்குவண் டினங்கள் விருத்துணு மலங்கள் மொய்குமுன் மகளிர் தம் மயலாற்
புழுங்குமென் றனைநின் றிருவடி நிழலிற் புகவியித் தளிக்குநா ஞானதோ
வழங்குவெண் டிரையா தவிர்க்கடை கரப்ப அணிமுடி நின்றிதித் திடல்போற்
தழங்குவென் னருவி யிழிந்தொளிர் சோணைசைலனே கைலைநா யகனே. 49

குன்றுதோ ருடுங் குமரனே யெனவுங் கொடுஞ்சிலை மதனவே னென
வும், புன்றொழின் மணிதர்ப் புகழ்த்துபாழ்க் கிறைக்கும் புலமைதீர்த் தெனக்
கருள் புரியாய், ஒன்றொரு தினந்தோட் குட்குழைத் தனமென் றுருதுநா
டொறுமக மேரு, தன்றில தாழ்ப்ப வளர்த்தெழுஞ் சோணைசைலனே
கைலைநா யகனே. 50

வெண்டிரு நீறு புனையுமா தவர்க்கு விருத்துசெய் துறும்பெரு மிடியுங்
கொண்டநல் விரதத் தினைக்கும்யாக் கையுமிக்கொடியனேற்கருளுநானுதோ
வண்டுமூழ் குவிலை மலர்த்தடஞ் சீனையின் மற்றைவா னவர்க்குரித் தன்றிச்
சண்டியுண் மகிழ்ந்து கொளமலர் சோணைசைலனே கைலைநா யகனே. 51

வந்துமா மறலி யெனதுயி ருண்பான் மயிலையுண்சிர வினிற்கின்றான்
முத்திரீ யெனையா னந்தவா ரிதியின் மூழ்குற விவத்தருள் புரியாய்
நத்துளான் மலையே யென்றுசா திப்ப நனைமலர் வேங்கையு மசோகுஞ்
சந்துமேன் முனைப்பச் செய்துகொள் சோணைசைலனே கைலைநா யகனே.

பூரணப் பயனர் பொழிபயா தவர்கட் புனன்மறு கிடைப்பொடி யடக்கத்
தூமொழி மனைர் தூதுபோம் பயனில் சொற்பதர் படைத்தினைக் கின்றேன்
யாமுணர் மிகுபே ருருவமாய் வர் னு மிருவரு முணர்த்திடி னன்றித்
தாமுணர் கிலரென் நெழுத்துயர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௨

கழைமொழிக் கொடியோர்க் கேவல்செய் துடலங் கமருகு மமிழ்தின்
மங் குறாமல், விழைவறத் துறந்துன் றிருவடிக் கமலம் விழைகுநர்க் கேவல்
செய் திலனே, மழைமதக் களிரல் யானைமத் தகம்பாய் வள்ளுகி ரோடுசெல்
லரிமாச், தழைகிறைச் சிம்புன் கொண்டெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா
யகனே. ௨௩

கார்தரு சுருண்மென் குழற்சிறு துதற்பூங் கணைபுரை மதரரிக் கருங்
கட், டார்தரு குவவுக் கொங்கைதுண் மருங்குற் றையலார் மையலென்
றொழிவேன், சீர்தரு மணியி னணிந்தன வெனக்கட் செவியுமொண் கேழ
லின் மருப்புந், சார்தரு மூலக் விளக்கெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா
யகனே. ௨௪

நத்துகைத் தலத்து நாரணற் கயற்கு நவமணிக் கரகநீ ரிருந்தும்
மைந்துறக் குறித்து மாட்டியுங் காண்பான் மதித்திடா துனையெதிர்ந் திலரே
ஐந்துகைத் தனிக்கோட் டொருபெருங் களிறு மறுமுகம் படைத்தகேசரியுந்
தன்செமைப் புரக்குங் கருணைகூர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௫

வீனையரும் புகலிக் கிறைமணப் பந்தர் விருந்தினுக் குதவிலேன் முந்திற்
றுணையிர்ந் திடுவான் வந்தனன் பதநீ யுதவியென் றுயரொழித் தருளாய்
இனிப்பைப் தமிழின் பொதியமால் வரைபோ லிசைக்குரு காதிம மலையின்
சுனையையின் நீஞ்சொற் குருகுதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

பெண்ணருங் கலமே யமுதமே மெனப்பெண் பேதையாப் புகழ்ந்த
வந் திரிவேன், பண்ணுதற் தொடர்பிற் பித்தவென் கினுநீ பயன்றர லறிந்
துநிற் புகழேன், கண்ணுதங் கவின்சூ ரவயவங் கரந்துங் கதிர்கணு றுயிரங்
கோடித், தண்ணிறங் கரவா துயர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா
யகனே. ௨௬

உயங்குது லிடைப்பூங் கோதைய ரல்கு லொளிமணிப் பாம்புதீண் தெலால்
மயங்குவேன் நனக்குன் பதமருந் துதவி மயக்கமென் றொழித்தருள் புரிவாய்
முயங்குமா புகழ்ப்பூம் புகலியந் தணர்க்கு முத்துவெண் பந்தரீந் தகல்வான்
தயங்குமீன் முத்துப் பந்தர்வாழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௭

மெய்த்தவ ரடிக்குற் றேவலின் றிறத்தும் விளங்குமா கமவுணர்ச் சியினும்
புத்தலர் கொடுநிற் பரவுபூ சையினும் பொழுதுபோக் கெனக்கருள் புரிவாய்
முத்தமு மரவ மணிகளு மெறிந்து முதிர்ந்தினைப் புனத்தெயின் மடவார்
தத்தைகள் கடியுஞ் சாரலுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௨௮

பாயும்வெண் டிரைப்பே ராழிசு முலகிற் பழமொழி யொழியமெம் மடியார்
ஆயுமென் மலரோர் மலைமன வணிய வயர்த்தன் கோலம்பான் மரவென்
தூயவெண் மதியற் களங்கமென் றுரைப்பச் சூழ்பகல் கொடியி லுருவச்
சாயைசென் றுறநின் றிலங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௦

உடமிந் பசும்பொற் புரவிமேற் கொண்டி னளினமென் மலர்க்கரத் தெறியும்
படையொடு தூத்து வந்துமென் விடயப் பகைப்புலி தனையெறிந் திலையே
அடிநதி நீழல்சென் றெழுசுட லடைய வசல்பெரும் புறத்தவா ரிதியிற்
றடமுடி நீழல்சென் றுறவளர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௧

யாவுமா முமையுண் னுமூல முலைப்பா லிந்துபா டச்செமா யெனினும்
மேவுமா துபர்செய் சூலைநோ பெனினும் விடுத்திற் பாநியா றருளாய்
லுவுமா னலது சொல்லுருக் கொளின்வே றென்றெதித் திடுமென நினைந்து
தாவுமா னினமென் னிகத்தொழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௨

விருப்பொடு வெறுப்பு மகன்றுபே ரின்ப வெள்ளத்து ளழுத்துநின்
னடியார், திருப்பத யிறைஞ்சி மவர்க்குவே ளாண்மை செய்பெருஞ் செல்
வமே யருளாய், பொருப்புக டொறும்வீழ் பொங்குவென் ளருவி போன்றறி
விலர்க்கிடை யறமற், றரிப்பருங் கருணை பொழிதருஞ் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே. ௩௩

பொக்குறு கவினுங் கற்பும்வாய்ந் திலங்கு புண்ணிய மடந்தையும் பொருளும்
இடங்குநன் குதவி யங்குவான் கதியி னிருத்துநிற் புலவரென் புசுழார்
துங்கவெவ் குறவார் புனத்திடு பரண்கா றுணித்துநட் டாரயி மிசைமா
தங்கவெண் மருப்புப் பரப்புறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௪

போழ்த்திடு வடுக்கண் மகளிரை யணைத்துப் புகழ்நந்தி பிரம்படிக் கொதுங்கிச்
சூழ்த்திடு மமரர் நெருங்குசந் நிதியிற் றெண்டனென் வரவருள் புரியாய்
வாழ்த்திடு மகக்கண் டிருகுதாய் முலைப்பால் வழிந்தொழு குதலென வடியார்
தாழ்த்தெழ வருவி யொழுகுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௫

நோர்த்திடு மொருசெங் கோல்கொடு கொடுக்கோ னியிர்த்திட விலங்
கைசென் றடைந்தோன், கூர்ந்தவன் பொருநின் றிறைஞ்சுபு வழுத்துங்
குரைகழ விரக்கவஞ் சவல்யான், சேர்த்திடு மலைமான் பெருமூல யுவமை
சிதுமூல களுக்குத வாமற், சார்ந்திட விரும்பி வளர்த்தெழுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௬

தெருமரும் பிறவி தமையகன் றிடாத தேவரைத் தேவரென் றெண்ணி
அருமருந் தனைய நினையடை யாத வறிவிலார் பவப்பிணி யறுமோ
கரிமருங் கணைந்த தெனமுழை வாயிற் கார்வர விரைந்தெழுந் துகள்கே
சரிமறைந் திருந்து னாணுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௩௭

ஆண்டெம் பலசென் நிடைவிருத் திடினு மன்றியோ நிமைப்பினி லுடலம்
மாண்டுரு மெனினு நன்றுநின் சுமல மலரடிக்கண் பராயிருப்பிற் [மார்த்
பூண்டமங் கயில்வேற் குசலையந் தீஞ்சொற் புசல்வன்மே விவாரசெய லென
தாண்டன்வந் நிவர விளங்குதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

வினையிடை யவரு நினைப்பிற வாமை வேண்டுகர் வேண்டிக மதூரம்
பெருகுறு சமிழ்ச்சொன் மலர்நினக்கணியும்பிறவியேவேண்டுவன்றமியேன்.
இருசுடர் களுமேல் சீழ்வரை பொருத்த விடையுறன் மணிக் குடக் காவைத்
தரையிடை யிருத்தி நிற்றனோர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. நடக

ஒண்மணிப் பசும்பொற் பூணிள முலையார்க் குளத்திட மெலாமளித்
தடியார், கண்மணிக் கமையா விருத்துசெய் தருனீ கணமிருப் பதற்கிடம்
புரியேன், வெண்மணிக் கழைமுன் கரியநெற் நிதழி வேங்கைபொன்
சொரியமா சுணங்கன், தண்மணிப் பைக ளவழித்திடுஞ் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே. ச0

அருங்கலம் புனைபு மசளிரோ ரிருவ ரணிமணம் புணர்த்திவா ரண
முந், தூங்கமும் புலவாந் குதவுநின் றனையே துதித்திடா துழன்றன்
வறிதே, மருங்குநின் தழுகா லத்திசாங் குவபோன் மரைமலர்ப் பெருஞ்
சுனை யொடுபூர், தரங்கநின் றிலங்க விளங்குதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா
யகனே. சக

ஏனுறு மமார் கடைகட லளித்த விருளொடு மணியிடற் றடியேன்
ஆணவ விருளுந் கலந்திழற் கருமை யழகுமிக் கிலங்குதுங் கண்டாய் [தீத்
மாலெழில் வராக முழம்புழை யனந்தன் மணியொளிப் பிழம்பெழல் சிறு
தாணுவின் முருக னெழுதனோர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. சஉ

மின்னவிர் சடிலக் கற்றையு மருள்கூர் விழிகளுந் திருமுகத் தழகுங்
கன்னவி நிரடோ ணை்குமீ ரடியுங் கண்டெண் களிக்குநா ளுளதோ
இன்னிசை யொலிகேட் டிருகுதல் கடுப்ப விழிதர வருவிகிம் புருடர்
தன்னிக ரிசைகூர் சாரலஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. சங

அள்ளிவெண் டிருநீ றுடன்முழு தணியு மடியவர்ப் பெறினெழுந் தினங்கன்
றுள்ளிநின் றுருகு மன்னயின் மனநெக் குருகுபு சென்றிறைஞ் சிலனே
எள்ளிவெம் புலியெண் கரிதிரு மேனி யேறுத நகாதென வெகுண்டு
தள்ளிவந் தருவி யிழிதனோர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. சச

இழையெனத் தளர்சிற் றிடையுண முலையா ளெனக்குவண் புகலி
வேந் தயின்ற, சுழுமணிப் பசும்பொற் குலவுபாற் கின்ணங் கழுவுநீர் வார்ப்
பதற் குரையாய், முழையிடைக் கதிர்மா மணிவிளக் கேற்றி முசுக்கலை
பிணவொடுமசோகத், தழையிடைத் தழுவியுறங்குதுஞ் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே. சடு

வினையுழி யடவீத் தமைத்து முணவெ வேண்டினர் வினையோர் பணரா
நனைமலர் புனைநீன் நிருவடி யடைவா னுடையும் வேண்டில ருலகர்
கனையிருள் கரத்த விடமறித் துணப்போங் காட்சியிற் புனக்கிளித் தொகுதி
தனையெறி மணக்கண் முழையுஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே.

மாங்குமீன் மிழந்து நாவலூர்ப் புலவன் மறுப்பவு முடிந்தை யிருத்தும்
பூங்கழ லடியேன் றலைந்தை யிருத்தப் பகலினு மென்கொள் யிரங்காய்
வெக்குறு மண்ட கோளகை யளவு முயர்த்துமோர் பழவிடை முதுகிற்
றங்குபு நடக்க விருந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே. சௌ

சாரமு மருளு மொழுக்கமுஞ் சால்பு மின்சொலு மித்திபப் பகைவெல்
வீரமு மருளி யெனதுவெம் பிறவி விலக்கிபாட் கொள்ளுளா னுளதோ
ஆரமு மகிலுந் தடித்துசெம் மணிச னரித்தெறித் தெறுழுவலிக் குறவர்
சாரவி னிடைக்கு விடைக்குமுஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே. சஅ

தொகைமிகு மமார் முனிவார் பரவித் தொழுதகை யொடுவிரை கமழ்
பூம், புகைமிகு மணிமண் டபத்திடை நெருங்கப் புழுகுநீ யணிதல்கண்
டுவத்தேன், குகைமிகு வாயிற் சோதிமா மாஞ்சேர் குளிர்தி விழங்கவாய்
வைத்த, தகைமிகு மூரற் றிரானேர் சோண சைலனே கைலைநாயகனே.

சினம்படு முளங்கொன் றவாவை யெனையுஞ் சேர்ப்பது தகுமுனக்
கிசைவண், மினம்படு மலரி னாகவித் தொடுபுல் விதழுமொன் தசுலுல
குடைத்தே, மனம்படு மடிமை யுன்கிலை யெறிக்கு மனக்குழைத் துமை
யவன் களபத், தனம்பட வடிவங் குழைத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே. ௫௦

வாம்பரி கரிதேர் சிவிகைபொற் குவியன் மணிப்பணி பெரும்புவி
யாட்சி, ஆம்பரி சலவென் றுன்பத மருவி னன்றியென் கவிகளென் கவி
கள், காம்பரி முரண்மும் மதகரி வளைத்த கைவிட மோதலாற் கதிர்த்தேர்த்
தாம்பரி துணுக்கென் றீர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே. ௫௧

துன்னுது துயரப் பிறவ்வெங் கொடுநாய் தொலைப்பினுந் தொலைத்
திடா துறினும், நின்னடி மலரை யன்றியான் மறந்து நினைப்பினே விறக்
கும்வா னவரை, மன்னளி பருக வுடையிருள் மதுவும் வாரண மதமும்வென்
ளருவி, தன்னொடு மிகவி யொழுதுஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே. ௫௨

நீரின லழலால் வருங்கொடும் பிணியா னிருதரா லலகையால் விலங்காற்
சோரரால் வருந்து மவரால் நினது தூயநா மம்புகன் றிடுவார்
சீருலா மணியா லரிபர வுதலாற் றிசையுந் நீள்கையா லெழின்மை
சார்தலா லுமையாள் விழிநிகர் சோண சைலனே கைலைநாயகனே. ௫௩

முகவிலக் கென்ன மணிக்குழை மிளர் முலைமுகட் டணிபெற மலரான் பகல்விளக் கென்ன வொளிகெட வரும்பொற் பாவையர்க் கிரங்கிடாதருளாய் அகலினக் கென்ன வகறிரி நெய்சீ யாக்குவோ ரின்றியே யெழுந்த சகலினக் கென்ன விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௪

நீலியோ நனைநா டொறுமருச் சித்து நின்றெழில் புரிந்திட வுடற்குக் கூலியோ தனமென் றளிப்பவர்க் கன்றிக் கூற்றினைக் கடக்குமா நெளிதோ மாலியோ சனைபின் வணங்குறுங் கைலை மலைநிலே தித்திடக் குவித்த சாலியோ தனமென் றிடத்திகழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௫

தோற்றிடம் பிறவி யெனுங்கடல் வீழ்ந்து துயர்ப்பிணி யெனுமலை யலைப்பக், கூற்றெனு முதலை விழுங்குமுன் னினது குரைகழற் கரைபுக விடுப்பாய், ஏற்றிடம் விளக்கின் வேறுபட் டகத்தி னிருளெலார் தன்பெய ரொருகாற், சாற்றினு மொழிக்கும் விளக்கெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௬

கந்தா மிருந்து மடகுநீ ரயின்றுங் கரநிலத் தமைத்திரு பதமும் அந்தர நிமிர்த்து நின்னிலை யறிபா ரரும்பவ மொழியுமோ வுரையாய் துத்திரன் வனத்து மல்லிகை மலரி னிண்டைசாத் தியசென நிறைந்த சந்திரன் முடிமேல் வந்துறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௭

கூம்புறு கரமு மலர்ந்திடு முகமுங் கொண்டுநின் றனைவலம் புரிவோர் மேம்படு சரண மலர்ப்பொடி மேனி மேற்படிற் பவம்பொடி படுமே பூம்பொழிற் புகலிக் கிறைவளு னிலஞ்சேர் புண்ணியத் தலங்களி னடைந்து தாம்புனை பதிகந் தொழும்புகழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௮

கானமே மருவும் விலங்கினுங் கடையேன் கற்பவை கற்றிலேன் விடய ஞானமே யுடையே னறிஞரைக் காணி னுணிலே னுய்யுநா னுளதோ வானமே யளவு நெடுங்கிரி மலய வாதமோ துறுபவர் கட்டுத் தானமே யுசுவ வளர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௫௯

வீழைவொடு மறஞ்செய் துய்கவென் றுரைக்கும் விதியினைக் கவள முண் கெனவுந், கழைசளி நெடுநல் யானையின் முனிந்து கடக்குமென் பவ மொழிந் திடமோ, மழைமுகில் வந்து தவழ்ந்துவிண் படரு மலிதரு புகை யென வெழுந்து, சழலுரு வுண்மை விளக்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௦

வாத்திய முழங்கச் சிவிகையுங் கரியு மாறியூர்ந் துலவிவாழ்ந் தவரும் ஏத்திய மொழியோ டிரக்கையா னின்குற் றேவலே வாழ்வென வறிந்தேன் பாத்திய மணிகள் கொண்டிழைத் திலங்கும் பாரவா சிகைமணி மேகஞ் சாத்திய செனவில் வளைந்துறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௬௧

சுலத்தினிற் பிறந்து மலகினால் கற்றுங் குணத்தினிற் சிறந்து உலக பலத்தினிற் சுவர்த்து நின்னடி மவர்க்குப் பரிவிலா கதியிலா தவனே டியா ஸலத்தினிற் பொலிந்த விமயின் நெய்த்த கன்னிதன் ண்டைமலசைக் சா ஸலத்தினிற் குறுதி கொடுத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௯௨

மூடக விருளோ னென்னையின் றுண்ணு முலைபா சாலகற் துவலென் னூடரு மொழியா லடைந்தனன் தமியேன் சூன்வழு வாதுற் யருளாய் வீடுறுங் கவரி கீழ்வீழ வுறல்கார் ம்சையனம் பன்றிதா மாறிச் சாடலை துருவ வடைதனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௯௩

ஐயுண் மருங்குன் மாதர்மேல் வைத்த வாதா வுன்பதாம் புயத்தும் மெய்யுறு நறுமென் கலவையின் விருப்பு வெண்டிரு நீற்றினும் வருமோ கொய்யுறு தினைவீழ்த் திடுபசங் கிள்ளைக் குழக்கடோ ரணமென வெழுத்து தையலர் கடியப் படுத்துறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௯௪

கனலினூ டமைத்த விழுதென வருகக் கற்றசன் றுள்ளமென் கரங்கள் புனலுமாய் மலருங் கொடுத்தினைப் பூசை புரிந்தில வென்செய்கோ வுரமாய் சினவுரோய் மருந்து வேறுகொண் டிருக்குஞ் சிலம்புந ணுணவுட் கொள்வோர் சனனரோய் மருந்தா யெழுந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

ஊழுறு மணிப்பொற் கோயில்போய் வாவ லுறக்கொதித் தாருநுந்ற புணர்த்தாப், பாழுறு மனம்பே ரவாக்குடி யிருப்பப் பண்ணுமென் கண்ணு நண் ணுவையோ, வீழுறு மெயினர் கிழங்ககழ் குழிபும் வேழம்வீழ் குழிகளு நிரம்பத், தாழுறு மருவி பொன்சொரி சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

பைம்மறிப் படுப்பி னுள்ளறி யாமற் பணிநறுந் துகில்புனை மடவார் மெய்ம்மிசைக் கருத்தோல் கண்டுவந் துழலும் வினையினே னுய்புநா ளுளதோ செம்மலர்ப் பதம்பா தலங்கடந் திடவான் நிருமுடி கடப்பினு மூவர் தம்மியற் செப்பி னடங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௯௭

செக்குறு திலத்தின் வருந்துபு பிறக்குஞ் செல்லலு நாடியின் பிணிப்பு நெக்குற வறிவு கலங்குசாக் காடு நினைதொறு முளம்பதைக் கின்றேன் மொய்க்குறு முகில்கண் டரிகரி பென்னு முழக்கமு மரகா வென்னுந் தக்கவர் முழக்கு மெதிரெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௯௮

மரணமும் பிறவித் துயருநீங் குறதூல் வாய்ச்சிலம் பிக்கருள் புரிந்த கருணியென் றுனைவந் தடைந்தன னினிநின் கருத்தினை யின்னதென் தறியேன், முரணிபம் பருஉக்கை தலைமிசை மெடுப்ப முழைக்கரும் பாட் பென மணித்தேர்த், தரணியுள் வெருவி யகன்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

௯௯

அஞ்சையின் வைத்த சுடர்ங்கனன் மழுவா ஸ்ருவினைக் காடற வெறிந்து
மச்சலில் மத்தி விச்சிட வடியேன் மனத்தினைத் திருத்துநா ஞானதோ
பொங்குது செக்கர் கருவிசும் புறவேன் புரத்தெரி கதுவிட நோக்கித்
தங்குத லொப்ப நின்றுதிஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எ௦

சுருக்குமைம் புலனும் வீரிக்ஞமு தறிவுத் தன்னுநல் லினமுநீத் தகன்
தே, திருக்குய்வெங் கயவ ரினமுமென் றருளி யென்னேநின் னடிமைசெய்
தருள்வாய், முருக்குமங் கதமா மணியுமிழ் தகன்ற முழைதழற் றெனவு
ளம் வெருவித், தருக்குமொண் புலிசென் றுறமருள் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே. எக

அந்தரி குமரி யஞ்சலி கௌரி யம்பிகை மனோன்மணி மதங்கி
சுந்தரி யுமையுண் னாமுலை யெனநின் றுணைவியை வாழ்த்துமா றருளாய்
வந்தரி சுருதி மருங்கினிற் பாடவயங்குதும் புருவுநா ரதனுந்
தந்திரி யிசையாழ் பாடுதுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எஉ

நீக்குது மயலு நிலைத்தபே ரறிவு நின்றிரு வடிமலர்க் கன்பு, காக்குது
மனமு முடையமெய்த் தொண்டர் கணத்தினு ளெனைவிதித் தருளாய்,
தேக்குது மிறுலிற் கன்னல்காட் டுவபோற் றென்றல்வந் தசைதொறு
மெல்லத், தாக்குது காந்த டிடுப்பலர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

பவமிலே மினியா மென்றிது மாந்து பயமற விரும்பிடப் பத்தி
நவமிலே மடியே மென்செய்வா னிருந்து ஞானினை வறிதொழிக் கின்றேம்
அவமிலே மிமையா விழியினுற் காண்கை யால்வலங் கொளவடி நிலந்தோய்
தவமிலே மெனவான் சுரர்தொழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

கண்கணிற் பரிந்து கண்டுவப் பனவே கைகணிற் றொழுபவே செவிகள்
பண்களிற் புகழும் புழ்ச்சிகேட் பனவே பதரினை வலம்புரி வனவே
எண்குபுற் றிடப்ப வெழுமணி காவா விருந்துசென் றிருள்கவர்வனபோற்
றண்கயிர்க் கற்றை கான்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எடு

நிணந்திகழ் வடிவேற் காளையே யென்று நேரிழை யவர்விழைந் திடுவோர்
குணந்திரி தளிரின் மடியவே கண்டுங் கொடியனென் வாழ்வுவந் திருந்தேன்
மணந்திமிர் மகளிர் சிலம்பொடு மைந்தர் வார்கழ் றுவக்கிட வலம்போய்த்
தணந்திடு மமயத் தறித்துநான் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எசு

மாந்தளிர் கவற்று மணிச்சிலம் படிகள் வடுவகிர் பொருவுவா னெடுங்கண்
சாந்தளி னிமைக்கு மங்கையென் றவலக் கன்னியாப் புகழ்வினை யறுமோ
பூந்திறை சுருட்டிங் கடல்கடை குந்ரொண் பொறியா வின்றிமா தவர்க்குச்
சாந்துய ரகற்று மருந்தருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. எஈ

சித்தனை கலங்கி யிணைவிழி யிருண்டு செவிதளஞ் செவிநிபட் டைம்மெல் உத்திட வயிர் போம் பொழுதுதின் வடிவ முளங்கொளும் பரிசெனக் கருளாய் மந்தர சைலந் தருவிடங் களத்து வைத்திடத் தினிலிம சைலந் தந்திடு மமுதை வைத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௭௮

நயங்கொளு மலரா னின்றிரு வடிமை நாடொறு முயிருணுங் கூற்றம் பயங்கொள வகலா தருச்சனை புரித்து பாகதி யடையுநா னுளதோ வயங்கொளும் விடயப் பெரும்பகை கடத்து வானநா டாண்டிட மதிப்போர் சயங்கொள வடைதற் காணமாளு சோண சைலனே கைலைநா யகனே, ௭௯

பிரம்பொரு கரங்கொண் டடிப்பநத் தீசர் பெருக்கல்வீழ் பாசியி னிமையோர், சிரம்பொர வொதுங்கி நெருங்குந்ந் னவையிற் றீபனே னீணையுநா னுளதோ, அரம்பொர வகன்ற விலங்கிலை நெடுவே லமர்த்தகட் கிரிமக ளிணைக்குஞ், சரம்பொர விருந்து வளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௮௦

காமரை முனிந்த முனிவரர் புருமெய்க் கதியிடைப் புகவிடித் திடினும் பாமர னிவனென் றிருளினுய்ப் பினுநின் பதமல ரன்றிவே றுளதோ வாமரை பொருந்து முலகுள குவட்டு மலைகள்போ லாதுணை முலையார் தாமரை பொருந்து மாணுள்வாழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௮௧

தொடுக்குமா கமங்க ளொலாஞ்சொலைந் தெழுத்துந் துணிந்தநெஞ் சிருக்கையாற் பகையைப், படைக்கைதா னிருந்து மஞ்சறு மவர்போற் பக ட்டொம மறவியை வெருவேன், மடக்குவார் கலாப மயிறுயி லெழுந்து மரு வலர் வேங்கைமீ தகவத், தடக்கைவா ரணங்கள் பிளிநிடுஞ் சோண சைல னே கைலைநா யகனே. ௮௨

நித்தியா துடல முழுதாநீ றணிய நேசியா தமலவைந் தெழுத்துஞ் [யென் சித்தியா துழலு மெனைக்கொடுங் கூற்றென் செய்யுமோ வறித்திலென் றமி வந்தியா வரவ மன்றிடைக் கண்ட மலர்சிலம் படியைமண் ணுணிபோய்ச் சந்தியா தயர வொளித்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௮௩

மங்கையர் பாரக் கொங்கையங் குவட்டு மதர்விழிக் கடலினு மளகக் கங்குலி னூடுஞ் சென்றவென் மனத்தைக் கதியிடை நடத்துமா நெளிதோ செங்கதிர் காலே மாலைபுந் தங்கச் சிலம்புள வெணக்கடும் பகலிற் றங்குற நீடி நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௮௪

கண்டிகைக் கலனே கலனென விழைந்து காயமே லணிந்துவெண் ணீற்றுப் புண்டரக் குறிசேர் துதலொடு நினையான் பூசனை புரியுமா நருளாய் முண்டகச் செழும்பூ வெனவிளக் கெரியு முடிமிசை முத்துமேற் கட்டிக் தண்டிரைக் கங்கை யாறுசேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ௮௫

சாவின்னத் தெழுத்த மட்டு மலாத் தவித்துவோர் தமையுந் யிருப்பப்
பாவின்னக் கொடுபுன் மனிதரைப் புகழும் பாமரர் தமையுமென் றொழிவேன்
கோவின்னம் புரப்பக் குன்றமன் நெடுத்த குன்றமம் பாடகக் குன்றத்
தாவின்னத் சிலையென் நெடுத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

திங்களுந் கதிரு மிலங்கிய மாணுந் திகழ்பெரும் பூதமோ ரைந்துங்
கங்குலம் பகலுங் கடந்தின் வடிவங் கண்டுகண் களிக்குநா ஞ்ளதோ
பொங்குருங் குவியக் கலயவா ரழலிற் புகையெனச் சரோருக வல்லி
தங்குவண் டெழுபூம் பொய்கைகூழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

பொறியெனப் புலன்க னெனக்கர ணங்கள் பூதங்க ளெனவிலா தடங்க
அறிவெனத் தமியேற் கொருமொழி யுதவி யருவினைக் குறும்பற வெறியாய்
செறிமுலைக் கரியுஞ் சிற்றிடை யரியுஞ் சேரமா துமைதினங் கட்டுந், தறி
யெனக் கவின்பெற் றிலங்குமுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. அஅ

பொன்னிடத் தடைந்த மணியென வடைந்து புண்ணியர்க் கருளுநின்
பதங்கன், என்னிடத் திரும்பி னடைந்தசெம் மணிபோ லெய்திய தம்ம்
வோ வியப்பே, மன்னிடக் கடலு ளடங்கும்வெற் பன்றி மலைதரு மருட்
பெருங் கடலைத், தன்னிடத் தடக்கு மலையெனுஞ் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே. அக

நீங்கிய நேயத் தவர்க்கறி வரிய நெடியவ னெஞ்சுகன் றிடாத
தேங்கிய சோதி மன்றுளா டுவெவன் சிந்தையு ணடப்பின் பதங்கன்
ஒங்கிய மூங்கிற் றலையிசை மலர்வீழ்ந் துழுமளி புரியிருன் மருவித்
தாங்கிய வால வட்டநேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூ0

எழுபசம் புல்லும் புனலுமெவ் விடத்து மிருந்திட நினைத்தவங் விடத்தே
விழைவொடு வந்து தோன்றுநீ யிருப்ப வீணின்மா னுடர்பிறத் துழல்வார்
மொழிதரு கருணை மலையெனும் பெயரன் மொழியொரீஇ வேற்றுமைத் தொ
கையைத், தழுவுற நின்னு வளர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

வேணவா வகன்று நின்றிரு வடியின் மெய்ம்மையன் படைந்துபொய்ப் பிறவி
நாணுவா ரினங்கண் டெறும்படி தூய ஞானநாட் டம்பெற வருளாய்
சேணுலா மதியந் தவழ்பெருங் குடுமிச் சிலம்புகள் சிறுதரும் பாகத்
சாணுவா யெழுந்து வளர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூ௨

நின்னையே நோக்கி விடாதகட் புலனு நின்னையே நினைக்குநெஞ் சகழும்
நின்னையே துதிக்கு நாவுமென் தருளி நின்றிரு வடியின்வைத் தருள்வாய்
தன்னையே நினர்க்குச் சுகமெலாங் காட்டுந் தாணியோ டிகவிமே வினர்க்குத்
தன்னையே காட்டு மலையெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. கூ௩

மின்வணங் கவருஞ் செஞ்சடா டவியும் விளங்கொளி மார்பும்வா
னுலக, மன்வணங் குழந்தின் பதாம்புய மலரு மணங்குடி யிருக்குந் ஞானதோ,
பொன்வணம் புரியம் காசுமொன் றினைப்பொற் பொருப்பென வடைபொரு
ளனைத்துந், தன்வணம் புரியும் பொருப்பெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா
யகனே. சுச

குருமணி மகுடம் புனைந்துல காளுங் கொற்றவ ராசலி னென்கட்
கருமணி. மெனுநின் ரெண்டார்குந் தேவல் கருதியாட் பட்டிட வினிகே
பெருமணி விசம்பி னுச்சியி னெழுந்த மின்னையங் கதினேன வரவர்
தருமணி யொளிவெண் மதியுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

சிம்புளாய் மடங்க லெறுழ்வலி கவர்ந்த திறலுமும் புரஞ்சுநி வீறலும்
அம்புயா தனத்தன் முடிக்கோந் திட்ட வடனுமேத் தினர்க்கிட றுளதோ
உம்பர்மா மதியி லங்கையி லிருந்த வுழைகுதித் திருப்பவா சழல்வான்
சம்பமா யெழுந்து நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. சுசு

அஞ்சலென் நவலக் கொடியனென் றனைநின் னடியரிந் கூட்டுக வுலகின்
நஞ்சமுண் டிருண்ட கண்டமென் றுனது நற்கள மிகழ்பவ ருளரோ [ஐந்
வஞ்சமைங் கரன்கொண் டிளவலோ டிகலி வலங்கொள்வா தின்னும்வந் துறி
தஞ்சமென் றிடாது நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. சுச

அணிந்திடு கலனுஞ் சாந்துமொண் டிகிலு மரிவையர் போகமும் பெறு
வான், துணிந்திடு மனமென் றுனைப்பொரு ளாகத் துணியுமோ வறிந்தி
லேன் நமியேன், பணிந்திடு மயன்மால் பெருமைக ளனைத்தும் பறவை
கொண் டெழுதலாய் முடிந்து, தணிந்திட நிமிர்ந்து நின்றிடுஞ் சோண சை
லனே கைலைநா யகனே. சுஅ

பூவுறு தடமு மதியுறு விசம்பும் பூணுறு முறுப்புநின் றுலகான்
கோவுறு நகரு மென்னவென் மனநின் குரைகழன் மருவுநா ஞானதோ
ஓவுறு மனைசெய் பவர்கொள மரந்தாங் கோங்கல்க ணுணவுன் னினர்க்குத்
தாவுறு முயர்வீ டளித்தருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. சுசு

சீரணி புகழும் கல்வியுஞ் சிறந்த செல்வமு மில்லில்வாழ் பவர்க்குப் *
பேரணி கலமென் புதல்வருங் கதியும் பெறத்துதிப் பவர்க்கருள் பவனீ
நேரணி கதியை மறந்தவர் கண்டு நினைந்துற மிக்கபே ரருளாந்
றுரணி முழுதுந் தோன்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. க00

சோணசைலமலை முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

சைவசமயாசாரியர்கள்

நால்வர் நான்மணிமாவலி.

காப்பு.

எப்போ தகத்து நினைவார்க் கிடரில்லை
கைப்போ தகத்தின் கழல்.

நேரிசைவேண்பா.

பூவான் மலிமணிரீர்ப் பொய்கைக் கரையினியற்
பாவான் மொழிஞானப் பாலுண்டு—நாவால்
மறித்தெஞ் செவியமுதாய் வார்த்தபிரான் றண்டை
வெறித்தண் கமலமே வீடு.

க

கட்டளைக்கலித்துறை.

வீட்டிற்கு வாயி லெனுந்தொடை சாத்துசொல் வேந்தபொது
ஆட்டிற்கு வல்ல நெருவற்கு ஞான வழுதுதவி
நாட்டிற் கிலாத குடர்நோய் நினக்குமுன் னல்கினுமென்
பாட்டிற்கு நீயு மவனுமொப் பீரெப் படியினுமே.

உ

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

படியிலா நிற்பாட்டி லாருந் நனிவிருப்பன் பரம நென்ப
தடியனே னறிந்தனன்வான் றொழுமீச னினைத்தடுத்தாட் கொண்டு மன்றித்
தொடியுலா மென்கைமட மாதர்பா னினக்காகத் தூது சென்றும்
மிடியிலா மனைகடொறு மிரந்திட்டு முழன்றமையால் விளங்கு மாறே.

ந

நேரிசையாசிரியப்பா.

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரண லுரையெனு மாரண மொழியோ
ஆதிசீர் பரவும் வாதஞ் ரண்ணல்
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேறோ
யாதோ சிறந்த தென்குவி ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேந்
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்கள்
தொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
அன்ப ராகுந் ரன்றி
மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே.

ச

நேரிசைவேண்பா.

இலைபடர்ந்த பொய்கை யிடத்தழுதல் கண்டு
முலைசுரந்த வன்னையோ முன்னின்—நிலைவளம்பக்
கொங்கை சுரந்தவருட் கோமகளோ சம்பந்தா
இங்குயர்ந்தா ளார்சொல் லெனக்கு.

சு

கட்டளைக்கலித்துறை.

எனக்கன்பு நிற்பொருட் டெய்தாத சென்கொல்வென் னேழடையான்
சனக்கன்பு செய்திருத் தாண்டக வேந்தவித் தாரணியில்
நினக்கன்பு செய்கின்ற வப்பூதி யைச்சிவ நேசமுறும்
இனர்க்கன்பு செய்கம்பி யாளுந னேத்து மியல்பறிந்தே.

க

அண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

அறிந்து செல்வ முடையானு மனகைப் பதியாற் றேழமுடையகொண்
டுறழ்ந்த கல்வி யுடையானு மொருவன் வேண்டி மெனவிருந்து
துறந்த முனிவர் தொழும்பாவை துணைவா நினைத்தோ முமைகொண்டான்
சிறந்த வறிவு வடிவமாய்த் திகழு துதற்கட் பெருமானே.

எ

நேரிசையாசிரியப்பா.

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ளம்
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே
வாசக மதற்கு வாச்சியந்
தூசக ல்குல்வேய்த் தோளிடத் தவனே.

அ

நேரிசைவேண்பா.

இடுகாட்டுண் மாத ரெலும்பிற் புரண்மால்
சுகிகாட்டு ளாடுவாற் சுட்டி—னெடுகாட்டுஞ்
சம்பந்தா வென்புநின்பாற் றந்தாக்கிக் கொண்டிலெனன்
கும்பந்தா மென்னுமுலைக் கொம்பு.

க

கட்டளைக்கலித்துறை.

கொள்ளைக் கதிர்முத்தின் பந்தருஞ் சின்னமுக் கொள்ளுமொரு
பின்னாக் கதுதகு நாவர சாய பெருந்தகையோய்
கள்ளைக் குவளை யுமிழ்வீ ழியிற்படிக் காசொன்றாநீ
வள்ளைக் குழையுமை பங்காளர் கையிலென் வாங்கினையே.

க0

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

வாங்குசிலை புரையமுட லெனுங்குளத்தின் மூல மலமெனுமோர் வெங்
கரவின் பகுவாயி னின்றந், தீங்கிலுயி ரெனும்பனவக் குலமகனை யாதி
திரோதாயி யென்னுமொரு வெந்திறற்கூற் றுவனால், ஓங்குநா தாந்த
மெனப் பெயரியவக் கரையிலுமிழ் வித்துச் சிவமெனுமோர் தந்தையொடுங்
கூட்டாய், கோங்கமுறை கவற்றாமிள முலைப்பரவை மகிழக் குண்டையூர்
நென்மலைமுற் கொண்டவருட் கடலே.

கக

நால்வர் நான்மணிமாலை.

நேரிசையாசிரியப்பா.

கடனிற வண்ணன் கண்ணென் றிடந்து
 மறைச்சிலம் பரற்று மலரடிக் கணியப்
 பரிதி கொடுத்த சுருதிநா மகற்கு
 முடிவிளக் கொரித்துங் கடிமலர்க் கோதைச்
 சுரிசுழற் கருங்கட் டிணைவியை யளித்தும்
 அருமக ணறும்பூங் கருமயி ருதவியும்
 நென்முனை வாரி யின்னமு தருத்தியுங்
 நோவண நேர்தனை நிறுத்துக் கொடுத்தும்
 அகப்படு மணிமீ னரற்கென விடுத்தும்
 பூட்டி யரிவா னூட்டி யரிந்துந்
 தலையுடை யொலிக்குஞ் சிலையிடை மோதியும்
 மொய்ம்மலர்க் கோதை கைம்மலர் துணித்துந்
 தந்தையைத் தடிந்து மைந்தனைக் கொன்றுங்
 குற்றஞ் செய்த சுற்றங் களோந்தும்
 பூக்கொளு மாதர் மூக்கினை யரிந்தும்
 இளமுலை மாதர் வளமை துறந்தும்
 பண்டைநா ளொருசிலர் தொண்ட ராயினர்
 செங்கண்மா றடக்கையிற் சங்க நாண
 முட்டாட் டாமரை முறுக்கவிழ் மலர்மேல்
 வலம்புரி கிடக்கும் வாதஞ் ரன்ப
 பாடும் பணிநீ கூடும் பொருட்டு
 மதுரைமா நகரிற் குதிரை மாறியும்
 விண்புகழ் முடிமிசை மண்பொறை சுமந்தும்
 நீற்றெழின் மேனியின் மாற்றடி பட்டும்
 நின்னைத் தொண்ட னென்னக் கொண்டனன்
 இருக்கு மடுக்க லாக்க னெடுப்ப
 முலைபொர வரைபொரு மொய்ப்பின்
 மலைமக டழுவ மனமகிழ் வோனே.

நேரிசைவேண்பா.

மகிழ்ச்சி மிகவுண்டு போலு மெதிர்வந்து
 புகழ்ச்சியொடு நீபாடும் போது—நெகிழ்ச்சிமலர்ச்
 சந்தையினும் வண்டிரையுந் தண்புகலிச் சம்பந்தா
 தந்தையினும் பால்கொடுத்த தாய்க்கு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாயிலி யாகுஞ் சிவபெரு மான்றனைத் தானெனுமோர்
 கோயிலி னொழி வாகிய நாமமுன் கொண்டிருந்த
 வாயிலி னொணவ மாகுங் கபாடமு மன்றிறந்து
 நோயிலி யாகிய சொல்லிறை காட்டுவ னோக்குதற்கே.

எழுதிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கோக்குறு ஐதலோ னின்னரிடை விருப்பா னூற்பக வன்னதன்
மருங்குல், வார்த்துவி முலைமென் மகளிர்தம் பலவி மாற்றுவான் சென்றன
னென்றாற், கோக்கலிக் காமன் வயிற்றிடைக் குத்திக் கொண்டதே துக்கு
புகலாய், காக்கரு முதலை விழுங்கிய முதலை கான்றிடத்தோன்றுக வலனே.

நேரிசையாசிரியப்பா.

வலமழு வுயரிய பலமவி சங்கை
நதிதலை சேர்த்த நற்கரு ணைக்கடல்
முகத்துல குவப்ப வகத்தமா ணிக்க
வாசக னெனுமொரு மாமழை பொழிந்த
திருவா சகமெனும் பெருந் தொழுகி
ஒதுவார் மனமெனு மொண்குளம் புருந்து
நாவெனு மதகி னடந்து கேட்போர்
செவியெனு மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
உளமெனு நிலம்புக ஆன்றிய வன்பாம்
வித்திற் சிவமெனு மென்முனை தோன்றி
வளர்ந்து நருணை மலர்ந்து
விளங்குறு முத்தி மெய்ப்பயன் தருமே.

௧௬

நேரிசைவெண்பா.

பயனாகு நல்லாண் பனைக்குவிடத் திற்கு
மயிலாகு நோய்க்கு மருந்தாம்—உயிராகுஞ்
சிந்துமெலும் பிற்குச் சிரபுரத்து நாவலன்சம்
பந்த னியம்புதிருப் பாட்டு.

௧௭

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாட்டான் மறைபுக மும்பிறை குடியைப் பாடிமகிழ்
ஊட்டா மகிழ்சொல் விறைவனைப் பாடி யுவப்புறுக்க
வேட்டான் மலிபெருங் கல்லவன் போல மிதப்பனெனப்
பூட்டா மறிதிரை வார்கடற் கேவிழப் போதுவனே.

௧௮

எழுதிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

போத முண்ட பிள்ளை யென்பு பொருகண் மாது செய்ததோ
காதல் கொண்டு சொல்லின் மன்னர் கன்மி தப்ப வுய்த்ததோ
வாய்தி றந்து முதலை கக்க மனை நீயழைத்ததோ
யாது நம்பி யரிது நன்றெ னக்கி யம்ப வேண்டுமே.

௧௯

நேரிசையாசிரியப்பா.

வேண்டின் னடியார் மெய்யன் பெனக்கும்
அருள்செய் சிவனே யலந்தே னந்தோ

முறையோ முறையோ விறையோ எனென்
 றழுது செம்பொ னம்பலக் கூத்தன்
 அருளாற் பெற்ற வன்பினி லொருசிறி
 சடிய னேற்கு டருளல் வேண்டும்
 நீயே கோட னின்னருட் பெருக்கிற்
 சேற்ற தன்றிள வேறுகந் தேறியைப்
 பரிமா மிசைவரப் பண்ணிய வித்தக
 திருத்திய வேத சிரப்பொருண் முழுதும்
 பெருந்துறை யிடத்துப் பெருஞ்சீர்க்
 குருந்துறு நீழலிற் கொள்ளைகொள் வோயே.

நேரிசைவேண்பா.

கொள்ளைகொள்ள வீடுதவிக் கூற்றைப் பிடர்பிடித்துத்
 கள்ளூர் திருஞான சம்பந்தா—வெள்ளமிடும்
 ஏடேறப் பால்குறைந்த தென்றழுவ ரோகழுவின்
 காடேறப் புக்கவரு கர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசிலை யம்பியெனப்
 பெருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசொல் பெருமிடறு
 ஈருகக் கடல்விட முண்டோ னடியிற் கசிந்துமனம்
 உருகக் கடலன்பு பெற்றசொல் வேந்த வுனக்கரிதே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

உனற்க ரும்புகழ் மேவிய சுந்தர னும்பன்மீ திவரா
 நினைப்ப ருங்கயி லாயம டைந்தமை நின்னுகாண் குறவே
 எனக்கு வந்துறு மோமக வென்றழு கின்றநா ளலைபால்
 தனித்த ருந்துபு மாலை யுமிழ்ந்திடு தம்பிரா னலனே.

நேரிசையாசிரியப்பா.

நலமலி வாதுவூர் நல்லிசைப் புலவ
 மனநின் றுருக்கு மதுர வாசக
 கலங்குறு புலனெறி விலங்குறு வீர
 திங்கள் வாரசடைத் தெய்வ நாயகன்
 ஒருகலை யேனு முணரா னஃதான்று
 கைகளோ முறிபடுங் கைகள் காணீற்
 கண்களோ வொன்று காலையிற் காணும்
 மாலையி லொன்று வயங்கித் தோன்றும்
 பழிப்பி னென்று விழிப்பி னெரியும்
 ஆயினுந் தன்னை நீபுகழ்ந் துரைத்த
 பழுதில் செய்யு ளெழுதின னதனாற்
 புகழ்ச்சி விருப்பன் போலும்
 இசுழ்ச்சி யறியா வென்பணி வானே.

நேரிசைவேன்பா.

வானும் பகழ்புகலி மன்னன் றொடர்பொன்று
தேனும் திதழியொன் சீரேடு—தானும்
கரியாய் மொழியுக் கரியாய் விடாமல்
எரியா ரழல்விழ்ந் தெழுந்து.

உந்

கட்டளைக்கலித்துறை.

துடைவாழை மேன்மட வாரல்குற் பாம்பு தொடமயங்கி
நடைவாய் பிணமெனப் பட்டார் பெறுகிலர் நச்சுருலை
உடைவாழை மேலூர கச்சிண்ட மாய்த்த வொருவனுயிர்
அடைவா னருள்புரி யுத்திரு நாவுக் கரசினையே.

உசு

அறுசீர்க்கழிநெடியடியாசீரியவிருத்தம்.

அரசன் பரிமேல் வரநெடுநல் யானை யெருத்தத் தமர்த்துபோய்
வரதன் கைலை மலையடைந்த மணியே மணிநீ ரிடுபசும்பொன்
திரைசங் கெறியுங் குளத்துவரச் செங்கற் செம்பொ ளுப்பாநிம்
பரிசின் நெனக்குன் செம்பவளத் திருவாய் மலர்ந்து பகர்வாயே.

உஎ

நேரிசையாசீரியப்பா.

பகிர்மதி தவழும் பவளவார் சடையோன்
பேரருள் பெற்றும் பெறாரி னழுங்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பை நீயே
பேயேன் பெறுது பெற்றார் போலக்
களிகூர்ந் துள்ளக் கவலைநீர்ந் தேனே
அன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்கை
வாசவு ரன்ப வாது லாலே
தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவனார்
நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலரெனுஞ்
செஞ்சொற் பொருளின் தேற்றநிந் தேனே.

உஅ

நேரிசைவேன்பா.

தேனே நலர்கூடிச் சில்பலிக்கென் றூர்திரியும்
ஆனேறி யாண்டுப்பெற் றுன்கொனீ—தானேறும்
வெள்ளைமணி யென்று வினாவுவோம் வாங்கியவப்
பிள்ளையையாக் காணப் பெறின்.

உக

கட்டளைக்கலித்துறை.

பெற்றா னினைப்பெற் றவர்போற் பெறலும் பிறப்பதுண்டேல்
நற்றா ரணியி னினைப்போற் பிறப்பது நல்லகண்டாய்
செற்றார் புரமொரி செய்தவில் வீரன் நிருப்பெயரே
பற்றா மறிவெண்டிரைக்கட னீர்தியு பாவலனே.

அநுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநுத்தம்.

பாவாய்ப் பொழிந்த வானமுசப் பவனத் திருவாய் நம்பிநீ
சேவாய்ப் பொருதத் தருமமுடைத் தேவன் மலைக்குப் போம்பொழுது
காவாய்ப் பபந்த தடக்கைமலர்க் கழறிற் றறிவார் கடாவிவரு
பாவாய்ப் பிறக்கக் கிடையாதே மாவாய்ப் பிறக்குந் திருமாற்கே. ௩௧

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவார் பெருந்துறைச் செழுமலர்க் குருந்தின்
நீழல்வா யுண்ட நிகரிலா னந்தத்
தேன்றேக் கெறியுஞ் செய்யமா ணிக்க
வாசகன் புகன்ற மதுர வாசகம்
யாவரு மோது மியற்கைத் தாதலின்
பொற்கல நிகர்க்கும் பூசார் நான்மறை
மட்கல நிகர்க்கு மதுர வாசகம்
ஒதின் முத்தி யுறுபயன்
வேத மோதின் மெய்ப்பய னறமே. ௩௨

நேரிசைவேண்பா.

அறத்தா நிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே றீரந்தா னிடையை—மறுத்தாரசம்
பந்தன் சிவிகை பரித்தார் திரிசுவர்மற்
றுந்துஞ் சிவிகையினை யூர்ந்து. ௩௩

கட்டளைக்கலித்துறை.

உளர்ந்து வருமிள வேறுடை யான்ற னுளத்தருளற்
சார்ந்து சமணவீட் டெழுமுனக் கேவருஞ் சைவநலங்
கூர்ந்து மிளிர்தரு நாவர சேநல் குரவுமுனஞ்
சேர்ந்து மருவினார்க் கேசிறந் தோங்குறுஞ் செல்வமுமே. ௩௪

அநுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநுத்தம்.

செல்வநல் லொற்றி யூன் செய்யசங் கிலியா லார்த்து
மல்லலம் பாவை தன்கண் மாழ்குற வமிழ்த்து மேனும்
அல்லுநன் பகலு நீங்கா தவன்மகி ழுடியி லெய்தி
நல்லவின் படைந்தி ருப்ப னம்பியா ஞரன் றானே. ௩௫

நேரிசையாசிரியப்பா.

தானே முத்தி தருகுவன் சிவனவன்
அடியன் வாது ளானைக்
கடிவின் மனத்தாற் கட்டவல் லார்க்கே. ௩௬

நேரிசைவேண்பா.

வல்லார் பிறப்பறுப்பர் வண்மை நலங்கல்வி
நல்லா தரவிற்ப ஞானங்கள்—எல்லாந்
திருஞான சம்பந்தன் சேவடியே யென்னும்
ஒருஞான சம்பந்த முற்று. ௩௭

கட்டளைக்கலித்துறை.

உற்று னைன்றவர் தீமினின் றுணல் ஹாண்டனலா
அற்று னைனுங் வந்திரு நாவர் ஈரசெனுமோர்
சொற்று னெழுதியுங் கூறிய மேயென்றுத் துன்பில்பதம்
பெற்று னெருநம்பி யப்பூதி மென்னும் பெருந்தகையே. ௩௮
எண்கீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருமிழலைக் குறும்பெருனும் பரமயோகி பெரிதுவந்துன் நிருவடித்தா
மரையைப் போற்றி, விரைமலர்தாம் வந்தனைசெய் கின்ற னென்றால்
விளங்கிழையா நிருவரொடு முயங்க லாமோ, உரைமதிநின் றனைவெறுப்ப
தென்கொ னின்னை யுடையானுக் கடுத்தசெய லுணக்கு மாயிற், சுரர்முனி
வர் பரவலுறும் பெருஞ்சீர்த் தொண்டத் தொகைசெய்தோ யறமுதலை
வகைசெய் தோயே. ௩௯

நேரிசையாசிரியப்பா.

செய்ய வாரசடைத் தெய்வ சிகாமணி
பாதம் போற்றும் வாது ரண்ப
பாவெனப் படுவதுன் பாட்டுப்
பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே. ௪௦

தேவாரம் திருவாசகம் என்கிற தமிழ்வேதஞ் செய்தருளிய சைவசித்
தாந்த சமயாசாரியராகிய நால்வர்களிலே திருஞானசம்பந்தரூர்த்தநாயனாரு
க்கு வெண்பாவும், திருநாவுக்கரசநாயனாருக்குக் கலித்துறையும், சுந்தரரூர்
த்தநாயனாருக்கு விருத்தமும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுக்கு அகவலுமாகத்
துறைமங்கலச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

* நால்வர்நான்மணிமாலை முற்றிற்று.

‘கடனிறவண்ணன்’ என்னும் ஆசிரியக் குறிப்பு.

கடனிறவண் ணக்கவியிற் கஞலியமெய்த் தொண்டர்
கணம்புல்ல ரியற்பகையார் கஞ்சாற ரினையான்
குடிமாற ரமர்ந்தி கோதிலதி பத்தர்
கூரரிவாட் டாயர் திருக் குறிப்பறிந்த் றெண்டர்
அடல்கொள்கலிக் கம்பர்மைந்த ராயசண்டி கேச
ரரியசிறுத் தொண்டர்சுற்ற மதுகளைகோட் புலியார்
திடமுடைய செருத்துணையார் திருநீல கண்டர்
செப்புமிவ ராமென்னத் தேர்த்தறிக முறையே.

கு ச ம ய ம்.

திருச்செந்தில் நிரோட்டகயமகவந்தாதி.

காப்பு.

கொற்ற வருணனை நின்றன் றுழக்கிய கொக்குருவைச்
செற்ற வருணனை யன்னசெவ் வேற்படைச் செந்திலர்க்கு
முற்ற வருணனை யந்தாதி யென்று முதிர்மதப்பேர்
பெற்ற வருணனை பானனத் தாதியைப் பேசுவனே.

யானைக்கண் டங்கரி சென்றேத் தெழிற்செந்தி லின்றடைந்தே
யானைக்கண் டங்கரி யற்கங் கயிலையை யேய்ந்ததகை
யானைக்கண் டங்கரி சேரெண்டிக் காக்கினற் கீரலிசை
யானைக்கண் டங்கரி தாகிய சீர்க்கதி யெய்தினனே.

தினகர னந்த நனியிலங் காரின்ற செய்யநற்செந்
தினகர னந்த நிதியா யினனடற் சீரயிலேந்
தினகர னந்த கனைச்செற்ற தாளர் திகழ்கனகா
தினகர னந்த நடனர் தனயனென் சிந்தையனே.

சிந்தனை யாகத் திசையந் தணர்க்கிறை சேரகங்க
சிந்தனை யாகத் தரையளித் தாடரை சென்றிரந்த
சிந்தனை யாகத் திடையியைந் தான்றந்த சேயளியாற்
சிந்தனை யாகத்த நற்செந்தி லாய்நினைச் சேர்ந்தனனே.

தனத்தலங் கார நிறைநா ரியரந் தரத்தசைகே
தனத்தலங் கார நிகழரங் காட்ச்செய் தன்னினயத்
தனத்தலங் கார தராயியங் கத்தக்க தண்செந்திற்கந்
தனத்தலங் காரனை யானய னேத்திடத் தங்கினனே.

தங்கந் தனங்க ளடையத் தனியெனைத் தள்ளியங்கே
தங்கந் தனங்க டாச்சென் றனரறிந் தாரிலைகா
தங்கந் தனங்க ளலர்காக்க னாரெழிற் றண்செந்திலார்
தங்கந் தனங்க நிகர்செக்கர் செய்சஞ் சலத்தினையே.

க. கயிலையையேய்த்ததகை என்றும் பாடம்.

சுலந்தர னாகத் தரித்தார்தத் தாசன் றுனாநிடைச்சுஞ்
சுலந்தர னாகத் தரைடந் தாலெனச் சார்ந்ததண்டன்
சுலந்தர னாகத் தளரச்செந் றுர்தன யன்றலங்கச்
சுலந்தர னாகத் தனக்கிறை சேர்செந்திற் சார்ந்திடற்கே.

சு

சாரங்கஞ் சங்கரி கட்டுகிச்சித் தேய்த்தகைச் சங்கரனார்
சாரங்கஞ் சங்கரி தாஞ்சக் கரங்கையிற் றுங்கினன்கேய்
சாரங்கஞ் சங்கரி யாநண் ணினர்க்கந்தத் தந்திரத்தா
சாரங்கஞ் சங்கரி தேயெனச் செய்தின் சரண்டந்ததே.

எ

தந்தனஞ் சங்கை யணிகார் சேர்க்கத் தடங்கனலை
தந்தனஞ் சங்கை யலரென்கேய் யாடங்கச் சற்சனாந்த்
தந்தனஞ் சங்கை யகலறத் திசெந்திற் சார்கதனித்
தந்தனஞ் சங்கை யங்க னினையனற் றுடரற்கே.

அ

தரங்கனந் தார னனியேற் றெழிற்செந்திற் றந்திரந்
தரங்கனந் தாரக நாடினென் றேறினே சுத்தியார்
தரங்கனந் தார நகீசர் சேய்கிரித் தையலர்க்கந்
தரங்கனந் தாரள கஞ்சிற் றிடைசல சங்கண்களே

க

சங்கங் களங்கழ னிக்கரை சேர்செந்திற் றங்கினனஞ்
சங்கங் களங்கா நண்ணரன் சேயெய்தச் சார்ந்தனஞ்சற்
சங்கங் களங்க னியையிகர் தண்ட தரங்கினிய
சங்கங் களங்க ரெனநின்ற யாங்கணெஞ் சங்கரைந்தே.

க௦

கரத்தரிக் கங்கணங் கட்டர னுர்த்த கந்தரமு
கரத்தரிக் கங்கணங் கண்டசெய்ச் செந்துலெங் காங்கெயர்சா
கரத்தரிக் கங்கணங் கட்டய னுர்க்கெழிற் காசணிசே
கரத்தரிக் கங்கணங் கற்றிடத் தாங்கினர் கைச்சத்தியே.

கக

சத்திக் கரத்த நகச்சேயங் கத்தினேத் தந்தனனற்
சத்திக் கரத்த நகச்சில யாளிதன் றுளினேநே
சத்திக் கரத்த நகத்தியைந் தேத்தரன் றந்தகதிர்ச்
சத்திக் கரத்த நகசெந்தி லாய்நின் சரணசரணே.

க௨

சரிதங்கை யாரக் கலன்றந் தனந்தரித் தார்நரகே
சரிதங்கை யாரக் கரிடத்தி னுர்த்தத் தன்செந்தினே
சரிதங்கை யாரக் கணத்தின்னல் கைத்தல் சரத்தஞ்சீர்ச்
சரிதங்கை யாரக் கசிந்திசைக் கின்ற தகையினர்க்கே.

க௩

இன்னந்தி யங்கி நிகர்த்தசெங் கேழுன்கை யீரிரண்டா
யினனந்தி யங்கி யைச்சில யாக்கிதன் சேயெழிற்செய்
யினனந்தி யங்கி யிருங்கஞ்சஞ் சேர்செந்தி லெந்தைதனை
யினனந்தி யங்கிசை யக்கதி யீந்தன னென்றனக்கே.

க௪

தனக்கடங் காரெயில் செற்றகங் காணன் றனயனங்கந்
தனக்கடங் காதிழி தந்திக் கினையன் றளிர்ஔழிற்சந்
தனக்கடங் காநிறை செந்நிலி னற்செய் சயிலங்கை
தனக்கடங் காணினச் சாரிலை யண்ண றாணிமிலே.

கடு

தராணி யினைய நிறத்தண்ண லாரிரச் தன் றனந்த
தராணி யினைய னிறைஞ்சயி லாரந் றனிச்சிலையாந்
தராணி யினைய எனனனை யந்தரி தந்திடுகந்
தராணி யினையனெஞ் செயலர்த் தாள்கட ரித்திறைஞ்சே.

கசு

தரிக்கனந் தங்கலை நீள்சடைக் கைக்கனந் சங்கரனந்
தரிக்கனந் தங்கலை நீதிகன் சாற்றான் றந்தநற்கந்
தரிக்கனந் தங்கலை நீர்ச்செய்க்க னுஞ்செந்தி லார்தலையா
தரிக்கனந் தங்கலை நீத்திழந் தேங்காச் சங்கங்கனே.

கஎ

சங்கரி யக்க நிகர்த்தரின் றுதை தகையதென்னச்
சங்கரி யக்க ரிறைஞ்செழிற் செந்திற் சடானனஞ்
சங்கரி யக்கதிர் தானிசை கின்ற சராணத்தினுற்
சங்கரி யக்கணத் தேயெற் செறியந் தகற்சினந்தே.

கஅ

தகர னலங்க நிறைநிறத் தான்செந்திற் றந்தைசங்கேயந்
தகர னலங்க னளிநு தனத்தினன் றுழுகந்
தகர னலங்க டாரின்ற சத்தியன் றுலெனினந்
தகர னலங்கனன் றுலெனச் சிறிடத் தக்கரன்றே.

கக

தக்க னகத்தி னடறணித் தானையன் றன்கதிசந்
தக்க னகத்தி கிரிக்கர னுக்கங்க டந்நளிக்கந்
தக்க னகத்தி யினையாளி யென்னெஞ்ச தாஞ்சலசந்
தக்க னகத்தி னகான் றன் செந்திலைச் சந்திக்கினே.

உ0

சந்தத்த னத்திக டந்திறத் தாசை தலத்தினிச்சை
சந்தத்த னத்தி னசைதி ரடியன் றனதுவிற்சேர்
சந்தத்த னத்தி யதளான் றனய தடக்கயல்கஞ்
சந்தத்த னத்தி னினங்கி முழிசெந்திற் றங்கினற்கே.

உக

தங்கச் சினகர நேராக் கலந்திச் சகநிறுந்தார்
தங்கச் சினகர நேயர் தனயன் றனக்கினிதார்
தங்கச் சினகர நீள்செந்தி னுட்டிற் றனகரிதந்
தங்கச் சினகர நற்கன னென்னங்க டையலர்க்கே.

உஉ

அலரின னந்தலை யாழிகண் டாங்குச் சிகியினிடை
யலரின னந்த நிகரயி லான்செந்தி லாயிழையை
யலரின னந்த நினைநிலந் தேர்ந்ததற் கன்றயலா
ரலரின னந்தஞ் சொலங்கிட னுநெஞ் சழிகின்றதே.

உங

தேயத் தியங்கி யலகி றலங்கலிற் சென்றழிகள்
தேயத் தியங்கி யலைய றிடங்கதி சேர்தலனைந்
தேயத்தி யங்கின ித்திலத் தானெறி செந்திலடைந்
தேயத்தி யங்கி தரித்தான் றனயற் றெரிசிக்கினே.

௨௪

சிக்கத் தனங்க டிறங்கின்ற கண்ணியர் சிந்தைகனே
சிக்கத் தனங்க ளளித்தழிந் தேற்கெழிற் செந்திறரி
சிக்கத் தனங்க ழுலையேத்த நல்கின்ன் சீர்நிறைகா
சிக்கத் தனங்க ளகிலேசன் றத்த திறற்கத்தனே.

௨௫

கந்தரங் கானந்த னிற்சென் றடங்கிலென் காசிக்கநே
கந்தரங் கானந்த நண்ணிலென் கண்ணியர் கட்டளக
கந்தரங் கானந்த நின்ற டெழிற்செத்திற் கண்டிறைஞ்சிக்
கந்தரங் கானந்த நல்கச் சனனங் கடத்திலவே.

௨௬

கடனந்தி னாகத் ததனாடை யாயெனைக் காக்கலிற்சே
கடனந்தி நானிறத் தாயென நாரணன் கண்டிறைஞ்செங்
கடனந்தி நாதன் றனயனற் செந்திலிற் காரிகையே
கடனந்தி னாயகங் காதலர் தேரிற் கலிக்கின்றதே.

௨௭

கணக்காக நாய்கடிந் காய நிலையெனக் கண்ணியென்ன
கணக்காக நானலைந் தெயத்தே னெழிற்செத்திற் கந்தநெற்றிக்
கணக்காக னாத்தந்த நின்றனை யேயினிக் காதலினாற்
கணக்காக னாநிகர்த் தேயழி யங்கத்தின் காதலற்றே.

௨௮

காதலை யானின் றனக்காக் கினனினிக் காயந்தந்தே
காதலை யானின் றனக்கா ரணனடிக் கஞ்சங்கணங்
காதலை யானின் றகங்கரைந் தேத்தரன் கண்ணியராக்
காதலை யானின் றசங்கரன் சேய்செத்திற் காங்கெயனே.

௨௯

காயங் கிலைய நலியந் தகனணை காலஞ்செய்ய
காயங் கிலையத ளானில நீரழல் காற்றெழிலா
காயங் கிலைய னலரிசித் தாயினன் காதலழ
காயங் கிலையதி ருஞ்செத்தி லாயென்க கன்றனெஞ்சே.

௩௦

திருச்செந்தில் நிரோட்டகயமகவந்தாதி முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

பழமலையந்தாதி.

காப்பு.

சீரதங் கோட்டு முனிகேட்ட தூற்படி செங்கரும்பால்
ஏரதங் கோட்டு வயல்குழ் முதுகுன் நிறையவனைப்
பூரதங் கோட்டு மலையானைப் பாடப் புரந்தருளும்
பாரதங் கோட்டு நுதியா லெழுதிய பண்ணவனே.

திருவருந் தங்க வருங்கல்வி மாத சிறப்புவுருங்
கருவருந் தங்க நிலையாதென் றுள்ளங் கரைந்திறைஞ்சிற்
பொருவருந் தங்க மலைபோலுங் குன்றைப் புராதனை
இருவருந் தங்க டலையா லிறைஞ்சு மிறைவனையே.

க

இறைக்கு வளையு மிளங்கிள் ளையுமழ கென்பவர்கேர்
துறைக்கு வளையு மெகினமும் வாவிக்குத் தூயவிதழ்
நறைக்கு வளையு மழகா முதுகிரி நாதர்க்கின்றிப்
பிறைக்கு வளையு முடல்வந்த வாறென்கொல் பேசுகவே.

உ

பேசுக வீர வருநாளென் றெல்லெப் பெருங்கடல்சேர்
ஆசுக வீர பழமலை வாணவென் றன்பனைந்து
பூசுக வீர மதிவேணி நீற்றைப் புலவிர்பிறர்
காசுக வீர வளையுக வீர்மெய்க் கதிதருமே.

ங

கதியிலே வேலை மடவார்க் கியற்றக் கருதுளமே
பொதியிலே வேலையுண் டிறேரென் றொழும்பழம் பூதரத்தை
துதியிலே வேலை மகிழ்வீரன் றந்தையை நோக்கிலைநீ
ஓதியிலே வேலை வளர்ப்பாய் தருவை யொடித்தெறிந்தே.

ச

ஓடிய மருங்குலைக் கொங்கைகள் வாட்டுறு மோடரிக்கட்
டொடியம் ருங்குலைக் காந்தளங் கைம்மகள் சோரமதன்
கடிய மருங்குலைத் தீப்போன் மதியங் கனன்றெழுதல்
அடிய மருங்குலைச் செய்ம்முது குன்றார் கறைகுவமே.

ரு

மேருக் குவடு நிகர்தோட் பழமலை மேவுகிருத்
சேருக் குவடு வசமாடு மாடத் தெருவினிற்போய்
நீருக் குவடு விழியெழின் மாய்ந்தெதிர் நின்றம
தூருக் குவடு விளைத்தன லேயின் றெழிவறவே.

சு

ஒழியாக் கவலை யொழிவதென் றென்கொல் ஒழிப்புலத்தின்
வழியாக் கவலை யிடைப்படு மானின் மயங்கின்று
பழியாக் கவலை மனமே பணிந்து பாவிலேவெல்
வழியாக் கவலை மகளிறை தாழ்ப்பழ வெற்பினேமே.

௭

வெற்றிக்கு மாரனை யின்ற பழமலை வேந்தனின்னும்
முற்றிக்கு மாரனை கொக்குக்கொ லொடுவென்பர் முலைவம்புச்
சொற்றிக்கு மாரனை வாந்தம வாரவன் றேணமுலையோ
டொற்றிக்கு மாரனை யோன்முனஞ் சேர வுழலுவரே.

௮

உழவரைச் சந்த விளவாளை பாம்பவய லொங்குகுன்றைக்
கிழவரைச் சந்த தழுந்னை வாய்நற் கிளைவளரும்
பழவரைச் சந்த நறுந்தழை வாங்கிப் பாவின்னே
எழவரைச் சந்த மயிலியல் பூசவு மெண்ணினனே.

௯

எண்ணிவ ருந்தின கொந்தோம் பழமலை யெய்திலர்கா
னண்ணிவ ருந்தின மின்றே யினிச்சுதிர் நற்புரவி
மண்ணிவ ருந்தின மாவா லெழுந்துகள் வந்துடலின்
கண்ணிவ ருந்தின வான்மதி தேய்க்குங் கடிநகரே.

௧௦

கடிக்கஞ் சமனை யுவந்துல காக்குறுங் காரணனோர்
முடிக்கஞ் சமனை தொறும்பவி யேற்ற முதுகிரியான்
மிடிக்கஞ் சமனை வருந்தொழ வாய்வம் விரவுறுமெங்
குடிக்கஞ் சமனை வெருவுத லேயின்று கொல்வென்னே.

௧௧

கொல்லைக் குறவரை வாயனை யார்கரிக் கோட்டைவிளை
நெல்லைக் குறவரை யாதுகொள் காளத்தி நேயரைவான்
தில்லைக் குறவரை நம்முது குன்றரைச் சேர்வென்னூர்
எல்லைக் குறவரை மாத்திரைக் கேநல மீருவரே.

௧௨

ஈகையி லங்கை தவமுள மெங்ஙன மெய்துவமென்
றேகையி லங்கை வடிவே லொடுவருந் தோன்றற்றதை
வாகையி லங்கை யாசிற வூன்றிய வள்ளன்மழு
மாகையி லங்கைம் முகமுது குன்றன் மலர்ப்பதமே.

௧௩

பதம்பர வைக்கு வருந்துபி ராற்குப் பசுமயின்மேற்
கதம்பர வைக்கு வரச்சுற்று கட்செலிக் கங்கணற்குச்
சிதம்பர வைக்கு முதுகுன்ற வாணற்குச் செல்வமெல்லாம்
மதம்பர வைக்கு நிகர்கரித் தோறலை மாலையே.

௧௪

மாலைக் கலுழனெய் யோனெனத் தாங்க வயங்குமருள்
தூலைக் கலுழ வொழியெனு மேற்றிவர் நோன்மையனாடி
பாலைக் கலுழ வொருமகற் கீந்த பழமலையான்
மூலைக் கலுழ நடம்புரி வானெம் முதற்றெய்வமே.

௧௫

செய்வசி காமணி பேமணி கூடலிற் சென்றுவிற்ற
மெய்வசி காமணி கண்டா பழமலை வித்தகமீன்
நெய்வசி காமணி மாவெனுங் கண்ணியை நெஞ்சுகத்து
வைவசி காமணி னோவா தெனையின்ப வாழ்வளித்தே. க௯

வாழ மரிக்கு மடநெஞ்ச மேமென் மலர்ப்பகழி
தாழ மரிக்கு மதற்காய்த் தந்தையுந் தாயுமெந்ரு
வேழ மரிக்கு மிகவுற வரம்பழ வெற்பினயல்
சூழ மரிக்கு மியல்பையெஞ் ஞான்றுந் துணிந்திலையே. க௯

துந்தமி யும்ப ரியம்பும் பழமலை சூழ்த்துரையீர்
துந்தமி யும்பரி யாவியை வேண்டியுண் ணோம்புலவீர்
சிந்துமி யும்பரி வாலுத வார்த்துதி செய்விர்மலம்
உந்துமி யும்பரி பாகமுண் டோசொல்லு முங்களுக்கே. க௯

கேட்டுப் புவனங் கொளவுமெண் ணோமெய்க் கிராதனின்முன
நாட்டுப் புவனம் பயின்மான் றசையுண்ட நாதனராப்
சூட்டுப் புவனங் கொளுமெய்ப் பழமலைப் புண்ணியன்றான்
வேட்டுப் புவனம் பதினாஞ்ரு நல்கினும் வேண்டிலமே. க௯

வேண்ட வடுக்க நீனைவதுன் றுண்மலர் வேட்கைமணி
பூண்ட வடுக்க னைநுதுத லார்மயல் போக்குவது
நீண்ட வடுக்க னயமா திளமுலை நேர்த்துதவ
மாண்ட வடுக்க ணிகர்தோட் பழமலை மன்னவனே. ௨௦

மன்னவ மாதவ னுடும் பழமலை வர்ணமணிச்
அன்னவ மாதவ னன்மலைக் காற்கசைந் தம்மதிகண்
டென்னவ மாதவ னல்லின்வந் தானென் றிரங்குமதன்
தின்னவ மாதவ நோமேயென் செல்வத் திருந்திழையே. ௨௧

திருந்திய வேதம் புகல்பரி சேயறஞ் செய்துடலம்
வருந்திய வேதம் பொருளென வாழ்ப்பழ மாமலையான்
பொருந்திய வேதந் தருந்ரு சுணனெனிற் பூமலர்கா
மருந்திய வேதம் புயமனை யாட்கணி மங்கலமே. ௨௨

மங்கல மாவி மலைசேர் பழமலை வாணமணிச்
செங்கல மாவி மலர்க்கைக் குருகொடு செல்கவெமர்க்
கிங்கல மாவி வளைநீ யணைந்த தினியுனெதிர்
தங்கல மாவி தரிந்கொடு சேறுமெந் தண்மனைக்கே. ௨௩

தண்டங் கமண்டலங் கொண்டு பழமலைச் சங்கரதாட்
புண்டங்க மண்டலங் கண்டுசென் றுனுமெய்ப் போதமுஞா
பண்டங் கமண்டலங் காரயின் னுக்கினன் பாட்டியலைக்
கொண்டங் கமண்டலம் பாழாக் கியவுனைக் கூறலரே. ௨௪

கூற்றைக் கொடியங் கடப்பா னருளைனக் கூம்ப்பாவி
ஏற்றைக் கொடியங் கரஞ்சேர் பழமலை யீசனணி
நீற்றைக் கொடியங் குளமே வெறுத்தி நிறைபெருகும்
ஊற்றைக் கொடியங் கினமோ டருந்து முடம்பினையே.

௨௮

உடற்கு வலையந் தகன்கைக் கயிறென் றுணர்ந்துளமே
கடற்கு வலையம் புகழ்சீர் முத்கிரிக் கண்ணுதற்கு
மடற்கு வலையம் புரைகளத் தாற்குநம் மன்றமர்ந்த
நடற்கு வலையம் பணிமா மவற்கன்பு நண்ணுகவே.

௨௯

நட்டுவ னாரை யறிகிலன் றண்ணுமை நத்திநின்று
கொட்டுவ னாரை யிராதேர் சுயமுது குன்றுடையாம்
தட்டுவ னாரை யகலாத நான்முகன் றுளமாய்
குட்டுவ னாரை வளைவான் பாவுநின் கூத்தினுக்கே.

௩௦

கூத்துகந் தம்பல மேவுறு யோர்முது குன்றினையும்
பாத்துகந் தம்பல மாரினு மெள்ளினும் பண்பனைத்தான்
சாத்துகந் தம்பல மாமறை யாற்புகழ் தாணுவைநாம்
எத்துகந் தம்பல மார்பொது மாதரை யெள்ளினமே.

௩௧

எள்ளா தவனை யெலும்பா பழமலை யென்றிருந்த
கள்ளா தவனை மகவரிந் தாக்கெனக் கட்டுரைத்து
விள்ளா தவனை மகிழ்பர மாவழல் வெண்மதியைத்
தள்ளா தவனை முடிசூடெம் மாது தருக்குதற்கே.

௩௨

தருவி னிலையினி மன்னவற் கில்லையித் தண்புனத்தில்
மருவி னிலையினி மைக்கூற் றெனக்கந்தி வானநிகர்
உருவி னிலையி னியல்வேற் குகனை யுதவியகோன்
கருவி னிலையி னிகந்தோன் பழமலைக் காரிகையே.

௩௩

காரிகை யார்க்கு வரும்பொது வோவல்ல காண்விசம்பிற்
பூரிகை யார்க்கு முதுகுன்ற நாயகன் பொங்குமருள்
வாரிகை யார்க்கு மருந்தனை யான்மலை மன்னனருள்
நாரிகை யார்க்கு மெழுவறழ் தோட்க ணறுதுதலே.

௩௪

துதலரிக் கும்பரு வங்குறை யென்றவ னோக்கடையா
முதலரிக் கும்பரு மேத்துந் தயிழர் முருகுபெரு
குதலரிக் கும்பரு கற்கருங் காமுது குன்றறிலார்
சிதலரிக் கும்பரு மாமரம் போற்றுயர் தின்பவரே.

௩௫

தின்னக் கனியை விழைகூ னிளமந்தி தீங்கனியீ
தென்னக் கனியை யிரவியிற் பாய்பொழி லீண்டுகுன்வ
நன்னக் கனியை மகிவே னியனிந்த நாய்பயந்த
சின்னக் கனியை வலத்திலைவத் தால்வருந் தீங்கென்னையே.

௩௬

பழமலையந்தாதி.

திங்கு திரைக்கட னோர்நர் காடியர் செய்மலத்திற்
காங்கு திரைக்கட நாப்க்கிரை யென்றிந்த வாசமயல்
திங்கு திரைக்கட நன்முது குன்றர்க்கு நம்பனுக்கு
வாங்கு திரைக்கட னியவல் லார்க்கு வணங்குமினே. ௩௪

வணங்கக் கரமு மொழிமப் பழமலை மன்னுருவாய்
இணங்கக் கரமு மிருப்பவைத் தேபுண ரேர்திழையார்
பிணங்கக் கரமு ஞமலியும் போலவர் பின்னொடர்வீர்
அணங்கக் கரமு தலைபோ லுமைப்பற்று மந்தகனே. ௩௫

அந்தரங் கங்கை தவாறி யாம லமுதருள்சம்
பந்தரங் கங்கை வலிபோன் மின்னாக்கினர் பாடியுனைச்
செந்தரங் கங்கை ரவமொண் கமலந் திரைத்துவருஞ்
சந்தரங் கங்கை விரும்புமுத் தாறுடைத் தொன்மலையே. ௩௬

மலங்கலை யங்கலை கற்றேன் தனக்கருள் வாழ்வளிப்போன்
கலங்கலை யங்கலை நல்லோர் பரவுங் கழலடியான்
விலங்கலை யங்கலை வேலோன் பிதாமுது வெற்பிடத்திற்
பொலங்கலை யங்கலை யான்மூடு மீனைப் புதைத்தவனே. ௩௭

புதைத்துக் கரக்கும் பொருளாளர் வெஞ்சொற் பொருமறவி
கதைத்துக் கரக்குங் குமமுலை பாகன்மெய் கண்டடியார்
பதைத்துக் கரக்குஞ் சிறிதா வருகும் பழமலையான்
வதைத்துக் கரக்குஞ் சரமீர்ந் தவன்றரும் வாழ்விலரே. ௩௮

இலங்கு மரியு மருள்கோன் முதுவெற் பிடத்தூற்றகால்
விலங்கு மரியு முழுவெல் லாமுன்னி வெய்துயிராக்
கலங்கு மரியு மிருந்துயர் கூருங் கலுழ்ந்திடுந்தாய்க்
குலங்கு மரியு மொருவனும் போகுங் கொடுஞ்சுரத்தே. ௩௯

கொடுவரி யானை யடர்ந்துறு மாறெனக் கொண்டியர்தூ
னெடுவரி யாரை யுறவடிப் போமென் றொருங்குவந்தே
அடுவரி யானை நிகர்நமன் றாத ரடிமுடிமன்
நடுவரி யானை முதுகுன்றொ டேசு நரர்தமையே. ௪௦

நரகா வலர்மட வார்க்குள் ஞருகிக்கைந் நாவிருப்ப
அரகா வலர்புனைந் துன்றனை யேத்தில ராப்தறிவால்
உரகா வலரென வுயந்தா ரினமுன முற்றகுன்றைப்
புரகா வலரி வருட்கோயி லாகும் புராந்தகனே. ௪௧

புரந்தர னஞ்சு பழமலை வாணன் புலவர்தொழுந்
தூரந்தர னஞ்சு தலைநாக கங்கணன் றொண்டிறுமால்
நிரந்தர னஞ்சு தொழுதேத்து தாதர்க்கு நேயமொடு
வரந்தர நஞ்சு களத்துவைத் தானென்பர் மாதவரே. ௪௨

மாதரைக் கொன்றுவ ரம்மேனி வைத்தவ மாசுணத்தை
சுதரைக் கொன்று சிறுநெண் றுர்க்கு மெழிலுடையாப்
ந்தரைக் கொன்று நலஞ்செயல் வேண்டு க்னைக்கழும்
வாதரைக் கொன்று முதுகுன்ற மாநகர் மாசொழித்தே.

ச௩

மாசி யதிகந் துறந்தார் மகிழ்குன்றை மாநகரோ
காசி யதிகந் கொலோவென்பி ராயினக் காசியெனப்
பேசி யதிகந் தகன்றிருந் தான்பரன் பேரடலை
பூசி யதிகம் பரன்கி லானிப் புரியினேயே.

ச௪

புரிசடை யான பழமலை வாண பொருப்பெடுத்த
கரிசடை யான திகந்தீர்த் தருளக் கிவயின்ற
பரிசடை யான முடையா மொழித்தனன் பட்டினையத்
துரிசடை யான தழுக்கா மெனின் றுகிலினுக்கே.

ச௫

துகிலங் குருகுந் துறந்தா னுயிருந் துறக்க ின்றான்
அகிலங் குருகு மணிமுடி யாமெனு மச்சவளை
முகிலங் குருகு மடியாய் பரந்த முதுகிரியாய்
சகிலங் குருகுல மேத்திறை வாமைத் தடங்கண்ணியே.

ச௬

தடுக்க மலத்தி னெடுங்குதல் போலநின் றாளிலுறும்
ஒடுக்க மலத்தி னிகழ்வால் வளையின மூர்ந்திடச்சேல்
மடுக்க மலத்தி லுசன்வயல் சூழ்குன்றை மாநகரோய்
அடுக்க மலத்தி புனையலங் கார வருளுகவே.

ச௭

அருவரை வில்லை யுமிழ்மணி நாகமு மத்திகளும்
உருவரை வில்லை யெனப்பூண் பவரையவ் வும்பாந்தொழும்
பொருவரை வில்லை யுறுமுது குன்றரைப் போந்துமருள்
ஒருவரை வில்லை வரிவொற்றி வையென வுற்றனமே.

ச௮

உற்கைக்கு மாறு படுமணி நாக மொளித்துலவி
விற்கைக்கு மாறு சமந்தவ சீர்முது வெற்பினின்பால்
நிற்கைக்கு மாறு வருவா நடக்கைக்கு நேரிழையார்
சொற்கைக்கு மாறுந் தமிழேனுக் கென்று துணைசெய்வையே.

ச௯

செய்க்குத் தனங்க மலமலர் சீர்தருஞ் செய்யதிரு
மெய்க்குத் தனங்க டரவடு வாங்கிடொல் வெற்பிடத்திற்
கைக்குத் தனங்க வொழியினுந் தாடனைக் காய்வதிலேன்
வைக்குத் தனங்க ளுழித்திறை யாதிந்த வையகமே.

௯௦

வைத்து மதிக்கு மருங்கிற்கைத் தாயென மந்தரமத்
துய்த்து மதிக்கு மனையின்மை யான்மறை யோதிமழுன்
எய்த்து மதிக்கு முடிமிசைக் கங்கையை யேத்தினையோ
மெய்த்து மதிக்கு மணுகவொண் னாமுது வெற்பினனே.

௯௧

வெற்புக் குமைய வடிவே லெறிந்தசெவ் வேண்மதவேள்
பொற்புக் குமையவ னோடான் வாழ்முது பூதரத்தி
னிற்புக் குமையவ னொத்திருந் தாள்குறை வின்றிவளர்
கற்புக் குமையவன் போலுதுங் காதற் கருங்கண்ணியே. ௩௨

கருந்தடங் கட்டு முசுவாய் மயிலெங்கள் கண்களுக்கு
விருந்தடங் கட்டு நலமெனப் போந்தவிண் மீன்பொரியும்
அருந்தடங் கட்டு வளையோடை யாகுக வம்புயங்கள்
பெருந்தடங் கட்டு முகமாகுங் குன்றைப் பெருந்தகையே. ௩௩

பெருமு தலைவளை யான்போற்றுங் குன்றைப் பெருந்தகையை
இருமு தலைவளை மூப்படைந் தாண்டவற் கின்மகவைக்
கருமு தலைவளை வாயிற்றந் தானேமுன் கண்டமுது
பொருமு தலைவளை நீத்தனண் மேவினன் பூங்கொடியே. ௩௪

பூங்கு மிழும்படி முன்னும் பொருந்திப் புளிரூர்பொருள்
வாங்கு மிழும்படி மோது மெனல்கொடு மால்விழங்கி
ஆங்கு மிழும்படி வந்தவெம் பாலை யடைந்தவள்கால்
வேங்கு மிழும்படி னென்னும் பழமலை வித்தகனே. ௩௫

வித்துரு மத்தை நிகர்வா னுயிர்செய் வினையருத்துங்
கத்துரு மத்தை யிடுதயிர் போலக் கலக்குமதன்
சத்துரு மத்தை வனைமுது குன்றிறை தாள்கொடுவான்
நத்துரு மத்தை யிலவாக வெள்ளுவர் நற்றவரே. ௩௬

நற்றவ ராக மறையவ ராகவிந் நானிலத்தில்
அற்றவ ராக மனமுடை யார்க்கன்றி யச்சமற
உற்றவ ராக மறியா தெளரித்தநின் னெண்பதங்கள்
பற்றவ ராகம லாலயன் போற்றும் பழமலையே. ௩௭

பழங்க விகட மகமந்திக் கீபொழிற் பண்டைமறை
முழங்க விகட வுளர்க்கீயுங் குன்றை முதல்வனைவேள்
அழங்க விகட விழிதிந் தானே யடிபரவார்
கிழங்க விகட மறவரிற் றேன்றிக் கெடுவார்களே. ௩௮

கெடுத்துப் பணியு முடையும்வென் காமற் கிழத்திமுலை
வடுத்துப் பணியு முரம்பேட்டு நின்றனன் வல்லியதன்
உடுத்துப் பணியு மரைக்கசைத் தோய்தொண்ட ருள்ளமெல்லான்
கொடுத்துப் பணியு மலர்த்தாட் டிருமுது குன்றத்தனே. ௩௯

குன்றுக ளுங்களை யொவ்வா வெனுமுலைக் குன்றதிர்க்குஞ்
சென்றுக ளுங்களை யுண்வண்டு மோவில் செழுங்கொன்றைமான்
கன்றுக ளுங்களை நன்மதி வேணிக் கடவுடனே
யென்றுக ளுங்களை யெம்மானைக் குன்றை யிறைவனையே. ௪௦

இறவாத வாந்த வெள்ளத் தழுத்தி மெய்யெருளாத்
ஹவாத வாந்த வாள்வெதென் றெமெய்த் தறவந்தொழும்
அறவாத வாந்த னஞ்சூழ் முதுகுன் றடைத்தவந்தம்
உறவாத வாந்த கோபால மென்றற் குடைடவனே.

௯௧

உடைய மடங்க ளுதைத்த பொற்பாத வொளிகெய்மழப்
படைய மடங்கன் முசற்சாய்த வீர பழமலையாய்
கடைய மடங்கல் லொடுபக ளுத்தொழும் சுற்றிலமெம்
விடைய மடங்கல் வருவெதென் ஞான்று விளம்புகவே.

௯௨

விளங்க வலம்புரி மால்போற்று கன்முது வெற்பகஞ்சேர்
துளங்க வலம்புரி யாய்மாய் பிறிதொ ருடம்படையாய்
துளங்க வலம்புரி மென்குழன் மிதர்க்குச் சூழ்த்துநின்ற
களங்க வலம்புரி மிவ்வெற்பை மெநிலை கைவருமே.

௯௩

வருந்தா தவரை வளைத்திட் டவபவ வன்பிணிக்கு
மருந்தா தவரை மருவும் பழமலை வாணவுளைப்
பொருந்தா தவரை யுயிர்செகுத் துண்ணம் புலிமழுங்கத்
திருந்தா தவரை வாக்கூ வருததென் சேவல்களே.

௯௪

சேவாலங் காட்டு பொழுதகஞ் சாயச் செலுத்திவரி
மாவாலங் காட்டு முதுகிரி வாணவல் வானமுய்ய
வேவாலங் காட்டு மிடற்றாய்நின் சீர்த்தி விரித்துரையா
நாவாலங் காட்டு விலங்காயி னேனிர்த நானிலத்தே.

௯௫

நிலங்கடந் தானை மகிழ்வானைத் தன்னடி நின்றொடுக்கும்
புலங்கடந் தானை முதுகுன்ற வாணனைப் போற்றிலர்சந்
நலங்கடந் தானை முழுது மிழந்தந் நகரினிற்போய்
இலங்கடந் தானை துணிசீரை யாக்கொண் டிரப்பர்களே.

௯௬

இரப்பாரி லாரை யிலரெனின் வைவ ரிரத்திமற்றங்
சுரப்பாரி லாரை முகநோக்கு றார்மழுக் கைக்குன்றையாய்
உரப்பாரி லாரை யுறவாகக் கொள்வந்தம் முன்னனபோய்
நிரப்பாரி லாரை யவிப்பார்தம் மக்களை நீத்திருந்தே.

௯௭

இருப்பு வலியை யகன்றுபொன் வல்லியை யெண்ணுதலாம்
விருப்பு வலியை முலையா ரணங்கினர் விண்ணுறுதல்
பொருப்பு வலியை யிடத்திலவைத் தாய்மலர்ப் பூங்களைசேர்
சுருப்பு வலியை யொழித்தாய் பழமலைக் கண்ணுதலே.

௯௮

கண்டந் தரிக்கும் விடத்தார் பழமலைக் கண்ணுதலார்
பண்டந் தரிக்கு மருங்களித் தார்சம் பழவடியார்
எண்டந் தரிக்கு மரிதாகும் பாச ரிருங்கருமா
வெண்டந் தரிக்கு மதற்சாய்த் தவரெனு மெல்லியலே.

௯௯

மெல்ல வணங்கு நினைவா லெதிர்த்திட வேனெடுங்கண்
சுல்ல வணங்கு வலையுடை யோடு நடந்திலை
கொல்ல வணங்கு மதிசுமந் தேநின்ற கொள்கையென்றோ
வெல்ல வணங்கு மலையாய் முதுகிரி வேதியனே.

எ௦

வேதிய வாவி தனக்காவி யாகிய வித்தகபெண்
பாதிய வாவி மலர்த்தேன் பெருகும் பழமலையாழ்
சோதிய வாவி வருவிடைப் பாகநின் றெண்டருறு
நீதிய வாவி மவரையென் றேடுசென்று நேர்குவனே.

எக

நேரு மடியர் சமக்குற வாபவர் நேசமறச்
சோரு மடியர் தமையனு காதவர் தும்பியினுற்
சாரு மடியர் மணிநிற வண்ணன் றரையிடந்து
சேரு மடியர் முதுகுன்ற வாணுதற் நீக்கண்ணரே.

எஉ

சண்மர வந்தனை நேர்ந்தாங் கருகக் களிற்றினைமுன்
கொண்மர வந்தனை வாறோர் செயுமுது குன்றறெடு
வண்மர வந்தனை நேர்வானைக் கோலம் மதன்னெய்யும்
புண்மர வந்தனை சேர்சியென் றேறுதுமின் போமின்களே.

எங

போதுமின் மாலை வகைவகை யாகவம் பொற்றொழியீர்
ஓதுமின் மாலை தரின்வம்மி னில்லையென் றோட்டினரேல்
மாதுமின் மாலை வருமுனஞ் சாமென்று வண்கைமலர்
மோதுமின் மாலை மகிழ்குன்றை வாணர்தம் முன்னடைந்தே.

எச

முன்னஞ் சிலம்பு சிலையாக் கியநன் முதுகிரியாய்
பொன்னஞ் சிலம்பு சிலம்புத லோடையிற் பூஞ்சிறகர்
ஆன்னஞ் சிலம்பு நடையிள மாலை யனங்கனெய்து
தன்னஞ் சிலம்பு குவலையல் லாத தணந்தனனே.

எடு

தணந்தவ ளக்கரி மேனிய ளாங்கொல்வெண் சங்கினங்கண்
மணந்தவ ளக்கரி னின்றழு மோவல வாவுயிர்கள்
உணந்தவ ளக்கரி தாமுது குன்றர னோங்கமர
கணந்தவ ளக்கரி யானேத் திறையன்றிக் காப்பிலயே.

எசு

காப்புக் கரியுந் திருமக ணையகன் காப்பவற்றின்
பூப்புக் கரியுந் தலையுடை யானும் பொருந்தவைத்தான்
மாப்புக் கரியுந் குயிலும் பயில்பொழில் வண்டில்லையான்
மூப்புக் கரியும் புலியுங்கொன் றீர்ந்த முதுகுன்றனே.

எள

முதுமறை யந்த முறுபொரு ளேநன் முழுப்பணிக்கு
விதுமறை யந்த முடியாய் புராணம் விளங்கிரண்டொன்
பதுமறை யந்த முதுகுன்ற வாணநின் பாசம்வணங்
குதுமறை யந்த கனைமாப்பி லெம்மைக் குதுகிடினே.

எஅ

குறுகு முனிவனை யன்றாண்ட விழுந்து குன்றனுக்கு
மறுகு முனிவனை செத்தாலும் வாரேவர் வந்தருளென்
தறுகு முனிவனை போதுமி டார்ம ஓர்முனிவு
முறுகு முனிவனை மெய்தா ரறிவறு மூடரினே.

௪௧

மூடா நமாதி மிரையடைந் தாயலென் முன்னணுகல்
மீடா நமாதி பெருமா னுதைக்கினு மெய்ப்புகழைப்
பாடா நமாதி யெழுத்தைத்து மோதிப் பழமலையாழ்
வீடா நமாதி யடியா ரடியருண் மேவினமே.

௪௨

மேவத் தகரை யிவர்மக வீன்றதொல் வெற்பாச
சேவத் தகரை வொடுபூசித் துன்னாவின் செல்வமுறும்
பூவத் தகரை நடுவே மெமக்குநின் பொங்குளால்
ஓவத் தகரை வகைப்பாச முத்தம் முரங்குலைத்தே.

௪௩

சூலையா நிலமும் விசம்புந் தொழுமுது குன்றமநிக்
கூலையா நிலமும் மடியழல் காயவக் காப்பகனலின்
மூலையா நிலமு முடன்கூட வேமெனை வாங்குகழைச்
சூலையா நிலமு மெமதில்ல மாய்நின்று சீதுவனே.

௪௪

சேறிரை யாக மதியுணும் பாம்பணி செல்வமறை
மாறிரை யாக மலிமுது குன்ற மருவுதற்குச்
சேறிரை யாகயி லாசவி லாசக தேவவென்மின்
தோறிரை யாக நிலையென்று வாழன்மின் றெண்டர்களே.

௪௫

தொண்டரைக் கூடல் விழையார் பொழின்மலர்த் தூளுதிர்தல்
விண்டரைக் கூட லறவுறல் போலுந்தொல் வெற்புதுமைக்
கண்டரைக் கூட லுடையாரைப் போற்றிலர் கற்றறியா
மிண்டரைக் கூடல் வழியே நடத்துபு வீழ்த்துவரே.

௪௬

வீழி வலஞ்சுழி தில்லை சிராப்பள்ளி வேதவனங்
காழி வலஞ்சுழி யன்மேவு குன்றைக் கடவுள்விடிந்
ஆழி வலஞ்சுழி வெள்வளை யானனை யன்னகல்விப்
பாழி வலஞ்சுழி யுந்தியுள் வாங்குவர் பாவையரே.

௪௭

பாவல ருக்கு மலிபொரு ளீந்துகொள் பாட்டினர்க்கு
மேவல ருக்கு மழுவார்க்கு நன்முது வெற்பினுக்குக்
காவல ருக்கு மயலாகி நின்று கலங்குகின்றாய்
ஆவல ருக்கு விளைநில மாயின யாயிழையே.

௪௮

ஆயக் கலையக லுஞ்சீர் முதுகுன் றாசமுனஞ்
சாயக் கலைய னிமிர்த்தசெம் மேனிய தப்பலில்லா
னேயக் கலைய புழுக்கூ டெனுமுட னேயமெல்லாம்
மாயக் கலைய மலமரைய கண்மங்கன் வந்தருளே.

௪௯

வந்திக்க நாவி னினையே வழுத்த மலர்வியியால்
முந்திக்க னுவி தொலைத்தோய் நினது முதுவெற்பையே
சிந்திக்க நாவி மதநாறு மாதரைச் சேருமின்பம்
நந்திக்க னுவி னொழிவாமென் றுன்னுற நல்குதியே.

அஅ

நல்குர வேநல் லுரைதான் முதுகுன்றர் நாட்டுனக்குச்
சொல்குர வேநல் குரவுறு வேல தொடைகன்பல
மல்குர வேன விதணவிட் டகம்புக்க மாணையிந்த
ஒல்குர வேனல் விடைக்கொடு போகவென் றோதிலையே.

அக

ஒதித் திருக்கு மொழிவதல் லாமலுன் னுண்மைநிலை
சாதித் திருக்கு மியல்புதந் தாயிலை தன்மையெல்லாம்
போதித் திருக்கு மொழிசுன்றை வாண பொருப்புதவுஞ்
சோதித் திருக்கு மரிபாக சுந்தரன் றாதுவனே.

க0

தூதுகண் டாலு மதியணி வேணியர் துன்னிவந்தென்
காதுகண் டாலு முடண்மூக்கின் பெய்தநல் காரெனவெம்
மாதுகண் டாலு முவக்கப் படுமொழி வந்தனன்கார்ப்
போதுகண் டாலு மயில்வாழ் பொழிற்பழம் பூதரனே.

கக

பூதர நன்று சிலைக்கென்று கொள்ளும் புரந்தகனார்
சீதர னன்று பொழிலெனுங் குன்றைத் திருநகரார்
காதர னன்றும் விழிபெறு மாறுடைக் கண்ணுதலார்
மாதர னன்று வருமதிக் கோய்தலை மாற்றிலரே.

கஉ

மாற்குச் சிவந்த மலர்த்தாண் முதுகிரி வாணன்மறை
நூற்குச் சிவந்த விராப்பொரு ளென்பவர் நோக்குனவேன்
கோற்குச் சிவந்த விறலாள னின்னுங் குறுகிலனிம்
மேற்குச் சிவந்த தறியே னிவட்கு விளைவதுவே.

கங

விளைய வளையு மணிநெல் வயன்முது வெற்பிறைவன்
அளைய வளையு முறவுடை யானவ் வனங்கசிலை
வளைய வளையு முடையுந் துறந்து வருந்துறுமிவ்
விளைய வளையு மொருபுடை சார விருத்திலனே.

கச

இருத்த விருப்ப திடத்திலல் லாம விருப்பலென
நிருத்த விருப்ப முதுகுன்ற வாணனை நீவலியுஞ்
செருத்த விருப்ப வுததியை யாருணச் சிந்தைசெய்வார்
திருத்த விருப்ப வலையாவர் மெல்லுவர் தேமொழியே.

கரு

தேவியு மாணும் விளையா டிடமுடைச் செங்கணுதல்
ஆவியு மாணும் வருஞ்சீர் முதுகுன் றணிவிழவைக்
காவியு மாணும் விழியாய்கண் டெய்தெனக் கண்மறுகின்
ஏவியு மாணும் மகட்கிடர் நீர்செய்தி ரேழையரே.

கசு

எடலை யாறு கிழிச்செறி ரோறென் னோறபசழ்ச்
கூடலை யாறு பவிழர் மகிழ்முது குன்ற்பெற்ற
வேடலை யாறு முயிர்த்தெத்தத் தேத்துடி மென்னைகொடுத்த
தூடலை யாறு வருசென் பார்வல் னுமைதனையே.

௯௭

உடையிடப் பாக னலங்கூர் முதுகுன் றுடையனராச்
சுடையிடப் பாக வரிதே டடியுறத் தூமலர்கள்
தடையிடப் பாக மருவுவ ரோலவர் தங்களைப்பா
மடையிடப் பாக னனுகா னுமைதனைத் தஞ்சுவனே.

௯௮

அஞ்ச வணத்தை வரன்முறை யோத வர்க்கெறித்த
பஞ்ச வணத்தை மருவுமென் றுளுமை பாகமொடு
செஞ்ச வணத்தை உணையகின் கோலமென் னிசைதயுற
விஞ்ச வணத்தை மகிழ்குன்றை வாண விரும்புவனே.

௯௯

விருத்தா சலசங் கராமலை மாது விழிகளிக்கும்
நிருத்தா சலசந் திரன்போ லுடம்பிடை நின்றவர்தங்
கருத்தா சலசம் பவமிலந் காண்டறங் காட்டியசொற்
நிருத்தா சலசந் தமியென் றலைக்குன் றிருவடியே.

௧௦௦

பழமலையந்தாதி முற்றிற்று.

பழமலை நாதர்

பிஷாடன நவமணிமாஸம்.

நங்குற்றந் தீர்க்கும் பழமலை நாதர்க்கு நற்பலிகொண்
டங்குற்று மென்றுகில் போக்கினன் வெற்றரை யாகியந்தோ
இங்குத் தனையென வெம்பெரு மானிவ் விருநிலத்திற்
நங்குற்றம் பார்க்கு மவருள ரோவெனத் தாழ்ந்தனளே.

௧

குன்ற முதுகுன் றுடையா னிலாதவெண் கோவணத்தான்
தன்ற மரைக்கை விரன்மூன்று காட்டித் தனங்குறித்து
நன்றாக வித்தனை பிச்சையுண் டோசொன் னுதுதலாய்
என்ற னிரண்டத் தனையுள கோடியென் றிட்டனளே.

௨

இப்பாத் திரந்தலை கீழாப் பிடித்தனை யென்னைமுனந்
தப்பாப் பலிகொண் டறிந்திலை யோவெனத் தாழ்குமுலாள்
செப்பார் பணமுலை யாய்நிலத் தேபலி சித்தியிட்டாய்
எப்பாக் கிரச்சில மிட்டமி யாய்கொண்மன் னென்மனரே.

௩

வேட்டன மாதுகை தாழ்த்திட மாமுது வெற்பர்பலி
ஒட்டினை நீதொட லாமோ வெனவுமை யுத்தொடலாம்
வீட்டினில் யானென வேயவர் தாமிது வேண்டுமைகொல்
யாட்டினின் பாலென மூலமு மாமென்ப தென்றனரே.

மாண்ட வெலும்பணி கோலமொ டேபலி வாங்கிடுதற்
கீண்டு வருமுது குன்றுடை யீருமை யான்மிடற்றில்
நீண்ட வுகிருதுத் தாதனை வேனென்று நீர்தலையைத்
தீண்ட வுமுது பலிப்பாத் திரமென் சிரிக்கின்றதே.

வானோர் தொழுநின் பலிப்பாத் திரத்தை வனைந்ததுநீ
தானே வெனச்சக் கரந்தான் சுழற்றத் தகுங்குயத்தி
யானோர் குயவன்மெய் யென்றே முதுகுன் றிறையியம்ப
நானே வொருசிற் றிடைச்சியென் றுளந் நறுதுதலே.

பங்கய மன்ன விழியார் முதுகுன்றர் பாத்திரத்தில்
ஆங்கையி லைய மொடுவண்டு வீழநல் கையவென
எங்கையில் வந்த தெமதாக வேவழக் கென்றுசெட்டி
மங்கையர் தங்கட் கிருங்கு டலிவிட வைத்தனரே.

நீருக்குத் தக்க சடையார் முதுகுன்றர் நேடியுங்கள்
ஊருக்குட் பிச்சையென் றற்றேமுண் டாயி னுரைமினென
வாருக்குத் தக்க முலையா ரதற்குளர் மற்றொருவர்
யாருக்குக் கிட்டு மதுசோறு நீர்கொளு மென்றனரே.

முழங்குந் துடியொடு பிச்சையென் றேமுது குன்றர்வரச்
சுழங்கு முலேமுதி யாளென் பலியெனத் தம்மனையில்
வழங்கு மனமென் றனர்புறம் போந்து வளர்முலையான்
வீழங்கு மனம்பகற் போதுகொள் வாயென்று வேண்டினளே.

பிஷாடன நவமணிமாலே முற்றிற்று.

சீறப்புப்பாயிரம்.

பிச்சா டனநவ ரத்தின மாலையைப் பீடுபெறத்
தைச்சான் றுறைமங் கலமுறை சீவ தயாபரனம்
பொய்ச்சார் பதனை யொழிக்குஞ் செழும்புலி யூர்ப்புனிதன்
நற்சார்பு சார்ந்த சிவப்பிர காச நவமணியே.

அப்பிகைதனை.

விருத்தகிரி

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முழுமணி மிடற்றன் கனன்மழு வீரன் முக்கணுண் டகைந்ந செழில்
கூர், முகம்புலர் தலைக்கண் டிடல்வளைத் தடியின் முனைப்பிறைக் கோடு
கோண் டுழுது,—விழுமணி யாவ துழைசடா டவியின் விண்ணதித் தண்
புனல் விடுப்ப, விரைவொடு குளிர்த்து முகமலர் தவினான் மென்கொடி
யெனநினை யுணர்ந்தேன்,—செழுமணி நீல மழைமுகி நவமுஞ் சிலம்
பெனும் புற்றினின் னூர்த்து, நிரைபொரு கடற்பேர்ப் பெரும்படம் விரித்
துத் தினமணி யெனப்படுஞ் செக்கெழு,—செழுமணி யுமிழ்த்து பேரிரு
ரெத்து கிடக்குமெய்ம் முடக்குமா சுணமாய்க், கிளர்மணி முத்த நதியுடை
விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

க

விழைவொடு நினக்கு மாதலன் மாமி வெற்புவேண் டுறாதுதன் மரு
கன், மேலெலா மெலும்புந் தோலுமாய்க் கிடத்தல் வெறுத்திடா திளமைநா
டாது,—பழமலை தனக்குச் சாதியொப் பெனவே பார்த்துனைக் கொடுத்த
துன் றந்தைப், பனிமலை யென்றோ தன்மனை யாட்டி பயந்திடப் பெருமக
னென்றோ,—கழைவரை முன்ன ருன்றுபு நடந்து கடிதுபள் எங்களின்
வீழ்த்து, கரைகளின் மெல்ல வேறிவெண் ணுரைவாய்க் கடையுற வளைந்
துருத் திரைந்து,—கிழவுரு விருத்த நதியெனப் பட்டுக் கீர்த்திழ வுலகி
னும் போர்ப்பக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா
யகியே.

உ

காமமென் கின்ற கதுவுவெந் தீயுங் கடுஞ்சின மெனப்படு புலியுங்,
களிப்பெனுஞ் சிறுகட் புக்ரமுசப் புழைக்கைக் கறையடிக் களிநல்யா
னையுமே,—சாமிரு மெனது மனமெனும் வனத்திற் றனிவரல் வெருவினை
யாயிற், நழலினின் றுடிப் புலிகரி யுரிபோர்த் தடுத்தவாண் டினையொடும்
வருவாய்,—ஈமவெந் னெலும்பிங் கிடப்படு மெனத்தா னெனும்பணி கடவுண்
மா நதியா, யிருந்துநல் லன்னங் கொண்டுமெய் வெளுப்ப வினைதடி கங்கை
யை யிகழ்ந்து,—கீழ்மைசொல் கின்ற தொன்றுமின் றாயிற் கிடைக்குமோ
விதன்குண மென்னக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரி
யநா யகியே.

கஉ

உ. தந்தை பனிமலை என்றும் பாடம்.

க. எலும்பங் கிடப்படும் என்றும் இணைதரு என்றும் பாடம்.

சுட்டிதற் கரிய நின்னைமெய்து ஞான சொருபியென் றருமறை யனைத் துள், சொல்லுவ துண்மை யென்னநன் னுணர்ந்தேன் சுரத்தின் றிருமுலைச் செழும்பால்,—வட்டிலிற் கொச்சைப் பின்னைமுன் னுண்டு வண்புகழ் ஞான சம்பந்த, வள்ளலென் றிடப்பேர் பெற்றரன் மொழிபோன் மையறீர் செய யுன்செய் தமையால்,—எட்டிநற் றிகிரி பறித்தெறிந் தூற்கா லியானையை யுருட்டிவாக் குதிரை, பெறிந்துசங் கதிர்த்துக் கொடுமர முறித்திட் டெதிர் ன்திடார் தமைவிடுத் தோடிக்,—கிட்டினர்ப் புரட்டி முருகவேன் பூசக் கிளைப்பெரு வெள்ளமொத் தெழுந்து, கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

சு

உள்ளமென் மனையில் விருப்பொடு வெறுப்பா முறுகுழி மேடுக ணீரவி, யொழிவிலா வாய்மை மெழுக்கினற் பூசி யுயர்சரு மனமெனப் படு மோர்,—பள்ளிமென் றவிசி விருத்திநின் பதியைப் பழுதில்யா னெனப் படு நெல்லைப், பழமல மாயைத் தவிநிமி போக்கிப் பாகஞ்செய் தென்றருத் திடுவாய்,—துள்ளுமொண் மறிமான் மூல்லை யுளாய் சூழல்வெண் ணெய்க் குட முருட்டித், துணைமுலைக் குவட்டின் மஞ்சண்மேற் படப்போய்த் தோய்த்துநின் றாடிளங் கயற்கட்,—கிள்ளைமென் மொழியார் துகிலெடுத் தொளித்துக் கேடில்சீர்க் கண்ணனா டுதல்போற், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

டு

நாடினா ருயிர்க ளாமெவற் றினுக்கு நல்கிய தந்தையுந் தாய், நம்பணு நீயு மல்லிர்ந்தும் மூர்க்கே நவின்றவம் முறையுளீர் நீவிர்,—பாடியா ரண னுஞ்சொ லீண்டுமாய் வனதாம் பரிந்துநீ மடிமிசைக் கிடத்தப், பழமுலை தனது பெயர்வலக் காதிற் பகர்த்தருள் செயப்பெறுஞ் செயலால்,—ஒடியோர் காக மேறுபு கவிழ்த்த வொருசிறு கரகரீர் தானு, மொருவனோர் செவியால் விடுத்தவப் புனலு முமையொரு பாகர்கட் டோன்றிக்,—கேடிலா னந்த வருவமா மெனையொக் கின்றன வோவென வதிர்த்துக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

சு

தன்னொரு மகன்வா கனத்தினை வெறுத்தோர் தனயன்வா கனத்தினை விரும்புந், தண்மணிப் பணியு மதனையுன் வெருவித் தான்வள ராமதி யமும் வாழ்,—மின்னவிர் சடையான் றினினை யன்றி மேவுவா னவரைநெஞ் சுன்னல், விரிகதிர் விழுங்கு மணியினை விடுத்து வெறுமணி கொள்ளுமா றன்றோ,—மன்னவர் மணிதர் சந்திரன் புரிதி மகபதி மலரயன் மறலி, வானவர் வசுக்கன் சித்தர்கிம் புருடர் மாதவர் விஞ்சைய ரசுரர்,—கின்னர ருரகர் மூழ்குபே ராவங் கேட்டொரு முராரியாய் சுருட்டக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

ஏ

படைத்திக் தொழிலென் மறைச்சடர் கியற்றப் பாவிமென் மறைத் தினும் வலிய, பன்மணி குயின்ற செம்பொனம் மயினின் பதபவர் வைத் தக லாமல்,—இடத்தினி லுனைவைத் தருளுதன் முன்னோ விமற்புகையனை வியை யிர்த்தா, னினம்பிறை குடு மறைமயன் பின்ன ரெந்தனம் போயிர்த் திடுவான்,—கொடுத்தெனி லிடுபொன் பலவனும் காருச் குளத்தினிற் பழமலை மன்று, கொடுத்தது கானே கொடுத்தன நென்னிற் குளித்தகல் பவர்குளத் தெல்லாங்,—கிடைத்திட வொருநண் டருமெனக் கிதசெய் கின்றதற் புதங்கொலோ வென்னக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

அ

பண்டுதின் கொழுநன் தந்தையக் தாயும் பயத்தம் மருமருத் தன்ன, பாலனைக்கொன்று சமைத்திடக் கொள்ளும் பாதக மொன்றுளங்கொண்டு,— தொண்டர்தம் மனையிற் செல்வனைன் நெழின் சுதனழப் பொருதனின் முலைப்பால், சுரந்தமு னாட்டு மன்னைய யாவாய் தொழுதுபோய்ப் பிரித்திலை யென்னோ,—அண்டர்தம் கங்கை யன்னமங் சுதன்க னுடல வாகிவர் சடை யா, வாடியங் கிதன்க ணமர்வுறப் பெறலா லடைந்துவான் கங்கையை யிசழ் ந்து,—கெண்டையொன் வாளை யுடனெழக் குதிப்பக் கிளைவிலைக் கமுகின் மேற் பவழக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

க

புரிசடைக் காட்டு ளாடவிட் டினவம் புலியினைச் சிறப்புலி யொடு கோட், புலிதொழ விருக்கு மொருபெருக் தெய்வப் புலிபணி மலைள்ள மானைப்,—பரிவுறத் தொழுது மருவிய வதனற் பயமறச் சாதிக டனது, பாங்கர்வர் தெய்தப் பெற்றதென் றறித்து பசுவெலா மருவுறப் பெறுமே,— சுரிகுழற் கயற்கட் பிறைதுதற் கனிவாய்த் துடியிடைக் குவிமுலைத் தளிர்க்கைத், துணைவிழுந் கங்கை பெயர்சொலக் கூசுஞ் சுடர்மணிக் கட் செவிப் பணியான்,—கிரிமகட் கெடுத்தக் கறைமிடற் றிறைவன் கிள்கு மேற் புகழெனத் தோன்றிக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

க0

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம் முற்றிற்று.

க. ஆடல சன்னிவந் தடையா என்றும் பாடம்.

க0. கிரிமகட் கெடுத்த கறைமிடற் றிறைவன் என்றும் பாடம்.

பெரியநாயகியம்மைகலித் துறை.

இறைவற்குத் தக்க வினுமாப் பெனுமொழி யின்றியொரு
மதவற்ற தன்மனை யாட்கேற்ற தாமிறு மாப்பனெனக்
குறைவற்ற செற்கொண் டிலகேற் றுனைப்பலி கொள்ளுமான்
பெறவுற் றனையனை யேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

க

பத்சர்க்கு நெஞ்ச மலர்மீ திருத்திப் பயந்துகொடுஞ்
சித்தர்க் ககற்றுநின் பாதாம் புயமொரு செஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்கு மெண்ணி மதியுடையே நென்பன் வார்சடையான்
பித்தர்க்குத் தங்குண ஞாலினுஞ் செம்மை பெரியம்மையே.

உ

இழைபொறுத் தாற்பொறை தானென்ப ரானல் விசைப்புலவர்
மழைபொறுத் தார்புனன் முக்காற் பொறுக்கும் வழக்கதுண்டே
உழைபொறுத் தார்நல் வியற்பகை யார்மனைக் குற்றவொரு
பிழைபொறுத் தாய்கன்று காண்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

ங

கையன்று தாமரை கண்ணன் நிளமென் கயலெனவே
பொய்யன்று கங்கையை நீரென்று சாதிப்பர் போர்விடையார்
மெய்யென்று நீகொண் டிரேலற லாயினென் மென்கையிடைப்
பெய்யென்று பின்னை யறிவாய்தென் குன்றைப் பெரியம்மையே.

ச

பொன்வாங்கு செஞ்சடைப் பாம்புகள் சுற்றும் புதுமதியி
னன்வாங்கு கோடு கிழிக்கு நகுவெண் டலைபடுங்கல்
முன்வாங்கு மெந்தைநின் பாதாம் புயத்தின் முடிவணங்கிற்
பின்வாங்கி நில்லன்ன மேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

டு

சுடிநறு மென்றரு மீதிருப் பாரெனக் கங்கையென்பான்
முடிசுடு வேறி யிருந்தனன் வேனின் முதிர்விலதன்
அடியடை வாரெனச் சங்கரன் பாங்க ரமர்ந்தனைநீ
பிடிநடை யேகுயி லேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

சு

நின்போ விலரரு ளாளரென் தேசொல நின்கொழுநன்
என்போ ரெருவன் மகன்பூங் கழுத்தினை யீர்வலென்றே
அன்போர் சிறிது மிலனாகப் போக வதற்கிசைந்து
பின்போய் விடாதுகண் டாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

எ

செச்சை மலர்ப்பரை வாளுந் மேனி நிரந்த மொண்டு
சச்சை யாவொன் தலைத்திக் கபாலம் சாத்தெடுத்தும்
பச்சை யயிலை யார்மனை தொழும் படர்க்கொக்கும்
மிச்சை யொழிகென் றொருவாய்தை சொல்வெந் தெரிமம்மையே. ௩௦

சோதிப் பதியன்றி வேறொரு தெய்வச் சொழுகத்திலை
ஒதிற் பிறரென வச்ச முரும ஸுயர்கனெல்லாம்
நீதிப் புதல்வர்க ளாயின வாநலி ளீகொள் சதம்ப
பேதிப்ப தன்றுகண் டாங்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௩௧

கின்னைய நாயக னென்றிருப் பாங்கின சித்தவந்து
தன்னேரில் பூவணத் தேயன்று போய்ச்செய்த தன்மைமையொரு
சொன்னே னலெனினி கின்னோ டொளிப்பதென் சொல்லுவன்யான்
பின்னே தெனக்குத் தருவாய்தென் குன்றைப் பெரியம்மையே. ௩௨

நற்றவத் துன்னைப் பெறுமலைக் கென்னமுன் னல்கியுனைப்
பற்றுறக் கொண்ட தெலும்பே யணியும் பழமலைநான்
சற்றெனக் கையர் தராதுசொன் னும்மலைச் சாதியுள்ளே
பெற்றவர்க் கென்ன முலைவிலை குன்றைப் பெரியம்மையே. ௩௩

சற்றா ரறிகுவர் மக்கடம் பேறெனக் கட்டுரைத்த
சொற்றா னொருபெண் னொழித்ததென் பாரொடு தொல்லுலகின்
நற்றான் மகற்பெறு கென்றாசி சொல்பவர் நாணவுனைப்
பெற்றான் மலைமரை யன்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௩௪

கரிய மிடறுடைப் பெம்மான் கரத்துழைக் கன்றொடுமோர்
அரிய முடியம் புலியோடு மேவின யாடுகின்றாய்
தெரிய வரிய பதினா லுலகுமென் சிற்றிலென்பாய்
பெரியவ ளென்ப துனக்கேது குன்றைப் பெரியம்மையே. ௩௫

தண்ணா ரிதழி புனைவான் விழியினை தம்மனைகள்
பண்ணா வழிக்குமென் றோகின் றிருமுக பங்கயத்திற்
கண்ணா யினருனக் கவ்வலை மாதுங் கலைமகளும்
பெண்ணா ரமுதனை யாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௩௬

உள்ளத் துறுபிணி யேற்கு மருந்துக்கென் றுன்னைவந்து
மெள்ளத் தொழவுந் திருமுலைப் பான்மெல் விரனுதியாற்
றெள்ளித் துளியள வாயினுந் தொட்டுத் தெறித்திலையுன்
பின்னாக்குங் கிள்ளாக்கும் பால்கொடுத் தாலென் பெரியம்மையே. ௩௭

ஆராத் துயர்கொண் டடியேன் சலிப்ப வதுசெவியில்
எறாம லேயிருந் தாலென்செய் வேனெங்க ளீசற்கொரு
கூராகி யண்ட முதலா யினமை குலவுதவப்
பேராகி வாழ்பவ ளேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ௩௮

பிணைமாட்சி யென்சொன்றைத் தாரோன் நருமிரு நாழிநெல்லால்
விணைமாட்சி கொண்டியி ரெல்லா மளித்தருண் மேன்மையினால்
பிணைமாட்சி யெய்து முனங்கே பெருங்கற்பு மாட்சியன்றிப்
பிணைமாட்சி யார்க்குண் லெகின்ற குன்றைப் பெரியம்மையே.

க.

கொடிய விலங்க லொருசிலை யாக்கிய நிற்பதிமேற்
கொடிய வநங்கன் சிலைபோ யெடுத்தமுன் கொண்டெதிர்த்த
ஒடிவி லருஞ்சிலைச் செங்கரும் போசொல் லுனதுநடுப்
பிடியு ளடங்கிய தென்னிது குன்றைப் பெரியம்மையே.

ங.

பண்டகு லீணை யொடுபாட வந்தவப் பாமடந்தை
கண்டழு மாறு மதிநிரை போலக் கவின்கணியும்
வெண்டலை மாலே கிடந்தொளிர் தோளிக்கு வீங்குமுலைப்
பெண்டகை மாமணி நீகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

க.

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை முற்றிற்று.

ந ன் னெ னி.

க ர ப் பு.

மின்னெறி சடாமுடி விராயக னடிசொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

என்று முகம னியம்பா தவர்கண்ணுஞ்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர் - துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிகுழலாய் பூங்கை புகழுவோ
நாவிற் குதவு நயந்து.

மாசற்ற நெஞ்சடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசற்ற வின்சொற் பிறிதென்க - ஈசற்கு
நல்லோ நெறியிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
விலலோன் மலரோ விருப்பு.

தங்கட் குதவிலங்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
தங்கட் குரியவராத் துங்கொள்க - தங்கனெடுங்
குன்றினற் செய்தனைய கொங்கையா யாவின்பால்
கன்றினற் கொன்ப கறந்து.

பிறர்க்குதவி செய்பார் பெருஞ்செல்வம் வெறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேறும் - பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடனின் சென்று புமன்முசுத்த
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு.

சு

நீக்க மறுமிருவர் நீக்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கி னவர்பெருமை கொய்தாகும் - பூக்குழலாய்
நெல்லி னுமிசிறிது நீக்கிப் பழமைபோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போய்.

தி

காதன் மனையாளுந் காதலனு மாறினநிற்
திதி லொருகருமஞ் செய்பவே - ஓதகலை
எண்ணிரண்டு மொன்றுமதி மென்முகத்தாய் கோக்கமுன்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண்.

சு

கடலே மனையம்மாய் கல்லியா லென்னும்
அடலே நனையசெருந் காழ்த்தி - விடலே
முனிர்கரசு கையான் முகந்து முழங்கும்
பனிக்கடலு முண்ணப் படும்.

எ

உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சின்னங்காத்துக்
கொள்ளங் குணமே குணமென்க - வெள்ளம்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு.

தி

மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவிற் - பலியேல்
கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து.

சு

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறாடம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர் - திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகின்
நிறையிருளை நீக்குமே னின்று.

க0

பொய்ப்புலன்க ளைந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாந் - துப்பிற்
சுழற்றுங்கொல் கற்றுணைச் சூற வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் றுரும்பு.

கக

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத றுனே புதுமை - திருந்திழாய்
சீதரீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நிற்கல் வியப்பு.

கஉ

பெருக்க மொடுகொடுக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர் - சுரக்கும்
மலையளவு நின்றமூலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர்.

கரு

தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோ மென்று
தலையா மவர்செருக்குச் சார்தல் - இலையால்
இரைக்கும்வண் டோமல ரீர்ங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வலோவு.

கசு

இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற்
றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யும் - நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுது நெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு.

கடு

தம்மையுந் தங்க டலைமையையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர் - தம்மின்
இழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல்.

கசு

எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ - பைந்தொட
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின்கீழ்க்
கன்று முதவுந் கனி.

கஎ

இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே - பொன்செய்
அதிர்வளையாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல்.

கஅ

நல்லோர் வரவா னகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
அல்லோர் வரவா னமுங்குவார் - வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழல்கால் வர.

கசு

பெரியவர்தந் கோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ளம்
எரியி னிழுதாவ ரென்க - தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுமுமே கண்.

உ0

எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்தும்
எழுத்தறிவார்க் காணி நிலையாம் - எழுத்தறிவார்
ஆயுந் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
ஈயுஞ் சுரநீர் மிகை.

உக

ஆக்கு பதிவா னலுந் பதப்பிஞ்சு
பீக்கொ ருயர்வீழுவ வேண்டற்ச - நீக்கு
பவரா ராவின் பருபணி-கண் டென்றுத்
சுவரா ருடலின் கடு.

௨௨௨

பகர்ச்சி மடவார் பயிலசோன் பாற்றல்
திசுழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்டம் - செகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகால்
எறும்பூரக் கற்குழியு டே.

௨௨௩

உண்டு குணமிங் கொருவர்க் செனினுக்கிழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே - வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புந் செழும்பொழில்வாய் வெம்பன்றோ
காக்கை விரும்புங் கனி.

௨௨௪

கல்லா வறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ச்ச
நல்லார் சமதுகன நண்ணுரே - வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள்.

௨௨௫

உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார் - மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யின்றோ விளம்பு.

௨௨௬

கைம்மா றுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மா லியலுதவி தாஞ்செய்வர் - அம்மா
முளைக்கு மெயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு
விளைக்கும் வலியனதா மென்று.

௨௨௭

முனிவினு நல்குவர் மூதறிநு நுள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர் - நனிவிளைவில்
காயினு மாகுங் கதலிதா னெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வதை.

௨௨௮

உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றோர்
ஆகிக்கு மொருகோடி யாக - நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பணிமொழியா யஞ்சமோ
மண்ணிற் புலியையமதி மான்.

௨௨௯

கொள்ளுங் கொடுங்குதற்றங் கொல்வான் குறுகுசன்முன்
உள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே - வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
பெருகுதற்கு ணென்செய்வார் பேசு.

௩௨௦

பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரத் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவார் - நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ லடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது.

௩௨௧

பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரதிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே - நன்னுதால்
காழொன் றுயர்நின் கதவு வலியுடைச்சோ
காழொன் றிலசாயிற் றான்.

௩௨

என்னா நிருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
வின்னா வறிஞரது வேண்டாரே - தன்னாக்
கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல்.

௩௩

அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறார் சம்பாற்
செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும் - பிறைநுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்வழியே யன்றி மறைகுருட்.டுங்
கண்ணஞ்சு மோவிருநோக் கண்டு.

௩௪

கற்ற வறிவினரைக் காழுறுவர் மேன்மக்கள்
மற்றையர்தா மென்று மதியாரே - வெற்றிநெடும்
வேல்வேண்டும் வாள்வழிபாய் வேண்டா புளிக்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம்.

௩௫

தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோர் - எக்காலும்
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய்.

௩௬

பெரியோர்முற் றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாழந் - தெரியாய்கொல்
பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை
தன்னுயர்வு தீர்த்தன்று தாழ்ந்து.

௩௭

நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகும்
அல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே - நல்லாய்கேள்
காய்முற்றிற் றின்றிந் கனியா மினந்தளிர்நான்
போய்முற்றி நென்னுகிப் போம்.

௩௮

கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புந் தாங்குடி
உற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே - பொற்றொட
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
அன்றே மணமுடைய தாம்.

௩௯

பொன்னணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னு மறிஞரைத்தா மற்றொவ்வார் - மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக்
காணுங்கண் ணைக்குமோ காண்.

௪௦

நன்னெறி முற்றிற்று.

கணபதிநூல்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெங்கைக்கோவை.

காப்பு.

கட்டளைக்கலிநூலை.

பூவை மலர்ந்திற் செம்பெரு மாட்டி பொருப்பரையன்
பாவை வளர்க்குங் கிளிமுன்கை யானொரு பான்மருவுந்
தேவை வளர்ச்சடைந் சென்வெங்கை வாணனைச் சேர்ந்துவருங்
கோவை படர்வதற் குன்றுந்து வாழொற்றைந் கொம்பரையே.

களவியல்.

கைக்கிளை.

காட்சி.

பூவும் பழுத்த செழுந்திங் கனியும் பொழியமுதம்
மேவுங் குடங்க ளிரண்டுட னேயிரு மீனுங்கொண்டு
சேவுந் தழகர் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பின்மலர்
தூவும் பொழிலி லெதிர்ப்பட்ட தாலொரு தாமணியே.

ஐயம்.

மண்ணே விரைச்சந் தனவரை யோமலர் மாளிகையோ
விண்ணே வலைத்தண் புனலோ பழமலை வெங்கையன்ன
பெண்ணே டிருக்கும் பொழுதினஞ் சேலிற் பிறமுநெடுங்
கண்ணே டிருக்கு முகம்போல்வ தாங்கது கண்டிலமே.

இதுவுமது.

மூலப்பகை யோகட் பகையோ வவர்தம் முகப்பகையோ
மலைப்பகை யாம்விண் முழுதாளி யென்றும் வணங்குமயன்
றலைப்பகை யாய கரமுடை யான்வெங்கை சார்ந்துநின்ற
சிலைப்பகை யாகு நறுதுத லார்தந் திருமனையே.

நுனிவு.

சேனும் மிலமு மலர்மா னிகையுஞ் செழுஞ்சிலம்பும்
நானும் படிசும் படியே சுவப்பய னண்ணியமை
பூனும் பணியரன் வெங்கையின் மாநீழற் பூம்பொழில்வாய்க்
கானும் பிறைநுத லாட்சும வாநின்று காட்டியதே.

சு

தறிப்பறிநல்.

பாபு மலர்த்தண் பொழில்சூழும் வெங்கைப் பழமலைசீர்
ஆபு முனிவரர் தாமே முனிவரு ளாக்குதல்போல்
கோயும் கொய்க்கு மருந்துத் தராநிற்கு தூற்பகவிற்
நேபு மருங்குற் பெருமுலை மாதர் திருக்கண்களே.

சு

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இரந்துபின்விற்றிற்கெண்ணால்.

புரந்தாடு மையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்பினின்ற
அரந்தா பூயிற்கண் மடமா திரத்தக்க ராதலினால்
இரந்தாய் குவமிவர் தந்தன நாமின் றினியநெஞ்சே
கரந்தா னமக்குப் பழியுள தாயிற் கழறுகவே.

சு

இரந்துபின்விலைநிற்றல்.

தாளுந் தரக்கன் றனைமீண் டெடுத்திய்தத் தண்ணளியால்
ஆளும் பழமலை வெங்கையன் னீரொன் றலாதுபல
வாளுந் கணையுங் கதிர்வேறு மானு மதர்விழியால்
நீளுந் துயர்செய்து வானாரின் றீரிது நீதியன்றே.

எ

முன்னிலையாக்கல்.

பாரக்கைச் சூலத்தர் வெங்கையி லேகண் பகைத்துநின்ற
வாரக்கட் பூஞ்சுனைப் போதையெல் லாமட லோடுமடல்
சேரக்கட் டிக்குழற் காட்டிலி டாமற் சிறந்தவலங்
காரக்கட் பேதை தனித்துநின் றுயென்ன காரணமே.

அ

மெய்தோட்டுப்பயிற்சி.

மெய்கூ றிடும்வரை மங்கைம ணுளர்தம் வெங்கையினிற்
பொய்கூ றிலஞ்சிலர் போவிலே யேயெனப் புல்லிழையிற்
செய்கூ றதிலொன் றளவுள தேயிவன் சிற்றிடைதான்
மைகூர் சூழலில் வெறிகொண் டிலாவு மதுகரமே.

க

குறுவுமறு.

மன்னிசை வெங்கை முடைமப் சாந்தவரை மாறு கூடையிப்
பொன்னிசை சொங்கை போடந்தாறு சிந்தை பொருத்தமுதைய
மன்னிசை மென்முடி தென்மன் சிவிய் கிளங்கிவரோ
இன்னிசை வண்டினப் காக்காச நாலிய மெண்டதுவே. ௪௮

பொய்பாராட்டல்.

முழுசலங் கார மழுமோன் திருவெங்கை மொட்டுதலுன்
பழுதறுங் கொங்கைக் குடைதமு சாற்பனி மாமலயம்
அழுதகண் னிரைப் பொருகைமென் பாரதன் வெய்துயிர்ப்பை
எழுதருந் தென்ற லெனவே யுகை சீட்டம்புவரே. ௪௯

குறுவுமறு.

உன்மலை வார்முலை கல்லேர் சுவர்த் துதவசற்குப்
பொன்மலை நாமெனன் கழுந்தொந் தானுறப் பூட்டியெங்கை
மன்மலை மாதுமை பங்காளன் முன்னம் வரோத்தகன்று
வின்மலை யாக்குத லென்மிளிர் வேற்கண் விளங்கிழையே. ௫௦

இடம்பெற்றுநீதழால்.

வந்தாளு மையர் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கே
கந்தா மணிவிளக் குற்றதிர் பூவணை கன்கமைய்க
பைந்தா துருக்குங் கணியேறு மல்லிகைப் பந்தரிட்டு
சிந்தா குலமற நாமிசை யோர்மணஞ் செம்பதந்தே. ௫௧

வாழ்பாராமெறுநீதல்.

அகலா தடைக்கலம் புக்கபுட் காசுத்தன் னாகமெல்லாம்
மிகலா வரிந்து புரந்தவற் காத்தவர் வெங்கையிலே
இகலா தயற்சந் தனம்படர்ந் தேறு மிளங்கொடியே
புகலா மெனக்குயிர் பொலுநன் னுணைப் புரத்தருளே. ௫௨

இடையுறுகிவநீதல்.

மதயானை யிருரி யூடே மறைந்து மழைமறைத்த
உதயா திபனென நின்றூர்தம் வெங்கையி லுன்றனைப்போற்
கதையா லெனினு மறிந்திலம் வேள்கல சுத்தணங்கே
புதையாது பைம்பொற் குடங்கதிர் வாலைப் புதைப்பதுவே. ௫௩

நீடுநினைந்தீரங்கல்.

குலக் காத்தர் திருவெங்கை வாணர்முன் சுட்டமதன்
நீலக் கணையிற்கை வைத்தா னினிச்சற்று நேரநிற்பிற்
காலந் கிரையிடு மென்னு வியையிந்தக் காரிகையார்
கோலக் களபக்குன் நென்றே மருவக் குறுகுவதே. ௫௪

மறுத்தெதிர்கோடல்.

சந்தாப வெத்தழ றன்னடி யார்க்குத் தணித்தருளுஞ்
செந்தா மரைமலர்த் தாளர்தம் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பில்
நந்தா மதுகை யொடுபிறப் பேழு நமைத்தொடர்ந்து
வந்தார் தமையிந் நிறையோ வராமன் மறிப்பதுவே.

கஎ

வறிநுநகைதோற்றல்.

புல்லார் பவர்கணைற் சோறுபெற் றுங்குப் பொருந்தியென்றும்
அல்லார் மதிய நிலவுண் சகோர மருந்தவுங்கல்
வில்லார் திருவெங்கை யன்பர் முகாம்புயம் வீறுதவு
நல்லார் வதன மதியிடந் தோன்று நகைநிலவே.

கஅ

முறுவந்திறிப்புணரீதல்.

தனிவா னவாநந் திருவெங்கை வாணர் தழலெறிப்ப
முனிவா னகைசெய் நகைபோல்வ தன்றிம் முகிண்முலையார்
பனிவாண் மதிமுகத் தேயெனை யாளப் பரிவினமனக்
கனிவா லெழுநகை யீதம்பி காமக் கடலினுக்கே.

கக

முயங்குதலுறுத்தல்.

கொங்கைக் குவடு மணியல்குற் பாம்புங் குறுமுனிவன்
அங்கைத் தலமடங் காவியி வாறியு மாங்கிருப்ப
வெங்கைப் பழமலை யாரரு ளாலவ் விசும்பறியா
மங்கைப் பருவத் திவள்வா யமுதிங்கு வாய்த்ததுவே.

உ௦

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

தாண்டுஞ் சினவிடை யெம்மான் றனிவெங்கைத் தண்சிலம்பில்
யாண்டும் பெறலரு மின்பமெல் லாமைம் புலனுமின்று
தூண்டுஞ் சுடரென நின்றவிம் மாதரிற் றுய்த்தனவால்
வேண்டும் பொருணமக் கேதோ வினியிந்த மேதினிக்கே.

உக

புகழ்தல்.

புறந்தாழ் குழலுமை பங்காளர் வெங்கை புரத்தர்வெற்பிற்
குறைந்தா லிவணுத லொவ்வாய் நினது குறைநிறைந்தாற்
சிறந்தா யிழைமுக மொவ்வாய் விளங்குஞ் செழுங்கலையால்
நிறைந்தாலென் னன்றிக் குறைந்தாலென் னெங்கட்கு நீமதியே.

உஉ

வ ன் பு னை.

அணிந்துநீநானியநுணர்ந்துநேளிவிந்தல்.

மன்ற டியதிரு வெங்கைபு ரோசர் மணிவரைமேல்
நன்ற யணிகுவ னென்றனு தின்பெரு காணையஞ்சித்
குன்ற ரொதிரோலி போலநின் பாங்கியர் கோலணிமா
இன்ற யிழையணிந் தேன்வெரு வேனெஞ் சிளங்கொடியே. உரு

பெருநயப்புரைநீநல்.

கடக்கும் பவத்தர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
குடக்குங் குமமுலை யாண்மாட் டலாமற் குலவளிகாள்
நடக்கும் கமலமு ரோக்குங் குவையு நாணிலவை
அடக்கும் குமுதமுங் கண்டதூண் டோவுங்க ளாவியிலே. உச

தேய்வநீதிறம்பேசல்.

நதிவசத் தாய சடையார் திருவெங்கை நாட்டொருவர்
மதிவசத் தாலன்றி வான்குன் மதிநுதல் வல்லிசதா
கதிவசத் தால்வரும் வள்ளிதட் போதின் கடிமணம்போல்
விதிவசத் தால்வரு நக்கேண்மை யாவர் விலக்குவரே. உரு

பிரியேனென்றல்.

பாவிடை வைத்த பெரும்புகழ் வெங்கைப் பழமலையைக்
மாவிடை வைத்த விகல்வாள் விழியெழின் மாதர்தமை
நாவிடை வைத்தவன் மார்பிடை வைத்தவ னுணவகப்
பூவிடை வைத்த நினையோ பிரிகுவன் பூங்கொடியே. உச

பிரிந்துவருகேன்றல்.

உழைதொட்ட வங்கையர் வெங்கையர் ஞான வொளியர்வெற்பில்
இழைதொட்டு விம்மி மலையோ டிகலு மிளமுலையாய்
மழைதொட்டு நின்றவிப் பூம்பொழிற் புக்கு மணிமகரக்
குழைதொட்டு மீளுநின் கண்போல் விரைந்து குறுகுவனே. உ.எ

இடமணிந்தேன்றல்.

சீராக் கயல்விழி மாதேதென் வெங்கைச் செழும்பதியான்
கூறய்த் திகழ்திரு மேனியு மாதுமை கூறுடலும்
வேறய்ப் புணர்வதென் னேவந்துன் சாரல் வியன்பதியும்
மாறப் பழனத் தெமதூரு மொன்றி மருவுறமே. உ.அ

திருவெங்கைக்கோவை.

தெளிவு.

பழிமாற் றியபுகழ் வெங்கைபு ரேசர் பணிவரைமேல்
மொழிமாற் றெனும்பொருள் கோளினல் லாமன் மொழிபிறழார்
சுழிமாற் றியவுந்தி யாய்வரு வேனெனச் சொல்லியவவ்
வழிமாற்ற மும்பிறழ் மோபிற ழாது மறப்பினுமே.

உக

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி.

செல்லங்கீழ்த்திசெலவுகண்டுளத்தோடுசொல்லல்.

உடையோர் சிறிதொரு கைதூக்கி வீசி யொருகையினைப்
புடையோ டரிக்க ணிலனோக்கிச் சிற்றொலிப் பூனுடனே
சுடையோர் திருவெங்கை வெற்பினம் மாலி தனிநெஞ்சமே
நடையோ திமங்கன்கண் டென்னே பறக்க நடக்கின்றதே.

நடு

பாகனோடுசொல்லல்.

பொன்னங் கிரிநிகர் திண்டேர் செலுத்தும் புகழ்வலவா
மின்னஞ் சடையர் திருவெங்கை வாணர்தம் வெள்ளருவித்
சென்னஞ் சிலம்பி லிடையிடித் தார்தமைத் தேடியெதிர்
அன்னம் பிடியென வேநடந் தேருநம் மாயிழையே.

நக

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

ஆயவெள்ளம்வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றல்.

ஆயவெள் ளத்தி னடுவே யிருக்கு மரசவன்னம்
பாயவெள் ளத்தரு துற்றாங் கெனக்ககப் பட்டதுதான்
மேயவெள் ளச்சடை யம்மான் றிருவெங்கை வெற்பிலொரு
மாயவெள் ளக்கன வோவறி யேனெஞ்ச மாழ்குவதே.

நடஉ.

வாயில்பெற்றுய்தல்.

சேவை யுகைப்பவர் வெங்கைபு ரேசர் சிலம்பின்மயல்
நோவை யொழிப்ப மருந்துகண் டோமினி நோவனெஞ்சே
பூவை யுருத்த மொழியார் மழைக்கட் பொறிவண்டுதாம்
பாவை யொருத்தி முகாம்புயத் தேசென்று பாய்கின்றவே.

நடந

பயமுபயப்பட்டல்.

சிதிமூன் மடியப் பனம்பொ ள்வால் கச்சில்வெங்கைப்
பதிமூன் புகுமுது குன்றடை யார்ப்பதம் மண்டரைத்த
மதிமூன் மரைபு மரைபு யகன்மூன் மதிபுக் கண்டொர்
விதிமூன் கொணரு மிவன்முகம் பொல வியக்கிலே.

நக

பயநோர்ப்படிந்சல்.

செந்தா மரைபு மநீயார்ப் பென்னத் திருமகடான்
கந்தா மணியிடை யின்றிருத் தாங்கெஞ்ச னானமுற
அந்தாழ் சடைமவர் வெங்கையி லேகம் சாவிரிற்
வந்தா ரமுதிதழ் சந்தாரைத் தந்தவர் வாழியவே.

நக

கவியபடைபெறுதுகங்குருதல்.

அரவாய் பணியினர் வெங்கைப் பேச ரணியழகின்
வரவாய் சுகிரென் றுறுமோ ஷுகொக்குள் வச்செழுவே
விரவாய் புயற்கா வோடவிர் மாமதி வென்வளைசேர்
இரவாய் கடலில் விழுந்சுமிழ் வேனை யெடுப்பதற்கே.

நக

இடந்தலைப்பாடு.

நந்தநெய்வந்தருமெனச்சேறல்.

மின்றத்த வேணியர் வெங்கைப் பேசர் மிகுமருளால்
அன்றத்த வாரி நடுவே யொருவ னைற்றியிட்ட
பொன்றத்த தெய்வமன் றோமலர் மாவைப் பொழிவிடத்தின்
முன்றத்த தின்றுத் தருநெஞ்ச மேசெலின் முத்துறவே.

நக

முத்துறக்காயிடல்.

அங்கஞ் சுமந்த திருமார் புடைவெங்கை யானருளால்
வங்கஞ் சுமந்த கடற்பிற வாமல் வருமமுதஞ்
சிங்கஞ் சுமந்த கரியுட னையொண் செழுந்தரளச்
சங்கஞ் சுமந்தசெந் தாமரை தோன்றத் தனிவந்ததே.

நக

முயங்கல்.

மடலு மணமு மெனவே நிறைவெங்கை வாணர்தமைத்
தொடலு மடியர் பெறுப்பே நெனவிய டோண்மருவி
உடலு முயிரு மனமுமெ லாம்வளர்ந் தோங்குமின்பக்
கடலு ளமுந்தி யவசமுந் நேறையுங் கண்டிலமே.

நக

புகழ்தல்.

நாங்குழை யாம லருள்வோன் திருவெங்கை நாயகன்கைத்
தாங்குழை யேயன்றி மென்முலை தாங்கித் தளருமிடைப்
பூங்குழை யாயெப் படிசூதித் தாலுமிப் புல்லறிவாய்
நீங்குழை யோரின் மதர்வே னெடுங்க ணிகர்ப்பதுவே.

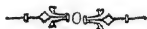
சுப

ஆயந்துய்த்தல்.

வானோக்கி நிற்கும்பைப் கூழ்போ லவுமொரு மன்னவன்செங்
கோனோக்கி நிற்குங் குடிபோல வந்தடங் கோட்டிமையத்
தேனோக்கி நிற்கு மெழிலுடை யான்வெங்கைச் செல்வியுனைத்
தானோக்கி நிற்குநல் லாயத்து ளேசென்று சார்ந்தருளே.

சுக

பாங்கற்கூட்டம்.

நிலைவன்பாங்கனைச்சார்த்தல்.

கன்னியுந் தானுமொன் றானேன் திருவெங்கைக் கண்ணுதல்போல்
வன்னியுந் காற்றுந் கலந்தே நியவெம் மதனைவெல்லச்
சென்னியுஞ் சேகர மும்போ னமக்குச் சிறந்தநண்பன்
மன்னியிங் கோர்துணை யாயினல் லாமல் வலியில்லையே.

சுஉ

பாங்கன்றிலைவனையுற்றதுவினாத்தல்.

இலங்கா புரிமன்னன் றோளிற ஆன்றிய வீசர்வெங்கை
உலங்கா தலிக்குந்திண் டோளுர வாகட லூர்ந்திடினும்
விலங்கா மறவி யொருகோடி தூதொடு மேல்வரினாங்
கலங்கா வுளருங் கலங்கிரின் றுயென்ன காரணமே.

சுங்

தலைவனுற்றதுரைத்தல்.

மலைவன் பணியரி வின்னாண்ைகனைசெய்து வந்துவெங்கைத்
தலைவன் புரமிரண் டொன்றே வெவ்விச் சகமனைத்துஞ்
சிலைவன் குணங்கனை வேழஞ் சுரும்பலர் செய்துவென்றோன்
முலைவன் கிரியுற வந்தநண் பாவொரு மொய்குழலே.

சுச

கற்றறிபாங்கன்கழறல்.

போதைப் பொதிந்திட் டிருநீங் களகப் பொருப்பிமைய
மாதைக் கலந்த திருவெங்கை வாணர் மதுரைச்சங்க
மேதைப் பசுந்தமிழ்ப் பாற்கட னீந்திய வீரமொரு
பேதைக் குடைந்துநின் றுய்தகு மோசொல் பெருந்தகையே.

சுடு

கீழ்வோன்பழித்தல்.

ஊனா மென்ற சுவர்சொன் நிருவெங்கை தரிதும்
சேனா முலகம் வறிகாச வந்தவச் சேய்தையார்
பூனா மென்முலை யின்பெருங் காட்சியப் போய்திடையின்
காணாமை மங்கண் பீனையி னென் னடிநிலையே.

சுக

கீழ்வோன்பழித்தல்.

ஊண்டா திபர்க் திருவெங்கை நாயகர்க் கன்றிமொரு
பெண்டா லிசய முருகினை மாயந் பெருந்தகை
விண்டா ரகைகண் டினியி ன்து காச்சமு கொட்டருகும்
வண்டா மரைகரு மின்மினி சொன்ற மலர்ந்திலையே.

சுள

கீழ்வோன்வேட்கைநாங்குநாமசாற்றல்.

பாலார் மொழியுமை பங்கான் வெங்கையம் பாணவாரச்
மாலாழ் தருமென வெவ்வுரை யானன்ப வாட்டுகின்றும்
காலாழ் கனரி னமழ்த்தெவெங் கோட்டுக் களிற்றையொரு
வேலா லெறிபவர் போலே யிதவென் விதிவசமே.

சஅ

பாங்குள்ளுன்மனத்தழங்கல்.

பெட்டுப்பட் டர்வுரி கொண்டோன்றென் வெங்கைப் பிரான்வரையின்
மட்டுப்பட் டாவி மலர்வா ரிசமுக வல்லிமுகை
ஒட்டுப்பட் டானை யனையா னிதையெனு மோரிசையாற்
கட்டுப்பட் டானினி மென்செய்கு வேனிந்தக் காசினிச்சே.

சுக

நலையோடழங்கல்.

காட்டு மலிபுகழ்ப் பெம்மான் நிருவெங்கை நாட்டிறைவ
கோட்டு வரிவிற் கொலைவேடர் தத்த கொடியிடையான்
பூட்டு மயற்றோடர் சீயே படினெவர் போக்குறுவார்
காட்டு மிரவிக் கிரவியுண் டோவிருள் காய்வதற்கே.

௫௦

எவ்விடத்தேவ்வியற்றேற்றல்.

சுழைந்தார் மலிசடை யிசர்தம் மாதின் நடமுலைக்குக்
குழைந்தார் திருவெங்கை நாயக னுரிடங் கொண்டுதனி
விழைந்தார் தினதகத் திறநிட்டி வாயிடை வேழமொடு
துழைந்தா ரிடமிய லெல்லா மிறைவ துவன்றருளே.

௫௧

அவன்கிழிவிடத்தீவ்வியற்றேற்றல்.

நறையே யிதழி புனைவார் திருவெங்கை நாதர்சடைப்
பிறையே நுதலவர் மானே கருங்கண் பிடித்ததுடிப்
பறையே யிடையணி பாம்பே யகலல் குல்பற்றாமலை
இறையே முலைமலர்த் தண்டலை யேயிட மென்னுயிர்க்கே.

௫௨

சஅ. வெண்கோட்டு என்றும் பாடம்.

சுக. சுழறிலையே என்றும் பாடம்.

பாங்குநிறைவுனேத் தேற்றல்.

தடங்கொண்ட கண்ணி யிடத்தார் திருவெங்கைத் தண்டலையை
இடங்கொண்டு காமப் புனனீந்தி நீகரை யேறுதற்குக்
குடங்கொண்டு பின்ற வொருநாளைத் கண்டு குறுகுமட்டுந்
திடங்கொண்டு நெஞ்சந் சளராது நிற்றி திறலவனே.

⑮ 15

தறிவழிச்சேறல்.

காலியு மாம்பலும் பூத்தசெந் தாமரை கண்டளிகள்
வாவியு மோடையும் விட்டெய்த வேபொழில் வாழ்நிற்குமோ
சேவியு மாணும் வினாயா டிடத்தர் திருவெங்கையில்
ஆவியு மாறாமு தும்போன் றிறைகண்ட வாயிழையே.

5.

இறைவீயைக்காண்டல்.

முனையே முனைசெழும் போதே முகமலர் மூசுவன்முன்
தொகையே குழல்செந் தளிர்ே யடிநற் சுவைக்களியே
நகையே யிதழ்திரு வெங்கைபு ரேசர்கைந் நவ்வியுமும்
பகையே யெனங்க ணிவரே யிறைசொன்ன பைங்கொடியே.

⑤⑤

இசுழ்ந்ததற்கிரங்கல்.

புடையே யுமையொடுஞ் செந்திரர் வேற்கைப் புதல்வனெனும்
விடையே யிவர்தரும் பெம்மான் நிருவெங்கை வெற்பிலெனப்
பெடையே யெனவந் திளங்கா லுறுமிப் பெருந்தனத்தார்
இடையே யிலையெனீ னேந்திலை யான்கொ லிறையவனே.

⑤

தலைவனேவியத்தல்.

குடும் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
பாடுங் கலியு ளடங்காக் கலினுடைப் பாவையன்ஞர்
கூடுங் குவிமுலைக் குன்றுங்கண் றேலையுங் கூந்தனெடுங்
காடுங் கடந்துவந் தான்மிக வீரனங் காவலனே.

56

தலைவியை வியந்தல்.

பருத்த குவிமூலைப் பாரத்தி னாற்கடற் பங்கயத்தில்
இருத்த லரிதென வந்தவன் பூவி லிருக்குமிவா
விருத்த கிரிமகிழ் வெங்கைவெற் போன்மயல் வெள்ளங்கொண்ட
வருத்த விதய மலர்மீ திருந்திட வல்லவரே.

௩௮

தலைவன் றனக்குத்தலைவிநிலைகூறல்.

இயலாற் சிறுத்த திருவெங்கை வாண ரிமையவெற்ப
மயலாற் புரிந்த முலையானே யின்முன் மதர்மழைக்கட்
கயலாற் கலக்குவித் துன்கலை வேலையைக் காரளாகப்
புயலாற் பருசுவித் தார்தின்னு ளார்தண் பொழிவிடத்தே.

55

டுக. தளராததிற்கு என்றும் பாடம்.

௫௮. வெள்ளங்கொண்டு என்றும் பாடம்.

டுக. மயலாற்றிருந்த என்றும் பாடம்

தலைவர்கேதல்.

எழா மூலகும் புதழ்வெங்கை வாண ரினையவெழிப்
ஆழா செனைநெடுங் காமக் கடனின் தனைச்செழும்பார்
தாழா திகையனி மூசுமென் பூத்தனர்த் தண்கொம்பரே
குழாய் மாக நடுகிற்ப ரோவித்தச் சோலைவிலே.

௬௦

தலைவியைக்காண்டல்.

தலைப்பாச நாசகர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பிற்
கலைப்பான் மதிமுகக் காரிகை யீர்தண் களமுலைந்
கிளைப்பாற மென்பெருந் தோண்மே லிருத்தினை கின்றவிடை
இலைப்பாற வோதனி நின்றீரிக் காம ரினம்பொழிந்தே.

௬௧

கலவியின்மகிழ்தல்.

துதிவாய் தொறுங்கொளு மென்பலர்ப் பூம்பொழில் குழித்தவெங்கைப்
பதிவாய் வரையின மாடுகு டமர்ந்த பரனருளாற்
றிதிவாய் மதியமர் தம்போ லலாமற் சிறத்தமுக
மதிவா யமிர்தமுண் டோம்வந்து கூடவிம் மங்கையரே.

௬௨

புகழ்தல்.

சங்கந் துறத்தன்ன மில்லாம லேயொரு தாளினின்று
பொங்கம் புனலிற் றவம்புரிந் தாலும் புரைகுவிரோ
ஆங்கம் பலவணிந் தார்வெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
இங்கம் புயமுகை காளிந்த மாத ரிளமுலைக்கே.

௬௩

பாங்கியொடுவருகெனப்பகிழ்தல்.

பங்கே ருசத்திற் கடுத்தசெங் காவிப் பனிமலர்போல்
துங்கே னெனுமுயிர்ப் பாங்கியொ டேமறை நூன்முகத்திற்
சங்கேத மாம்பெயர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
இங்கே வருகவென் னெஞ்சா லயத்தி லிருப்பவரே.

௬௪

பாங்கிற்கூட்டல்.

கார்கண்ட மஞ்ஞையுஞ் செந்தே னிரம்பக் கடைதிறக்குந்
தார்கண்ட வண்டுந் திருவெங்கை நாயகர் தாண்மலரின்
சீர்கண்ட வன்பரும் போலேநிற் சுண்டு சிறக்குமுளப்
போர்கண்ட வேற்கண் மடவாரா மேவுக பூங்கொடியே.

௬௫

பாங்கிமதியுடன்பாடு.

தோற்றத்தாலாராய்தல்.

எனையா டியபதத் தாள்வோன் றிருவெங்கை யேந்திழைநீ
சினையா டியமணிப் பொன்னாச லாடிச் செழுங்குவளைச்
சுனையாடி வண்டல் வினையாடி முத்தந் துவன்றியவம்
மனையாடி வந்தனை யோதிரு மேனி வருந்தியதே.

௬௬

ஒழுங்கந்தாலையந்தீர்தல்.

கொற்றிக் கிசைந்த புயத்தார் திருவெங்கைக் கோமளமே
நெற்றிக் குடைந்ததென் நெள்ளப் படாசந்த நெற்றியின்மேல்
வெற்றிக் கமலக் கரங்குவிக் தேயின்று விண்ணினெழும்
மற்றிப் பிறைத்தெய்வக் கன்னியர் யாரும் வணங்குவதே. சுள

சுனைநயப்புரைத்தீர்தல்.

கடைக்கண் சிவந்தித மொன்றே வெளுப்பக் கலவையினுள்
துடைக்கண் மெலிவு தருங்கொங்கை மேலது வேயழிய
விடைக்கண் விரும்பி யுறைவார் திருவெங்கை வெற்பிடத்திற்
ஞெடைக்கண் மலர்க்குழ லாய்சுனை யாதினுட் டோய்ந்தனையே. சுஅ

சுனைவியந்துரைத்தீர்தல்.

ஒளியார் குமுதநல் வெள்ளாம்ப லாக வொழிவருதண்
அளியார் கருநெய்ச் சல் வந்துசெந் தாமரை யாகச்செய்யில்
எளியா ரடியவர்க் காணாதம் வெங்கையில் யாரொருவர்
குளியார் மதிதுத னீயா டியவக் குளிர்சுனையே. சுசு

நுகையணங்குநுத்தீர்தல்.

பண்ணாடு மின்சொ லுமைபாகர் வெங்கைப் பணிவரைமேல்
விண்ணா டிழிந்த வுருந்தெய்வ மாது விளங்குமுமென்
கண்ணா டிருந்தபெண் ணின்னீழ லாகக் கருத்திடைநீ
எண்ணா டிருந்துக் வேலிவ டானெங்க ளேந்திழையே. எ0

நடுங்கநாட்டம்.

எதிராக் கலினுமை பங்காளர் வெங்கை யிறைவர்சடை
முதிராப் பிறையைந் தலைநாக மீன்ற முழுமணியின்
கதிராற் சிவந்தது போற்சேந்த கோட்டுக் களிற்றைமலர்
உதிராக் கொடியனை யாயின்று நான்கண் டிடைந்தனனே. எசு

பெட்டவாயில்பெற்றிரவுவலியுறுத்தீர்தல்.

அருவா யுருவமு மாம்பெங்கை வாண ரும்பதத்தைக்
குருவா லடைபவர் போலுயிர்ப் பாங்கியைக் கொண்டிமெல்லப்
பெருவா ரறநியிற் தேர்தூன் மருங்குற் பெரும்பழியை
வெருவா தெழுமுலைப் பெண்ணு ரமுதத்தை மேவுதுமே. எஉ

ஊர்வினாத்தீர்தல்.

வலைநடு வந்த விளங்கலை போனும் மணிவடந்தாழ்
முலைநடு வென்ன விடமற வேவந்து முட்டுமிரு
மலைநடு வந்துநொந் தேனூரை யீர்தும் வளம்பதியா
தலைநடு வந்தனஞ் சுண்டபி ரான்வெங்கை யனனவரே. எங

பெயர்வினா.

ஊரான திங்குரை யீரா யினுமென் னுளங் குளிரச்
சிரார் திருவெங்கை மாகு ரார்தத் திருப்பெயர்போற்
பாரார் பருவங்கண் டேமறை மாகப் பகர்வதன்றே
பேரா யினுமுரை யீர்பிறை வானுதற் றேதைமரே. எச

நெடுநீர்வினா.

பைங்காஞ் சனவரை வில்லாநர் வெங்கைப் பனிவரைமேற்
செங்காந்த ளன்னமென் கைம்மட வீர்செவ் குருதிபோங்க
வங்காந்த தன்பகு வாய்போல வேல்பட் டழுத்துபுண்ணோ
டிக்காம்பு னத்தயல் வந்ததுண் டோரல் விளங்குகிறே. எடு

நெடுநீர்வினா.

விழித்தே மநனைப் பொழுதார்செவ் வாய்ப்பன் மிஞ்ஞவப்பச்
சுழித்தே னுமிழ்வயல் வெங்கையி லேகடற் றோட்டலரை
யொழித்தே வருமட வீரளி மேனின் னுளம்வருத்த
மொழித்தே னிலாததென் னோவுங்கள் வாங்கு முகமலர்க்கே. எச

யாரேயிவரிமனத்தேவ்வாயாதேனத்தேர்நல்.

ஊரேதென் பாரதை விட்டே யருகுவர் தும்முடைய
பேரேதென் பார்கரி கண்டதுண் டோவெனப் பேசின்து
வாரேறு கொங்கைக் குடனோக்குவார் வெங்கை வாணர்வெற்பில்
ஆரே யிவர்மனத் தெண்ணமென் னேமென் றறிந்திலமே. எச

எல்லாவந்தேவிநல்.

ஊர்கேட் கவுநம் பெயர்கேட் கவுநின் றழல்பனைச்சகைக்
கார்கேட் கவுமவர் தவரே யலரிவர் கன்னியுமை
சீர்கேட்டு மையர்தென் வெங்கையி லேயிவன் செய்யவிள
நீர்கேட்க வந்தவ ரேபற்று காம நெருப்பினுக்கே. எசு

தலைவனவகையுறையேந்திவருநல்.

கொடையாளர் கையிற் பொருள்போற் சிறுமென் கொடிபுரையும்
இடையா ளிருகோ யுடனிருந் தாளினி யேதுகுறை
விடையா னிணையிலி வெங்கைப் பிரான்றன் விழிக்குடைத்தோன்
படையான் மெலிந்தவெல் லாகெஞ்ச மேமுன் புகருதுமே. எசு

தலைவனவகையினுநல்.

காணக் கலையொன் றெனதம்பு பாயக் கலைமதியின்
மாணப் புணர வெழல்போல வேதுள்ளி வந்ததுண்டோ
ஆனைத் தலைமகற் பெற்றோன் றிருவெங்கை யாவியின
மீனைப் பொருதகன் றொள்வா ளிகலும் விழியவரே. அ0

திருவெங்கைக்கோவை.

எதிர்மொழிகொடுத்தல்.

மானக் கலைகனெட் டெட்டும்வல் லீர்கொன்றை வார்சடையிற்
கூனற் பிறைபுனை யெம்மான்றென் வெங்கைக் கொடிச்சியரோம்
ஏனற் புனத்திற் கிளிபார்த் திதணி னிருப்பதன்றிக்
கானக் கலையைத் தனிபார்த் திருக்குங் கருத்திலமே.

அக

இறைவனைநகுதல்.

தேனனை யாவரு மாமல ராலச் சிலைமதவேள்
மானனை யாரை வருத்துமென் பாரின்று மாந்தழையாற்
கூனனை யாமதி வார்சடை யார்வெங்கைக் குன்றில்விழி
மீனனை யாயிவ ரெய்தார் பெருங்கலை வீழ்ந்திடவே.

அஉ

பாங்கிமதியினவாஹிமன்க் கருத்துணரீதல்.

மான்வேட்ட மீதும் புனங்காவன் மீதினும் வைத்தமனந்
தான்வேட்ட நாதன் மறைப்பவெல் லாமயன் றுதையொடு
நான்வேட்ட செம்மலர்த் தாளான் றிருவெங்கை நாட்டிலிவர்
தேன்வேட்ட பூங்கண்க ளேயலர் தூற்றித் தெரிவிக்குமே.

அங

பாங்கியிற்கூட்டம்.

தலைவனுட்கொள்சாற்றல்.

நற்றே மொழியுமை பங்கன் றிருவெங்கை நாடனையீர்
முற்றே ரிழைமுலை மேனகை யாதியர் முற்றுநுங்கன்
குற்றேவல் செய்யு மடந்தைய ராகக் கொடுப்பனின்னே
சற்றே யருட்கடைக் கண்பார்த்தென் னாவியைத் தாங்குமினே.

அச

பாங்கிதலழறைகளீத்தல்.

பொய்ம்மே வரும்புனங் காவலர் யாங்கள் புனடுவின்
வம்மே வுறுமது காப்பவ லீவனோ சூழ்வதெம்மூர்
நம்மே லருளவைத் தளிப்பார் திருவெங்கை நாட்டிலுன்னூர்
கும்மேல் வரும்வனே செய்காட் டிவதொண் குலோத்துங்கனே.

அடு

தலைவன் றலைவிதன் னையுயரீத்தல்.

அலைமக ளன்ன விலங்கில வேற்க ணரிவைநல்லாய்
கலைமகள் வந்தனை செய்வெங்கை நாதற்குக் கைகொடுத்து
மலைமக ளண்ட முழுதாளி னுங்கண் மலையரையன்
றலைமக ணன்மைப் பெருமையை யாதென்று சாற்றுவனே.

அசு

அச. முற்றே ரிளமுலை என்றும் பாடம்.

பாங்கியநியான்போன்றுவினாதல்.

இஞ்சிப் புரமொரு மூண்டெரித் தார்வெங்கை யீர்ப்பொழில்வாய்ப்
பஞ்சிற் சிறுதளிர் மெல்லடி மாதர் பலரினுந்தான்
வஞ்சித் தெமையெம் முடனே யிருப்பிலும் வந்தனது
நெஞ்சிற் புருத்து மறைத்தவன் யார்சொன் னெடுத்தகையே. அள

இறையோன்றிறவிதன்மையியம்பல்.

போதே முகமிளஞ் சேலே விழிபுகம் பொன்னுரைத்த
சூதே முலைசெந் தளிரே யடிசுதிர்ச் சோதியொடு
வாதே புரியுந் திருமே னியர்வெங்கை மங்கையர்க்கு
மாதே யிடையொன்று மல்லாமற் பொய்யல்ல மற்றவைமே. அஅ

பாங்கிதலேவியநுமைசாற்றல்.

ஒறுத்துப் புரஞ்சடி மெம்மான் திருவெங்கை யூரின்மலர்
பொறுத்துக் கொளும்பொனென் றெண்ணே லிராசிப் புதுத்துலையாற்
கறுத்துத் தழைந்த குழலோடு கொங்கைக் கனத்தசெம்பொன்
நிறுத்துக் கொளும்பொனென் றேவெளி தோசொ னெடுத்தகையே. அக

தலைவனின்றியமையாமைமையியம்பல்.

பொங்கு ழொளிகிர் வெங்கைபு ரேசர் பொருப்பிடத்தில்
வங்குழ் வழங்கும் வியன்ஞாலத் தன்னில் வளர்ந்தெழுந்த
பைங்குழ் புயலின் றமையாத வாறெனப் பாவைவல்லாய்
இங்குழ் தருமென் கொடியன்றி வாழ்தலின் றென்னுயிரே. கூ0

பாங்கிநின்றுறைநீயேசென்றுரையென்றல்.

தீயே னுளங்குடி கொள்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
வீயேறு மென்றொடைத் தோளண்ண லேயயல் வேறொருவர்
பேயே யுரைப்பின் மனமிரங் காளெங்கள் பூங்கொடிக்கு
நீயே வணங்கி மனமுனாந் தோதுக நின்குறையே. கூக

பாங்கியைத்தலைவன்பழித்தல்.

கல்லைக் குழைத்துப் பயின்றள தாகிய கல்வியுடைத்
தில்லைப் பதியி னடமாரும் வெங்கைச் சிவனையல்லாற்
சொல்லைக் கொடுநின் மனநாங் குழைப்பத் துணிதலொரு
புல்லைக் கொடுத்தன் கடனீர்த வுன்னுதல் பூங்கொடியே. கூஉ

பாங்கிபேதைமையூட்டல்.

மாணைக் கவர்வம் முழுவிலே யேல்வெங்கை வாணர்க்கந்த
வாணைப் புணர்மதி கீள்வே மகப்படிந் மாணுக்கென்னுஞ்
சேனைக் குறவர் மகளா கியவித் திருந்திழையாள்
ஆனைத் திறலுடை யாயறி யாளுன் னருந்துயரே. கூங

காதலன் றலைவிழத்தறிவுடைமையோழிதல்.

விடுத்த மயலுடை யெம்மான் திருவெங்கை வெற்பணங்கே
எடுத்த விடைமுறிக் குங்கொங்கை யெயன்றி யென்னையெய்யத்
சொடுத்த குவளைக் களைவாங்கி வின்மதன் னுணியிட
ஆடுத்த கடைக்கனாவைத் தாரறி யாமை யறித்திலரே. ௧௬௪

பாங்கியுலுறுபுலாச்சீழறையுறக்கூறல்.

மருவீர வெண்மதி வேணிப் பிரான்வெங்கை வான்பொழில்வாய்
இருவீரு மொத்துப் புணர்ந்தாற் பயதுமக் கென்னையொன்றர்
பொருவீர வாள்விழிக் காப்பதி னுயிரம் பொய்யுரைத்து
வருவீ ரறித்திலி ரேயுல கோதும் வழக்குரையே. ௧௬௫

தன்னிலைதலைவர்கோழிதல்.

மண்ணைக்கொண் டிண்ட பெருமான் ரெழும்வெங்கை வாணர்வெற்பிற்
பண்ணைக்கொண் டிற்ற மொழியா யுனையன்றிப் பாரமுலைப்
பெண்ணைக்கொண் டின்பம் பெறநான் விரும்பப் பெறிலதுதான்
கண்ணைக்கொண் டன்றி வழிதா னடப்பக் கருதுதலே. ௧௬௬

பாங்கியுலகியலுரைத்தல்.

வெண்டாம ராமுலைப் பாலிகை வாளர விந்தச்செந்திக்
கொண்டாவி யிற்சங்க மார்ப்பக் குவளை மணம்புணர்ந்து
வண்டாடு நல்லிய லூரவெம் மான்வெங்கை மாதிரினீர்
கண்டாசைப் பட்டனை யேல்வரைந் தேகொள் கடைப்பிடித்தே. ௧௬௭

தலைமகன்மறுத்தல்.

தாமக் குழலை வரைந்துகொண் டேவெங்கைத் தாணுவெற்பிற்
காமக் கனலைத் தணிப்பாயென் றோதிய காரிகைநீ
நாமக் கிணறகழ்ந் தநீநீர் கொடுநன் னகரிப்பற்றி
வேமக் கனலை யவிப்பாயென் பார்களின் வேறல்லையே. ௧௬௮

பாங்கியசுகறுத்தல்.

பால்கொண்ட வத்தி யெனவே யுடல்வடுப் பட்டவெமர்
வேல்கொண்ட தம்முடற் புண்ணிலிட் டேவளை வேனியிர்ப்பார்
சேல்கொண்ட கண்ணி யிடத்தார் திருவெங்கைச் சேயிழைக்கு
மால்கொண்டு நின்னுழ லேல்விரைந் தேசுக மன்னவனே. ௧௬௯

தலைவன்கையுறைபுகழிதல்.

கொண்டலங் கண்டர் திருவெங்கை வாணர் குளிர்சிலம்பிற்
றண்டளிர் வென்றசெந் தாண்மட வீர்தூந் தடமுலையாம்
முண்டக மென்முனை மேல்வாழ ஆசி முனையினின்று
வண்டவஞ் செய்திங்கு வந்தகண் டிரிம் மணிவடமே. ௧௭௦

பாங்கியாபுறவழிநீதல்.

மல்லார்க்குச் சொன்ன வெவெக்கை வாணர் மாராய்ப்பெய்கை
 எல்லார்க்கும் வந்த விடைபொல்வ சன்றிற் கிவட்குநிற்ப
 வில்லார்க்கு என்னை சொக்கசுமிற் காணவேல் வெடெரென்று
 பொல்லார்க்கு றங்கும் புலவா யிடததல் டென்றிங்கே. (௯௦௬)

ஆற்றநெஞ்சுநெடவாழ்நீதல்.

பாமலை கொண்ட திருவெக்கை வாணர் மணிவாரமெல்
 மாமலை கண்ணிய வென்னெஞ்சு மேய்க் வரிமளிக்
 தாமலை மென்குழ லார்தமை கண்ணென் தாண்டிநிறி
 பூமலை மேறுக்கோ லொவவர் வாரமுலைப் பொற்குநிறமே. (௯௦௭)

பாங்கியாற்றுநீதல்.

ஆனால் களித்த கொடியான் வெக்கை மணிசொல்
 பானால் களித்த வகுப்பலை சிவநற் சாய்கொழங்கை
 தேனால் களித்த மலர்ந்தொடை வர்க்குந் தேயொழிவெய்
 மானால் களித்தாக் கலையாக் குவடிவனை உண்டாழ்பே. (௯௦௮)

இரந்துதறபெறுதுவந்துதியகழுவோன்
மடலேபொருளெனமதித்தல்.

எண்ணவிட் டோங்கும் புசுழாளர் வெக்கை மிமையவெற்பில்
 வண்ணவிட் டெய்த மிவட்டரு வாயென மேவியும்
 பண்ணவிட் டீர்தொழும் புக்கிரப் பாரிற் பசியமடற்
 பெண்ணவிட் டோர்பெண்ணை நாமவேண்டி நிற்பது பேதைமையே.

பாங்கித்தலகடுமேல்வைத்துநீதல்.

வாமத் துமைமகிழ் வெக்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
 தாமக் குவிமென் முலைமட்டு வர்க்குழற் றையனல்லாய்
 நாமக் கடலைக் கலமிவார் தேறுவர் நானிலத்தோர்
 காமக் கடலை மடன்மா விவந்து கடப்பர்களுே. (௯௦௯)

அதனைத்தன்மேல்வைத்துச்சாற்றல்.

பாவாக்கி மைய்பெண் பனையாக வாண்பனை பாட்டருநுந்
 தேவாக்கி யானுந் திருவெக்கை வாணரிற் தேர்த்தெருக்கம்
 பூவாக்கி மலை மணித்துபொன் னெயொரு பொற்பனையை
 மாவாக்கி நானையும் மூர்நடு வீதி வருகுவனே. (௯௧௦)

பாங்கிதலைமகளவயவந்தருமைசாற்றல்.

மந்தா கினியணி வேணிப்பி ரான்வெக்கை மன்னவநீ
 கொந்தார் குழன்மணி மேகலை தூனுட்பங் கொள்வதெங்குன்
 சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினும்
 நந்தா வுரையை மெழுதலெல் வாறு நவின்றருளே. (௯௧௧)

௯௦௨. தாண்டித்த என்மும் பாடம்.

௯௦௩. பாவாக்கிமுன் என்மும் பாடம்.

திருவெங்கைக்கோவை.

தலைமகன்றன்னைந்தானேபுகழ்தல்.

ஐயா னனமுடை யார்வெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
பொய்யா விளமுலை மங்கைநல் லாரிடை பொய்யென்பதை
மெய்யாகச் சாதித் தெழுதா விடிற்புகழ் வேண்டியயான்
கையா லெடுத்தது தூரிகை யேயன்று காரிகையே.

க0அ

பாங்கியருளியல்கிளந்தல்.

வென்றிப் படைநன் மழுவுடை யார்திரு வெங்கையிலே
குன்றிற் பொலியுங் குவிமுலை யாளொடு கூடவெண்ணி
நின்றிப் படிதளர் வேலண்ண லேயென்று நீக்கமற
அன்றிற் பெடையொடு வாழ்வதன் றோபனை யாவதுவே.

க0க

பாங்கிகொண்டுநிலைகூறல்.

மூலத் தனிமுத லானார் திருவெங்கை மொய்வரையாய்
நீலத் தடங்கண்ணி னுட்குன் குறைசொல நேர்திலளேற்
கோலத் தளிரியன் மாதின் கருங்கட் குடங்கவரத்
தாலத் திவர்க ளினையாவர் பின்னைத் தடுப்பவரே.

கக0

தலைவியினைமைந்தன்மைபாங்கிதலைவந்துணர்ந்தல்.

பொடிக்கின்ற கொங்கை யிடைவருத் தாமுனம் பூவிரவி
முடிக்கின்ற கங்குல் களம்வருத் தாமுன முத்தலைவேற்
பிடிக்கின்ற வங்கையர் வெங்கையி லேயிளம் பெண்ணினுக்கா
வடிக்கின்ற வேலண்ண லேயென்கொ லோசொல் வருந்துவதே.

தலைவன்தலைவிவருத்தீயவண்ணமுனைத்தல்.

கருவுக்கு மாமருந் தானுந்தென் வெங்கைக் கனகவெற்பிற்
பொருவுக்கு மாறென்றி லாதெழுந் தோங்கிய பூண்முலையாய்
திருவுக்கு மாலத் தருமெழில் கூர்நுந் திருந்திழைக்கு
மருவுக்கு வாசனை போல்வந்த தாலென்னை வாட்டுவதே.

ககஉ

பாங்கிசெவ்வியருமைசெப்பல்.

கிளிக்குஞ் சுவையமு தூட்டாளக் கின்னாசொற் கேட்டுவவாள்
குளிக்குஞ் சூனையிற் குளியாள் சிலம்பெதிர் கூவுகிலாள்
அளிக்குந் தொழிலுடை யார்வெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
துளிக்குஞ்செந் தேன்மலர்த் தாரா யவட்டுகென்ன சொல்லுவனே.

தலைவன்செவ்வியெளிமைசெப்பல்.

தேன்வந்த கொன்றைச் சடையாளர் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பில்
கான்வந்த வேரிப் புனற்கோர் சிறுவழி காட்டுதல்போல்
யான்வந்த வாறு சிறிதுரைத் தாலிடை யீடின்றியே
தான்வந்து குங்குமக் கொங்கைக் காரத் தழீஇக்கொளுமே.

ககச

பாங்கியென்னைமறைத்தபொன் தென்துநல்.

சூற்று ஸமுத்தென் திருவால் வாயுங் குடிமருப்பிப்
பெற்றார் பவந்திரு வெங்கையி லேபெங்கள் பெண்ணைம்கின்
முற்று முலையையெனைமறைத் தின்ப முயங்குமதல்
கற்று வினைமறைத் தேயதன் பாலெக் கறப்பதவே. ககடு

அந்நகைபொறுஅநவன்புலம்பல்.

தடாது விளங்கொளி யானார் திருவெங்கைத் தையமல்லார்.
படாது வளர்முலை யால்வரு கோயைப் பரிசுரித்து
விடாது நகைசெய் திகழ்வ தனத்தில் விழுந்தவரை
எடாது மரும முருவச்செவ் வெல்கொண் டெழிவுதவே. ககண்

பாங்கிதலைவினைந்தேற்றல்.

தொடர்த்தானும் வெங்கைப் பழமலை வானரசு கத்தார்கொற்
கடந்தாலு மென்சொற் கடவான் வரிச்செவ் கயன்மருட்டிம்
விடந்தா ழயிற்கண் மடமான் நருமயல் வெள்ளத்திலே
கிடந்தா குலமுற்றி டேல்விடு வாயுன் கிலேசத்தையே. ககள்

பாங்கிகையுறையேற்றல்.

எக நிலைத்த வுமைபாகன் வெங்கை யிமைமவெற்பிள்
மாக நிலத்தி லரிதாய யின்பம் வளர்ந்தெழுமே
பாக நிலப்பிறை வாணுத லாடன் பரவையல்குற்
போக நிலத்திலிட டானைய னேயுன்கைப் பூத்தவையே. ககடி

கிழவோறுற்றல்.

வன்மொழி போல வுரைத்தவெல் லாமிந்த மங்கைநல்லான்
இன்மொழி யேமனத் தன்புவி டாம விசைத்தமைமால்
மென்மொழி வாய்மைத் திருத்தொண்டர் தாமுனம் விட்டெறித்த
கன்மொழி மாமல ரன்றோ திருவெங்கைக் கண்ணுதற்கே. ககக

இறைவன்றனக்குத்துறைநேர்பாங்கியிறைவிக்கவார்
குறையுணர்ந்தல்.

வத்திர மைந்துடை யார்வெங்கை வானர் வரையணங்கைப்
பத்திரங் கொண்டருச் சித்தே வரங்கொளும் பாண்மையரை
ஒத்திரங் குள்ள மொழ்பூந் தழைக்கை யொருவரின்று
சித்திர மொன்றனை யாயடைந் தாரங்க் திருப்புனத்தே. கஉ௦

இறைவியறியான்போன்றுதறியாங்குறல்.

வேலுக்கு மம்புக்கு மாறுகொண் டோடும் விழிமடவாய்
மாலுக்கு நன்மனை யான்மனை யாகி வழங்கும்வல்ல
கோலுக்கு வல்லவண் னாமலை யார்கட்டு கோயிலகப்
பாலுக்கு வந்தது கண்டாய்நம் வெங்கைப் பழமலையே. கஉக

பாங்கியிறையோற்குடமைபகிந்தல்.

போரையும் வேலோயு மாற்றிதன் வெங்கையிற் போசக்கண்டேன்
வாரையும் சீன்பெருங் கொங்கையின் மேன்மனம் வைத்திருண்ட
காரையுஞ் சீறு மலர்க்குழ லாய்கிரி யுங்கிரியும்
பேரையுஞ் சீரையுங் கேட்டுமுன் போந்த பெருந்தகையே. கஉஉ

பாங்கியைத்தலைவிமறைத்தல்.

நாரண னுன்முகன் காணார் சதானந்தர் ஞானபரி
பூரணர் வெங்கைப் பழமலை வாணர் பொருப்பின்மலர்த்
தாரணி வார்குழ லாய்நிந்தை கூறத் தகாதுகண்டாய்
காரண மின்றிச் கலுழ்வா ரொருவரைக் கண்டுகொண்டே. கஉங

பாங்கியெண்ணமறைப்பதென்னெனத்தழால்.

மேலிலை யென்ன வுயர்ந்தார் திருவெங்கை வெற்பிலுள
மாலிலை யென்ன வெண்ணமறைத் தாய்திரு மாலுறக்கும்
ஆலிலை யன்ன வயிற்றணங் கேயருந் தாய்க்கொளித்த
சூலிலை நெஞ்சறி யாவஞ் சகமிலைச் சொல்லுதற்கே. கஉச

பாங்கிகையுறைபுகழ்தல்.

நீரை யணியுந் திருச்சடை யார்வெங்கை நித்தர்வெற்பில்
தாரை யணியு மதன்றேர்கண் டம்ம தழைத்ததுகாண்
வாரை யணியு முகின்முலை யாயணி வாய்த்தவல்குற்
றேரை யணியுந் தகுதிய தாமிந்தச் செந்தழையே. கஉரு

தோழிகழுவோன்றுயர்நிலைகிளத்தல்.

வளங்கனி வெங்கைப் பழமலை வாணர் வரையினவர்
உளங்கனி வெண்மருப் போர்மத யானை யொளிந்துதலாய்
சளங்கனி யன்ன மடப்பிடி வாயிற் கனிந்துவிழும்
விளங்கனி நல்கக்கண் டாறொஃ துண்ணும் விளங்கனியே. கஉசு

மறுத்தற்கருமைமாட்டல்.

நந்தா வொளியர் திருவெங்கை நாட்டி னமக்களிப்பச்
சந்தா டவியு ளிறைவர்கொய் யாப்பைந் தழையுமில்லை
முந்தா வவர்க்கெதிர் நானுரை யாப்பொய்ம் மொழியுமில்லை
வந்தா வினியெனக் கில்லைபெண் ணையொரு வார்த்தையுமே. கஉஎ

தலைவன்துறிப்புவேறுகநெறிப்படக்கூறல்.

பொருடை யானுடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பின்மணித்
தேருடை யார்கருத் தேதோ வறிந்திலந் தேமொழியாய்
ஆருடை யானினும் வேம்புடை யானினு மையபனைத்
தாருடை யானல னோமதி மானெனச் சாற்றினரே. கஉஅ

தலைவியாயுந்நல்.

மறியே றியகைத் திருவெங்கை வாணர் மண்வரைமேல்
சிறியேனம் மெய்க ளிரண்டிறும் வாழ்த்தித் திரு செம்பகம்
எறியே ரயில்வழி யாய்ந்து காது மரண்டென்பரை
அறியே னறித்தன னேறுரை பேணிப் படாதனவே.

ககக

தலைவியாகியுந்நல்.

நாட்டி மலிபுகழ் வெங்கையு ரோசர் மயத்துகதி
காட்டு மமல ருளுண்முன் நெய்வுங் கடைப்பிடித்துந்
கூட்டு மொருவரைத் தானே கதிர்ந்து கூட்டிதல்தோல்
ஈட்டு மொழிகள் பலபகர்ந் தாளிவட் கென்சொல்லதே.

ககக

தலைவிகையுறையேற்றல்.

பலர்செய்த மென்றுதி யாய்னுங் கொச்சையம் பாலன்முதற்
சிலர்செய்த வின்றமி ழிச்சைய் ஓர்திரு வெக்கையன்னம்
ஆலர்செய்து நிற்பதொன் றாயினு மாக வணக்கனையும்
மலர்செய்த நோய்மருத் தாமாய் னல்குக் மாத்தழையே.

ககக

இறைவிகையுறையேற்றமைபாங்கி

இறைவந்தனர்த்தல்.

இரைத்துப் பொருகக்கை வேணிபர் வெங்கை யிறைதழையென்
றுரைத்துக் கொடித்தலு மோடிவந் தேற்ற தயிர்த்துமுத்தம்
நிரைத்துக் கிடக்கு முலைமே லழுத்தின னோரிழைதான்
அரைத்துக் குடித்தில னன்பசெய் யாதது மவ்வனவே.

ககக

பாங்கிதலைமகந்தத்தறியிடக்கூறல்.

அகலி லிருக்குஞ் சுடரென வெங்கை யகத்திருக்கும்
புகலி லிருக்கும் பொருளை யார்தம் பொருப்பருகே
இகலி லிருக்குங் கதிரவே லிறைவ லிரவுகடும்
பகலி லிருக்கும் பொழில்பகல் யாங்கன் பயிலிடமே.

ககக

பாங்கிதறியிடத்திறைவியைக்கொண்குசேறல்.

புணர்பூத்த வார்முலை யாய்மலர் தாங்கொய்யப் போதுவம்
தணர்பூத்த சொன்மலர் வெங்கையு ரோசர் தடஞ்சிலம்பில்
இணர்பூத்த கட்கவர் வண்டிசை கூரு மிளங்கொடிப்பெண்
துணர்பூத்த கொம்பர்க் கொழுநொ டாடிய சோலையிலே.

ககச

தறியிடத்துயித்துநீங்கல்.

மானேரின் கண்ணிகல் பெற்றுள வாவி மருவலரை
யானே யளியினம் பின்றொடர்ந் தார்ப்பக்கொண் டிங்குறுவேன்
ஆனே றுடையர் திருவெங்கை வாண ருண்முருகன்
தானே முறுமயி லாடல்கண் டேறிந்ந தண்பொழிந்தே.

ககடு

ககச. கொழுநொ டாடிய எனப் பாடங் கொள்வாருமுள்.

இறையோனிடத்தேதிப்படுதல்.

இயலோடு மல்குந் திருவெங்கை வாண ரிமயவெற்பிற்
சுயலோடு வள்ளைக் கொடியோடு மோர்பைங் கமுகணங்கும்
புயலோடு நல்விள நீரோடு நின்று புடைபெயருஞ்
செயலோடு நற்பவிங் கின்றுகண் டேனொரு தீங்கரும்பே. கஙக
புனாச்சீயீனமகிழ்தல்.

மற்றின்ப முண்டென்ப தன்ற லிவடர வந்தவின்பஞ்
சிற்றின்ப மென்பது தென்வெங்கை வாணர் திருநடனம்
உற்றின்பஞ் செய்யுஞ் சிதாகாசந் தன்னை யுணர்வுடைமை
பெற்றின்ப மெய்தினர் சொல்வாசிற் றம்பலப் பேர்புணந்தே. கங௭
புகழ்தல்.

வெங்கைப் பழமலை யெம்மா னுழையும் விளங்குமவன்
பங்கைப் பெறுமுமை செங்கா வியுமவன் பாலனொரு
செங்கைக் கதிர்வடி வேலுந் தரிப்பது செப்பிலிந்தக்
கொங்கைக் குடமுடை யான்விழி காட்டுங்குறிப்பதுவே. கங௮
தலைமகளைத்தலைமகன்விடுத்தல்.

நீயாவி வந்தளித் தாய்தமி யேற்கு நிலாமலிளிப்
போயாவி நல்கிநிற் காணு தலமரும் பூவையர்க்கு
மாயாவி னோதர் திருவெங்கை வாணர் வரையினெதிர்
கூயாவி மென்மலர் கொய்துநின் றாடுக கோமளமே. கங௯

பாங்கிதலைவியைச்சார்ந்துகையுறைகாட்டல்.

நஞ்ச மழுதுசெய். வெங்கைபு ரேசர்நன் னாடனையாய்
அஞ்ச முறவளி யெல்லா மடக்கி யமுதவொளி
விஞ்ச மதிகண் டிதழ்மூடி யோகம் விளைத்ததனற்
கஞ்ச மிதுமுக சாருபம் பெற்றது கைக்கொள்கவே. கச0

தலைவியைப்பாங்கிற்கூட்டல்.

கங்கை விழியு முகமுஞ்செவ் வாயுங் கரந்துமைக்குச்
செங்க யலுஞ்செங் கமலமு மாம்பலுஞ் செப்புமவர்
வெங்கை யனைய விலங்கிலை வேற்கண் விளங்கிழையாய்
மங்கை யரையடைந் தம்மனை யாடுகம் வந்தருளே. கச௧

நீங்கித்தலைவற்கோம்படைசாற்றல்.

பிறவா வடிவன் திருவெங்கை மேவும் பிரானொடுபோய்
உறவா ருயிருற வேயாக்குஞ் சத்தியை யொப்பவின்று
குறவாணர் தங்கண் மடமாலை நின்னொடு கூட்டுமெனை
மறவா திருமன் னவாவிது வேநல் வாமெனக்கே. கச௨

உலகியன்மேம்படவிருந்துவிலக்கல்.

மாயற் கரியர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
ஈயற் பொரியுங் குதும்பூழ்க் குழம்புட னேனமெல்லுந்
தீயற் கறியுந் தினைமூ ரலுமெஞ் சிறுகுடிவாய்
நேயத் திவண்மிசைந் தேகிலென் னாகு நெடுத்தகையே.

கச௩.

விருத்திவிறவிரும்பல்.

நானக் களப முலையீ ரொனக்கு நவில்வதென்னிர்
வானத் தவர்கொழு தேத்துறுஞ் சீர்வெங்கை வாணர்க்குங்கள்
கானக் குறவ ரிறைமகன் றுன்முனங் கல்சையிற்பெய்
ஏனத் தசைக்கறி யன்றோ மிகவு மிளரிபதுவே.

கச௪

ப க ற் கு றி.

கிழவோன்பிரிந்துழிக்கிழந்திமாலையம்
பொழுதுகண்டிங்கல்.

நந்தா மதுகைப் பழமலை யார்வெங்கை நாடனையாய்
வந்தாவி யம்புயம் வாட்டுமுன் னாளிலம் மாலையன்று
சிந்தா குலமுற வேதனித் தாரைச் செறுக்குமதன்
செந்தா மரையை மலர்த்துமிந் மலைச் சிறுபொழுதே.

கச௫

பாங்கிபுலம்பல்.

அருந்தா விடமு மருந்தியவ் வானவ ராருயிரைத்
தருந்தாரு வெங்கையி லெவ்வகை யானுந் தனைத்தப்பியே
இருந்தாலு மாவி கவர்வான் மதிப்பிள்ளை யீன்றுவைக்கும்
பெருந்தாப மாலைக் கிவனென்கொ லோபிழை செய்ததுவே.

கச௬

தலைவனிடத்தலைவிவருத்தல்.

கருமுன் படுத்துயர் தீர்ப்பார்நற் கட்செவிச் கங்கணவீ
ரிருமுன் கரமுடை யார்வெங்கை வாண ரிமயவெற்பில்
அருமுன் மணியும் புனைபூந் துகிலுங்கொண் டாயவெள்ளம்
வருமுன்வந் தாரிலை யேயணை கோலநம் மன்னவரே.

கச௭

தலைவியைப்பாங்கிகுழறல்.

புணர்த்தாருள் வெங்கை புரநாதர் பாகம் புணர்த்தநறு
மணந்தாழ் குழலுமை மங்கையல் லாமன் மகிழ்ந்தமைத்
தணந்தா ரமைகிலர் நீதரி யாமற் றளர்த்தனையேல்
பணந்தா முகல்கு லாய்நகு வாரினைப் பார்த்தவரே.

கச௮

நெவிழின்னிலைப்புறமொழிமொழிதல்.

உரையா முன்ன முணர்வார் தமக்கன்றி யுற்றசன்னோய்
வரையாம லுன்னவெல் லாமுரைத் தாலு மதித்துமனங்
கரையாத வர்கட் குரைப்பதின் வெங்கைக் கடவுளுண்ட
திரையால முன்னியர் நித்தாலு நன்று தெரிந்தவர்க்கே.

கரு

பாங்கியோடுபயிதல்.

வன்பத் தனை யழைக்குந் குணின் மறைப்பவர்போல்
முன்பத் தனையிலர் வெங்கையின் மேவி முயங்குறுபேர்
இன்பத் தருமவ ரவ்வீன்ப மூடுற வின்றுபிரி
துன்பங் கலத்தளித் தாரழித் தேனிலைத் தாமொழியே.

கடு0

பாங்கியகேசுறுத்தல்.

சுளைக்காவி யன்ன விழிநீ புனத்திற் சுகங்கடியா
துளைக்காசல் செய்தவர் தம்பொருட் டாக வுலகல்கண்டு
விளைக்கா டெறியு முழுவார் திருவெங்கை வெற்பிலன்னை
திளைக்காவன் மற்றொரு வர்க்களித் தாலென்னை செய்குவையே.

நீங்குந்கருமைதலைவிநினைந்தீரங்கல்.

தம்மா வியுத்தச் சிலைவரும் வேறு தருமவரே
ஆம்மா வுலகிற் பிரிந்திருப் பாரளி மூசுமதக்
கைம்மா வுரியர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
எம்மா வியேயவ ரென்றாற் பிரிசுவ செவ்வண்ணமே.

கடு1

தலைவிக்கவன்வால்பாக்கிசாற்றல்.

கடிக்குங் கரும்பு மதவேள் சிலையவன் கைப்பகழி
முடிக்குங் கடிமல ராமினிக் கேள்வெம் முயலகன்மேல்
நடிக்குங் கமல பதத்தார் திருவெங்கை நாடனையாய்
வடிக்குஞ் சுடரிலை வேலன்பர் தேரின் மணிக்ஞரலே.

கடு2

சிறைப்புறமாகச்சேறிப்பறிவுறுத்தல்.

தழலாற் கடிய வளியே நறுமென் றழைகள்கொய்யக்
கழலார்ப் புறுமென் பதத்தார் புனத்தினுங் காவகத்துஞ்
சுழலாத் திரியுங் கிளிகா ளினிவெங்கைச் சோதிவெற்பில்
நிழலாற் பொலிந்த விளம்பொழிற் கேயிரு நெஞ்சவந்தே.

கடு3

முன்னிலைப்புறமொழிமொழித்தறிவுறுத்தல்.

தொண்டா வெமையுடை யான்வெங்கை குழிளஞ் சோலையிற்சூர்
தண்டா தளவு மளிகா ஞ்மக்குத் தகாதுகண்டிர்
கண்டா னினைந்துபின் காணாத போதெங் கனாமறக்கும்
வண்டா ரிறைவ ரொடுகடி யெம்மை மறப்பதுவே.

கடு4

முன்னின்றுணர்ந்தல்.

நனைகாத்த பூமட வார்வழி யாக நயந்தருளங்
கனைகாத்த பாகர்தம் வெங்கையி லேவண்டு காவியலர்ச்
சுனைகாத்த வெற்பெமர் வேலண்ண லேயிற் சுங்ங்சடிந்து
நனைகாத்த வெம்மைத் துயர்புகக் காப்பர் செறித்தினியே. கடுசு

முன்னின்றுணர்ந்தியோம்படைசாற்றல்.

அந்திப் பொழுதிற் பெடைதா மரையு ளகப்படநோம்
புந்திச் சுரும்பு கதிர்வருங் காறும் புறந்திரியும்
நந்திக் கொடிவலங் கொண்டோன் றிருவெங்கை நாட்டிறைவ
சிர்த்தித் தேமைமற வாதிரு நீரின் றிருவுளத்தே. கடுஎ

கீழ்வோன்றஞ்சம்பெறுதுநெஞ்சோடுகிளந்தல்.

தூற்றிக் கடிமலர்ப் பைந்தேன் கவர்ந்து சுரும்பினங்கள்
ஏற்றிக் குவடுற வைத்தாங் கிதணி னிருந்தவரை
நீற்றிற் நிகழ்வடி வார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
போற்றிக் குறவர்கைத் தான்மன மேயென் புரிகுவமே. கடுஅ

பகற்குறியிடையீடு.

இறைவனைப்பாங்குறிவரல்லுக்கல்.

கானக் குறவர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
ஏனக் குரலரி வான்குறித் தாரன்னை யென்பவளும்
மானக் கயல்விழி யாள்சூர லீர வருவதுபோற்
தேனக் கலர்தொடை யாய்வரு வாளித் தினைப்புனத்தே. கடுக

இறைவியைக்குறிவரல்லுக்கல்.

மாடுண்ட வீரப் பிறையார்தென் வெங்கை வரையினிலுன்
சேடுண்ட கொங்கைப் பசலைகண் டேதினைக் காப்பயிர்த்துத்
தோடுண்ட காதுடை யாயன்னை தானுந் துணிந்திலளி
யோடுண்ட கூழென வேமறு காரிற்கு முள்ளமுமே. ககூ

இறைமகளாடிடநோக்கியழங்கல்.

நீடுந் தினையிற் கிளிரோக் குதலென நின்றநம்மோ
டாடுந் தலைவர் வரேனக் கிதனு மவருடனே
கூடுந் தொழின்மறைக் குஞ்சுனை யோடலர் கொய்யுமலர்க்
காடும் பிரிவுறச் செய்வதென் னோவெங்கைக் கண்ணுதலே. ககூ

மஃபயாடிட்டிநீதுக்கொண்டதல்.

உயிர் 78 கரணம் துலசித் தவ்வெங்கை மன்னனுக்குப்
பயிராந்தவழித்தானென் தெண்ணிப் பழுதுரையல்
பெயர்வா சித்திது மலாக்கிளி காடன் சிதகுடிஹர்
தும்பரா டரிவை ஈடத்தசென் றுளென் றுராமின்களே. ககௌ

யிவ்ருவெடுந்நாதுநயிவிடுசெய்ந்நக்கல்.

தன்னோ டிருந்த பொழுதினஞ் சோலைசெய் தன்மைகண்டேற்
கன்னோ தனியிருந் தாற்செய்யு மாறு மறிவிக்கவோ
மின்னோ வெண்கின் றவிர்த்தடை யாந்திரு வெங்கைவெற்பில்
என்னோ வறிந்தருள் செய்வான் வராம லிருந்ததுவே. ககௌ

வறுக்களநாடிமறுகல்.

பெறுங்கள் நஞ்ச முடையா ரடியவர் பின்னாதனை
அறுங்கள் மென்னு மொருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
நறுங்கள் வன்ன குழனீங்க மங்கல நானிழந்த
வறுங்கள் மென்ன லிருத்ததத் தோவிம் மணியிதணே. ககௌ

குறுந்நோடிவாழ்நீநோக்கிமதிமயங்கல்.

அறத்தா றுடையர் துகர்பெரும் போக மறமறிபா
மறத்தா றுடையர் விருப்புதல் போலும் வளர்கடையின்
புறத்தா றுடையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்படைந்த
குறத்தா றுடையர் மடமாதை மேவக் குறிப்பதுவே. ககௌ

இ ர வு க் கு றி.

இறையானிருத்தறிவேண்டல்.

பொருந்தா ரரணம் பொடித்தோர் பவப்பிணி போக்குதற்கு
மருந்தா மிறைவர் திருவெங்கை வாணர் வரையினையீர்
திருந்தார் கலியிற் புழுந்துகன் மின்வரச் செய்துமக்கு
விருந்தாக வைத்தகன் றுனளி யேனையவ் வெய்யவனே. ககௌ

பாங்கிநெறியினதுமைகூறல்.

அங்க முழுவணி யானோன்றென் வெங்கை யானருண்மா
தங்க முழுமத யானையன் றாடகற் சாடுமொரு
சிங்க முழுவரி யன்றென வேழமுஞ் சீயமுஞ்சேர்
துங்க முழுவன மெவ்வா நிருள்வரச் சொல்லுவதே. ககௌ

ககௌ. அறிந்தருள் செய்வான் என்பாருமுனர்.

இறையோனெறியினதெறி நாயகநூல்.

பங்கந் தனக்கிலன் வெங்கையி லேனும் பணைமுறையாட்
தங்கந் தனக்குமம் மாதங்க பாரந் தரிக்குமிடைச்
சிங்கந் தனக்குந் தளர்வதல் லாமந் சினவிலங்கின்
சங்கந் தனக்கொரு நானோ தளர்குவன் முழுகுழுவே.

க௭௮

பாங்கியவனுட்டணியியல்வினாநூல்.

போதேது கொய்வ ரிழையே தணிவர் பொழில்வீளையாட்
டேதேது செய்வர் புனலேது தோய்வ ரெமைத்துதிப்பிற்
நீதேது மில்லெ யெனும்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்ப
குதே தெனுமுலை யாருங்க ணாட்டியற் சொல்லுவே.

க௭௯

கிழவோனவனுட்டணியியல்வினாநூல்.

என்னுட் டணியிய லென்னுமி னென்னுனக் கென்றனக்குப்
பொன்னுட் டணியிய லெல்லாங் கவர்த்த புதழ்மலிந்த
சொன்னுட் டணியியல் வெங்கைபு ரேசர் சுடர்க்கிரிசூழ்
நின்னுட் டணியிய லெல்லா முரைத்தரு ணேரிழையே.

க௮௦

அவந்தூத்தன்னுட்டணியியல்பாங்கிசாற்றல்.

பிறைக்கோலஞ் செய்யு துதற்குட் டணிகுவர் பெய்வீளையால்
இறைக்கோலஞ் செய்வர் சுனையா டுவரவ் விரதிதனைச்
சிறைக்கோலஞ் செய்யும் விழியார்தம் வெங்கைச் சிலம்பமதன்
நறைக்கோலஞ் செய்ய நறைக்கோலஞ் செய்வரென் னுட்டவரே.

இறைவீக்கிறையோன்தறையறிவுறுத்தல்.

வன்மானு மென்முலைச் சேயரி வாட்கண் மடந்தைநல்லாய்
வின்மான் மதிக்கை யரவிந்தம் வாடவவ் வேள்விதரும்
நன்மான் கரத்தர்தம் வெங்கையி லேயிற்றை நாளிரவில்
நின்மான் மதிமுகவ் காண்பான் விரும்பு நெடுந்தகையே.

க௮௨

நோதிறைவீநெஞ்சோடுகிளத்தல்.

ஒலியா லசையச் சருகெழத் தோகை யுடன்குதிப்பப்
புலியா வெனவெழக் குஞ்சர மோடப் புளிகரெல்லாம்
மெலியா விரையும் வனத்தே யிறைதிரு வெங்கைவெற்பில்
மலியா ரிருள்வர நெஞ்சமெவ் வாறு வலிப்பதுவே.

க௮௩

நேரிழைபாங்கியோடுநேரிந்துரைத்தல்.

மின்னோடு வந்த விரிசடை யோன்றிரு வெங்கைவெற்பர்
மன்னோடு நீயிருள் வந்தே கெனச்சொன் மடந்தைநல்லாய்
என்னோடு கூடி யிருப்பது போல விருந்துமனம்
உன்னோடு கூடி னினியேது நானிங் குரைப்பதுவே.

க௮௪

க௮௨. அறிவ ரியற்றிய வேள்விதரு என்றும் பாடம்.

க௮௩. வெற்பர் எனப் பாடங்கொள்வாருமுளர்.

க௮௪. வெற்பில் எனப் பாடங்கொள்வாருமுளர்.

திருவெங்கைக்கோவை.

நேர்ந்தமைபாங்கிநெடுத்தகைக்குரைத்தல்.

கொலையைக் குறித்த விலைவே வவநின் குறிப்பிசைய
முலையைப் புணர்மென் கொடியிடை யாடன் முரணுமனச்
சிலையைக் கரைத்துவந் தேனொரு நான்வெங்கைச் செல்வரைப்போல்
டலையைக் குழைக்கவும் வல்லே னினியிந்த மாநிலத்தே. கஎஞ்

தறியிடைநீர் இத்தாய்துயிலறிதல்.

விந்தா சலமுனி மாசவன் போற்றான் வெங்கைவெற்பிற்
சந்தா டவிகண் முறித்தெறி வேலொடு தண்புனத்தில்
வந்தா குலநமக் காக்கிய வாரணம் வந்துற்றதோ
ந்தா வனத்திற் பறவையெல் லாழு நரல்கின்றவே. கஎசு

இறைவிக்கிறைவன்வாவறிவுறுத்தல்.

மேனைக் குரிய மருமக னாத்திரு வெங்கைவெற்பில்
மானைக் கடந்து செவியள வோடு மதர்விழியாய்
யானைக் கரியு மரிக்குச் சரபமு மாகியிந்தக்
கானைக் கடந்துவந் தாருயிர் போலுநங் காவலரே. கஎள

§ அடிக்கொண்டுசேறல்.

முருந்தா நகையுமை பங்காளர் வெங்கை முதுகிரிமேல்
இருந்தா மரைகண் மறுத்தவிப் போதி விதழ்திறந்து
விருந்தா மளிகட் கினிதூட்டு மல்லிகை மென்மலர்கொய்
தருந்தா ரணிகுவ னில்லா தெழுந்தரு ளாரணங்கே. கஎஅ

தறியுய்த்தகறல்.

காதா ரமுதம் பெறவேண்டி யன்றொரு காரிகைபாற்
றாதாய் நடந்த திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
போதார் மலர்மல் விகையொடு மூல்லையும் போய்க்கொணர்வேன்
பாதார விந்தம் வருந்தா திவணிற் கபைங்கொடியே. கஎசு

வண்டுறைதாரோன்வந்தேதிர்ப்படுதல்.

தாட்டா மரையென் றிலக்கணி வோன்வெங்கைத் துண்சிலம்பிற்
றீட்டா வொருநடை யோவியம் போலுந் திருவுருவீர்
ஆட்டா நெனுங்கதி ரோடங் கதவடைத் தாங்கதன்மேற்
பூட்டா மளியுறப் பூட்டிற்றன் ரோவுங்கள் பூவகமே. கஅ௦

பேருமகளாற்றினதருமைநீனைத்தாங்கல்.

விண்டெரி யாது முகிலான் முகில்பொழி வெள்ளத்தினால்
மண்டெரி யாதெவ் வகையடைந் தாயன்ப மாறன்வயற்
கண்டெரி யாவிரு ளிற்போ மருமை கருதியன்றோ
பண்டெரி யாபொளிர் வெங்கைப் பிரான்பதம் பாலித்ததே. கஅசு

புராவலன்றேற்றல்.

முன்காட்டு பந்தமும் வீடுமுள் னோன்வெங்கை மொய்வரைசூழ்
கொன்காட்டி லுன்குழல் போலே ரிருண்டவிக் கூரிருள்வாய்ப்
பொன்காட்டு நல்லெழி லுன்னிடை போலப் புயனுடங்கும்
மின்காட்டி வந்ததிங் குன்னூர் வழியை விழியினுக்கே. கஅஉ

புணர்தல்.

ஓர்போ தெனும்பிறை வேணியிற் சூடு மொருவர்வெங்கைத்
தேர்போ லகன்ற மணியல்கு லாயிரு செய்யவிள
நீர்போ லமைந்தின்ப மேதிரண் டாங்குறு நின்முலைகள்
மார்போ டமுந்தத் தழுவுவென் னுன்செய்த மாதவமே. கஅங்

புகழ்தல்.

பெண்காட் டியவொரு பங்குடை யாருநிர் பிட்டினுக்கா
மண்காட் டியபொன் முடியார் திருவெங்கை வாணர்வெற்பிற்
றண்காட் டியமலர்க் கோதாய் குரும்பைக டாமொருமுக்
கண்காட்டு மாயினு மொவ்வா நினதொரு கண்முலையே. கஅச

இறைமகளிறைவனைத்திறிவால்வீலக்கல்.

அரவெளி தோவவ் வனமெளி தோவன்றி யாற்றின்மடுக்
கரவெளி தோநந் திருவெங்கை வாணர் களமருட்டிம்
இரவெளி தோவிலை யெல்லாங் கடந்திங் கெனையளிப்ப
வரவெளி தோவென் னுயிர்க்கர ணாகிய மன்னவனே. கஅதி

அவன்றைவியையிலவயின்விடுத்தல்.

வலம்பொலி வீர முழுவானன் வெங்கை மணிவரைமேல்
நலம்பொலி வாணுதல் வேற்கணல் லாயுன் னடைவிரும்பி
அலம்பொலி யோடு தொடரோ திமமிலை யஞ்சலதாட்
சிலம்பொலி யாமற் பரிகரித் தேகுன் றிருமனைக்கே. கஅசு

இறைவியையெய்தீப்பாங்கிகையுறைகாட்டல்.

முட்டுப் படாத திருவானன் வெங்கை முளரிமுகை
நட்டுப் படாத விளமுலை யாயுன் னகையுடனே
மட்டுப் படாம லிகலுந் தளவின்று மட்டுப்பட்டுக்
கட்டுப் படாமலென் கைக்கேவந் துற்றது கண்டருளே. கஅள

இழ்கோண்டேகல்.

சூடுந் துளப மணிரீல வெற்புந் தொடர்ந்துமுனம்
நாடுந் திருவடி யெம்மான் றிருவெங்கை நாடனையாய்
ஆடுந் கலாப மயில்போ லுறங்குநம் மன்னையிறை
நேடுந் பொருளல்ல மோசெல்லு வோநந் திருமனைக்கே. கஅஅ

பஞ்சேற்றிறைவாவாவுவிலங்கல்.

சும்மேற் பணிபுனை வெங்கைபு ரோசரைச் சார்திலர்போற்
கைம்மேற் பொருடெரி மாவீரூர் வாய்வெங் கரிபுடனே
செம்மேற் புவிநீரி யுங்காட்டி ஸீயிச் சிறுவழிவந்
தெம்மேற் பழிகமந் தாதகல் வாயெம் மிறையவனே.

கஅ!

பெருமகர்மயங்கல்.

ஐய்வா ளளவி னளவாகும் வெங்கை யமலர் வெற்பிற்
றெய்வா ணுடங்கிடை யாயறிந் தாரைச் செலவிடுப்போர்
போய்வாவென் பாரிவ் வுலகினிற் போவென வேமுடித்து
நீவாவென் றுயிலை கண்ணோட்ட மில்லையென னின்றனக்கே.

கக!

தோழிதலைமகடுயிர்கிளந்துவிடுத்தல்.

வம்பு குறித்த வருமா ரளியின மல்லிகைப்பூங்
கம்பு குறிக்கும் பொழுதில்வெங் கேசரைக் கைதொழுது
நம்பு குறிக்கண் வருமண்ண லேதின் னகரினிற்போய்க்
கொம்பு குறித்து வரக்காட் டொலியையெங் கொம்பினுக்கே.

கக.

நீருமகட்டினாரிந்தவன்சேறல்.

முப்போ தினுமந் தணர்தொழு தேத்துறு முத்தலேவேல்
அப்போ தகன்றிரு வெங்கையன் னுளல்குற் காடரவம்
ஒப்போ தெனவொண் மணிவிளக் கேற்றி யுதவிசெய்யுஞ்
செப்போ திளமுலை யாய்செல்லு வேனென் றிருநகர்க்கே.

ககஉ

இரவுக்குறியிடைபீடு.

இறைவிக்கிதுளையிறைவாவுணர்ந்தல்.

வள்ளலம் பாகு மரியாளன் வெங்கை மணிவரைமேல்
விள்ளலம் பானல் விழியாய் துணைபுணர் மென்கிறகர்
உள்ளலம் பாது துயில்கூர் தருத லொழிந்தெழுந்து
புள்ளலம் பாரின்ற தென்றோ நமதினம் பூம்பொழிற்கே.

ககங

தாள்துறிமருண்டமைநிலையியவட்துணர்ந்தல்.

கானலை வேனின் முதிர்வா லெதிருநக் கண்மெறி
மானலை நீரென வோடுதல் போல்வெங்கை வாணர்வெற்பிற்
றேனலை வார்தொடை யார்குறி யாமெனச் சென்றுநைந்தேன்
பானலை வென்றகண் ணைக்குறி வேறுறப் பைம்பொழிற்கே.

ககச

பாங்கிதலைவன்நிங்குடுத்தியம்பல்.

மறிக்கும் புலனுடை யன்பர்தம் பாவ மாமுறியத்
தறிக்குங் கனன்மழு வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
வெறிக்குங் குமமுலை மெல்லிய லாயிந்த மேதினியோர்
குறிக்குங் குறிசெய்வ ரோநமை யாளக் குறித்தவரே.

ககடு

புலந்தவன்போதல்.

மறந்தடுக் குஞ்செயல் வெங்கைபு ரேசர் மறைவனத்தில்
அறந்தழைக் குந்திரு வாலயம் போலுல காரிருளைப்
பிறந்தழித் தென்று மொளியோ டிலாவரும் பேரிருவர்
திறந்தடைக் கின்றதன் றேறெஞ்சு மேநந் திருமனையே.

கககூ

புலந்தின்பிவறுங்குளந்தலைவிகண்டிபங்கல்.

பணஞ்செய் பொறியிள நாகா பரணர் பகைதழிந்து
நிணஞ்செய் சுடர்மழு வெங்கைபு ரேசர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
குணஞ்செய் கதிரிலை வேலன்பர் தாங்குளிர் மாலயிட்டு
மணஞ்செய் தனரென வோதழைந் தாய்மலர் மாதவியே.

ககக

தலைமகள்பாங்கியோடுரைத்தல்.

நல்லார் தொடர்பிளங் காய்முதிர் வாமென நாரிரைப்ப
அல்லார் மணிமிடற் றெம்மான் றிருவெங்கை யாதிவெற்பில்
மல்லார் திணிபுயத் தன்பர்நம் பான்முனம் வைத்தநட்பு
வில்லார் சிறுமென் றளிர்முற்ற லாகி விளைந்ததுவே

ககஅ

தலைமகனவலம்பாங்கிதணித்தல்.

தீங்கையென் றுனு முறுகிலர் போற்றுந் திருவடியான்
காங்கையன் றுதைதன் வெங்கையி லேபைங் கனகநிற்க்
கோங்கைவென் றேறங்கு முலையாய்நம் மன்பர் குறிபிழையார்
வேங்கையென் றுயினும் பூத்ததுண் டோமுல்லை மென்மலரே.

ககக

இறைவன்மேற்பாங்கிதறிபிழைப்பேற்றல்.

பொருவோ விலர்திரு வெங்கையி லேமுன் புனத்திலெமை
உருவோ யிரமு தென்றுபொய் கூறி யுழன்றவரே
வெருவோ மிரவும் பழியுமும் மூர்க்கு வினவிவழி
வருவோம் வரினு மெமைநோக் குநீரென வந்திலமே.

உ௦௦

இறைவிமேலிறைவன்குறிபிழைப்பேற்றல்.

நறவே யிதழியுங் கங்கையும் பாம்பு நகைமதியும்
உறவே யணியு மணிமுடி யார்வெங்கை யூரணைய
புறவே யிளமயி லேயமு தேபசம் பொற்கொடியே
மறவே னுனையென்று நீநினை யாமன் மறப்பினுமே.

உ௦௧

நவவிபுரிமநுண்டமைபாங்கிதலெவந்துநாந்தல்.

சயா தவநாக்கண் டவ ரெனச்செல் விரவலர்போற்
போயாவி யித்திறு மாங்கனி வீழப் புரவலனே
நீயாவி யித்தெய் குறிபென வெசென்று நித்தர்வெங்கை
வீயா மலர்க்குழ லான்வறி சேநொந்து மீண்டனளே. ௨0௨

அவ்வமொழிக்கொடுமைபாங்கியவடிகியம்பல்.

சுள்ளெழுங் கொன்றையர் வெங்கையி லேமைக் கடலின்மதி
சுள்ளெழுங் காலம் பெறவே குறியிட நான்மருவி
உள்ளெழுங் காம மருந்து பெறாம லுழன்றுசென்றேன்
புள்ளெழுங் காலைமென் றுரண்பர் தாமிளம் பூங்கொடியே. ௨0௩

என்பிழைப்பன்றென்றிறைவிநோதல்.

அஞ்சா மதற்றெறும் வெங்கைபு ரோச ரணிமிடற்றில்
நஞ்சா மிருளிற் குறிபிழை யாதொரு நான்குறித்துத்
துஞ்சா திருந்துத்துஞ் சுற்றா னெனவவர் தூற்றப்பட்டேன்
எஞ்சா வழுதனை யாயினி நானிதற் கென்செய்வதே. ௨0௪

நாய்துஞ்சாமை.

கயிற்றா னிகழர வம்போற் சகந்தனிற் கற்பனையாக்
சுயிற்றா நிகழிறை வெங்கையி லேயெழுங் கூன்பிறையோர்
எயிற்றா னிகழு மிளம்பெதை யாமிவ் விரவவந்து
துயிற்றா வனைதனை வெங்கால தூதர் துயிற்றுக்கவே. ௨0௫

நாய்துஞ்சாமை.

சுனைவாய் மடைதிறக் கும்பல வான்வயற் றேன்றுசெந்நெல்
வினைவாய் மலியுந் திருவெங்கை வாணர்தம் வெற்பிடைமா
தனைவாய் மடமயி லேதனி வேழத் தனையொருபுன்
வனைவான் ஞமலி குரைத்திங் குருமன் மறித்ததுவே. ௨0௬

ஊர்துஞ்சாமை.

நீர்துஞ்சுஞ் செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பில்
வார்துஞ்சு மென்முலைக் கோமள மேவந்து மால்வரைமேற்
கார்துஞ்சு மாலின மெல்லாமுன் றுஞ்சக் கடலுந்துஞ்சு
ஊர்துஞ்சி லாததென் னேவிது நான்செய்த வழிவினையே. ௨0௭

காவலர்கடுதல்.

தேவாதி தேவர் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பர்நமை
மேவாத வண்ணங் கதிர்வேன் மருட்டிம் விழிமடவாய்
கூவா மறுகிற் றிரிகா வலர்கையிற் கொட்டுபறை
வாவா வெனநெய்த லம்பறை கூவுநம் வாய்தலுக்கே. ௨0௮

நிலவுவேளிப்படுதல்.

ஒழுங்கி யிருந்த சடையாளர் வெங்கை யொருவரவெற்பில்
புழுங்கி யிருந்த மனத்தன்பர் தாம்வந்து போமனவும்
மழுங்கி யிருந்து மிளிர்திங் களையொரு வாளாவம்
விழுங்கி யிருந்து விடாதுகொ லோதளிர் மெல்லியலே.

உருக

கூகைகுழறுதல்.

நாகா பரணர் திருவெங்கை நாயகர் நல்லடிக்கண்
பாகா தவரெனக் கூகுவென் றத்தி யதிவிருந்து
நீகா வலரை விலக்குகின் றாயுயிர் நீத்திலனேற்
கூகாய் நினதடல் காண்பென் விடியிற் கொடிமுன்னமே.

உருக

கோழிநூல்காட்டல்.

வாய்மை யெனினும் புலரியைக் கூறுதல் வாரணங்கான்
சேய்மை யறுநங் கொழுந்தங் கூட்டஞ் சிதைத்தெமக்குத்
தீமை பயந்தமை யால்வெங்கை நாயகர் செய்தவறத்
தூய்மை யுணர்ந்தவர் வாய்மையன் றுமெனச் சொல்லுவரே.

உருக

வரைதல்வேட்கை.

தலைமகளைப்பாங்கிபருவரல்வினவல்.

என்னிடத் துற்ற குறையுள வோநம்மை யின்றவன்னை
தன்னிடத் துற்ற முனிலோ வுலகந் தருமிமய
மின்னிடத் துற்ற பழமலை யார்திரு வெங்கையன்னாய்
நின்னிடத் துற்றதென் றோவுரை யாய்நின் னினைவினையே.

உருக

அருமறைசேவிலியறிந்தமைகூறல்.

வேலையி லேவரு நஞ்சமுண் டார்திரு வெங்கைவெற்பில்
மாலையி லேவண் டிசைபாடு மென்குழல் வாணுதலாய்
சோலையி லேநங் கொழுநர்வந் தேகதிர் தோன்றுசிறு
காலையி லேதரு மாலையன் றோவன்னை கண்டனளே.

உருக

தலைமகன்வருந்தோழிந்கருமைசாற்றல்.

தாயுஞ் சுணங்கனு மூரும்வெங் காவலுஞ் சந்திரனாந்
தீயுங் குடினையுஞ் சேவலுந் தப்புஞ் செயலெளிதோ
பாயுஞ் சினவிடை யார்வெங்கை வாணர் பனிவரைமேற்
காயுங் கதிரிலை வேல்வீரர் நம்மைக் கருதினுமே.

உருக

உருக, புலரியைக் கூறுதல் எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

நிலைமகனூர்க்குச்சேலவோருப்படுதல்.

அறிவே பொருவடி வாமிசர் வெங்கையி லன்னமன்னாய்
எறிவே லிறைவர்தம் மூர்க்கேகி யாங்கவ ரெண்ணமெல்லாம்
அறிவே மவரன் பிலாமைகண் டாலுரை யாடலமாய்
மறிவே மறிந்தபி னந்தக னூர்க்கு வழிக்கொள்வமே. உகடு

பாங்கியிறைவனைப்பழித்தல்.

வன்பற் றவர்கொழும் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
நின்பற் றிலர்கை விடுத்தா ரிறைமவர் நீபவர்மேல்
அன்பற் றிலையணங் கேசிறி தேனுமன் பற்றவரைப்
பின்பற் றுவருள ரோவிது தான்மிகப் பேதைமையே. உகசு

இறைவியிறையோன்றனைநேரிநீயற்பட மொழிதல்.

சுரும்பு களிக்கும் பொழில்வெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேல்
அரும்பு கடுக்கு முலையா யுலகுள வாவிமெல்லாம்
விரும்பு கொடைத்தண் ணளிரவேந்தர் நம்மை வெறுப்பவரோ
கரும்பு சுசப்பது வாய்க்குறை யேயிந்தக் காசினிக்கே. உகௌ

கனவுநலிபுரைத்தல்.

கூடுஞ் செயல்செயு மாகைத் தனையை யொடித்திருத்தல்
கூடும் படிசெயும் வெங்கைபு ரேசர் குவட்டில்விழி
மூடும் பொழுதெதிர் தோன்றிநிற் பார்கண் முகிழ்திறந்தால்
நீடும் புகழுடை யாரெதிர் தோன்றிலர் நேரிழையே. உகஅ

கவினாழிபுரைத்தல்.

ஈயார் பொருளு மிறையாக் கிணறு மெனத்துணைவர்
தோயா முலேக ணலமிழந் தேன்மதி சூடுமொரு
மாயா மயமலர் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
வேயாம் பண்புரை மென்றோட் கருங்கண் விளங்கிழையே. உகசு

தன்றுயர்தலைவந்தணர்த்தல்வேண்டல்.

விழிக்கிட னொரு துதலார்தம் வெங்கையில் வேந்தொடுபெண்
பழிக்கலை யென்றொரு வார்த்தையை யாரும் பகர்ந்துமிருஞ்
சுழிக்கிட னொரு திருப்பாற் கடலெனத் தோன்றுபுகழ்
மொழிக்கிட னொரு மென்பாரைக் கண்டில மொய்குழலே. உஉ௦

துன்புறுபாங்கிநீசொல்லெனச்சொல்லல்.

பொறியா லயம்பொய்கை சூழ்வெங்கை வாணர்தம் பூங்கரத்தில்
மறியா மெனப்பிறழ் செயரி வாட்கண் மடந்தைநல்லாய்
பிறியாதுன் னுள்ளத் திருப்பார்க் கயலவர் பேசுவதென்
அறியா தவர்தமக் கன்றோ வொருவ ரறிவிப்பதே. உஉசு

உஉ௭. வாய்க்குறையே என்றும் பாடம்.

உஉ௮. ஆலயப் பொய்கை எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

அலர்பாரீதூற்றவச்சக்கிளவி.

கலரா லறிவாரி யார்வெங்கை வாணர் கனகவெற்பிற்
பலரா லணியும் புகழார் பிறப்பொன்றிற் பாவிமதன்
மலரால் வருந்துயர் நீக்குவ ராயினு மண்ணுளர்வாய்
அலரால் வருந்துயர் நீக்குகிற் பாரை யறிந்திலமே.

உஉஉ

ஆறுபாரீதூற்றவச்சக்கிளவி.

ஒருகோடு தம்மிற் குறைந்தநல் வாரண மொன்றுமன்றி
இருகோடு வந்து மிகுங்களி றேனு மிகன்மதமா
அருகோடு வெவ்வத ரென்றாலும் வெங்கை யமலர்தரும்
முருகோ டிறழும் வடிவா ரிடைமன முந்துறுமே.

உஉஉ

காமமீக்ககழிபடர்கிளவி.

மாமாய னுந்தொழும் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
பாமா முனிவன் மலயா நிலமொரு பாலசைய
வேமாயர் வேய்க்குழ லாலுத மேனி விறகிற்பற்றுங்
காமா னலமவி யாகட லேழுங் கவிப்பினுமே.

உஉச

தன்னுட்கையாறெய்தீடுகிளவி.

வம்புற் றனைவெண் மதியா லொடுங்கினை வண்டிழந்தாய்
அம்புற் றனைமிகு கண்முத் துகுத்தனை யம்புயமே
நம்புற் றரவணி யெம்மான் றிருவெங்கை நாட்டிழையை
வெம்புற் றனையெனைப் போவென்ப தின்று வெளிப்பட்டதே. உஉடு

நெறிவிலக்குவித்தல்.

நீரலை வேணியர் வெங்கையில் வாழு நெடுந்தகையைச்
சீரலை வாய்வருஞ் செவ்வேண் முருகனுஞ் சேறலருஞ்
சாரலை மேவு மொருபெருங் காட்டுத் தனிவழியில்
வாரலை நீயென் பவர்க்கே வருவன வண்புகழே.

உஉச

குறிவிலக்குவித்தல்.

பிளவு மதிச்செஞ் சடையாளர் வெங்கைப் பெருந்தகைதான்
தளவு நகைக்கருங் கண்மட வாய்விண் டலமுகட்டை
அளவு பொழிற்குறி வந்தாற் றுயில்பொழு தார்க்கும்புள்ளார்
களவு வெளிப்படி னென்னாய் முடியுநங் காரியமே.

உஉஎ

வேறிவிலக்குவித்தல்.

மறிகொண்ட வங்கையர் வெங்கையி லேமென் மலர்ப்பொழில்வாய்க்
குறிகொண்ட வன்பர் தருநோயென் றன்னை குறித்திலளாய்
நெறிகொண்ட தெய்வ மணங்கிற்றென் றேதன் னினைவழிந்து
வெறிகொண்ட னண்மற் றெருவிதி யோவிது மெல்லியலே. உஉஅ

பிறவிலக்தவீர்த்தல்.

அருங்கண்ணி வெண்மதி சூடும் பிரான்வெங்கை யாவிமலர்க்
கருங்கண்ணி கங்கையின் மென்றாவி யன்னங் கருதிவைத்த
பெருங்கண்ணி யிற்புனற் காக்கைபட் டாங்குப் பிறநாமதில்
மருங்கண்ணி வந்தன ரென்பது கேட்டின்னு மாய்ந்திலமே. ௨௨௯

தூவனாவனாவேதீர்கோஸ்ருவீர்த்தல்.

பூண்கொண்ட மென்முலை யாய்வெங்கை வாணர் பொதியவெற்பில்
வண்கொண்ட நங்கருத் தீன் றவர்க் கோது மிசைவுபெரு
நாண்கொண்டு நங்கற் பழிதனன் றேவன்றி நாணிழந்து
மாண்கொண்ட வங்கற் புதுதனன் றேநம் மாபினுக்கே. ௨௩௦

வரைவுகடாதல்.

வினவியசேவிலிக்குமறைந்தமைவிளம்பல்.

வண்டு கலிக்குந் தொடையாயெம் மன்னையிம் மாதுதுயில்
விண்டு தரித்தில ளென்கொலென் றுளான் வெங்கைவெற்பிற்
பண்டு புனத்தில் வருமத வாரணம் பாங்கனவு
கண்டு பினைத்துயின் றுளில யென்று கரந்தனனே. ௨௩௧

அலாறிவுறுத்தல்.

கோட்டு மலைவில் விதலாளர் வெங்கைக் குளிர்சிலம்பிற்
றீட்டு மிலமலி வேலண்ண லேனின் றிருக்கரத்தால்
வேட்டு மகிழ்செய் யணங்கென வேயிவண் மென்குழலிற்
சூட்டு மலர்கண் டிலகமெ லாமலர் சூட்டியதே. ௨௩௨

தாயறிவுணர்த்தல்.

கீர்பூத்த செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
கார்பூத்த வண்மை மடங்கலன் றாயன்னை காலமன்றி
எர்பூத்த பைந்தளிர் மெல்லிய லாமிவ் விளங்கொடிமேற்
பீர்பூத்த தென்னகொ லோவறி யேனெனப் பேசினனே. ௨௩௩

வேறியசீசுறுத்தல்.

அலைமேற் கிளர்பொறி வாழ்வெங்கை வாண ரணிவரைமேற்
சிலைமேற் பயில்கைத் தலத்தைய நீயெமைச் செய்துயர்க்குத்
தலைமேற் படுமெறிக் கோர்கான் முடக்குந் தகைமையென்னக்
கொலைமேற் பயிலு மெமர்வெறி யாடல் குறித்தனரே. ௨௩௪

பிறிவரைவுணர்ந்தல்.

மகவா னிறைஞ்சந் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கின்
முகவா ரிசமு முலையுங்கண் டான்மிசு மோகமுதுஞ்
சகவாழ் வினரை யுரைப்பதென் யான்மறை சாற்றுகின்
சகவாம தேவரு மின்றே விடுவர் துறவினையே.

உருடு

வகாவேதீர்வுணர்ந்தல்.

கொன்னெறி வேற்கு மரன்போ லெமமெதிர் கொண்டிதரும்
நன்னெறி யாற்பெற லாகவுந் தென்வெங்கை நாதர்வெற்ப
செந்நெறி யாற்செல் பதிக்கோர் கொடுநெறி செல்பவர்போல்
மின்னெறி வேற்கண் ணியைக்கள வாற்பெற வேண்டினையே.

உருசு

வகாயுநாளுணர்ந்தல்.

பணிவாய் விரிசடைப் பெம்மான்றென் வெங்கைப் பணிவரைமேற்
கணிவாய் மலர்ந்து மணநா ளுரைப்பக் கடன்றரக்கின்
கிணிவாய் மலரனை யாண்மறிப் பாயிநிங் கீற்றெனவொண்
மணிவாய் புயத்தன்ப ளூர்கொண்ட தால்வெண் மதியமுமே.

உருள

தலைமகளறிவறிவுறுத்தல்.

பிற்பழி யாது மிலரால சுந்தரர் பித்தவெனுஞ்
சொற்பழி யாளர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
றற்பழி யாகநின் றன்பழி நாணித் தலைவறநக்
கற்பழி யாது மடமா தெனையுங் கரந்தனனே.

உருஅ

குறிபெயர்ந்திடுதல்.

ஐயுற் றெமர்தெளி வானிருந் தார்தும் மடிச்சுவடு
கொய்யுற்ற பூம்பொழி லாடுகண் டேமென் குழலுமையாள்
மெய்யுற்ற வங்கணர் வெங்கையி லேகுறி வேறுகொண்டு
மையுற்ற கண்ணி யொடும்வின யாடுக மன்னவனே.

உருக

பகல்வருவானையிர்வுவருகேன்றல்

நந்தே டவிழ்ந்து நறவுற் றிருக்கு நளினமிசை
வந்தேறி மென்றுயில் கொள்வெங்கை வாணர் வரையின்மலர்க்
கொந்தேறு மென்குழ லாண்முக வாகிக் குழுதமலர்ச்
செந்தே னிரவினல் லாற்கிடை யாதென்ன செய்யினுமே.

உசு0

இரவுவருவானைப்பகல்வருகேன்றல்.

சேல்கொண்ட தண்பணை சூழ்வெங்கை வாணர்தஞ் சேய்திருக்கை
வேல்கொண்ட கண்ணிளம் பெண்ணோடு கூட விருப்பமுறும்
மால்கொண்ட வெங்களி றன்னாய் மலர்மனை வாய்திறக்குங்
கோல்கொண்டு வந்திலை யேலரி தாலவட் கூடுதலே.

உசுக

உருள. உரைப்புக் கடன் எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

உசுக. அரிதாம் எனப் பாடங் கொள்வாருமுளர்.

பகலினுமிரவீனும்பயின்றுவருகேன்றல்.

சொல்லும் பொருளு மெனநிறை வாரிளஞ் சூன்மிடற்ற
நெல்லுங் கரும்பு நிறைவெங்கை வாணர் நெடுஞ்சிலம்ப
வில்லும் பிறையும் பணிவா னுதற்றளிர் மெல்லியலை
அல்லும் பகலு மகலா திவண்வந் தடைந்தருளே.

உசஉ

பகலினுமிரவீனும்பகலினோன்றல்.

பாவலர் பாடும் புகழ்வெங்கை வாணர் பணிவரைமேல்
மேவல ராருயி ருண்டமை வேலவ வெம்பகலில்
ஏவல ராய நெருங்குமின் தேன்வண் டெனவிரவிற்
காவலர் சூழ்த்து திரிவார்பொன் காத்த கடியெனவே.

உசங்

உரவோனுழைநுங்குலனு

மாபும்புகழும்வாய்மையுங்கூறல்.

துதியுந் தொடையும் புனைபுயத் தாய்மணஞ் சூழ்த்திலையேல்
நதியும் பணியும் புனைவே ணியர்வெங்கை நாட்டினினின்
பதியுங் குலனு மரபுநல் வாய்மையும் பல்புகழும்
மதியுங் களங்கமும் போலொழி யாமன் மறுப்படுமே.

உசச

ஆறுபார்த்துந்நறவச்சங்கூறல்.

அரியும் பணியுந் திருவெங்கை வாண ரடியரல்லார்
திரியும் பவநெறி போன்றொழி யாதிரை தேர்த்துகொடு
வரியுங் கரியுஞ் செறியுஞ் சிறுவழி வாரலால்
புரியுந் கருங்குழ லான்பொருட் டாகப் புரவலனே.

உசரு

ஆற்றித்தன்மையாற்றக்கூறல்.

அழுவான் மொழிதளர் வானைய கோவென் றலமருவான்
விழுவான் புரண்டெழு வாள்வெங்கை வாணரை வேண்டியடி
தொழுவா ளநங்கன் கொடியனென் பாருயிர் சோர்த்திடுவான்
முழுவான் விழிமட மாதெண்ண மன்ப முடித்தருளே.

உசசு

காவன்மிகவுரைத்தல்.

ஆக்குறுங் காரணர் வெங்கைபு ரேச ரணிவரையாய்
தாக்குறுஞ் சீயமும் வேழமும் வேங்கையுந் தப்பிவந்து
மாக்குறுஞ் சோலையெம் மூர்புகுந் தாலு மனையருகு
காக்குறுங் காவலர் தம்மையெவ் வாறு கடப்பதுவே.

உசஎ

காமமிகவுரைத்தல்.

தாவ்வலி கொண்டு பகடுந்து காலன் றனைமருட்டும்
ஆள்வலி கொண்டவர் வெங்கைவெற் பாரின் னணியலர்கற்
றோள்வலி கொண்டு தவிர்ப்பினல் லாமற் துயர்விளைக்கும்
வேள்வலி கொள்ளந் துணையெங்கள் பேதைக்கு வேறில்லையே.

உசஅ

உசச. பணியு மணிவெங்கை வாணர்நன் னுட்டினினின் என்றும் பாடம்.

கனவுநலிபுரைத்தல்.

மனவே யணியுந் திருவெங்கை வாணர் வரையணங்கு
சினவே லிறைவரின் றேரொளி கொங்கை திளைக்கவருங்
கனவே யுயருந் துறக்கமென் பாணினைக் காண்பரிய
நனவே துயரத் தருகின்ற தீவெந் நரகென்பனே.

உசக

கவினழிபுரைத்தல்.

கருவரை யெங்க டிருவெங்கை வாணர்தங் கண்ணழித்த
ஒருவரை யன்ன வெழிலுடை யீரின் குமதருளால்
இருவரை பொன்னு மிருவேலை முத்தமு மீன்றனவாற்
குருவரை யன்னமென் றேளுடை யாட்குந் குறையென்னையே.

உரு0

ஒருவழித்தணத்தல்.

தன்பதிக்ககற்சிதலைவன்சாற்றல்.

என்மன நல்லிளம் பூங்கொடி பால்வைத் திளங்கொடிதன்
நன்மன மென்னொடு கொணரீர் புகுந்திங்கு நான்வருவேன்
வன்மனம் வந்து புகாவீசர் வெங்கை மருவலர்போல்
நின்மன மஞ்சலை செங்கயல் வாட்கண் ணிரைவளையே.

உருக

பாங்கிவிலக்கல்.

ஊளு ருடலி னுயிர்போல வேயவ் வுயிரினுயிர்
தாளு மொருவன் றிருவெங்கை வெற்பிலுன் றன்பதிக்குப்
போனால் விரைந்து வருவா யலையன்ப போகலை
யாளு யிழைதுயர் கண்டாவி கொண்டிங் கிருக்கிலனே.

உருஉ

தலைவனிலக்கல்வேண்டல்.

நீர்புக்கு வாழு நெடுமீனந் நீர்தனை நீங்கியுய்ந்தாற்
றூர்புக்கு வாழு முலையாளே யானுந் தணந்துய்குவேன்
மார்புக்கு மாலை யாவா னவரவெங்கை வாணர்வெற்பில்
ஊர்புக்கு நான்வா வேண்டுமின் னேனின் னுளத்திசையே.

உரு௩

பாங்கிவீடுத்தல்.

கொந்தார் மலர்க்குழல் வெண்முத்த வாணகைக் கோமளத்தின்
சிந்தா குலமுற்று நீயறி வாயன்ப தேமொழிக்கு
நந்தா மணிவிளக் கன்னார்தம் வெங்கை நகரினிற்போய்
வந்தா ரொனச்சென்று நான்குற நீசென்று வந்தருளே.

உருச

பாங்கிதலைவிநாள்சேலவாணித்தல்.

அம்முல் காரணர் வெங்கைபுரேச ரணிவரைமேற்
செம்முரி வேலவர் நீயா ரணங்கின்முன் செல்லுமுனம்
எம்முர் புகுந்து வருவலென் றெகின ரேந்திழையாய்
நம்முர் மருங்குற விந்நேரம் வந்து நணுகுவரே.

உடு

தலைவிநெஞ்சோடுபுலந்தல்.

விளித்தா ருயிரை யடிநீழல் வைப்பவர் வெங்கையிலே
அளித்தார் புனைகுழ லாயக லேனென் றகந்தெளியத்
தெளித்தா ரகன்றை ரேலவர் வார்த்தை தெளிந்துமணங்
களித்தார் தமக்குள தோயிழை! தானிச்சக் காசினிக்கே.

உடு

சென்றேனிடலிற்காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

பூளை யணியுஞ் சடையாளர் வெங்கை புரேசர்வெற்பிற்
பாளை மணங்கமழ் மாசிருப் பாலெனப் பச்சைமயிற்
காளை யணையநங் காதலர் சாமலர்க் கால்வருந்த
நாளை வராம லிடம்போய் மறியுநன் னுரைகளே.

உடு

தலைவியைப்பாங்கியாற்றுவந்தல்.

பொலம்புரி வார்சடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பணங்கே
கலம்புரி மேனியிற் குங்குமந் தோய்தண் களபமென்ன
நலம்புரி காசலர் தம்பதி நோக்கி நடந்தவழி
வலம்புரி தோன்று மடிப்பொடி பூசக வந்தருளே.

உடு

தலைவன்வந்தமைபாங்கியுணர்ந்தல்.

மலையாணை மாதுல னென்பார்தம் வெங்கை வரையிடைப்பூஞ்
சிலையாணை வென்ற வெழிலுடை யார்நஞ் செழும்பதிக்குக்
கொலையாணை மேற்பசம் பொன்னோடு வந்தனர் கோதைகமழ்
முலையாணை மேற்பசம் பொன்னொழி வாய்மலர் மொய்குழலே.

உடு

பாங்கிதலைவனோடுநொந்துவினாத்தல்.

காரார் மணியிடற் றெம்மான் திருவெங்கைக் காரிகைதன்
பீரார் துதலு முடியாக் குழலும் பெருவிழியில்
நீரார் நிறைகுட முங்கண்ணு றுமைநன் னீதியென்றே
வாரா தொழிந்தனை நின்கருத் தேதுசொன் மன்னவனே.

உடு

தலைவன்பாங்கியோடுநொந்துவினாத்தல்.

அலையா நிலையர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையீர்
கலையா னிறைமதி வேயங்குழல் சோலைக் கருங்குயில்யாழ்
மலையா னிலநல்ல வோவல்ல வோவம் மதனனெடுஞ்
சிலையா னுமிழ்வ தலரோவம் போவென்ன செப்புமினே.

உடு

தலைவியையா நிறுவித்திருந்தவருமைசான்றல்.

நீர்மல்கு கண்ணும் வலாதீர்ந்த கையும்வெந் நெட்டுயிர்ப்பும்
பீர்மல்கு கொங்கையு மாப்பிப்பின்னை வேறு பிழைப்பிலதாய்
ஆர்மல்கு செஞ்சடை யார்வெங்கை வாண ரருளதனால்
தார்மல்கு தோளண்ண லெபுரத் தேனின் நனியுயிரே.

௨௬௨

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல்.

என்பொருட்பிரிவுணர்த்தேந்திழைக்கென்றல்.

இடைநிலை யாம்பொரு ளுண்டேன் முதனிலை யெய்தறமும்
கடைநிலை யாமின் பமுமேவு மென்றனர் காதலரென்
றடைநிலை யாம்பதத் தெம்மான் றிருவெங்கை யாயிழைக்குத்
தொடைநிலை வார்குழற் பூங்கொடி யேசென்று சொல்லுகவே.

௨௬௩

நீன்பொருட்பிரிவுரைநீயவட்கென்றல்.

என்றோடு சொல்லுக செல்லாமை யுண்டெனி னீரமதி
தன்றோடு மல்கு சடையாளர் வெங்கைத் தடஞ்சிலம்பிற்
பொன்றோடு சொல்லுக நீநின் செலவைப் பொருணினைந்து
முன்றோடு பின்னு மிழப்பான் கருதிய முன்னவனே.

௨௬௪

நீடேனென்றவனீங்கல்.

மாணிக் கவாசகன் செந்தமிழ் மாலை மணக்குமுடி
வேணிக் கடவு ளிடமா கியதிரு வெங்கையன்றாய்
ஆணிக் கனக மனையாள் செயலிங் கறிந்துசெல்வேன்
பாணிக் குமாறிருந் தாலெனைப் போலிலைப் பாவிசனே.

௨௬௫

பாங்கிதலைவிக்கவன்செலவுணர்த்தல்.

இருளா லயமன்ன வார்குழ லாய்நம் மிறைவரின்று
வெருளா லமுண்ட திருவெங்கை வாணர்தம் மெல்லடிவாய்
அருளா லலதெய்த லாகாத வாறென வாணமிசைப்
பொருளா லலதுனை யெய்தவொ ணைசென்று போயினரே.

௨௬௬

தலைவியீரங்கல்.

பொழியு மருளுடை யார்வெங்கை வாணர் பொருப்பருவி
விழியு மெலிவும் பசப்பூர் முலையுமவ் வின்மதனால்
அழியு மனமு நினைந்தில ராயினு மாவொருபென்
பழியு நினைந்தில ரேபொருண் மேற்சென்ற பாதகரே.

௨௬௭

நலைவினையபாங்குகோடுநோற்றோல்லல்.

அரிமா நறிகழ் அரிபார் திருவெங்கை யாயிழையாய்
பிரிமார் பிரியப்பட்ட டாரிலை யோதின் பெருமணக்குக்
கரிபார் பொருடரசு சென்றார் பொருட்டிக் கயன்மருட்டிம்
வரிமார்சண் ணீர்மல்க வென்னைகொ லோநின் று மாழ்குவதே. உசுக

நலைவிகோடுநோற்றோல்லல்.

நீடறி வாய்கின்ற வெம்மான் நிருவெங்கை நேரிழையாய்
பீடறி வாய்கம் முய்ரனை யார்தம் பெரும்பணைநீர்
நாடறி வாய்பொரு ண்ச்சியிப் போது நடந்தகொடுங்
காடறி வாய்துணிப் தாயுனைப் போலிலைக் கன்னெஞ்சரே. உசுக

வருதவரீமீண்டென்பாங்கிவலித்தல்.

வலையிற் படுகலை கண்டிள மான்பிணை மாழ்கிரிற்கும்
நிலையிற் படர்வனஞ் சென்றனங் காதலர் நெஞ்சருகிக்
கொலையிற் படுமழு வார்வெங்கை மாதான் குளிர்தரள
மலையிற் படர்ச்சனம் பீர்மிள மீண்டு வருகுவரே. உஎ0

பருவங்கண்ணுபெருமகன்புலம்பல்.

பூட்டாத வில்வளைத் தார்த்தாந் கிடித்துப் புயலெழுத்து
தீட்டாத வம்பு பொழியுமிக் காலந் தெரிந்திலரோ
காட்டாத நன்னிலை யார்வெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
நட்டாத பொன்னனை யாயகன் றார்பொரு ளீட்டுதற்கே. உஎக

இதுணைவம்பென்றல்.

வெயிலே யெனமணி கண்டிதழ் கூப்பி விரைக்குவளை
துயிலே புரியுஞ் சுனைவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரியின்
மயிலே யுளங்கவ லேலிது தான்மழை வம்பொடுங்கிக்
சூயிலே மருபரு வத்தாற் பொழிதருங் கொண்டலன்றே. உஎஉ

இறைமகண்மறுத்தல்.

கொங்கைப் பசப்பெனக் கொன்றைகள் பூத்த குருகொழிந்த
அங்கைத் தலமெனத் தோன்றியுந் தோன்றின வன்னவயல்
வெங்கைப் பதியிற் பழமலை நாதர் மிடறெனவே
மங்கைப் பருவத் தணங்கே முகிலெழும் வம்பலவே. உஎங

அவர்தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்துணைவிசாற்றல்.

இணர்வார் சடைமுடி யார்வெங்கை வாண ரிமயவெற்பிற்
புணர்வார் முலையின மென்கொடி யேகம் புலம்புறுநோய்
உணர்வார் பொருளொடும் வந்தாரென் றோகை யுரைத்துமுகில்
வணர்வார் சூழலெழில் வாங்குதல் வேண்டிமுன் வந்ததுவே. உஎச

தலைமையாற்றல்.

பொருளாண் மதனை யழித்தே யிமயப் பொருப்பின்மணத்
திருநா ளத்திற்கும் வெங்கைபு ரேசர் செழுஞ்சிலம்பிற்
சுருநாண் மலர்விழி மாசேயென் றாயினுங் காசலநீங்
கொருநாள் வருவரென் றேற்றன் தாவி யுடலசத்தே.

உஎதி

அவனவடபுலம்பல்.

ஒடுந் தடங்கண் மணற்கேணி யாகவங் சூழ்நிறைக்கும்
நீடும் புளின முலையாக் குறைவு நிறைவுமின்றிச்
சூடும் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
பாடுஞ்சுரும்பலர் மொய்குழ றேம்பிப் பதைத்திடமே.

உஎச

பாகனோடுசொல்லல்.

வார்கொண்ட மென்முலை யாளிடை யேபொய் வருவலென்னுங்
கார்கொண்ட வென்னிடை யில்லைபொய் யென்னக் கடுக்கென்றுந்
தார்கொண்ட செஞ்சடை யார்வெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பிற்
றேர்கொண்ட சீர்வல வாவிரைந் தேசுச் செலுத்துகவே.

உஎஎ

மேகத்தோடுசொல்லல்.

சென்னிப் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
மன்னிப் படருங் கொடிபோற் றழைந்து மலர்வதன்றெங்
கன்னிப் பசுங்கொடி வாடுங்கண் டர்மெய் கருகிநின்று
மின்னிப் பொழியி லெனையன்று போய்க்கரு மேகங்களே.

உஎஅ

பாங்கிவலம்புரிமேட்டவன்வாவறிவுறுத்தல்.

தெண்ணீர் முடியர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
புண்ணீர் முழுகு மிலைவே லிறைவர்பொற் றேரின்மிசைப்
பண்ணீர் மொழியணங் கேகிளர்ந் தார்க்கும் பணிவமுன்றன்
கண்ணீர் வழியடைத் தற்குரித் தாகிய கல்லெனவே.

உஎக

வலம்புரிகிழத்திவாழ்த்தல்.

வேயின் கவின்புனை தோளுமை பங்கர்தம் வெங்கைநகர்க்
கோயின் முனம்புகுஞ் சங்கென வாழ்கநங் கொண்கர்சரம்
போயின் றணைவ லெனவோ தியமொழிப் பொய்மைபடா
வாயின் புகழ்திரண் டாலென வார்க்கும் வலம்புரியே.

உஎஃ

தலைவன்வந்துழிப்பாங்கிநினைத்தமைவினாவல்.

அம்மை யிடத்தர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையெங்
கொம்மை முலைத்தட மெல்லாம் பசுலை கொளக்கொடுத்துச்
செம்மை மனத்திற் பொருள்விழைந் தார்தரச் சென்றவிடத்
தெம்மை நினைத்ததுண் டோவிலை யோசொல் லிறையவனே.

உஎக

தலைவனின் நீதமைசேப்பல்.

புறத்தாழ் குழலுமை பங்காளர் வெங்கை புரத்தரயன்
பறத்தாலு மென்னென் நிருக்கின்ற வேணிப் பரமர்தமைத்
துறத்தார் மனமென வெங்கொடுங் காட்டுச் சுரத்திடைநான்
மறத்தா னினைத்தலு முண்டுபொன் னேயுங்கள் வஞ்சியையே. உஅஉ

பாங்கிதலைவியையா நிறுவித்திருந்தமைகூறல்.

விண்மணி பொய்ப்பினும் பொய்யாநின் வாய்மை விளம்பியெங்கள்
கண்மணி யொத்தசெவ் வேலிறை வாவுயிர் காத்தளித்தேன்
ஒண்மணி கண்டத் தொருவெங்கை வாண ருயர்சிலம்பிற்
பெண்மணி யைப்பிறை வாணுத லீர்ங்குழற் பேதையையே. உஅங்

க ள விய ல் மு ற் றி ற் று.

வ ரை வி ய ல்.

வரைவுமலிவு.

காதலன்முலைவிலைவிடுத்தமைபாங்கிகாதலிக்குணரீத்தல்.

மலைவிலை யென்ற நிலைவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
இலைவிலை யிந்த மணிக்கு முலைக்குமென் றெண்ணியொரு
கொலைவிலை வென்ற னுதன்மட வாய்நங் கொழுநர்முகிழ்
முலைவிலை நல்கின ரைந்தலை நாக முழுமணியே. உஅசு

காதலந்நிறுயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

நான்ற சடிலத் திருவெங்கை நாயகர் நல்குமொரு
கான்ற குருதிக் குடர்மலை வேலுடைக் காளையெழில்
போன்ற வருவத் திறைவர்மென் றோளிடு பூந்தொடைகண்
டன்ற பொழுதிற் பெரிதுவ வாநிற்கு மெம்மனையே. உஅரு

பாங்கிதமர்வரைவேதீர்ந்தமைதலைவிக்குணரீத்தல்.

புரவல ரொக்குங் குடிவாழும் வெங்கை புரத்தரிந்தி
வரவல ரொக்கு மிடற்றூர்தங் கையின மான்விழியாய்
இரவல ரொக்கு மிறையோன் முலைவிலை யின்மொழியாற்
றாவல ரொக்கு மெநிர்புகுந் தார்க்குந் தடமுரசே. உஅசு

தலைமகளுவகையாற்றுவனத்தொடுகிளத்தல்.

வில்லுங் கணையு மதவேளு மாய விழித்தவரெஞ்
சொல்லும் புனையுந் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேற்
கொல்லுந் துயர முலமேற் பசப்பினைக் கொண்டிருஞ்சே
செல்லுஞ் செலவை யுணர்த்திய தாமிச் செழுமுரசே.

உஅ௭

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

கணத்தி னிலங்கு மதிப்பிள்ளை யொன்றிளங் கட்செவியின்
பணத்தி னுறங்குஞ் சடையாளர் வெங்கைப் பணிவரைமேற்
குணத்தி னுயர்ந்த கொடியிடை யாவி கொடுப்பதற்கா
மணத்தி னலங்கல் புனையுந் காசலர் வாழியவே.

உஅ௮

தலைவிமனம்பொருட்டாகவணங்கைப்பராநிலைகாட்டல்.

நிலமா தணிநிகர் வெங்கையு ளான்றரு நீமுனமெங்
குலமா தினைமணஞ் செய்தாங் கெனையுந் கொழுநர்வந்து
நலமா மணம்புணர்ந் தால்விழ வாற்றுவ னுனெனவே
பலமா தருந்தொழும் பாவைசெவ் வேளைப் பரவுறுமே.

உஅ௯

அதுகண்டோன்மகிழ்தல்.

மால்பற் றியபொழில் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
சேல்பற் றியவிழி யாளுல கோர்முனஞ் செங்கையினுற்
கால்பற் றி யம்மியின் மீதே யிருத்தல் கடைப்பிடித்து
வேல்பற் றியதெய்வ குளா மணியினை வேண்டுமென்னே.

உ௧0

அறத்தொடுநிற்றல்.

கையறுதோழிகண்ணீர் துடைத்தல்.

கோலம் புனைதலிற் குற்றமின் றுன்மலர் கொய்துவருங்
காலந் தவறில பந்திடைத் தோல்வியுங் கண்டிலமால்
ஆலந் திகழ்மிடற் றுர்வெங்கை நாட்டுன தம்புயத்தில்
நீலஞ் சிறுமுத் துதிர்ப்பதென் னோவுரை நேரிழையே.

உ௧௧

தலைமகளுழித்தற்காரணங்கூறல்.

தெண்ணீர் முடியர் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
பண்ணீர்மை மென்மொழிப் பாவைநல் லாயிப் படிமுழுதும்
எண்ணீர்மை யன்பரைக் கண்டன மால்வந்த தென்றனது
கண்ணீர் கொடுமென் முலமேற் பசப்பைக் கழுவுறவே.

உ௧௨

உ௧௦. வேண்டுறுமே என்றும் பாடம்

உ௧௧. என்னோசொன் னெடுத்தகையே என்றும் பாடம். இது நேரே
பொருள் பயக்கவில்லை. உ௧௨. கழுவுறவே என்றும் பாடம்.

தலைவரிறையங்காட்டித்தேளிப்பத்தேளித்தமைகூறல்.

கொலேசுழ் குருகுமொன் றுண்டாற் கரிநெறி கூறுமெனில்
இலேசுழ் மனையின் முனிவரெல் லாந்தொழு மென்கள்பழ
கலேசுழ் மறுகெழில் வெங்கைநன் னாடர் மனந்தெளியச்
சிலேசுழ் வனந்திகழ் தெய்வதங் காட்டித் தெளித்ததற்கே. உகூஉ

பாங்கியியற்பழித்தல்.

முனங்குழை யாத மலைகுழைத் தார்தம் முதல்விகன
தனங்குழை யாது குழைத்தார்தம் வெங்கைத் தடஞ்சிலம்பிற்
கனங்குழை யாயுனக் கீந்தா ரிலைகொனங் காவலனாற்
மனங்குழை யாமன் முனந்தா மருந்து மருந்தினையே. உகூச

தலைமகளியற்படமொழிதல்.

உழைகா தலிக்குங் கரத்தார் நிறைமதி யொத்தசங்கக்
குழைகாதிற் பெய்பவா் தென்வெங்கை வாணர் குளிர்சிலம்பின்
மழைகா தலிக்குங் கொடையன்பர் மேற்பிறர் வாயுரைக்கும்
பிழைகாதிற் கேட்பவந் தோபடைத் தானயன் பெண்பிறப்பே. உகூஇ

தெய்வம்பொறைகொளச்சேலிதவமென்றல்.

புற்றங் கதமணி வெங்கைபு ரேசர் பொருப்பிலெங்கள்
சுற்றந் தொழுமெங் கொழுநாநிற் காட்டிமுன் குளுரைத்த
குற்றம் பொறுத்தரு ளென்றடி போற்றிக் கொழுமலர்தாய்ச்
செற்றந் தணிக்குதும் பெண்ணே யினிக்குல தெய்வத்தையே. உகூஈ

தலைவியிலவயிற்செறித்தமையியம்பல்.

சுட்டா வறிவுரு வானாவ் வானிற் சுரர்தமக்குங்
கிட்டா வழுதனை யார்வெங்கை வாணர் கிரியணங்கே
மொட்டா முலையிற் பசலைகண் டேமனை முன்றில்விடாள்
இட்டா ளிலைவிலங் கென்பதொன் றேருகை யின்றவட்கே. உகூஎ

சேவிலிகளையிருளவன்வாக்கண்டமைகூறல்.

மீனைக் கடந்த பொழில்சூ ழானற்றிடு வெங்கைவெற்பர்
கானைக் கடந்து குறிவா யிருள்வரக் கண்டனளயாய்
மானைக் கடந்த விழியாய் தரள மணிவடத்த
ஆனைக் கடந்த விளஞ்சிங்க மோவென் றயிர்த்தனளே. உகூஅ

எறிவனவேற்றுமைக்கேதுவினாத்தல்.

கனம்வேறு பட்ட மிடற்றார்தம் வெங்கைக் கனகவெற்பில்
புனம்வேறு பட்டிங்கு வந்தவன் நேரம் புரிசூழற்குத்
தனம்வேறு பட்டு விழிவேறு பட்டுத் தளர்த்துமொழி
மனம்வேறு பட்டதென் னோவுரை யாய்செவ் வரிக்கண்ணியே. உகூக

பாங்குவெறிவிலக்கல்.

வீட்டை யுவந்து தருவார் திருவெங்கை வெற்படுத்த
காட்டை விரும்பி யுறைதெய்வ மேயெங்கள் கண்ணிபடும்
பாட்டை நினைந்திலை வாளா வுலகிற் பலர்விரும்பும்
ஆட்டை விரும்பினே நன்றோ விதுசொல் லறிவினுக்கே. ௩-௦௦

வேறிவிலக்கியவழிசேவி லிவினுதல்.

மின்னோ மெயிக்குஞ் செஞ்சடை யார்திரு வெங்கைவெற்பிற்
பொன்னோய் விலக்குவ மென்றெண்ணி யாங்கள் புகும்பொழுதில்
என்னோ வெறிவிலக் குற்றா யுளமுலை யேந்திழையாள்
தன்னோ யறிந்தனை யேலுரை யாய்மைத் தடங்கண்ணியே. ௩-௦௧

பூத்தருபுணர்ச்சியாலறந்தோடுநிற்பல்.

தடுக்க நிறைபுனற் பண்ணையிற் சூன்முதிர் சங்கமவந்து
படுக்க நளின மலர்வெங்கை வாணர் பணிவரைமேல்
உடுக்க வுதவினன் மாந்தழை மாமல ரொண்ணுதற்குக்
கொடுக்க மதனை விடுத்தகன் றானொரு கோமகனே. ௩-௦௨

புறநுபுணர்ச்சியாலறந்தோடுநிற்பல்.

வான்கற்ற வண்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேற்
றுன்கற்ற கல்வி தளர்வூ திதவுந் தகையெனவே
தேன்கற்ற மென்மொழி யாள்வரு நீரொடு செல்பொழுதில்
ஊன்கற்ற வேலுற வோனொரு வேந்த னுதவினனே. ௩-௦௩

களி றுதருபுணர்ச்சியாலறந்தோடுநிற்பல்.

ஐங்கைக் களிறு தரும்வெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
வெங்கைக் களிறு தனைப்பாய் வுறவர மெய்நடுங்கிக்
கொங்கைக் களிறு புறம்பாய் வுறப்புல்லிக் கொண்டனளவேற்
செங்கைக் குமரனை யன்னா னொருவனைத் தேமொழியே. ௩-௦௪

மணம்விலக்கல்.

வன்னித் திருவிழி யார்வெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
இந்நித் திலவட நல்கினற் கேயன்றி யேதுலர்க்குக்
கன்னிக் குமரி மணமுடை யாளல்லள் காண்டகைய
சென்னிக் கணிமுடி தாட்கணி யாகுஞ் செயலில்லையே. ௩-௦௫

தலைமகள்வேற்றுமைகண்டுநிறய்சேவி லியைவினுதல்.

நெடுங்கோ வளவயல் வெங்கைபு ரேசரை நெஞ்சிருத்தாக்
கொடுங்கோ லரசர் குடைக்கீ முடங்குங் குடியெனவே
இடுங்கோல் வளைவிழி நீரொழி யாம லிருப்பதென்னோ
அடுங்கோல் புரைவிழி வெண்முத்த வாணகை யாயிழையே. ௩-௦௬

சேவிலிநற்றுய் துழர்விலைமொழியாலறந்தோடுநீற்றல்.

பலங்கண் டளவின் மனையெங்கை வாணர் பொருப்பிடைச்செந்
நிலங்கண் டளவி னுறைநிரிந் தாங்கொர் நெடுந்தகைதன்
நலங்கண் டளவி னலந்திரிந் தாண்மென் னகின்மிசையோர்
கலங்கண் டளவின் மிகரோ மருங்குலுன் காரிகையே. ௩௦

நற்றுய்தமருக்கறந்தோடுநீற்றல்.

வேலோடு வாளும் பயினமர் காணம் விளங்கிழையைப்
பாலோடு தேன்கலந் தாங்கின வாளை பணைமருதச்
சேலோடு பாயுந் திருவெங்கை வாணர் சிலம்பினெடும்
மாலோடு மாணு மொருவே லவற்கு மணஞ்செயுமே. ௩௧.

உடன்போக்கு.

பாங்கிதலைவந்துடன்போக்குணர்த்தல்.

தாயிற் சிறந்த திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்ப
போயிப் பொழுது வருவென் றேகிற் பொறுக்கறியான்
தீயிற் புழுவென வேபதைப் பாணின் நிருவருளால்
நீயித் திருவை யுடன்கொடு போனின் நெடுநகர்க்கே. ௩௦௧

தலைவனுடன்போக்குமறுத்தல்.

அனிச்சமு மன்னத்தின் னூவியு மாத ரடிமலர்க்குச்
சனித்த நெருஞ்சிப் பழமென் றறிந்துந் தருவரன்றி
மனித்தர் வழங்கரும் வெங்கொடும் பாலை வழியொருநான்
இனித்த மொழியுடை யாரையெவ் வாறுகொண் டேருவனே. ௩௦௨

பாங்கிபோக்குடன்படுத்தல்.

துணையிற் புணர்களி வண்டினம் பூந்தண் ணென்பொதுளும்
பணையிற் றயில்பொழில் வெங்கைபு ரேசர் பணிவரையாய்
பிணையிற் பிறழ்கருங் கண்ணாட்கு நினைபு பிரிந்தமலர்
அணையிற் கொடிபது வோவைய நீசெல் லழற்சுரமே. ௩௦௩

தலைவன்போக்குடன்படுத்தல்.

நாமொழி யாது புகழ்வா னருள்வெங்கை நாதரைச்சொற்
பாமொழி யானெய்த லாம்பாலை ஞானசம் பந்தனுக்குத்
தேமொழி யாயுன் னுயிரனை யாட்கருஞ் செம்பவள
வாய்மொழி யாலிளங் காவாகும் பட்ட மாக்ஞமே. ௩௦௪

பாங்கீதலைவிக்குடன்போக்குவார் நீதல்.

தேவியுஞ் சம்புவு நீங்காத வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பர்
காவியுங் கஞ்சமு மாம்பலும் பூத்துக் கவின்கனியும்
வாவியும் பெண்ணணங் கென்றார் கநிந்தெழும் வன்சுரத்திற்
காவியுங் கண்ணு மமுதமும் போன்றொளி ராரணங்கே. நகந

தலைவிநாணாழிவாங்கல்.

ஊணிலை யாகநஞ் சுண்டோன் நிருவெங்கை யூரணைய
வாணிலை யாகு மதர்விழி யாய்முன் வனைந்திருத்த
பூணிலை யாகு மவயவம் போலப் பொலிவழிவார்
நானிலை யாகிற் றனுவாற் பயனென்னை நங்கையர்க்கே. நகச

கற்புமேம்பாடுபூயாமுலைப்பாங்கிபுகறல்.

சேண்போலு மேனியர் தென்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பிற்
பாண்போலு மென்மொழிச் செந்துவர் வாய்மலர்ப் பாவையன்றாய்
பூண்போலு நாண்முத லெல்லாமு மங்கலப் பூங்கழுத்தில்
நாண்போலு மாணுறங் கற்பொன்று மேகுல நாரியர்க்கே. நகடு

தலைவியொருப்பட்டேழ்தல்.

நரைப்பால் விடையர் பிறையார் சடையர்மெய்ஞ் ஞானமயர்
வரைப்பாவை பங்கர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா முரைக்க வுனக்கிசைவேற்
நிரைப்பாவை யேசெல்லு வேனன்ப ரோடருந் தீச்சுரமே. நகசு

பாங்கிகுரத்தியல்புரைத்துழிந்தலைமகள்சொல்லல்.

மாவோ வெனுங்கறைக் கண்டர்வெங் கேசர் மணிவரைமேல்
ஏவோ வெனுங்கண் ணிளங்கொடி யேமத நெய்யுறும்
பூவோ புயல்வெண் மதியோ கணிகொளும் பூங்குயில்வாழ்
காவோ விறைவ ருடனே புகுங்கள்ளிக் காடெனக்கே. நக௭

பாங்கிகையடைகோடுத்தல்.

இறந்தார் பிறந்துழ லாதே முதகுன் றியற்றுகெயல்
சிறந்தார் புகழ்வெங்கை செய்வா னருளுஞ் சிவனுமையை
அறந்தா னுருவுகொண் டன்னான் வசிட்ட னருந்ததியைத்
துறந்தாலு நீதுற வேலைய னேநின் றுணைவியையே. நகஅ

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல்.

வெங்கே தகைமுனி வார்வெங்கை வாணர்தம் வெற்பிலன்னை
எங்கே மகளென் றிறுப்பா ளவட்குன் னியல்பதனை
இங்கே யிருந்துரைத் தோரிமைப் போதினு ளெப்படியும்
அங்கேவந் துன்னொடு கூடுவ னுன்மல ராரணங்கே. நகசு

தலைமகளைத் தலைமகன்குர்த்துயித்தல்.

கோடும்பா விசுரு மொருமா தவப்பயன் கொள்வரென
கேடும்பார் மிசையின் றறிந்தாம் விழிபொழி நீர்பெருகச்
சுடும்பா லையிலுன் றிருவடித் தாமரை தோய்ந்தமையால்
ஆடும்பா தகநஞ்ச முண்டமை வார்வெங்கை யாரணங்கே. ௩௨.௧

தலைமகன்பொழில்கண்டுவியத்தல்.

பிறப்பாம் வனம்புக் குழல்வார் தமக்குப் பெரிதுமுன்செய்
அறப்பா லுதவுந் திருவெங்கை வாண ரடிநிழல்போல்
உறப்பாலை செய்துய ரெல்லா மொழிய வொளியிழைதாழ்
நிறப்பா ரமன்முலை யாய்பொழி லோவொன்று நேர்ந்ததுவே. ௩௨.௨

தலைமகன்றலைமகளைசுவறிநீர்ந்தல்.

ஆடும் பதத்தர் திருவெங்கை வாண ரதிகபுகழ்
பாடுங் குமுதம் புனலூற வெய்ய பரிதியினால்
வாடுங் கமல முகவேர் புலர மலர்ந்துதென்றல்
ஒடுங் குளிர்தண் பொழிற்கே யிருந்தரு ளொண்ணுதலே. ௩௨.௩

உவந்தலரிசூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

எண்ணிய வெண்ண முடிப்பார்தம் வெங்கை யிமயவெற்றில்
நுண்ணிய நூன்மருங் குற்கனி வாய்வின் னுதலியுன்றன்
மண்ணிய நீல மணிவார் குழலின் மலர்புனையப்
பண்ணிய புண்ணிய முன்னமென் னோவென்றன் பாணிகளே. ௩௨.௪

கண்டோராயிர்த்தல்.

நந்தனும் வெள்ளை மதகரி வேந்து நறியவர
விந்தனு முள்ளங் கசித்தேத்தும் வெங்கை விமலர்தருங்
கந்தனும் வள்ளியு மோவறி யேமிந்தக் காளையெழின்
மைந்தனும் வள்ளிதழ்ப் போதணி வார்சூழன் மங்கையுமே. ௩௨.௫

கண்டோர்காதலிவிலக்கல்.

தாதை யனைய திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பில்
கிதை யொடுவரு மாலனை யாயித் திருந்திழையான்
கோதை வெயிலிடைப் பட்டனை யாளெங் குடிவிலவையி
மாதை யுடன்கொண்டி னாயையுன் னூர்க்கு வழிக்கொள்கவே. ௩௨.௬

கண்டோர்தன்பதியணிமைகாற்றல்.

பணியே றியசெஞ் சடைவெங்கை வாணர் பணிவரைமேல்
கணியேறு மாவிற் படர்கொடி மீது கழனிவனை
அணியேறு வேழம்பர் போலே தவழு மணிநகரம்
மணியேறு தோளண்ண லேயுங்கண் மாட வளநகரே. ௩௨.௭

௩௨௨. புனலூற வேயப் பரிதியினால் என்றும் பாடும்.

௩௨௩. சடையாளர் வெங்கைப் பணிவரை என்றும் பாடும்.

தலைவந்தன்பதீயடைந்தமைதலைவிக்குணரீத்தல்.

பன்னகர் கின்னர மன்னவ ரென்றும் பரவுவெங்கை
நன்னகர் தன்னக ரென்னுமெம் மான்கிரி நன்னுதலாய்
பொன்னக ரென்னக ரிந்நகர் முன்னெனப் போற்றலுறும்
இந்நக ரென்னகர் நின்னக ராக வெழுந்தருளே.

நூ.உ

கற்பொடுபுணர்ந்தகொளவை.

சேவிலபாங்கியைவினாநல்.

சொன்மாது தன்புகழ் யாழிவிட் டேத்தித் தொழுமிமய
நன்மாது பங்கர் திருவெங்கை வாணர்நன் னுடையாய்
என்மாது சென்ற விடமே தறிந்தில னிண்முழுதும்
பொன்மாது சென்ற மனைபோற் பொலிவறப் புல்வென்றதே. நூ.உ.

பாங்கிசேவிலிக்குணரீத்தல்.

சாந்தந் தருபவர் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
சேந்தந் கயல்விழி நீர்மல்க வேறின்று தேம்புமன்னே
காந்தந் தொடர்களும் பொன்போல வின்றுதன் காந்தனைக்கண்
டேந்தந் கலமுலைச் செம்பொன்னன் னொடொடர்ந் தேகினளே. நூ.உ.

சேவிலியினையலென்போர்க்கெதிராழிந்துமொழிதல்.

அனையே யனைய வருளாளர் வெங்கை யணிவரைமேல்
இனையே லெனவெனக் கோதிநிற் பீரெனைப் போலவொரு
புனையே டவிழ்மலர்க் கோதையைப் பாலைநிற் போக்கினின்றால்
வினையே னுறுதுய ரெல்லா மூமக்கு வெளிப்படுமே. நூ.ந.

சேவிலிதன்னறிவினீமைதன்னைநொந்துரைத்தல்.

புன்றோ லுடையர் திருவெங்கை வாணர் பொருப்பணங்கு
வன்றோ ளிராம னொடுசீதை தங்கண் மனைகடந்து
சென்றோர் வனம்புகுந் தாளென்பர் மாசி நெரிவையர்க்கு
நன்றோ வதுபிழை தானொவென் றுளது நாடிலனே. நூ.ந.

சேவிலிதேய்வம்வாழ்த்தல்.

செடிமுழு தம்புலி துஞ்சுபொல் லாதவெந் தீச்சுரத்தில்
அடிமுழு துஞ்செம் புனல்பாயச் சென்ற வணங்குவந்தால்
படிமுழு தம்புகழ் வெங்கைபு ரேசர்தம் பாலனுக்கெங்
குடிமுழு துந்தொழும் பானாக வேலை கொடுக்குதுமே. நூ.ந.

நூ.௦. செவிலிதேற்றுவோர்க்கெதிராழிந்துமொழிதல் என்று பாடங்
கொள்ளுவாருமுளர்.

செவிலிநற்றயக்கறத்தோடுநீற்றல்.

வேலைச் சான்ற மைச்சலை நாக வியன்மணியுஞ்
சோலைச் செழுமல ரும்போல நம்மைத் துறந்துமெல்ல
மாலைச் குழவி தனக்குரி யானை மணந்துசென்றான்
பாலைப் பொருமொழி பங்கர்வெங் கேசர் பணிவரைக்கே. ௩௩௩

நற்றயயலாந்தம்மோடுபுலம்பல்.

பொன்போ லொருபெண் டிருவெங்கை யானருள் பூண்டுபெற்றோர்
என்போ லிலையுல கம்பதி னுன்கினு மிப்பொழுது
துன்போ டழுங்கு மவருமென் போலிலைச் சோகமுறேல்
என்போ ரறிகுவ ரோவறி யாரிவ் விரண்டையுமே. ௩௩௪

நற்றய்தலைமகன்பயிலிடந்தம்மோடுபுலம்பல்.

ஆவிக் குரியர் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
மேவிக் குடையுஞ் சீனையே மலர்கொய்யு மென்பொழிலே
வாவிக் குமுத மலர்வாய் சிறிது மலர்ந்துபெற்ற
பாவிக் குரையுமென் றென்சொல்விப் போயினன் பாதகியே. ௩௩௫

நீமித்தம்மோடுநீற்றல்.

பாவிரி மாபுகழ் வெங்கைபு ரேசர் பணிவரைமேல்
பூவிரி வான்பொழில் காப்பதற் காகப் பொருதிரைத்தண்
காவிரி மாதை வருவித்த காக்கையுங் காக்கும்கொலோ
மாவிரி மாகுழ னன்மாதை யீங்கு வரவழைத்தே. ௩௩௬

கூரந்தணிவித்தல்.

சங்கலைத் தொண்டின லூர்வய னாவற் றிலவனுக்குச்
செங்கலைப் பொன்செய்த தென்வெங்கை வாணர் திருவருளால்
பொங்கலைத் தண்டினற் காவிரி நாட்டிற் பொலிகநிறை
அங்கலைத் திங்கண் முகமாது சென்ற வருஞ்சுரமே. ௩௩௭

தனிமகன்மென்மைத்தனிமைக்கிரங்கல்.

நோக்கக் குழையுஞ் சிலையாளர் வெங்கையி னுண்ணிடையார்
மோக்கக் குழையு மனிச்சமென் பூவின் முகந்திருத்தித்
தூக்கக் குழையும் பதங்கன்வெம் பாலைச் சுடுபரலில்
தாக்கக் குழையுங் கொலோகுழை யாதெங்க டையலுக்கே. ௩௩௮

இளமைத்தனிமைக்குளமெலிந்திரங்கல்.

பேதைப் பருவ மிறந்தே பெதும்பைப் பிராயமுறும்
போதைத் தொடங்கி மருண்மலை போல்பவன் போனதென்னோ
மாதைக் கலந்த விடத்தார் திருவெங்கை வாணர்வெற்பில்
கோதைச் செழுங்கதிர் வேல்வேற் தொடுமக் கொடுஞ்சுரமே. ௩௩௯

அச்சத்தின்மைக்கச்சுற்றிங்கல்.

ஆல மெழும்பொழு தவ்வெங்கை வாணர்க் கபயமென
ஆல மிடுஞ்சுரர் போலே யபயமென் றோடுங்கொலோ
ஞால மிடந்து திரிந்தவக் கோலமு நாணவொரு
கோல மெழும்பொழு தஞ்சிமுன் போந்த கொழுந்னுக்கே.

நச0

கண்டோரிரக்கம்.

துன்படு மையர் திருவெங்கை வாணர் சுடர்க்கிரிமேல்
மின்படு துண்ணிடை யாள்வினா யாடிய மென்பொழிலும்
பொன்படு மூசலும் வண்டலம் பாவையும் பூவையுங்கண்
டென்படு மோவறி யேம்பெற்ற தாமென் றிருப்பவளே.

நசக

சேவிலியாற்றித்தாயைத்தேற்றல்.

வெல்லப் படாத வயில்விழி யாள்செயல் வேறென்றன்றிச்
சொல்லப் படாத செயலாய் முடியிற் றுயர்தனன்றோ
அல்லற் படாதியன் னேவெங்கை வாண ரருள்கொடுநான்
செல்லப் படாத விடமேனுஞ் சென்று திருப்புவனே.

நசஉ

ஆற்றிடைழக்கோற்பகவரைவினாதல்.

தன்னைத் தலைவனை நின்றங் கறித்து தவம்புணர்ந்து
முன்னைப் பவந்தொலைத் தீருண்மை கூறுமின் மூரிவெள்ளம்
மின்னைப் பொருசெஞ் சடையில்வைத் தார்வெங்கை வெற்பிலெங்கள்
பொன்னைக் கரந்தொரு காளைகொண் டேதனி போயினனே.

நசந

மீக்கோரேதுக்காட்டல்.

சேவிற் பிறங்குங் கொடிவெங்கை வாணர் சிலம்பணங்கே
பூவிற் பிறந்த பசுந்தேன் விரைவழி போந்தணுகும்
மாவிற் கலது மலர்க்கேது செய்யுமவ் வாறெனவே
ஏவிற் சிறந்த விழியா ணமக்குமென் றெண்ணுகவே.

நசச

சேவிலியேயிற்றியோடுபுலம்பல்.

அள்ளி யளைந்து பசுந்தா தளியின் மம்புயமென்
பள்ளி யுறங்குந் திருவெங்கை வாணர் பணிவரையான்
வள்ளி நடந்த வழிதூர்ந் திடாதவ் வழிநடந்தான்
கள்ளி படர்ந்த சுரத்தே வருமறக் காரிகையே.

நசக

சேவிலிதரவோடுபுலம்பல்.

புரவே புரியுந் திருவெங்கை வாணர் புனையுமணி
அரவே புரையு மகலங்கு லாளொ டுனையுயர்
வரவே தருவதன் றென்ற யிலைமலர் வாய்திறக்குங்
குரவே மொழிநல் குரவே நினக்கிது கூறுதற்கே.

நசக

திருவெங்கைக்கோவை.

சுவடுகண்டிபங்கல்.

புலியோ டரவு தொழங்கூத் துடையவர் பூவையர்கைப்
பலியோ நியர்கவர் வெங்கைபு ரேசர் பணிவரைமேல்
மலியோ தியினிசை வண்டுபண் பாடிலும் வஞ்சியடி
கலியோ முனஞ்செலும் வெள்ளடி யோடு கலந்ததுவே. நட்சௌ

சேவிலிகலந்துடள்வருவோர்க்கண்டிகேட்டல்.

வேண்டா நுயிர்கவர் செவ்வே லிறைவனு மெல்லியலும்
மீண்டா ரெனவுண் மகிழ்ந்துநின் றேன்மலர் வேதன்முதல்
மாண்டா ரெலும்பணி வெங்கைபு ரேசர் மணிவரைமேல்
தூண்டா விருஞ்சுடர் போல்வரு வீரெதிர் தோன்றுறவே. நட்சஅ

அவர்புலம்பறேற்றல்.

என்னார் பெயரவ் விளங்கா னையுமில் விலங்கிழையான்
தன்னார் பெயர்நும் பிணைவிழி யாளுந் தனிவினவிப்
பொன்னா புரவடி வஞ்சிபங் காளர் பொருந்துகொடி
மின்னார் முகிலுநங் கும்பொழில் சூழ்வெங்கை மேவினரே. நட்சக

சேவிலிபுதல்வீயைக்காணுதுகவலைகூர்தல்.

சேனா டியமதில் வெங்கைபு ரேசர் செழுஞ்சிலம்பில்
மாணா வலர்மொழி வார்க்கேது சொல்வனென் வாய்திறந்து
நாணா தினியெங்ஙன் மீண்டுட னன்னகர் நான்புகுவேன்
காணா மருங்கு லொருமாதை யாற்றிடைக் கண்டிலனே. நட்டு௦

மீ ட் சி.

தலைவிசேனாகன்றமைசேவிலிதாய்க்குணரீந்தல்.

கூனும் பிறையொன் றணிவார்தம் வெங்கைக் குளிர்சிலம்பில்
ஊனுங் குருதியுந் தோய்வடி வேல நெருவனொடு
மானுங் கயலும் பணிவிழி யாளரி மாவழங்கு
கானுங் கரைபொரு கான்யாறுங் குன்றுங் கடந்தனளே. நட்டுக

தலைவன்றம்மூர்சாரீந்தமைசாற்றல்.

சேய்வினே யாடுந் திருமார்பர் வெங்கைச் செழுஞ்சிலம்பில்
நீவினே யாடுஞ் சினையீது நாண்மலர் நீபறிப்ப
மாவீனே யாடும் பொழிலது காணின மந்திமுதிர்
வேய்வினே யாடுமவ் வெற்பேநம் வெற்பு விளங்கிழையே. நட்டுஉ

நட்டுஉ, வீவினே யாடும் பொழிலது காண்வியன் என்றும் பாடும். வீ-பறவை.

தலைவிழன் செல்வோர்தம் மோடுதான்வரல்
பாங்கியர்க்துணர்த்திவிடுத்தல்.

வேலையிற் றேன் றுநஞ் சண்டோன் றிருவெங்கை வெற்பிலளி
சோலையிற் பாடுமெம் மூர்புகு வீரிது சொன்மினறு
மாலையிற் றேன் றுங் கதிர்வே லவனெடு மாவழங்கு
பாலையிற் போயின மாதுவந் தானென்று பாங்கியர்க்கே. ௩௩௩

ஆங்கவர்பாங்கியர்க்துணர்த்தல்.

வெளிறுந் தாள நகையீ ரான்றிரு வெங்கைவெற்பில்
களிறும் பிடியு முடங்குளைக் கோளரி கண்டிடைந்து
பிளிறஞ் சுரத்திடைப் புக்கதும் மாது பிறமுமின்போல்
ஒளிறுங் கதிர்வடி வேலுடை யானெடுங் குற்றனளே. ௩௩௪

பாங்கியர்கேட்டுநற்றய்க்துணர்த்தல்.

கீற்றுப் பிறையர் திருவெங்கை வாணர் கிரியிலன்னே
கூற்றுக் குடித்த வுயிர்மீண் டெனத்தன் கொழுநனெடு
வேற்றுப் புலத்தினின் றுற்றா ளெனச்சிலர் மெய்யுரைத்தார்
ஆற்றுப் படுத்துன் மனத்தே யிருந்த வருந்துயரே. ௩௩௫

நற்றய்கேட்டவனுளங்கோள்வெலனைவினாதல்.

கைக்கா லஞ்ஜலத்தர் வெங்கையி லேநந் கடவுடா
முக்கா லமுமுணர்ந் தீருல காளு முடிமன்னவன்
மைக்கா வியங்கண் மடமா துடனெம் மனைவருமோ
தக்கார் புகழ்தன் மனைபுகு மோவொன்று சாற்றுமினே. ௩௩௬

தன் மனைவரைதல்.

நற்றய்மனமயர் வேட்கையிற்செவிலியைவினாதல்.

மின்னைப் பயந்த வெனக்கோ கதிர்வடி வேலொருவன்
தன்னைப் பயந்த வனைக்கோ திருவடித் தாமரையில்
என்னைப் புரந்தவர் வெங்கையன் னாய்மண மேற்றுவக்கும்
முன்னைத் தவமெவர்க் கோவறி யேம்வந்து முற்றுவதே. ௩௩௭

செவிலிக்கிதுவைவைந்தமையுணர்த்தல்.

செவ்வாய் மடமயி றன்னையின் னேமணஞ் செய்திருந்தார்
அவ்வா ளரியனை யாரென்று தூத ரறைந்தனரால்
சைவா கமந்திகழ் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
எவ்வா றறைவ தறங்கோடி செய்துமுன் னீன்றவட்கே. ௩௩௮

வரைந்தமைசேவிலிநற்றய்க்துணர்ந்தல்.

பொன்னு றிசழித் தொடைமாளர் வெங்கைப் பொருப்பிலிந்த
நன்னு ளினிவருங் காலத் துறாதேன நன்மணஞ்செய்
தன்னுப் வருகின் றனம்மட மாதுட னன்பரென்று
சொன்னார் மொழிபிற ழாதுண்மை கூறுநற்றய்துவரே. நடிக

தலைவர்பாங்கிக்கியாவரைந்தமைநுமர்க்கியம்புசென்றேற்றல்.

ஊனெழு வாய்மழு வெங்கைபு ரேச ருயர்சிலம்பில்
தேனெழு வார்குழ லாய்நுமர் தேறத் தெளித்தருள்வாய்
வானெழு மீர மதிவாண் முகத்துங்கள் வல்லிதனை
யானெழு நாவொன்று சான்றாகச் செய்த விருமணமே. நடசு0

பாங்கிதாவதுமுள்ளேசாற்றியதுவார்த்தல்.

பன்னு ளருந்தவஞ் செய்ததன் மாதைப் பணியிமய
நன்கை நல்க வரைந்தார் திருவெங்கை நாடளிக்கும்
மன்னுவெம் மேம வரைவளர் மாதை வரைந்தமைதான்
முன்னு வறிந்து பயந்தா டனக்கு மொழிந்தனனே. நடசுச

உடன்போக்கிடைபீடு.

நீங்குங்கிழத்திபாங்கியர் தமக்துத்தன்செலவுணர்ந்தல்.

வெறிமேவு கொன்றையம் பூந்தொடை யார்திரு வெங்கைவெற்பில்
கறிமேவு முப்பென வன்பரிற் கூடிவெங் கானகத்தில்
நெறிமேவு மங்கை மகிழ்ந்துசென் றுளென நீருரையின்
மறிமேவு முண்கண் மடக்கொடி மாதர்க்கு மாதவரே. நடசுஉ

தலைமகடர்செலவீன்றுட்துணர்ந்தல்.

மின்னைத் திருத்து மவிர்சடை யார்திரு வெங்கைவெற்பில்
பொன்னைப் பரித்த திருமார்ப ரோடதர் போயினனென்
றென்னைக் கொடுத்துக் கலங்கவிழ் நாய்க் கெனக்கவலும்
அன்னைக் குரைத்தரு ளீர்வழு வானெறி யந்தணரே. நடசுந

நற்றய்க்கந்தணர் மொழித்தல்.

அல்லஞ்சு கண்டர் திருவெங்கை வாண ரணிவரையீர்
இல்லஞ் சுரமச் சுரமேதன் னில்ல மெனக்கருதி
வல்லஞ்சு மென்முலை யாண்டந் தானென் வழிச்செலவை
சொல்லத் தணவனைக் கென்றுவெம் பாலைச் சுரக்கினி. நடசு

நற்றயறந்தோடுநிறலிற்றம்பின்சேறலைத்

தலைவிசுண்டிதலைவந்தவார்த்தல்.

கல்வளைத் தன்று புரமெரித் தார்கருங் காவியங்கட்
பல்வளைச் செங்கைக் கொடிபாகர் வெங்கைப் பணிவரையாய்
வில்வளைத் தம்பு பொழிந்தார்த் தெழுந்து வியன்சிலம்பைச்
செல்வளைப் புற்றது போல்வளைத் தாரெமர் தேரினையே.

நக௫

தலைமகடனைநீந்தலைமகனைவிடுத்தல்.

செருகிக் கிடந்த மதிவே ணியர்திரு வெங்கைவெற்பில்
சருகிற் புகுஞ்சுழல் காற்றாகு வன்பகைச் சார்வினரேல்
குருகிற் சிறந்தகைத் தோசாய் நுமரைக் கொலாமையினால்
அருகிற் செலவஞ்சு வேணிந்க நீயிவ் வசரிடையே.

நக௫

தமநடன்செல்பவளவள்புறநோக்கிக்கவன்றாற்றல்.

கன்மலை பென்னினு மவ்வேடர் பெய்யுங் கணைமழைக்கிங்
கென்மலை பென்னும் புயத்தோர்க் கிடந்தரு மிம்மலைதான்
பன்மலை பென்னு மணிமாட வெங்கைப் பழமலைவாழ்
பொன்மலை வெள்ளி மலைபோற் பொலிக புகழ்படைத்தே.

நக௫

வரைதல்.

சென்றேன்மீனிலவந்தந்தணர்சான்றேரைமுன்னிட்டருங்கலத்

தந்துவரைந்துழிக்கண்டோர்சாற்றல்.

கருவே ரறுக்குந் திருவெங்கை வாணர்க்குங் கற்புமைக்கும்
அருவேள்வி நன்மணஞ் செய்துசெம் பாதிமெய் யாயினவால்
வருவேத நன்னெறி தான்வழு வாமன் மணம்புணர்ந்து
பொருவே விறைவற்கு நன்மா தினுக்குமெய் பூரித்தவே.

நக௫

வரைவியல் முற்றிற்று.

கற்பியல்.

இல்வாழ்க்கை.

தலைவன்றலைவிழன்பாங்கியைப்புகழ்தல்.

கலைகா ணரும்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் கனகவெற்பில்
குலைகா ணலைபுனற் பண்ணையி னுக்குபைங் கூழ்விளைவுற்
றுலைகா ணளவும் வருந்துகின் றாரினென் னெண்டொடைமின்
முலைகா ணளவும் வருந்தின வாழி முகின்முலையே.

நக௫

நக௫. கவன்றற்றல் என்பாருமுளர்.

நக௫. நன்னெறி நான் என்பாருமுளர்.

நிலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

மால்போ லிருக்கு மிறைநீ யணிந்தநன் மங்கலநான்
பால்போ லிருக்கு மொழியாட்டு வெங்கைப் பரணணிந்த
சேல்போ லிருக்கும் விழிமா துமையின் நிருக்கமுத்தின்
தூல்போ லிருக்கப் பெறுகதின் மாதவ நோக்கடைந்தே.

நடா 0

பாங்கிநிலைவியைவரையுநாளாவும்வருந்தாதிருந்தமை
யுரையா யேன்றல்.

போற்றலர் போற்றுங் கதிர்வே லவன்றெடை பூணளவும்
நீற்றலர் மேனியர் வெங்கையி லேயுண் ணிரம்புசெந்தேன்
ஊற்றல ரொன்றிற் கொடிதுசப் பாயிவ் வுலகநிறை
தூற்றல ரெங்ஙன நீசுமந் தாற்றினே சொல்லுகவே.

நடஎக

பெருமகளுரைத்தல்.

வினைக்கூறு செய்தன் திருவடித் தாமரை மேவுறவென்
தனைக்கூவு மையர் திருவெங்கை வாணர் தடஞ்சிலம்பில்
முனைக்கூ ரயில்விழி யாயின் று காறு முதல்வருடன்
எனைக்கூ றிடுமல ரேதுணை யாக விருந்தனனே.

நடஎஉ

தலைவனைப்பாங்கிவரையுநாளாவுநிலைபெற
வாற்றியநிலைமைவினாதல்.

வேலை தருவிட முண்டோன் திருவெங்கை வெற்பிலெழு
காலை யிரவி யனையாயெவ் வாறு கனலிமுனஞ்
சோலை யிளமயி லன்னாள் கழுத்திற் சுரும்புமுரல்
மாலை யிடுமள வும்பொறுத் தாய்மலர் வாளியையே.

நடஎங

மன்றன்மனைவருசேவிலிக்குநையன்புறவுணர்ந்தல்.

இவரு முளரு மலர்வெங்கை வாண ரிமயவெற்பில்
அவரு மலரு மலர்த்துவெய் யோனுமன் றென்றற்கொன்று
மலரு மிருபொரு ளுண்டாயின் மங்கைக்கு மன்னவற்கும்
பலரு மிசையவொப் பாகுமன் னேயிப் படியகத்தே.

நடஎச

பாங்கியில்வாழ்க்கைநன்றென்றுசேவிலிக்குரைத்தல்.

பல்லற மாற்றியு மெல்லா மொருங்கு படத்தறத்தோர்
நல்லற மாற்றுந் துணையாக வும்பெறு நன்மையினால்
அல்லற மாற்றுந் களத்தார் திருவெங்கை யாரணங்கின்
இல்லற மாற்றவு நன்றெனு மாலிவ் விருநிலமே.

நடஎடு

மலாமனைச்சேன்றுவந்தசேவிலிபொற்றெடுகற்பிய
னற்றியிக்குணர்ந்தல்.

மெய்யா மிறைவர் திருவெங்கை வாணர்தம் வெற்பில்வளைக்
கையா ளுடனவ் வருந்ததி மாதொப்பன் கற்பினென்றால்
பெய்யா மருங்கு லவன்வாழு மூர்க்குப் புயல்களென்றும்
பெய்யா விவளிடந் திங்கண்மும் மாரியும் பெய்திடுமே.

நடஎச

நன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுணர்ந்தல்.

நூறுஞ் செறியிதழ்த் தாமரைத் தேனும் நுண்டுகளுஞ்
சேறும் பழனத் திருவெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
பேறும் பெருவிருந் சோடுதன் கேளைப் பிழிகடொறும்
வேறுஞ் சுவைபெற வூட்டிப்பின் ருனுணு மெல்லியலே.

௩௭௭

சேவிலிநிறையுக்கிருவர்காதலையுமறிவித்தல்.

கருமா மணிகண்டர் தென்வெங்கை வாணர்கைக் கார்முகமாம்
ஒருமா மலையை வலங்கொண்டு கால யுதயவெற்பில்
வருமா தவன்றிருத் தேர்மெய்ம்மை போலப்புன் மாலையினில்
செருமா முகமுதச் சென்றாலு மன்பர்தந் தேர்வருமே.

௩௭௮

பரத்தையிற்பிரிவு.

காதலன்பிரிவுழிக்கல்டோர்புலவிக் கேதுவிதா
மவ்விறைவிக் கேற்றல்.

வெண்டா மரைமனை யாள்புகழ்ந் தேத்தரன் வெங்கைவெற்பில்
தண்டா மரையை யிசைபாடி யாடித் தடவுமவரி
வண்டா மெனமட வார்பலர் சூழ்ந்தனர் மன்னவனைக்
கண்டா லனமனை யாளுடந் கீங்கிது காரணமே.

௩௭௯

தனித்துழியிறைவிதுனித்தழிநீங்கல்.

நினைப்போ ரகத்தி னடமாடும் வெங்கை நிமலர்வெற்பில்
தினைப்போ துமன்ப தொருவாத காதலர் தீர்ந்ததெண்ணிக்
கனைப்போ திருளின் புலர்ச்சிமென் றென்று கருத்தழிந்திட்
டெனைப்போற் றுயினீத் திருப்பவர் யாரிவ் விருநிலத்தே.

௩௮௦

நங்கிது வெள்ளென்பாங்கிவினாதல்.

திரியா வருநில யார்வெங்கை வாணர் செழுஞ்சிலம்பில்
கரியா னுமார்பிற் றிருமாத மென்னக் கணவனுரம்
பிரியா தமையுமிக் காலத்தி லேமன் பிரிந்தவர்போல்
தரியா தழுங்கினை மாதே யுனக்கென்கொல் சார்ந்ததுவே.

௩௮௧

இறைமகன்புறத்தோழக்கிறைமகளுணர்ந்தல்.

செய்ச்சே தகத்திற் குளிர்டந் தாங்குச் செறிந்தவடு
மெய்ச்சே யிழைக்கொடி யன்றார் கடைத்தலை மேயினதால்
கைச்சே ரிடபக் கொடியாளர் வெங்கைக் கணகவெற்பில்
மைச்சேல் விழிச்செந் திருவேநம் வாய்தன் மணியையமே.

௩௮௨

தலைவியைப்பாங்கிகழறல்.

பலமா சுருள்வென் வளைபூ பெயர்ந்த பழுதில்சலஞ்
சலமா மெனவுயர் மாதே திருவெங்கைத் தாணுவெற்பில்
நலமா மனையறஞ் செப்கடன் பூணு நயன்றிருந்து
குலமாதர் தங்கட் கியல்போதங் கேள்வர் குறைசொல்வதே. ந.அ.ந.

தலைவிசேவ்வணியணிந்துசேடியைவிடுப்புழியவ்வணி
யுழையர்கண்டழங்கிக்கூறல்.

நறுவாய் முருகுமிழ் வெண்டா மரையி னகைமதியம்
மறுவா யளிமுரல் செய்வெங்கை வாணர் வரைமடவீர்
வெறுவாய்மெல் வார்கட் கவல்கிடைத் தாங்குமுன் வீணிலிக
முறுவார் தமக்கிவ் வரத்தமெங் கேவந் துதலியதே. ந.அ.ச.

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல்.

பரைகவர் பங்கர் மதிவார் சடையர் பணியணியர்
தரைகவர் வண்புகழ் வெங்கைபு ரேசர் தடஞ்சிலம்பில்
விரைகவர் வண்டு தொடர்வெட்சி சூடுமீம் மெல்லியலார்
நிரைகவர் கின்றவ ரோவறி யேமிவர் நெஞ்சகமே. ந.அ.ந.

பரத்தையநலகியனோக்கிவிடுத்தலிற்றலைமகன்

வரவுகண்டுபுந்துவாய்க்கண்மொழிதல்.

நாவல ரென்றும் புகழ்வெங்கை வாணர்நன் னாடனையாய்
வவலர் தம்மை யெதிர்கண்ட போதி விரவியெதிர்
பூவலர் கின்ற தெனவே மகிழ்ந்து புவிபுரக்குங்
காவலர் வந்தனர் தாமே யுலகியல் காப்பதற்கே. ந.அ.ச.

வரவுணர்பாங்கிதலைவிக்குணர்த்தல்.

மின்னா கியசெஞ் சடையார் திருவெங்கை வெற்பிலுனை
உன்னா தசன்றவர் வந்தா ரவர்செய லுன்னலைநீ
இன்னாசெய் தாரை யொறுத்திடி னன்மை யியற்றுகெனச்
சொன்னார் புலவ ரறிந்திலை யோபொற் சுடர்த்தொடியே. ந.அ.எ.

தலைவனைத்தலைவியெதிர்கொண்புபணிதல்.

அரவிடுங் கங்கணக் கையாளர் கொன்றையு மாத்தியுமே
விரவிடுஞ் செஞ்சடை வேதிய னாத்திரு வெங்கைவெற்பில்
பரவிடு மெங்கள் விழியாரக் கண்டுன் பதம்பணிய
வரவிடு மங்கையர் பல்லாண் டிருந்துயிர் வாழியவே. ந.அ.அ.

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

நாவுண் கடலமு தொப்பா குவதன்று நல்லளிகள்
பூவுண் பொழில்புடை சூழ்வெங்கை வாணரைப் போற்றலுறும்
பாவுண் செவிச்சகவை யேயென லாமலர்ப் பாயலினில்
ஏவுண் கருங்கண் மடப்பாவை நல்கிய விற்பினையே. ந.அ.க.

ந.அ.ச. நாடனையாள் என்றும் பாடம்.

ந.அ.எ. வரவுணர்பாங்கியரிவைக்குணர்த்தல் என்றும் பாடம்.

வேள்ளணியணிந்துவிடுத் துழித்தலைமகள்
வாயிலவேண்டல்.

மலைமகள் பங்கர் திருவெங்கை வாணர் மணிவரைமேல்
அலைமக ளென்ன வருமட வார்வெள் ளணியணிந்து
கலைமக ளென்ன வடைந்தன ராலினிக் கானவர்தந்
தலைமகண் மெய்நலங் காண்பா னெனையார் தருபவரே.

நக௦

தலைவநெய்யாடியதிதுளைசாற்றல்.

மையா டியதடங் கண்ண ளொருநன் மகவுயிர்த்து
மெய்யா டியதிரு வெண்ணீற் றழகர்தம் வெங்கையிலே
செய்யா டியநல் வலம்புரி யின்ற செழுமணிபோல்
நெய்யா டினணல் வினைப்பயன் மேவு நெடுந்தகையே.

நக௧

தலைவன்றன்மனத்துவகைகூர்ந்தல்.

பத்திர தன்மக னின்றேறத்தும் வெங்கைப் பழமலையார்க்
கத்திர மன்ன விழியுமை யாளயில் வேலவனைப்
பத்திர னென்னும் பொருள்பட வீன்றிலன் பொன்னுரைத்த
சித்திர மன்னவன் புத்திரற் பூத்துச் சிறத்தனளே.

நக௨

தலைவிக்கவண்வரல்பாங்கியுணர்ந்தல்.

ஆடுந் தொழிலர் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
பாடுஞ் சுரும்பு படர்ந்தலர் பூத்த பசுங்கொடியை
நேடும் பணியென நன்மக வீன்ற நினைவிரும்பிக்
கூடும் படிவந் தனர்பிரிந் தேகிய கொற்றவரே.

நக௩

தலைவியுணர்ந்துதலைவனோடுபுலத்தல்.

பண்கா ணுறுமென் மொழிப்பங்கர் வெங்கைப் பணிவரையாய்
கண்கா தளவுமக் காதேந் திளமுலை காறுமுள
பெண்கா ணெனமுன் புரைத்தது நீபெறும் பிள்ளைசுவைத்
துண்கால மென்முலை துண்ணிடை காறு முளையென்றதே.

நக௪

தலைவிபாணனைமறுத்தல்.

பைத்தலை நாக மணிவோன்றென் வெங்கைப் பணிவரைமேல்
செய்த்தலை பூர னுனையிங்கு விட்டது தேரினொரு
மெய்த்தலை நீட்டி துழைவான் கருதிமுன் வெங்கரவன்
பொய்த்தலை காட்டிய தன்றோபண் பாடும் புலமகனே.

நக௫

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன்கூறல்.

வெல்வீ ரவாள்விழி மங்கைபங் காளர்தம் வெங்கைவெற்பில்
நல்வீ கமழ்புயத் துங்கா தலர்பெயர் நானுரைப்பில்
செல்வீ யுலக ரெனைவியந் தேகட் செவியுமிழ்செங்
கல்வீ சுவரின்று நீவீ சினைகருங் கல்லினையே.

நக௬

வீருந்தொடுவதுழிப்போறுத்தல்கண்
டிறையோன்மகிழ்தல்.

திருந்து மரவப் பணியான் வெக்கைச் செழுஞ்சிலம்பில்
அருந்து மழுத மருந்தாய்ப் பிணிகளைத் தாங்குமுத்தும்
முருந்து மனைய நகையா ளிதய முனிவகற்றும்
வீருந்து வருகதில் லென்றுமெப் போதுமெம் வீட்டினுக்கே. ௩௯

வீருந்துகண்டோளித்தலுடல்வேளிப்படநோக்கிச்
சீறேலென்றவன்சீறடிதொழுதல்.

அறத்தா றறியுந் திருவெங்கை வாண ரணிவரைமேல்
வெறுத்தா லுனைமுனி வாற்றநர் தாஞ்சிலர் வேறுளரோ
ஒறுத்தார் பெறுமின் பமுநினை யாம லொருவர்பிழை
பொறுத்தார் புகழு மறிந்திலை யேமலர்ப் பூங்கொடியே. ௩௯

இஃதெங்கையர்காணின்நன்றேன்றல்.

மையென்ற கண்டர்தம் வெங்கையி லேவண்டு வாரிசமென்
கையென் றலம்வரு நல்வய லூரகண் ணுற்றனரேல்
பொய்யென் றறிகில ரெங்கையர் நீசெயும் பொய்ம்மையினை
மெய்யென் றுளங்கொண் டொழியா ரெழுந்ததம் வெஞ்சினமே. ௩௯

நிள்ளலதீயாரையுநீனையேனேன்றல்.

மின்னை யலாம லுவமையில் வேணிநம் வெங்கைபுரி
மன்னை யலாம லடியார் பிறரை மதிப்பரெனில்
நின்னை யலாம னினைவேன் பிறரையென் னெஞ்சுகத்தில்
பொன்னை யலாம லெதிரிலை யாகிய பூங்கொடியே. ௪௦

காமக்கிழந்தீயைக்கண்டமைபகர்தல்.

மறிந்தே தெருவிற் சிறுதே ருருட்டுறு மைந்தனைப்போய்ச்
செறிந்தே தழுவக்கண் டென்மகன் காணெனச் செப்பவென்கிப்
பிறிந்தே கினளொரு பெண்சோதி வெங்கைப் பெருந்தகையாய்
அறிந்தே னவளையிங் குன்மா மகன்றனக் கன்னையென்றே. ௪௦

தாமகீதுழலியைப்பாங்கிதணித்தல்.

ஏயே திலரை விடாதன்பர் தாம்வந் திறைஞ்சிடவும்
நீயே துமெண்ணலை யென்கொல்பொன் னேவிழி நீர்ப்பரவை
தூயேறு வந்தவர் தென்வெங்கை நாயகர் தூதுவராய்ப்
போயே யிரந்து கொளத்தீந் தனடன் புலவியையே. ௪௦

தலைமகன்புலவிதணியானாகத்தலைமகனாடல்.

விரும்பா மறவர் புரமூன் றெரித்தவர் வேணியினில்
அரும்பா மதியொன் றணிந்த பிரான்வெங்கை யன்னவயற்
சரும்பா மொழியென் மடமாதி னுக்கெந்தக் காலமுமில்
இரும்பா மனமிலை யாரே வறிதிங் கிருந்தவனே. ௪௦

பாங்கியன்பிலைகோடியையெனத்தலைவனையிகழ்தல்.

தீம்பால் கமழு மணியாய்ப் புதல்வர்க்குச் சிற்றெலும்பு
பூம்பா வையாக வருள்வோன்றென் வெங்கைப் பொருப்பிலிளங்
காம்பா னதோளிமுன் வேம்புதந் தாலுங் கழைக்கரும்பாம்
வேம்பா முனக்குக் கரும்பா யினுமின்று வேலவனே.

ச0ச

ஆயிழைமைநீதனுமாற்றமைபுமேவாயில்களாக
வாவேதின்கோடல்.

அறந்தாங் குமையவன் கொங்கைத் தழும்பழி யாவுரத்தர்
பிறந்தாங் கறிகிலர் வெங்கைமன் னொதுப் பிலகுமொரு
நிறந்தாங் கரவிந்த வண்டோர்புன் முள்ளி நினைந்ததுபோல்
மறந்தாங் கிராம லெமைநீ நினைந்ததெம் மாதவமே.

ச0இ

மணந்தவன்போயபிள்வந்தபாங்கியோடினங்கி
யமைந்தனையினிதிப்புக்கழிதல்.

பிறந்தவன் நேநன் மணினேர் புதல்வன் பிறர்கடைத்தேர்
பறந்தடைந் தாங்குநம் வாய்தவி லேவரப் பண்ணினனால்
இறந்தவங் கம்புனை யெம்மான்றன் வெங்கையி லிம்மையினுஞ்
சிறந்தவின் பந்தர வல்லவ னெயெனத் தேறினமே.

ச0சு

தலைவிதலைவனைப்புக்கழிதல்.

பண்ணுற்ற மென்மொழி யாய்தமிழ் நூலிசைப் பாவலர்தாம்
எண்ணுற்ற நம்முயிர்க் காதலர் போல்பவ ரில்லையெனப்
பெண்ணுற்ற பங்கர்தம் வெங்கையி லேதன் பெரும்பொழில்வாய்க்
கண்ணுற்ற காதலை யின்றள வாகவுங் காட்டினரே.

ச0எ

சிலைநுதற்பாங்கிதலைவியைப்புக்கழிதல்.

கேளோர் பரத்தையிற் போகா திருத்தலிற் கீர்த்திபெற்று
நாளோ டிலங்கு மருந்ததி யோவொப்பு நாகமணி
தோளோ நெருதெய்வ சூளா மணிவெங்கைத் தொன்னகரில்
வாளோ வெனுங்கட் பிறைவா ணுதலெங்கண் மாதினுக்கே.

ச0அ

ஓ த த் பி ரி வு.

ஓதந்தப்பிரிவுதலைமகன்றன்னுலுணர்ந்த
தோழிதலைமகட்துணர்ந்தல்.

விண்ணுடை யார்புகழ் நூபுர பாதர்வெல் வேனெடுங்கண்
பெண்ணுடை யார்மகிழ் தென்வெங்கை மாநகர்ப் பெண்ணணங்கே
கண்ணுடை யார்கற் றவரேகல் லார்கண் முகத்திரண்டு
புண்ணுடை யாரெனக் கூறிநங் காதலர் போயினரே.

ச0க

சலைமகன்கார்ப்பநுவங்கண்ணுவருந்தல்.

சிலையோடு வந்தன வென்செய்கு வேன்முகில் செங்கமலன்
சிலையோடு கொண்டவர் வெங்கையி லேசெந் தமிழ்முதலாங்
சிலையோது வான்விழைந் துற்றார்க்கக் கல்விச் கடலதனுள்
இலையோவொன் றேனு மருள்வேண்டு மென்ன விசைப்பதுவே. சக0

பாங்கியாற்றுவித்தல்.

என்போ டரவணி யெம்மான் திருவெங்கை யேந்திழையாய்
நின்போ தகமன்ன மன்னவர் சாமின்று நீகளிப்பத்
துன்போ கிகல்விச் சுடன்மேய்த்து செய்யுளஞ் சோனைபெய்து
தன்போல் வருவரென் றேவந்த தாலிச் சலதாமே. சகக

கா வ ற் பி ரி வு.

காவற்துப்பிரிவுதலைமகன்றன்னுணர்ந்த
தோழிதலைமகட்துணர்ந்தல்.

கருமா முகிலுறங் குஞ்சோலை வெங்கைக் கடவுண்முக்கட்
பெருமா டொழிலை யொருநீ பெறினும் பெறுகவென்றே
ஒருமா கிலந்தனி னம்முயிர்க் காவல ரோங்குபுகழ்த்
திருமா ரொழில்வை குதுமென்று போயினர் தேமொழியே. சகஉ

தலைமகன்கார்ப்பநுவங்கண்ணுவருந்தல்.

கணையில வேலெனுங் கண்மாத பங்கர் கருப்பவில்லிற்
கிணையில யென்னுந் திருவெங்கை நாட்டி லிறைவாரின்ரோ
அணையில யென்செய்கு வேன்முறை யோவென் றரற்றுகினுந்
துணையில யென்பது கொண்டோவில வாடை துயர்செய்வதே. சகங்

தோழியாற்றுவித்தல்.

பனிபொரு செஞ்சுட ரன்னார் திருவெங்கைப் பாவைநல்லாய்
முனிபொரு விந்த மெனவே கணவர்தம் முன்புரத்தில்
கனிபொரு மெல்லிதழ் நன்மாதர் கொங்கை கரந்திடப்பன்
துனிபொரு காலம் வரக்கா தலர்நமை நோக்குவரே. சகச

தூ திற்பிரிவு.

தூதிற்துப்பிரிவுதலைமகன்றன்னுணர்ந்த
தோழிதலைமகட்துணர்ந்தல்.

சடைநின்ற கங்கையர் வெங்கையி லேயொரு சந்துசென்றார்
படைநின்ற கண்ணிநங் காவல ரின்றுபந் றுசொன்னுதான்
தொடைநின்ற நேரிசை முன்குற ஞந்தனிச் சொல்லுமுற
இடைநின்று கூட்டுதல் போலிரு வேந்தை யிசைப்பதற்கே. சகடு

தலைமகள்முன்பனிப்பருங்கண்ணிவருந்தல்.

கருங்காள கண்டர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
பொருங்கா வலர்தம் பகைதணிப் பான்முனம் போயினவர்
பெருங்கால முன்பனி நான்வந்தும் வந்திலர் பேதையர்மேல்
வருங்காம வெஞ்சரர் தன்னையு மாற்ற மனமதித்தே.

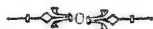
சுகந

தோழியாற்றுவித்தல்.

போதாகி வந்த பிறைவே னியர்வெங்கைப் பொன்னகரில்
காதாகி வந்தநல் வள்ளையிற் றாங்கு கனங்குழைசேர்
மாதாகி வந்தசெந் தேனே யவர்தம் வரவுசொலத்
தூதாகி வந்தது முன்பனி நாண்மன்னர் தூதுவர்க்கே.

சுகந

துணைவயிற்பிரிவு.

துணைவயிற்பிரிவுதலைமகள்நன்னுலுணர்ந்ததோழி
தலைமகட்துணர்ந்தல்.

கடுக்கை யணிந்த முடியோன் றிருவெங்கைக் காரிகையாய்
உடுக்கை யிழந்தவன் கையோர் பொருளை யொழித்ததனைத்
தடுக்கை விரைந்தது போனட்ட வேந்தன் நனக்குதவி
அடுக்கை விழைந்து நினைவிடுத் தார்நட்பறிந்தவரே.

சுகஅ

தலைமகள்முன்பனிப்பருங்கண்ணிவருந்தல்.

நன்பனி வெண்மது யொன்றுடை யோன்வெங்கை நாட்டொருதம்
அன்ப னிருந்துயர் தீர்துணை யாக வடலரிபோல்
முன்பனி சுஞ்செலச் சென்றவர் காண்கிலர் மூடியெங்கும்
பின்பனி பெய்து பெருந்துயர் வேலை பெருகுவதே.

சுகக

தோழியாற்றுவித்தல்.

நின்பா லுதவி நினைந்துவந் தார்கைந் நிமிர்த்தலரும்
பின்பாய் பனிவரு நாளயில் வேற்கட் பிறைதுதலாய்
தன்பாத மென்றலைக் கீவோன் றிருவெங்கை தன்னிலொரு
மன்பா லுதவி நினைந்துமுன் போயின மன்னவரே.

சஉ௦

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவுதலைமகள்நன்னுலுணர்ந்ததோழி
தலைமகட்துணர்ந்தல்.

திரைப்பா லெழுநஞ்ச முண்டோன் றிருவெங்கைத் தெண்கயத்தின்
விரைப்பா னலங்கண் விளங்கிழை யாய்மக மேருவென்னும்
வரைப்பா னிதியந் தாற்கே கினர்கடன் மாநிலத்தில்
இரப்பார் மிடிகள் புகுமிடந் தேட விறையவரே.

சஉக

தலைவியிளவேளிப்பருவங்கண்வேருந்தல்.

போதத் திறைப்ப வழறென்றல் பற்றுதல் போலவிளஞ்
சூசத் தழைக்குமிந் நாள்கண்டி லார்கொ ழுணிவொடுநால்
வேதத் துதிக்குந் தனிமூல காரணர் வெங்கைவெற்பில்
பாதஞ் சிவக்கப் பொருள்வயிற் போயின பாதகரே.

சஉஉ

தோழியாற்றுவித்தல்.

நாகூ ராவணி வெங்கைபு ரேசர்நன் னாட்டிலொரு
பாகூர் மணிநெடுந் தேரன்பர் கேட்டுநின் பாலடைந்தார்
ஆகூழ் பெறுவலி வெஞ்சின வேள்வர் தமர்புரியக்
கூகூ வெனவிள மாவேறி யேகுயில் கூவுவதே.

சஉங

தலைமகன்றலைமகளதுவுருளேளிப்பாடுகண்டுள்ளேவியத்தல்.

கூர்க்குங் கனன்மழு வார்வெங்கை வாணர் குளிர்சிலம்பில்
சீர்க்குங் கயலுங் கரும்புய லுந்தொண்டைத் தீங்கனியும்
வார்க்குங் குமமுலை யுங்கொண்டு மாதெதிர் வந்துநின்றான்
பார்க்குந் திசைதொறு மெங்கேயிம் மாயை பயின்றதுவே.

சஉச

பாசறைமுற்றிமீண்டுர்வயின்வந்ததலைமகன்

பாகந்துப்பர்வோடுமோழித்தல்.

கார்கண்ட கண்டர் திருவெங்கை வாணர் கனகவெற்பில்
போர்கண்ட மன்னவர் நல்வல வாநம் புரவிநெடுந்
தேர்கண்ட போதி விரிந்தா ரினிமணித் தேரெதிர்செந்
நீர்கண்ட மீனென வுண்மகிழ்ந் தேவரு நேரிழையே.

சஉரு

தலைமகனோடுகலந்துறுந்தலைமகன்கார்ப்பருவங்கண்டுகளித்தியம்பல்

கயலே யனைய விழியாளும் யானுங் கலந்துபுணர்
செயலே மருவி யிருக்கின் றனமலர்த் தேனொழுதி
வயலே விளையுந் திருவெங்கை வாணர் வரையில்வரும்
புயலே யினிமதி யொன்றின்முகக் காலும் பொழிபொழியே.

சஉசு

கற்பியல் முற்றிற்று.

திருவெங்கைக்கோவை முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெங்கைக்கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

பொன்னுலவும் வெங்கைப் புனிதற் கடியேனும்
உன்னங் கலம்பகப்பாட் டோதுகேன்—தன்னேநிகர்
முத்திரு மன்னேன் முழுதருளி னாற்பூத்த
அத்தினைக் கண்டவத னால்.

ஒருபோதமயங்கிசைக்கோச்சுக்கலிப்பா.

சீர்பூத்த நிறைமதிமான் நிருக்கரங்கொண் டம்மதியை
ஏர்பூத்த சடாமெளலிக் கியையவீர்ந் தனையிருத்தி
மற்றையவோர் பகவுமணி மார்பகத்திற் கிடந்திமைப்பக்
கொற்றவநீ யிருங்கேழற் கோடெனப்பூண் டருளினேகொல்
பூம்புனலோ பொன்முடிக்கட் புல்லோநஞ் சுமிழெயிற்றுப்
பாம்பினமோ கண்ணெனு பாணியின்மான் றுவவுதே.

இது ஆறடித்தாவு.

காமத்திற் படினுமையாங் கடுநிரயத் திடுவமென
நாமத்திற் படவெமக்கு நவின்னெருருவன் றுதாய்நீ
யாமத்திற் றனையிருட்க ணேந்திழைபா லெய்தியதென்.
நீவிர்புல வருந்திலெரி நிரயத்தி லிடுவமெனத்
தேவவெமக் கியம்பினை நீ சிலவேட னிடும்பிசிதம்
ஆவலொடு மிசைந்தவனுக் கருளினேமெய்க் கதியென்கொல்.
ஒன்றெருயிர் தனைச்செகுப்பி னுமைநிரயத் திடுவமென
மன்றறைய வெமக்கியம்பி மைந்தனைமுன் றந்தைதனைக்
கொன்றவரை யுவந்தருளிக் கொடுத்தனைவா னுலகென்கொல்.

இவைமூன்றும் மூவடித்தாழிசை.

எனமிசு வளமுள வியலதி சயமொடு
முனிவார் பலவகை மொழிதரு புகழினை.
பலகலை வலபுல னிலைமல வலைமலை
சிலரல துலகலை கலர்சொல விலகிலை.

இவையிரண்டும் ஈரடியாகும்.

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

எழிவிசண் படுக்கும் பொழில்புடை சூழ்ந்த
வெங்கையம் பதிவாழ்ந்த னாயக
பழமலை நாசநிற் பரவுவன் விசும்பின்
அரையனாக் கரைய னாகுமந் நிலையும்
நிலைகிலன் றய்யே னின்னடி யவர்கட்
கென்று மடியவ னாகும்
ஒன்றொரு வரமு முதவுதி யெனவே.

௧

இது ஏழடிநேரிசையாசிரியச்சுரிதகம்.

நேரிசைவேண்பா.

எவ்வா றளித்த திமையப் புதுமலேதன்
ஒவ்வா விளமை யொருமகளை—அவ்வான்
பரவுதிரு வெங்கைப் பழமலையே நிற்கு
விரவுகிளை யோடும் விழைந்து.

௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

விழக்க மலங்களை மோதிவல் வானை வியன்படுகர்
உழக்க மலங்களை போய்ப்புகும் வெங்கை பொருவவிண்ணோர்
தொழக்க மலங்களை மாமதி வேணி சுமந்தருள்வோய்
பழக்க மலங்களை யான்பவ வேரைப் பறிப்பதற்கே.

௩

அறுசீர்க்கழிநேடி லடியாசிரியவிரூத்தம்.

பாரதபுகழ்த் திருவெங்கைப் பழமலையார் சமைத்துதித்துப் பதத்து
மென்பூச், சொரிந்துபணிர் திரந்திடவு மெமக்கருகச் சிறிதுமுளந் துணிந்தா
ரல்லர், திருந்தவையிற் பித்தவென வைதுகல்லா லெறிந்துபொருளு் சிலை
யான் மோதி, அரந்தையின்மெய்க் கதிதருதி யெனக்கேட்போர்க் கன்றியவ
ரளித்தி டாரே.

௪

மறம். எண்சீர்க்கழிநேடி லடியாசிரியவிரூத்தம்.

அனியாரு மலர்ப்பொழில்சூழ் வெங்கை யீச ரம்மலையி லெம்மார்மான்
பிடிப்போ மென்றுங், களியாரும் வேடரியா மெம்ம கற்குக் கண்ணிதனைத்
தருகவெனக் கொடுத்த வெம்மை, எளியாரென் றொருதூதா மாது வே
ண்டி யிறைவர்திரு முகமெனமற் றென்று தந்தாய், ஒளியாம லுரைய
வன்யா றியாங்க ளின்னே யுண்மையவன் நிருமுகங்கொண் டெய்து
வாமே.

௫

நேரிசைவேண்பா.

மேதகைய வில்லிறைவன் வில்லிளவல் வல்வீரர்
காதனிக மற்றங் கருதெவையும்—பாதத்
தொருவிரலாம் வெங்கையர னென்றமை யாசைப்
பருவரலாற் காணப் படும்.

௬

௬. பருவிரலால் என்றும் பாடம்.

மடக்து. தாழிசை.

படுமத்தமிழுக் குவந்தவிறை விடுமத்தமிழுக் குவந்தவிறை
பண்டங்கரிய வடிவாமன் கண்டங்கரிய வடிவாமன்
சடையற்படுமும் புயனிசையான் றெடையற்படுமும் புயனிசையான்
சம்புவனமாக் குணர்வாக னம்புவனமாக் குணர்வாகன்
கடலைக்கலக்கு மலைவில்லா னுடலைக்கலக்கு மலைவில்லான்
கங்கைப்பதியன் பரையானான் வெங்கைப்பதியன் பரையானான்
அடலைப்புரத்தங் கணையெய்தா னுடலைப்புரத்தங் கணையெய்தா
னன்பினிகழ வணங்கீரே துன்பினிகழ வணங்கீரே. எ

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

கீற்றுப் பிறையை யணிந்ததிரு வெங்கை விருத்த கிரிநாதன்
ஆற்றுப் பொருளைக் குளத்திலொரு புலவர்க் கழைத்தன் றருளிநோன்
சோற்றுத் துறையுந் திருநெய்தா னமுமீங் குடையான் சுழலாமல்
தோற்றுப் பசிரோய் தொலைப்பனவன் றையே துதியீர் புலவீரே. அ

அம்மாணை. மடக்து. கலித்தாழிசை.

புண்ணியனம் வெங்கைப் புனிதனயன் மாலெதிரே
அண்ணலரும் பேரொளியா யன்றெழுந்தா னம்மாணை
அண்ணலரும் பேரொளியா யன்றெழுந்தா னமாகில்
கண்ணி லவரொளிதிற் காணுரோ வம்மாணை
கண்ணின் றிக் காணுங் கதிரொளிகா ணம்மாணை. க

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

அம்புமே விருக்கு நாரி யடற்சிலை கொண்ட வெங்கை
எம்பிரா னெடும்போர் செய்வ னென்றுதன் னிதயத் தெண்ணி
அம்பின்மே விருக்கு நாரி யருஞ்சிலை கரங்கொண் டற்றேன்
எம்பெரு வமுதன் னான யென்செயா னுலகிற் றானே. க0

கலிநிலைத்துறை.

தாமங் கமழு மொய்ப்புடை யன்பர் தமிழேன்வெங்
காமங் கனலு மனமொடு துன்பக் கடல்வீழ்
எமங் கருதிச் சென்றன ருமையன் றிதுகொண்டோ
வாமங் கலவெங் கைப்பர னோடொன் றானே. கக

கலிவிருத்தம்.

ஆயிழை மகளிர்வாழ்க்க டோறுமுன்
நீயிரும் பலிகொள நினைந்து வெங்கையில்
தூயநின் சடையினிற் சோமன் சுற்றியே
எயினை வெற்றரை யாகி யென்னையே. க௩

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தம்.

என்றனை முகத்தின் வென்ற ளிவளெனும் பகையுட் கொண்டோ
பின்றலி லன்ப ரென்று பிரிவரென் றிருந்து வெங்கை
மின்றிகழ் சடிவத் தண்ணன் மேவலர் போல்வெண் டிங்காள்
வன்மைய ருழக்க வென்மேன் மலிதழல் சொரியும் வாறே. கந

மேற்படிவேறு.

வாசக் கமல மலர்த்திருவே மயிலே யென்கண் மணியேநின்
ஆசைக் குமுத மலர்வாயி னமுதம் பெறுதற் கரிதாயோ
ஒசைக் கடலைக் கடைந்துகடி வுமிழ விமையோ ரொடும்வெங்கை
ஈசற் கபய மபயமென விரிந்தான் மேனி கரிந்தானே. கச

வண்ணம்.

கன்றுக்கர மலராண்முக விர்துத்தவி சடைமீனிகர்
கண்டத்தனி மணிமாலையன் கயிலையங்கிரியார்
கங்கைச்சடை முடிநேடிய துங்கப்பற வையுநாடுறு
கஞ்சத்திரு வடியீதென நவில்சிலம்படியாள்
வென்றிச்சிலை மதன்வார்களி னஞ்சைத்தட வுதல்போலமை
விஞ்சப்புனை விழியாளொளி பெருகுசெங்குழையாள்
விம்பப்பிறை யெனநீதிடு சந்தச்சிலை துதலாடிரு
வெங்கைப்பழ மலைநாயகர் பவனிவந்திடவே
சென்றுற்றன டொழுதாளுமை தங்கப்படு புறநாடினள்
செங்கைக்கவி னுழையீதிவள் பயில்வதொன்றறியாள்
சிந்தித்தன னொருமாதினி யிந்தப்புற முறமாடுழி
செங்கைக்கணு மிவரேகொளி னனிசிறந்திடுமே
என்றித்தகை பலகூறினன் கொங்கைச்சுவ டுறுமார்பினை
யின்பத்தொடு மெதிர்நாடின ளெனையணந்தருளா
விர்தப்படி தமிழேன்முலை சந்தத்திரு மணிமார்பழ
கெஞ்சப்படு கிலர்பாரென மதிமயங்கினளே. கடு

நேரிசையாசிரியப்பா.

மதிதுதற் பவள வாய்க்கருந் தடங்கட்
குவிமுலைப் பசும்பொற் கொடிதனை யமையாக்
காதன்மீ தூரக் கலவிசெய் திடுவான்
புகும்பொழு தவனொரு பொறுமையுட் கிடப்பப்
டு படர்முதிர் வேணிற் பகற்கொடும் பாலை
நிலத்துநீர் வேட்டோ னீரரி தினிற்பெற்
றுண்புழி யுண்ண தொல்லையிற் றடுக்குஞ்
செயலென வெனை நீண்டே லென்று
நின்றோ லுனை

- க0 புணரியுண் டெழுந்த புயனிகர் வளர்குழல்
அஃதுணு முகில்போன் றழகுதங் காழந்
தீண்டா சொருபூஞ் சேக்கையிற் றுயின்று
மாறா வன்பு வளர்மனத் தவனோ
மிளிர்நரு தூர்த்த வேடமா தவனாய்
- கரு நீமுன் கற்பு நீங்கா மாதைத்
தருகெனக் கொடுத்துத் தன்பெருங் கிளைஞர்
மானமீக் கூர வந்தனர் சூழ
ஒன்னலர் போல வுடன் றவர்ப் படுத்துக்
கரையில்பே ருவகைக் கடல்படிந் தவனோ
- உ0 திருமணக் கோலஞ் செய்துவீற் றிருந்த
அருமகன் கூந்த லையநின் னுருவங்
கர்த்துசென் றிரப்பக் களித்தக மணப்பூம்
பந்தரிற் கிளைஞர் பலருங் காண
அரிந்து கொடுத்த வடியவன் றானோ
- உரு நின்னொரு விழிசெந் நீர்கொளக் கலங்கித்
தன்னொரு விழிவெஞ் சரத்தினு விடந்து
சாத்தி மற்றைத் தடங்கணவ் வகைபெற
இன்னமுண் டொருக ணென்றுளங் களித்து
மற்றதுங் கனாவான் வாளிநட் டவனோ
- நு0 மருவவன் புணர்ப்பான் மாய்ப்பமெய்த் தவன்போல்
வந்தனன் படையான் மார்பிடைத் தாக்கக்
கண்டுட் கடைத்தலைக் காவல னொருவன்
வெருண்டவற் றுணிப்பான் விரைந்துசென் றெய்த
ஆணையாற் றடுத்த வரச ரேனோ
- நுரு பொருகளைத் தொட்டலன் புனைநுத னீறு
கண்ணினப் போலக் கருதிமற் றவனைத்
தன்படை சாய்த்தவன் றன்படை மார்பில்
தாக்கக் கொடுத்த தளர்விலன் பினனோ
அருஞ்சிறு மகனை யாரிந்துநிற் கட்டுப
- சு0 படைத்துக் களிகூர் பரிவுடை யவனோ
நின்சின கரத்து நீக்குபூ டோந்த
மாதுழந் கரிந்த மலிபெருந் தவனோ
துணுக்கென வவள்கை துணித்தகொற் றவனோ
சந்தன மாகச் சாத்தநின் றனக்கு
- சுரு முன்கை தேய்த்து முகமலர்ந் தவனோ
செயற்கருஞ் செய்கை செய்தவன் யார்கொல்
பகருநி வெங்கைப் பழமலை நாத
பராபர முக்கட் பகவசங் கரசிவ
கருணா கரதிருக் கயிலை நாயக
- ரு0 என்றருந் தவர்க ளேத்தும்
பின்றிகழ் சடிஸப் பெருந்தகை யோனே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

பெருந்தகைமை தனக்கன்றி மற்றையபு வினுக்கிலையென் பெற்றி யன்றோ, திருந்துதட மதிர்குவலோ குமுதமொரோ ருறுப்பினையே சிவண நிற்ப, முருந்திநகை யுமைகணவன் திருவெங்கை யனையாயுன் முகம்பொற் றுள்கை, புரைந்திடுதற் கரவிந்த மொருதாளி னின்துதவம் புரித றானே.

தாழ்சை.

தாராம விருந்தாரெனை யாளாம விருந்தார்
தனிவெங்கையை யுள்ளார்மய றவிரும்படி யுள்ளார்
சீராரிசை வண்டேயொழி கிலவேள்கர வண்டே
செழிகின்றிலை குருகேதுய ரறிகின்றிலை குருகே
வராய்மட மயிலேமிகு தாய்மார்சொலு மயிலே
வானுடெழு மதியேயெனை முனியாதருண் மதியே
ஊரார்புகல் வம்பேயென விழியோவில வம்பே
யுரையாயவ ருழையேயென தகலாவிட ருழையே.

கஅ

வஞ்சிவிருந்தம்.

உழையென வெங்கை யுவப்பாறார்
சீழலுரு வென்ற தரத்தாலோ
விழுவெமை யின்று வெதுப்பாமே
எழுமதி யொன்றை யெடுத்தாரே.

கக

நேரிசைவேண்பா.

எடுக்குமான் வெங்கையிறை யேந்திழாய் நின்னெஞ்
சடுக்குமால் பங்கினள்கே ளாமல்—கெடுக்கவே
காதின் மறையாய்நின் கண்போன்ற தாதலால்
ஒதுஞ் செயல்பா ருவந்து.

உ௦

கட்டளைக்கலித்துறை.

தன்னுரை வென்ற சிலையாளர் வெங்கைச் சுடர்க்கிரிமேல்
என்னுவி கொள்ள வரிப்புள்ளி மாணுக் கெளிதன்றென்றோ
பொன்றார் சுணங்குப் புகர்முக வேழம் புயனுணங்கும்
மின்னு மருங்கு லணங்கே தடாமல் விடுத்ததுவே.

உக

நேரிசைவேண்பா.

வேலைக் கடுவயின்ற வெங்கையர னுரிவட்குச்
சாலத் திருமறுகிற் றந்துபோம்—மாவிப்
பெருமையாற் போக்கும் பிணியோ வவர்த்தாழ்ந்
தருமையாற் போக்கு மது.

உஉ

புயவதுப்பு.

அந்தி யொடுமாறு பட்டுத் திகழ்ந்தன
வன்று தமிழ்மூவர் வைப்பச் சமந்தன
புந்தி மகிழ்மாது கட்டக் குழைந்தன
புண்ட ரிகமாலே யுற்றுக் கிடந்தன
நந்து தலைமாலே யீட்டுச் சிறந்தன
நன்றி மறைநாலு மற்றிற் புகழ்ந்தன
விந்த மகமேரு வொப்பக் கிளர்ந்தன
வெங்கை புரிநாதர் வெற்றிப் புயங்கனே.

உ. டு.

கலிநிலைத்துறை.

புயலே யுனையங் கெதிர்கண் டிடுமப் பொழுதேவண்
குயிலே யனையா னென்வா வினைநீ கூறுங்கால்
மயிலே யனையான் பழமலை வெங்கை வளமன்னான்
வெயிலே யிழையா ணின்பகை நிறுழ் விப்பாளே.

உச

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

விழியொன் றியநன் னுதற்பரமர் வெங்கை விரும்பும் விமலேசர்
எழிலொன் றிரதக் காலிரதக் காறெற் கெழுந்தே யோடுகினும்
பிழையொன் றிடினு மவர்வாளி வாளி பிறழா தியான்புகலும் [ரே.
மொழியொன் றகலே னுனையெனமுன் மொழிந்தா ரென்னை யொழிந்தா

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒழியாத னங்க வொருகோடி வாளி யுளவேனு மெய்தி யினியென்
விழியான வுன்னை வருவில்லி யென்ன வயலோர்கண் முன்செய் விமலன்
உழியான வெங்கை தனிலேநின் மாது முருவில்லி யென்று நினைவே
பழியாட வின்று செயுமன்பர் வந்த படியா லொழிந்த பயமே.

உசு

கலிவிருத்தம்.

பரவும் வெங்கைப் பழமலை நாட்டுளென்
வெருவ வெந்தழல் வீசகின் றாய்மதி
பரிவி லாவுனைப் பாம்பு கடிக்கநீ
மருவு பெண்பழி மாற்றிட வல்லையோ.

உஎ

கட்டளைக்கலித்துறை.

வல்லெனு மாமுலைக் கோதைய ராசை மறந்தவர்க்கே
ஒல்லையி னீருவன் கம்புமுன் னுழி யுடையன்றங்கை
நெல்லிரு நாழி கொளக்கொடுத் தோனெடு வான்கதிரின்
பல்லுக மோதியு வெங்கைப் பிரான் தன் பதாம்புயமே.

உஅ

சம்பிரதம். எஃசீர்க்கழிநெடி லடியாசீரியவீருத்தம்.

பலவாரகன் கரத்தடக்கிற் காட்டு வோநீர்
பார்ப்பவனே கங்கடலை யருந்து வோநாம்
திலகுறதும் மனையிடத்தி னுலோக மெல்லா
மிக்கணமே காட்டிடுவோ முலகி லெண்ணில்
சுலையறிவோ மொருகாலும் பொய்ம்மைபகர்ந் தறியோங்
சண்ணனெனு மவன்வாயின் மண்விழுமுன் னருளால்
அலையிலெழுங் கடுமிடற்றி னடக்கு மீச
னமர்ந்ததிரு வெங்கையினின் றடைந்து னோமே. ௨௪

நேரிசைவேண்பா.

மேகத்தை யொத்துவளர் மென்குழலைச் சார்ந்திலதின்
ஆகத்தை யொத்துவள ரத்தினில்—வேகத்து
வேளிக் குவையுமே வெங்கையம லாபடுமே
வாளிக் குவையுமே வந்து. ௩௦

கைக்கிளை, மருட்பா.

வம்புலவு மீர்ங்கோதை வாடுகின்ற தென்மணம்போல்
அம்புவியிற் றெய்த வடித்தா மரையதனால்
செங்கமலை பேதையாச் செய்யு மடந்தையிவள்
வெங்கைநகர் மேய விமலன் திருவருளால்
விண்ணின் பெருமையும் வியனீர்
மண்ணின் சிறுமையு மறவரு மணங்கே. ௩௧

கட்டளைக்கலித்துறை.

அற்போ டமரர் குழம்போற்றும் வெங்கை யமலர்வெற்பில்
நற்போ தகமன்ன மன்னநின் காத னலமறியான்
பொற்போ டரவுமிழ் செங்கேழ் மணியைப் புனத்தில்வெறுங்
கற்போ லெறிந்து சுகம்போக்கி நிற்கின்ற கன்னிகையே. ௩௨

வஞ்சித்துறை.

கன்னனெ டுஞ்சிலவேள்
தன்னதி ருங்கணேபோ
தென்னந் வெங்கையுளாய்
மின்னைய ணைந்தருளே. ௩௩

எழ்சீர்க்கழிநெடி லடிவண்ணவீருத்தம்.

அருளாளர் வெங்கை புரமேவு கின்ற வரனாரை நம்பு கிலர்போல்
மருளாவ யர்ந்து தமியேனீ ருந்து மதனால் பிந்து விடவோ
பொருளாத ரங்கொ டகனைய கன்ற னெடுநோவ ணைந்து புகலாய்
உருளாவி ரைந்து திரைமோது கின்ற வொழியாவ ளங்கொள் கடலே. ௩௪

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

கடகரி நரம டங்கல் காலன்வெண் மதிய ரக்கன்
அடுமுய லகன்ப தைப்ப வடர்த்தனை பதத்தாம் கஞ்சன்
நடுமுடி கரத்திற் கொண்டாய் நகைத்துமுப் புரமே ரித்தாய்
படைகளைக் கொண்ட தென்னொல் பகருதி வெங்கை யோளே. நடு

கலிவிருந்தம்.

வெங்கைப் பதிமே வியவித் தகநின்
துங்கப் படுதேர் மிசையே சுடர்கால்
தங்கும் றவியங் குறுதன் மையெவன்
நங்கட் கதியம் புதிநன் குறவே. நடு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

நன்போது கொடுபுலவர் பரவுகிரு வெங்கைபுர நாதர் நாட்டில்
முன்போத வறிவினைத்து முயிர்மசுவே னெடுத்தசிலி முகங்க டாக்கிப்
பின்போது மமயத்தோ வெமக்குமணி வாய்மருந்து பெறவ னிப்பீர் [தே.
பொன்போல வடிவுபடைத் திரும்புபோன் மனம்படைத்த பொருவின் மா

நேரிசைவேண்பா.

பொன்னாண் கவினிமைக்கும் பூவையர்சொற் கண்கைவேள்
வின்னாண் கணைநிகர்க்கும் வெங்கைபுர—மன்னாமுன்
நீர்க்குப் பயந்தவடா னீநெருப்பா யன்றெழுந்த
சீர்க்குப் பயந்திலுளோ செப்பு. நடு

தழை. கட்டளைக்கலித்துறை.

செவ்வா யினந்திரு நீத்த மாந்தழை சேறடிக்கும்
ஒவ்வா தெனநினை யாதுகண் ணோடொற்றி யோதிவைத்தான்
அவ்வா னவர்புக ழெம்மான் நிருவெங்கை யன்பமதன்
வெவ்வா ளிகள்விலக் காமருந் தாக வியந்தனளே. நடு

நேரிசைவேண்பா.

விழுமுருளு மேங்குமெழும் வெங்கைக்கோ விர்தா
எழுமதிய மென்னு மிரங்குந்—தொழுமிதழி
இன்ற மரைக்க ணிராமா வருளெனுநீர்
தன்ற மரைக்கண் டா. சடு

கட்டளைக்கலித்துறை.

தடுத்திலை யைம்புல வேழங்க டம்மைத் தவநெறியில்
அடுத்திலை யன்ப ரினமே மருவி யவலரினம்
விடுத்திலை யெங்க டிருவெங்கை வாணர் விரைமலர்த்தான்
எடுத்திலை நெஞ்சக மேவிடு மோநம் மெழுபிறப்பே. சக

எலிசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தீதம்.

என்னடிகள் வெண்குறணை ரடியி ரண்டு மென்றலையி விருத்துமிறை வெங்கை நாட்டில், முன்னடிக எரிசண்டுநெடி லடிகள் பின்னர் முயங்கடிக எரிசண்டுநெ ரடிக ளாகப், பன்னடிக ளொருநான்கு கொடுந டக்கும் பழுத கல்வெண் டிறைபோலப் படர்த லாலே, பின்னடிக ளெங்கடிரு வடிகண் முன்னர்ப் பெயர்ந்தவடி யெழிலிளஞ்சே யடிக ளாமே. சஉ

எலிசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தீதம்.

ஆர ணங்களு மோத ரும்புக ழாளர் வெங்கைபு ரேசனார் பூர ணந்திரி யாது ணர்ந்திலர் போல வன்முயர் கூடவே வார ணங்கனி தானி ரும்பிடி வாயி னுங்குற வேகொடா நேர ணைந்திடு கான கம்புகு நேயர் வந்திலர் மீளவே. சங

கட்டளைக்கலித்துறை.

மினக் கருங்கண்ணி வேள்கணை யாற்சிலே வேடர்வைத்த கானக் கருங்கண்ணி மான்போற் பதைத்தனள் காராளிகள் தேனக் கருங்கண்ணி யீந்தரு ளீர்திரு வெங்கைநகர் மானக் கருங்கண்ணி மாதீர்ந் தவருயிர் வாழ்வதற்கே. சச

சீத்து. எலிசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தீதம்.

வாளா யொளிர்கட் பொண்ணைத் திடுமான் மாலா கவிளங் குறுபொன் னினையான், லீளா சையினுய்த் தகரும் பொன்னெலா நிகழ்செம் பொன்னெப் புரிசித் தர்பெறும், ஆளா யவரவெங் கையிருப் பமல ருளுப் பொடியா குமருந் துதனைக், கேளா யெளிதா கவளித் திடுவேங் கிளர்நம் பசிதீ ரவனம் பட்டையே. சடு

பதினுள்துசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தீதம்.

படத்தினிற் பொதிந்த குடத்துவென் ளெலும்பு பரிந்துபெண் ணைக் கவு மறியா, பரவையிற் புணைபோன் மிதத்துவர் தணையப் பருங்கல்பண் ணைக்கவு மறியா,—வடுத்துல கனைத்தும் பரவுற மறைந்த வரியகண் ணைக்கவு மறியா, அமலவென் கவிக ளடியனேன் மனத்தை யளிந்தபுண் ணைக்கவே யறியும்,—எடுத்தசங் கதனை விடுத்திவற் நெதனை யெடுப்பமென் றறியுள மருள, விவரந்திடு மெகின்விட் டிவற்றெதை யூர்வ மெனவயன் கருதுறக் குவளை,— விடுத்திவற் நெதனைப் பறிப்பமென் றுசாவ வின்தன் பணிலம் வா லெகினம், விரிந்ததன் குவளை பார்தவொண் பழன வெங்கைவா ழெங்கண யகனே. சசு

அலுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தீதம்.

நாடா வுழைகள் புனநாடு நாணுஞ் சுகமுஞ் சுகமாகும் ஆடா மயிலு மரவுணவுண் டாடு மரவு மெலியுண்ணும் பீடார் கயிலை மலைப்பெருமான் பிரியா வெங்கை புரநாட்டில் கோடா விதணிற் புனத்திருந்த கொடியார் சென்ற படியாலே. சஎ

மேற்படிவண்ணாவிருத்தம்.

படியரு சிம்புன செழநீரும் பயமொடு மங்கரி யினமோடப்
பிடியொடு மங்கரி யினமோடப் பெருவரி வெம்புவி பொருகேழல்
மடியி ரெண்கதிர் திசையோடும் வனவழி வெங்கையி லுறுமீசர்
அடிதவிர் நெஞ்சக மெனநீரு மகலிரு ளிக்குற லயநீயே. சஅ

நேரிசைவேண்பா.

நீத்தவினை யார்புகழும் வெங்கையோய் நின்னடியால்
தேய்த்த மதியைத் திரும்பநீ—வாப்த்தநலுந்
தேனனைக்குங் கொன்றைமுடி சேர்த்தி யழல்விக்க
யானுனக்குச் செய்தகுறை யேது. சக

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஏட விழுங்குவ னைத்தாரிற் றேறொ டிசைச்சுரும்புங்
கூட விழுங்குவ வுத்தோட் டிருவெங்கைக் கொன்றுணையாங்
கேட விழுங்குவ ரிப்புன லுண்பவன் கேழ்மதியம்
வாட விழுங்குவ தெய்தாமை நான்செய்த வல்வினையே. ௩௦

கொச்சகக்கலிப்பா.

வல்லங்க மானமுலை மா துமையா ளென்றனினை.
இல்லங்க மானதுத லின்பகையென் றவண்முனியச்
சொல்லங்க மீதிற் சுமப்பதென்கொ னீயிந்த
வில்லங்க மாம்பிறையை வெங்கை புரத்தரனை. ௩௧

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புரத்தரனு மரியயனும் பரவுபரன் திருவெங்கை புரமே யன்னாள்
இருந்தார வடம்புரநு மிளமுலைக ண்டோறு மெழுந்து யாந்து
வருந்தமரை மலர்த்தாணா லெனத்தினமுந் தேய்மருங்கை வருத்த நீருந்
திருந்துநெடுங் குழலிசைதல் வண்டினங்கா டருதினகாலோ செப்பி டரே.

கலநிலைத்துறை.

செங்கையில் வில்லே றிகெனை யோடுஞ் சினவேளை
இக்குற வாவா வென்ன விருந்தே குயில்கூட
மங்கையர் நாளை மாவை வளர்த்தேன் வடுவுற்றேன்
வெங்கையின் மேவுங் கண்ணுத லாரும் வினவாரே. ௩௩

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வில்வளைத்தைங் கணைகொடுபோர்த் தொழில்புரிய வரும்பொருவில்
வீர வேளே, கல்வளைத்தன் றொருகணையான் முப்புரங்கண் முருக்கு
பெருங் கழற்கால் வீரன், பல்வளைத்தெண் புனற்பழன வெங்கையாண்
டையொடுபோர் பயிலப் போதி, எல்வளைத்தெண் டளிர்க்கையினம்
பெண்ணொடமர் செயலாண்மைக் கியன்றி டாதே. ௩௪

கலிவிருத்தம்.

இந்து வந்து வெதிர்ப்ப விருந்தமிழ்
வந்து வந்து மலைப்பதை யின்றொடை
தந்து வந்து தவிர்க்கிலர் செய்க்கரை
நந்து வந்துமன் வெங்கையி னாதேரே.

டுடு

ஊசல், எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நானக் குழலளிக ளெழுந்து பாட நாதித் தணியசைய வாடி ருசல்
பானற் கமலவயல் வெங்கை வாணர் பதமுற் றிலர்பவமொத் தாடி ருசல்
மானக் குமரருந மறுகி யாட வாட்கட் புடைபுரள வாடி ருசல்
கூனற் பிறைவெயர்ப்ப வாடி ருசல் கோவைக் கனியிதழீ ராடி ருசல். டுக

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஊனாகி யைம்புலக் கூட்டங்க ளாகி யுழல்கரணற்
தானாகி வெவ்வுயி ராய்க்குண மாகித் தனியிருளாய்
நானாகி நல்லருட் சத்தியு மாகி நலத்தவெங்கைக்
கோனாகி மற்றொன்று மாகா திருப்பக்கை கூடியதே.

டுஎ

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கூடற் பதியிற் சமணிருளைக் குலைத்துத் திருவெண் ணீற்றதொளி,
கொடுத்துக் கருத்திற் குடிபுகுந்தென் குலத்தைத் தொழும்பு கொளுங்
கோவும்,—ஆடற்பரியிற் சேரமானையக் கயிலக்கிரிமீதி, லாணைக் கழுத்தி
லிவர்த்தனையு மரசுந் திருநா லுக்கரசும்,—நாடப் பசும்பொன் னிடைப்பதித்
தநாக மணியிற் றமதுதமிழ், நாட்டப் படுகின் றனதுதிரு நாமத் தினைப்புன்
மதியாலென்,—பாடற் பதிப்ப திரும்பிலதைப் பதிக்குந் தகைமை போலுங்
காண், பதியாய் வெங்கைப் பதியாளும் பகராக் கருணைப் பெருமானே. டுஅ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாறா மலமொன் பதுவாயும் வழியு முடலை யுடலமிக
நாறா வகைநன் மணந்திமிரு நடலைக் கபட மாதர்தமைப்
பேரா நினைந்து கடலமுதே பிணையே மயிலே யெனப்பிதற்றித்
தேரா வெனையுந் தனைத்துதிக்கச் செயுமோ வெங்கைச் சிவன்றானே. டுக

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிவநாலு மறையாலு முணர்வி னாலுந் தெரியாத பரன்வெங்கை யரசன்
றன்மா, தவனாலு மயனாலு மலரி யாலுந் சசியாலுந் குருவாலு மமரர்
கோவாம், அவனாலுந் குகனாலு முனிவ ராலு மாவாலுந் சுரராலுந் புலவ
ராலுந், எவராலுந் வெலற்கருமைப் புலன்கள் வென்ற வெழிலடியார்
பெருமைதனை யியம்பொ னாதே.

கூ0

எழுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிரூதம்.

சேக்குறு கருணைப் பெரியநா யகிதன் றிருமுலை சுரந்தபான் மதூர,
வாக்குறு மழசன் ஞானசம் பந்த வள்ளலுண் டிடவவன் கடைவாய்ப், போக்
குற வொழுஞர் திவையொன் றடியென் புண்ணிய வசத்தினுற் கிடைப்
பில், தாக்குறு புலன்வென் றன்னடி யவருட் டங்குவன் வெங்கைகா
வலனே.

சுக

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிரூதம்.

வருமதன் கொடிய னென்பான் வரிக்குயிற் காற்றே னென்பான்
குருமதி முனியே லுன்னைக் குப்பிடு கின்றே னென்பான்
ஒருவரும் வெங்கை யீசற் குரைப்பவ ரிலையோ வென்பான்
முருகல ரீணதி தென்பான் மொய்குமுன் மையல் கொண்டே. சுஉ

களி. எழுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிரூதம்.

கொண்டறவழ் மணிமாட மலிந்த வெங்கைக் கோவிடங்கொள் பெரிய
நா யகியெம் மன்னை, தண்டரள நகையுமையான் கருணை தன்னுற் றுலத்து
வந்தருந் கையுட் கொண்டு, கண்டவர்க ளதிகயிப்பப் பரமா னந்தக்
களிப்படைந்து கரணமுடல் புலன்க ளெல்லாம், உண்டெனவு மிலையெனவு
முணர்ந்தி டாம லுணர்வுகடற் திருக்கின்ற களியர் யாமே

சுரு

நேரிசைவெண்பா.

யாமேபோய் வெங்கை யிறைவன்பான் மெல்லியலீர்
மாமேவுந் தண்மலை வாங்குவோம்—பூமேவும்
அன்னத்தாற் காண்டற் கரியவனைத் தூதுவிடும்
அன்னத்தாற் காண்டற் கரிது.

சுச

கட்டளைக்கலித்துறை.

அரியானே வேதன் றலையரி வாளை யரியமறைப்
பரியானே யெங்க ளிடைப்பரி வாளைப் பழுதில்வெங்கைப்
புரியானே யெவ்வல கும்புரி வாளைப் பொதுநடனந்
திரியானே யையங் கொளத்திரி வாளைச் செறிசுவனே.

சுரு

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிரூதம்.

செறியிதழ் வனசப் பொன்னிற் சிறத்தமா தினையு நீங்கிப்
பொறிவழி மறுத்து வெங்கை புரத்தனைப் பொருந்த நோக்கும்
அறிஞரு மிவனைக் கண்டோ மருந்தவப் பயனா லென்னும்
மறிவழி யணங்கைக் கண்டு மறியுமோ மன்னர் கோவே.

சுசு

நேரிசையாசிரியப்பா.

கோதை சாழ்ந்த கொடிநிமிர் நெடுந்தேர்ப்
பரிதி வானவன் பரவையிற் படியக்
கடனிறக் கமலக் கட்பெருந் திருமால்
மார்பிடைக் குங்கும மட்டித் தாங்கு
ரு குரைகடற் றுகிர்ப்பூங் கொடிபடர் தென்னச்

செக்கர்வற் செய்தத் தன்மனத் திரிந்து
மணந்தவர்த் தணந்த மாதர்வீழ்த் திறப்ப
அடைத்த வழல்கொலோ வறைநி ரென்னுஞ்
சேண்விசும் பெழுந்த திங்க ணைக்கிக்

க1) கருங்கடு வுமிழ்த் கடன்ம நித்தொரு
வெண்கடு வுமிழ்த் தெனவுளம் வெதும்பும்
மந்த மாருதம் வந்தழல் வீசுற

ஆற்ற ளாகியவ் வளக்கரி னின்றெழும்
ஊழித் தீகொலென் னுன்னியே யயரும்

க2) வேயங்குழல் காம வெவ்வழல் கொளுவ
ஊதுங் குழலென் னுரைத்தக நெகிழும்
மென்மல ரமளி மேல்வீழும் புரளும்
அசைத்தெழு முயிர்க்கு மந்தோ வென்னும்
ஒள்ளிதழ் குவித்துயிர்ப் புமிழ்த்திடு மவிழ்த்

உ0 கருங்குழல் வாமக் கரங்கொடு செருகித்
தனிப்பொற் றாணிற் சாய்த்திடும் பணிநீர்
சந்தனக் கலவை தண்ணறுங் கோதை
தாள வடங்க டரிப்பவத் திறைஞ்சும்
பாங்கியர்ச் சளிந்து பறித்தவை யெறியும்

உ1) மழவிடை மீதில் வந்துநீ யுலாவக்
கண்டுநின் னழகுணங் கருங்கட் பூங்கொடி
விரைமலர்ப் பொழில்சூழ் வெங்கை காவல
பொன்னவிர் புரிசடைப் புனித
மன்னவ வவனோம் மருந்துநின் புயமே.

சுஎ

எண்சீர்க்கழிநெடிவடிவண்ணவீருத்தம்.

புரளுந்திரா யெறியுங்குரை கடலும்பகை தமிழோன்
பொதியும்பகை மதியும்பகை மதனன்பகை முலைசேர்
தாளும்பகை பனையன்றில்கள் பகையங்குயில் பகையே
தமரும்பகை யனையும்பகை சகியும்பகை நகர்வாழ்
திரளும்பகை மலர்சிந்திய வனையும்பகை பணிநீர்
திமிருங்குளிர் களபம்பகை யெனிலென்செய வடியேன்
அருளுஞ்சு மருங்கின்நிலர் பெயர்ச்சங்கர ரெனவே
யணிவெங்கையி லமர்கின்றவ ரதுமென்குறை யனமே.

சுஅ

நேரிசைவேண்பா.

அந்துவா வென்று மறையே னினைத்தவர்க்கு
வந்துவா வென்று மருவல்போல்—இத்துவாழ்
என்றைக் கடுக்கு மிருஞ்சடைசேர் வெங்கையோய்
என்றைக் கடுக்கு மிதம்.

சுஆ

சுஆ. அறையோம் என்றும் பாடம்.

வண்ணத்தாழிசை.

இதயங்கலங்க வினையம்புகன்ற வொருவஞ்சுகன்ற னுடனே

பெனையுந்துறந்து மனையுங்கடந்து தனியங்குகன்ற மகளே
மதியங்கிடந்த முடியன்றயங்கு திருவெங்கைவந்து நெடுநாள்

வரமுன்கிடந்து நினைமுன்பயந்த பயனின்றுகண்ட திதுவோ
புதிதங்கிலங்கு மணியன்றிறைந்த சுடரொன்றிருந்த மனையே

புகவெம்புகின்ற வடிவம்பரந்த தழல்வெஞ்சராஞ்செல் வறுமோ
வதனம்பொலிந்த குமுதம்புலர்ந்து விடிலங்கிருந்த முவனோ

மகன்சென்று முயந்திவ் வளவும்புலம்பு மனம்வல்லிருப்பின் வலிதே. எ0

ஆசிரியத்தாழிசை.

வலிய வடியேன் மனத்துவந் தெய்தினான்

மலியு மமுதுணும் வானவர் தேடியே

மெலிய வணுகலா வெங்கையி லீசனே.

எக

பர்ணிசீர்க்கழிநெடிலடிவண்ணாவிருத்தம்.

ஈதற மன்று தனித்தே யானுறு கின்ற தலத்தே

ஏகினை பென்னை பிடித்தே யேதமி தெங்கள் குடிக்கே

மீதுறு கொன்றை மணத்தால் வேணியி வீந்து வருப்போல்

வீறுகிர் கொங்கை யுறுத்தால் வேல்விழி முந்து சிவத்தால்

கோகித ழின்று வெளுத்தாற் கோளனை கண்டு கறுப்பாள்

கோதையர் வம்பு தொடுப்பார் கோடுர மஞ்ச ணிறத்தால்

மாதுமை கண்டு கொதிப்பாண் மாபுகழ் வெங்கை புரத்தோய்

மாறுவை யன்பு பினைத்தான் மாழ்குவ னென்று மிளைத்தே. எஉ

கட்டளைக்கலித்துறை.

இளையா திடைமென் முலைசுமந் தேயம் முலையுமின்னங்

கிளையா வுயிருண் டிடவறி யாவிரு கெண்டைகளும்

முளையா நகையிவண் மேல்வெங்கை வாணநின் மொய்ம்பிலன்றி

அளையா நறும்பொடி பட்டதன் றோமிகு மற்புதமே.

எங்

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அரவு முரிகளு மென்புமா லயனோ டமரர் தலைகளு முண்கபா
லமுநீ, ஒருவி யறுவைபு னேந்துமா விகைவா ளுமிழு மணியணி சந்து
மான் மதமே, மருவ வருவில ணிந்துமா லையிலே வருதி மலேதர வந்தநா
யகிபோல், வெருவி யிவளவை நித்தியா ளலள்காண் விமல வெழின்மிகு
வெங்கைவாழ் பவனே.

எச

. நேரிசைவேண்பா.

வாட்டுபவங் கொல்புகலி வண்புலவன் பேரின்ப

வீட்டுபவங் கொள்ளுகொள விட்டநாள்—கேட்டுவரா

தெப்பிறப்பி லெங்கனிருந் தேதுபுரிந் தெய்த்தேனோ

ஒப்பிறப்பில் வெங்கையுடை யோய்.

எடு

வண்ணங்கலத்துறை.

உடைய வீணைகளை முடுகி யெனதுள மொன்றினோன்
அடைய வறிவெனு மறிவை யருளிடு மண்டர்கோன்
விடைய னரவணை துயிலு மரிதொழும் வெங்கையோன்
சடைய னுமையுது புடைய னவனடி தஞ்சமே.

எசு

வண்ணத்தாழிசை.

தழுவி யணையினு நங்குதாய் தீனையு மருகுநெ ரங்கியா
தரவி னொடுதுயில் கின்மறா தரையு மரிதின கன்றுபோய்
வழுவை யணையம் நங்கொள்கா வலர்கள் பதறியெ முந்திடா
வகைபல் கடைகடி நந்துறா மறுகு தொறுமிக வந்துகூழ்
ஒழிவின் ஞமலியி ரைந்திடா துணவு சிதறிய ணங்குபோ
யுலவு மிருணிறை கங்குல்வா யுனது மருமமு யங்கவே
விழைவி னணையவ ணைந்திலாய் வெருவ விடுவத நங்கொலோ
விழும் மகறிரு வெங்கைவாழ் விமல விதனைவி ளம்பிடே.

எள

குறள்வெண்சேந்துறை.

விண்ட பூமுடி வெங்கை புரத்தனைக்

கண்ட மாதர் பெறுவது காமமே.

எஅ

மதங்கு. எழுகீர்க்கழிநேடிடடியாசிரியவிருத்தம்.

காவி கொண்ட களத்தர் வெங்கை புரத்தர் தங்கழல் பாடியே
வாவி கொண்ட மலர்ப்ப தங்கள் சிவப்ப வாடு மதங்கிதான்
நீவி கொண்ட முலைத்த டங்கண் மறைத்தி லாளெனி னிற்குமோ
ஆவி கொண்டிடு மிங்கி தற்குமு னென்று காளைய ரயர்வரே.

எக

அறுகீர்க்கழிநேடிடடியாசிரியவிருத்தம்.

அயன்கொளுந் கவின்கூர் வெங்கை யமலன்றன் வரத்தா லன்றி
வியன்கொளுந் கவினான் மற்றோர் மெல்லியல் சேர்வோ னன்றே
நயன்கொளுந் தவமென் செய்தா ணகமக ளெனத்தன் காதல்
பயன்கொளும் படிப கர்ந்து பரிசுவண் மாதர் மாதே.

அ௦

நேரிசைவெண்பா.

மாதா வயிராமன் மற்றோர் பொருள்குறித்து
வேதா வறியாத வெங்கைபுரத்—தாதாவை
அப்பாவா வீட்டிற் கடியேன்சொற் கம்பெறவென்
றிப்பாவை கூறு மிரந்து.

அக

கட்டளைக்கலத்துறை.

இரவாம் லொன்று மயலோ ரிடைச்சென் றிரப்பவர்க்குக்
கரவாம் லென்று மிடரே புரியுந் கடும்புலனீற்
பரவாமல் வெங்கை புரிவாணற் கன்பறும் பாதகரை
விரவாம் னின்றவர் தாமே பரகதி வேண்டினரே.

அஉ

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரூதீதம்.

வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவா நென்னும்

வியன்றிருநா வுக்கரசின் மாற்றம் பொய்யோ

நண்டுவா வெண்ணவலப் பாகந் தன்னி

லிருத்துகென நினைவேண்டி யொழியா மையல்

பூண்டுவார் விழித்தும்பு புனலோ டொன்றும்

பொற்றொடிக்குந் திருவருள்செய் கின்ற யல்லோ

நீண்டுவா னுலகளுக்கும் பொழில்சூழ் வெங்கை

நிமலனே யெமையாளு மமரர் கோவே.

அந்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரூதீதம்.

கோபந் தோன்ற வதிர்ந்தெழுந்து கோக்க டொறுமின் வாள்வீசிச்

சாபந் தோன்ற வளைத்தொழியாச் சரமே பொழிந்து காரகிலின்

தூபந் தோன்று குழற்பகைதான் றேன்றிற் றிறைவன் திருவெங்கைத்

தீபந் தோன்றும் புயனினைவைத் தீரா ரின்னும் வாராரே.

அச

மேற்படிவேறு.

வார்கொண்ட களபழுலை யுமைகணவன் திருவெங்கை மகிழ்ந்த தேவே

வர்கொண்ட வுனதுமா ணிக்கமலைக் கருங்கொடியை யெரிப்ப தென்கொல்

கார்கொண்ட பசுங்காவின் மாவினிருந் தெங்கணமர் கடிய வந்தப்

போர்கொண்ட மதவேள்வந் துறக்கூவுங் கருங்குயிலைப் பொடித்தி டாதே.

கோச்சுக்கக்கலிப்பா.

பொடித்தமத னுயிர்படைத்துப் பொருவதுவும் வெவ்வாவங்

கடித்தமதி பிழைத்தனலங் கால்வதுவு மாமுனிவன்

குடித்தகடன் மறித்தெழுந்து குமுறுவது முன்னமுன்னிப்

பிடித்தவினைச் செயலன்றோ பிரிவில்வெங்கைப் பெருமானே.

அசு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரூதீதம்.

மான்கொண்ட கரத்தாதிரு வெங்கைபுரத் தவர்பலகைவழங்கப் பெற்ற,

தேன்கொண்ட விசைப்பாண ரெனநினைப்ப லுனைப்பாண சிறப்பு நீந்த,

கான்கொண்ட தொடைப்புயத்தர் பெயர்மொழியா யெனிலவர்பேர் கமுற

லாற்றால், ஊன்கொண்ட மழுவலத்தோர் ரிசைக்குடைந்த பாணனென

வுள்கின் றேனே.

அள

கலிநிலைத்துறை.

உள்ளே னன்பர் தங்கனொ டன்போ குறும்வண்ணம்

விள்ளேன் வஞ்சம் பொய்கொலை காமம் விடுகில்லேன்

எள்ளே னங்கம் வெங்கைபு ரேசா வெனநேயங்

கொள்ளே னெவ்வா றுய்குவ னந்தோ கொடியேனே.

அஅ

தவம். எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம்.

கொடியவரை வனத்திருந்து கோற்கி னுந்தோட் கொற்றவரை யொ
சுவரைத் துறந்து போகிப், படியவரை மருட்டுசுவ வேடந் தாங்கிப் படி
முது முலாகுகிணு மறைக் கெல்லாம், முடியவரை யறுத்துணர்ந்து புக
ஹத்தி முளரிமலர்க் கரத்தெடுத்த வெங்கை வாணர், அடியவரை வழுத்திய
ரடிகள் சூடா வவலரையோர் பொருளாக வறிகி லோமே. அ:

மேற்படிவேறு.

அறிவினிலி லங்குதிரு வெங்கைக்க ராள ரடியினின்று யங்கியு
மென்றனக் வன்மை, எறியயிலை வென்றவிழி யின்கடையி னாலே யியை
விழுமு னுங்கிய நந்தமட மாதைப், பொறியரவ ணைந்துதுயி லுங்கடவுள்
கண்டாற் பொறியவனு ரந்தனிலி ருந்திடுவ னோதான், வெறியலர்நெ
டுஞ்சிலைய னங்கனெதிர் கண்டான் மிகுமிரதி கொங்கையவ னம்புயமு
றாதே. ௯௦

கட்டளைக்கலித்துறை.

உறாதே சிறிய ரினம்பே ரருட்பய னுற்றவர்சொல்
மறாதே புலனிற் புகாதே திருவெங்கை வாணர்கன்பு
வெறாதே யுனக்கிடர் செய்கின்று னோர்க்கிடர் மீண்டியற்றிக்
கறாதே யிருமன மேபிற வானெறி காண்பதற்கே. ௯௧

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம்.

காணும வயன்றேடு நின்மு டிக்கட் கண்ணப்பன் ரெடுகழற்கால்
வைத்த போதில், கோணை முரிந்ததுவோ குளிர்வெண் டிக்கட் கொழுந்து
பொற சொதுங்கிற்றே நீர்ப்பெ ணன்பு, பூணும லருவருத்து நோக்கி
னாங்கொல் பொன்னிதழித் தொடையல்குழற் திழுத்த தோசொல், வீணு
பட் டழியாத வன்பர்க் கன்பாம் விமலனே வெங்கைவரு மமர ரேறே. ௯௨

கொற்றியார். நேரிசைவேண்பா.

ஏறுவக்கும் வெங்கை யிறைவற் ரெழுதுதவப்
பேறுவக்கு மின்னே பிடிக்கவோ—கோறுவக்குங்
கூடு குறைத்த கொடுமதனை மொய்த்தகுழற்
காடு குறைத்த கருத்து. ௯௩

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம்.

கரியவன் கமலக் கோயிற் கண்ணவன் கற்ப கக்கா
உரியவன் சுரர்குற் தேவ லுவந்துநா டொறும்ப யின்றும்
அரியவ னென்னத் தன்ற ளன்பிலா வெனக்கு வெங்கைப்
புரியவ னளித்தா னென்னுற் புரிதருங் கைம்மா நென்னே. ௯௪

கட்டளைக்கலித்துறை.

எந்தீ வரமதி மாழ்கிச்செவ் வான மெனுங்கொடிய
செந்தீ வரமதி யாகும்வெண் டவரத் தேம்புமெம்மேல்
இந்தீ வரமதி ரேகவில் வேள்விடி னேதுசெய்வோம்
நந்தீ வரமதி னாடானும் வெங்கை நயந்தவனே.

கடு

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

நயன மிருண்டு போகாமுன் னடனப் பெருமான் றனைப்பாரார்
நடக்கும் பதங்க டளராமுன் னடவா ரமலன் றிருக்கோயில்
பயனின் மொழிகள் குளராமுன் பரம னடிச்சா மரைதுதியார்
பழுதில் செவிகள் செவிடாமுன் பரிந்து சிவன்மெய்ப் புசுழ்கேளார்
செயலி னெடுங்கை நடுங்காமுன் றிருமா மகளுங் கலைமகளுஞ்
செறியுந் திருவெங் கைக்கரசைச் செழுமென் மலர்கொண் டருச்சியார்
மயலி லழுந்தி யயராமுன் மனத்தி லவனை யிருத்திடார்
மனித ருழன்று வாளாபோய் மறியா நரகின் மறிவாரே.

கக

பதினாறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

மருக லம்பர்களர் நின்றி யூர்மீழில வல்லம் வேதிருடி சேய்ஞலூர்
மறைசை காசிதிரு நாவ லூர்கயில மயில சுற்றுகுநல் லூர்நண
அருணை பஞ்சநதி திங்க ளுர்பனசை யதிகை யொற்றிதிரு நாரைபூ
ரால வாய்திருநெல் வேலி வஞ்சிபழை யாறை கச்சிதிரு வாதுவூர்
சிரபு ரங்கமலை முல்லை வாய்குழிய றிருவ ரத்துறையு மேபுகார்
திருவ லஞ்சுழிந ளாறு வேதகிரி தில்லை மாணிகுழி யாதிபாய்
விருவி கின்றபதி பலவி னுங்குடிகொள் விமலன் வந்துதன தருளினால்
விமல சங்கரியோ டிறையும் வெங்கைநகர். மேவு வாரமர ராவாரே.

கக

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

ஆவியி னிடத்துற் றெம்முகப் பகையென் றம்புயத் தினைப்பிடித்
கிழப்ப, மேவுவெண் பற்சொற் பகையெனு மணிகள் வெருவிவந் தடியின்
மேல் வீழக், காவியங் கருங்கட் பகையெனு மளிகள் கலங்கியெண் டிசை
தொறு மிரியப், பூவையர் மகிழ்வுற் றுலாவுறும் வெங்கை புரத்தனெங் கருத்
தன்வே றிலையே.

கஅ

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

இரையும் புனற்செஞ் சடைமுடியுங் கடுவார் மிடறு மிளமதியும்
புரையும் கனலி மருப்பொளிருந் திருமார் பகமும் புலியதன்கூழ்
அரையும் கரியின் றலைமிதித்த வழகார் வெங்கை யரன்றானும்
நிரையுஞ் சுரர்கண் டிருவனைத்து மருளே யென்ன நினைவாரே.

கக

நேரிசைவேண்பா.

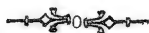
நினைகுவதுன் கோலமே றெஞ்சத் தடியேன்
புனைகுவதுன் செங்கமலப் பொற்றான்—வினவுவது
கோவே யெனவிண் குழாம்புகழும் வெங்கைநகர்த்
தேவே யுனதொழிவில் சீர்.

௧௦

திருவெங்கைக்கலம்பகம் முற்றிற்று.

தனிச்செய்யுள்கள்.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

விற்ற தார்கலை பாதி யோடுவ னத்தி லேயழ விட்டதார், வெஞ்சு
றைப்புக விட்ட தார்குகி லுரிய விட்டுவி ழித்ததார்,— உற்ற தாரமு
வேண்டு மென்றினி மன்னர் பெண்கொள லொண்ணுமோ, வுமிய டாமனை
மென்ற வாய்கிழித் தோலை காற்றிலு ருட்டடா,— வெற்றி யாகிய முத்த
தந்தருள் வெங்கை மாநகர் வேடர்யாம், விமல ரானவ ரெமைய டுத்தின
தெங்கண் மிச்சின்மி சைந்தபின்,—பெற்ற வேலர்த மக்கு யாமொரு பெண்
ளர்ப்பினி லீந்தனம், பெற்ற பிள்ளைகொ டுப்ப ரோவிதென் பேய்ப்
டித்திடு தூதரே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

துளங்குமொளித் திங்கடனை யம்புலியென் றுலகமெலாஞ் சொல்ல
கேட்டும், பளிங்கனைய வயிற்றினது விழுங்கியமான் புறந்தோன்றப் பார்ப்
துங் கெட்டேன், இளங்கொடிய புலியிதென வறிந்திலே னறிந்தேனே.
லென்பட் டாலுங், களங்கனிமா மிடற்றிறையைத் திருவெங்கைக் காவ
னைக் கைவி டேனே.

இவ் விருசெய்யுட்களும் பிரதிகடோறும் இருக்கின்றன.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெங்கையுலா.

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

நாவலர்தம் வாய்வீதி நானு முலாவருமே
தாவருநம் வெங்கையிறை தன்னுலாப்—பாவெனுமோர்
அம்பொற் றனாபூண வாழத் தகப்பட்ட
கும்பக் கடாக்களிற்றைக் கொண்டு.

தலவிசேடம்.

பூமேவு செம்மற் புகழ்வடிவங் கொண்டன்ன
பாமேவு மங்கைபுகழ் பண்பினான்—ஏமேவு
வில்லிற் கருந்தடங்கண் மேவுஞ் சிறியதுதல்
வல்லிக் கிடங்கொடுத்த வண்மையினான்—அல்லிமலர்
யாணர்த் தவிசி நெகினவர சின்றளவுங்
காணக் கிடையாத கங்கையான்—மாணப்
பொருவரிய பூங்கட் பொறியரியாற் சென்று
மருவரிய நற்றூண் மலரான்—விரவுசடைக்
காணிருக்க விவ்வீரங் கதிர்க்கியைபென் னென்றுமறி
மானிருக்குங் கைத்தா மரையினான்—யானிருக்குங்
காயத் திருப்பதுபுன் காரேனக் கொம்போவென்
றேயப் பிறையிருக்கு மீர்ஞ்சடையான்—தூயமுக்
கண்ணுமெழின் மூக்கொடுவார் காம்புபுணர் கூவிளமென்
வண்ணவிலை காட்டும் வதனத்தான்—அண்ணல்
வழுவை யடர்த்து வயங்கொளெறி பத்தர்
மழுவை யுவக்கு மழுவான்—பழுவடிமைக்
கண்ணலையுஞ் சில்லோர் கடவுளெனத் தன்னொடும்வைத்
தெண்ணவழ னஞ்சயின்ற வெம்பிரான்—பெண்ணுருவம்

- க0 பெற்ற வுருளோடும்போய்ப் பெண்வலைப்பட் டிற்றதுயர்
 அற்ற வறிஞ ரகம்புகுவோன்—முற்றவிரி
 தத்தவமென் றுறாநுந் தாங்கடந்து போயறத்தில்
 எய்த்சுவர்க்குக் காட்டி மியல்பினான்—முத்தமணி
 ஆற்றிற் பொருடிருவா ருநர்களுத்தி லன்றுசென்று
 தோற்றப் புரியுந் தொழிற்சித்தன்—ஏற்றுங்
 கணையைமல ரென்று கருதா மதனைத்
 துணையை விடுத்தெரித்த தோன்றல்—அணையும்
 பிறப்புக் கிறப்புப் பெருமருந்து செய்யுங்
 குறிப்புக் கரியமுத குன்றேன்—சிறப்பப்
- க0 பெரியவரைச் சங்கம் பெறப்பந்தி சேர்த்து
 விரிய விலைமுன் விரித்து—வரிசைபட
 அன்னம் படைத்துமிசை யாங்கிடுவ விட்டருத்தி
 மன்னும் பழுக்காய் வரவளித்துந்—தன்னந்
 துறைபடுநர் சென்னியிற்றன் றேழுமைவான் கங்கை
 பொறைபடநன் றேறல் புரிந்து—முறைபடுமிம்
 மண்ணின்மேல் வெற்பு வளமுடையே மிம்மடவார்
 விண்ணின்மேல் வெற்புநா மேவுவமென்—நெண்ணிமேல்
 கொங்கைக் கலவைக் குளிர்சந் தழித்தலைத்துக்
 கங்கைப் புனலைக் கடுத்தெழுந்துங்—கங்கைக்குத்
- உ0 தானா யகமென்று தானதனா லெஞ்ஞானும்
 ஆனா வினைக ளழித்திட்டும்—மானாகக்
 கோடுங் கழையுங் குடவளையும் விண்முகடும்
 நாடுங் கழையு நளினமலர்க்—காடுங்
 கொடுத்த மணிபலவுங் கொண்டு தனக்கிங்
 கடுத்த பெயரை யளித்தும்—படைத்த
 பழகு புகழிப் படிமுழுதும் போர்ப்ப
 ஒழுகுமணி முத்தா றுடையான்—முழுகுபவஞ்
 சிந்தும் விவசித்துச் செய்பணிக்குக் காரணமாய்
 வந்துமுத னின்றெழுங்காய் வன்னியான்—எந்தை
- உ0 அருந்தவர்க ளென்று மமரென்றும் பேரிட்
 டிருந்தவர்க ளெல்லா மிரப்பப்—பொருந்தி
 முனியா தவர்க்குவர முற்றுங் கொடுத்திங்
 கினியார் வரவென் றிருப்பான்—நினையாமல்
 வேத வுணவு வெறுத்துப் புகழ்முவர்
 ஒததமி மூணுக் குழல்செவியான்—தாதையிகழ்
 காலிற்குத் தக்க கணிச்சிகைச் சண்டிசொரி
 பாலிற்குத் தக்க பழமலையான்—சாலிக்குக்

கைக்கரகத் துற்றிழிபுங் காவிரிபோற் சென்றுநறுஞ்
செக்கரிதழ்த் தாமரையின் தேன்பாய—வக்கமல

௩௦ ஏடு கனலா யிடுபசும்பொ னெண்பொகுட்டாய்
மூடு கரியரியாய் மொய்த்ததடம்—பீடுபெற
ஞாலங் கருதுஞ்செஞ் ஞாயிற் றிரும்பகன்மால்
கோலங் கருதுங் குளிர்பொழில்வார்ப்—காலங்
கருதி யிருளிருப்பக் கட்செவிமா ணிக்கம்
பரிதியென நின்று பருகக்—குருதிபுரை
சேயொளிய பூண்மணிகூழ் திண்சுவர்முற் றுங்கவரின்
வாயி நெரிபளிக்கு மாடமுறத்—தூயசுதை
மாடநம் பிக்கு வழிவிடுவான் விண்ணெழுந்து
நீடு புனல்போல நின்றிலங்கப்—பாடநகர்*

௩௧ இந்திரனுக் கன்றிங் கெனக்கென்று வேளசைத்த
பைந்தழைய தோரணம்விண் பாலசைய—வந்தணையில்
நாயகன னீக்குதுயி னங்கை விளக்கவிப்ப
மேய மணிப்பூண் விளக்கேற்றச்—சேயிழையார்
முன்றிற் றுகண்மாற்ற மொய்குழலிற் பூந்தொடைகள்
அன்றித் துகளா வதுநிரப்ப--மன்றில்
கொழுநன்சொன் மாதுகிளி கூறா தடக்கப்
பழகுமயற் பூவை பகா—வெழிலி
மறைத்திருந்து செல்லமணி மாளிகையை வேத
முறைத்திருந்து தீப்புகைபோய் மூட—நறைத்திருந்து

௪௦ செந்தா மரைநாதன் தோறிற் பதாகையொடு
நந்தா மதிற்கொடிக ணட்பாடப்—பந்தாடும்
மங்கையர்கள் செங்கை வளையொலிப்ப வேர்மலியும்
வெங்கை நகரிருப்பு வேண்டியே—பங்குபடி
பெண்ணாசை நம்பிபசும் பொண்ணாசை பெற்றவுளம்
மண்ணாசை தானு மருவுதலால்—விண்ணாசை
கொள்ளுஞ் சிறப்புக் கொடுப்பத் திருவுளங்கொண்
டெள்ளுங் குறியவுரு வின்றுபோய்த்—தெள்ளுங்
கனவு நனவுபோற் காட்டி யிரந்து

மனைவியுமை யோடு மணந்து—வினவினர்க்குப்
௪௧ பண்டை யறத்தின் படிவமிது வென்னவுருக்
கொண்டவிலிங் கையன் குலமைந்தன்—உண்ட
படிதாங்கி மாயன்றேர்ப் பார்தாங்கி யாங்கெம்
குடிதாங்கி நல்லிசைமென் கோதை—முடிதாங்கு

* பாடமைகா-விந்திரன் என்றும் பாடம்.

சுல்வி யுறுநீல சுண்டன் றுணைவனலர்ச்
செல்வி யுறையுந் திருமார்பன்—வல்விரகம்
பூண்ட மடந்தையரே பொல்லா நெணுநல்லான்
தூண்டு திகிரிச் சுமைதுறந்தான்—யாண்டும்
இலையென்றல் கேட்பவுமின் னாதென் நிரப்போர்
நிலைகண்டாக் கெப்பொருளு நேர்வோன்—அலையுண்டு

௩௦ பாலாழிக் கின்றுநிலை பான்மதிக்கென் றொப்பிகந்து
தோலா துலகனைத்துஞ் சூழ்புகழான்—மேலாய
செங்கமல வாணற்கே செந்நாவின் மேவுதல்வெண்
மங்கையெனு மவ்வுரைபை மாற்றியே—சங்கையற
மூவுலகு னோர்க்கு முதுசீர்த்தி வெண்மங்கை
நாவுறைய வைத்த நலத்தினுன்—தேவிகலி
வந்துதன்சீர் பாடுநரை மண்மீதி லந்நிலையே
இந்திரன் று னோக்கு மியல்பினுன்—நிந்தையற
உண்டு பணையலரென் றொண்காவைக் கீழ்ப்படுத்திக்
கொண்டு புரைதீர் கொடையினுன்—கண்டுபுகழ்

௩௧ பண்பு மலாது பயனும் புணர்ந்துரிதித்
தண்பதுமம் வென்ற தடக்கையான்—வண்புலவர்
தம்மைவிழி காக்குந் தகவி னரிமைபோலச்
செம்மைபெறக் காக்குஞ் சீருடையான்—மெய்ம்மைபெற
நல்லா ரொருவ ருளரே யவர்பொருட்டால்
எல்லார்க்கும் பெய்யுமழை யென்றுமுனஞ்—சொல்லாடும்
ஐய மகல வகிலமெலாந் தற்சுட்டிப்
பெய்யுமழை யென்னும் பெயராளன்—துய்ய
மறையோர் மிடிப்பகைஞன் வாய்மைநா மென்றும்
அறையோ மெனப்பொய் யறையான்—முறையோதி

௩௨ வேலியறஞ் செய்ய வினேத்துக் கரும்பயிலக்
கூலி கொடுக்குந் குலத்தோன்றல்—மாவிசுவம்
ஆர்த்தி விருந்தா லடையாக் கசவழகு
மாத்திரையாய் நின்றொளிரும் வாய்தலான்—பூத்தபொருள்
ஏதப் படாம லிருந்துசவ நல்லறமென்
பூசப் படியுட் புதைக்கின்றோன்—வேதன்
நிலம்பெயர்த்து வைத்த நெடுவேரிற் சென்னி
குலம்பெயர்த்து வைத்த குணத்தான்—தலம்படைத்தோன்
கண்ட குலத்திற் கருதி னிரட்டியும்
பண்ட குலத்தின் பயனானை—மண்டலிகர்

௩௩ நல்லகோ லின்று நவைக்கோ லெனச்செயுங்கோல்
வல்லகோ லண்ணை மலைவள்ளல்—மல்லலுறச்

சந்தி பொருத்தித் தருஞ்சர் கெடாசலிக்குப்
புந்தி மகிழற் புதுவணித்தா—முந்தைமோர்
செய்யுன்போற் செய்த திருக்கோயி லுன்னிருந்தெம்
பையுன்போக் கிற்கும் பரஞ்சோதி—மையுன்
இருந்தபுன் மாக்கடமை யென்றுத் துதியா
வரந்தாவென் முன்னின்ற வள்ளல்—வரைந்தவிடை

ப வ னி.

- தன்மதியி லென்றுழ் தனதுமதி காட்டியுறப்
பொன்மலியுங் கம்பம் புகவேற்றிச்—சொன்மலியும்
- 80 இந்திரனு மேனோரு மேத்தத் திருவுலா
வந்தருளு நல்லிழவுண் மற்றொருநாள்—சந்தமறை
முன்னூல் வடிவுகொடு முந்தூல் புனைந்தன்ன
பொய்ந்தா றருமறையோர் போந்தெள்ளின்—நெய்ந்தூறு
மாமஞ்ச ணெல்லி வருமானைத் தையமுதம்
ஏமந் தருநெய் யிளவெந்நீர்—தேமுந்து
வில்வநீர் கர்ப்புரம்பால் வெண்டயிர்செந் தேன்கரும்பின்
செல்வநீர் பல்கனியின் நீஞ்சாறு—நல்லிளநீர்
சந்தன மென்பனிரீர் சங்கப் புனன்முதலா
வந்தன கொண்டுதிரு மஞ்சனத்தோ—டுந்துதிரைக்
- 86 கங்கை நிறந்திரியக் கன்னிப் பிறைதிகைப்பப்
பொங்கி யலைத்துப் புறம்போந்து—செங்கயல்கள்
பாயுந் தடமாப் படர்சடைமீ தாட்டியபின்
ஏயுங்கற் பான்மலையா னென்னாத—மாயும்
புவியுரி மாற்றிப் புனைமணிய பாம்பின்
மெலியுரி யன்னதுகில் வேய்ந்து—வலிகெழுந்
பஞ்சவ னென்ன முடிசூட்டிப் பார்வைக்கீழ்ச்
செஞ்சுடர்ப்பொற் றட்டிற் நிலகமுமிட்—டுஞ்சனிகர்
காதிற்குந் தோளிற்குங் கண்டமணிப் பூணென்னச்
சோதிக் குழைகள் சுமப்பித்து—வாதிப்பில்
- 90 உண்ட வழனஞ் சொழுகிப் பார்த்ததெனக்
கண்ட முழுதுங் கருஞ்சாந்து—கொண்டணிந்து
பொன்னையார் நெஞ்சியங்கப் பூங்கலவைச் சேற்றிலிடுங்
கன்னிரைபோன் முத்தவடங் கைபுனைந்து—தந்நிகர்பைந்
நாக நினைவுவா நாறு மலர்த்தாமம்
- ஆக முழுது மணிந்திட்டுப்—பாக
மதிய மணியிழைத்து வைத்தன்ன செம்பொற்
புதிய மதாணி புனைந்து—நிதியவணி
மாத்திரைதா னன்றி வளைவெடுங் காக்குமெனச்
சேர்த்தினர்கே யூர் திகழ்வித்துச்—சாத்தியபூண்

அதி என்ன மழுமா னியைந்த விரலல்ல
 மன்னமணி யாழி மலிவித்துத்—தன்னொழியக்
 கைசெய்த வீரக்குக் கட்டியதாய் முற்றமல்
 மொய்செய்த காலன் முரண்முருக்கி—மைசெய்த
 மேனி யரக்கன் விறலோர் கணத்தழித்து
 வானி னடுத்த மதிதேய்த்துத்—தானுடைய
 வென்றிக் கணிந்ததென வீரக் கழிஞ்ஞன்றன்
 ஒன்றிக் கிடப்ப வெளிர்வித்து—மன்றற்
 புகைமுதனின் நெந்திரமும் பூங்குவளைத் தீப
 வகைமுதல கொண்டபணி மாறித்—தகைமை

கூ௦ வலக்க ணிடப்பா லிடக்கண் வலப்பாற்
 கலக்க நிழலாடி காட்டி—நிலக்கலமும்
 பொற்கலமு மன்ன மறையும் புகழ்மூவர்
 சொற்கலையு மொத்துத் துகிப்பவிருந்—தற்கதிர்தன்
 அங்கந் திரண்டமுத தாரையொழுக் கானதெனத்
 தங்கு மணிப்பிடிய சாமரைகள்—அங்கசையச்
 சாந்தாற்றி பேர்முரணித் தாமரைமுத் தன்னவெயர்
 போந்தாற்றி ஞாங்கர்ப் பொலிவெய்த—வேந்தாற்றற்
 பிள்ளை மதியினமுன் பெற்றெடுத்த தாய்மதிபோல்
 வெள்ளை மணிக்கவிகை மேனிழற்றத்—தொள்ளைவளை

கூ௧ ஒன்ற யிரம்வா யொலிக்கு மவைபோன்று
 சென்ற யிரமெண் டிசைவிழுங்கக்—குன்றத்
 திரண்டா யிரங்கை தெழிக்குமது போற்கை
 இரண்டான் முழுவொன் றிரங்க—மருண்டார்நல்
 நந்திகரங் கொண்டதென நற்றண் ணுமைமுழங்கச்
 சந்தமறை யோன்விழையுந் தாளங்கள்—முந்ததிரக்
 கண்ணன் மலர்வாய்க் கழையெறிந்து பின்னொடா
 வண்ண விசைக்குழல்கள் வாய்த்தொலிப்ப—மண்ணியங்கல்
 ஏனையபா தாளத் திறையரவும் வின்ணரவும்
 வானுருமே நென்ன மலிந்தார்ப்ப—மீன

கூ௨ அலைப்புதல்வி போற்றுபெரி யம்மைப் பெயர்கொள்
 மலைப்புதல்வி தன்சொழுநன் வந்தான்—தொலைப்பில்
 முதுகுன்றம் வெங்கையென முன்னுங் கருணை
 மதகென்ற கண்ணுடையான் வந்தான்—இதுகுன்றம்
 என்னு மழவிடையான் வந்தா னெனக்கோடி
 சின்ன மழுதந் செவிக்குகுப்ப—மன்னுசிவ
 செந்துவரவாய் மங்கைபங்க தேவாதி தேவவென
 வந்திகரின் றுர்க்குமொலி வானளப்பப்—பந்திமணி

திருவெங்கையுலா.

மாடக் கரைசேர் மறுகிலஞ்சி மன்பதையா
 நீடப் புதுநீர் நிறைந்தொலிப்ப—ஆடச்
 க00 சிலர்செந் தழற்கொழுந்து சேட்போய் விழல்போற்
 பலர்செந் துகிலெறிந்து பற்ற—மலர்சிந்தி
 உம்பர்மே னிற்ப வுலகநெருக் காலுயர்த்த
 தம்பதாமக் கையெளிதிற் றாங்குவிப்பச்—செம்பொனெடுந்
 தண்டுமிசை கொண்டு சகயீன்ற டன்னையுடன்
 கொண்டமணி வீதி குறுகியே—பண்டு
 சிலையாகி நொய்துபட்ட தீதகல மேரு
 மலையாகி நின்றவா வந்த—நிலையாகி
 நாரணனாய் விண்ணுயர்வா னன்னிறத்தாற் செங்கமல
 ஆரணனாய் மிக்க வணியினால்—வாரணனாய்
 கக0 நின்ற பசம்பொ னெடுத்திருத்தேர் கண்டுவந்து
 மன்ற விளங்கதிர்போல் வந்தேறி—வென்றிதரு
 தந்தி * முகன்முருகன் சங்கரிநற் சண்டியிவர்
 தந்த மரபிரதந் தாங்கடவி—வந்தணையக்
 கட்டிலைக்கற் பொன்னுரைபோற் காற்பொன் மறுகுரிஞ்சு
 முட்டிமுடிப் பொன்விண் முகடுரிஞ்சப்—பட்டுடைத்தேர்
 கண்டோர் விழிகள் களிப்ப நிலபெயர்த்துத்
 திண்டோ ளிறைவன் செலுத்துதலும்—பண்டோர்

கு டா ங் க ள்.

சிரந்துணித்தா ளோடமர்ப்பச் சென்மதற்கு வேதன்
 இருந்து படைத்தபடை யென்னத்—திருந்திழையார்
 கககி முற்றினர்முற் றுத முலையிற் பெருவாழ்வுஞ்
 சிற்றிடையி னல்குரவுஞ் சேர்ந்துளார்—முற்றும்
 அமைக்கு நிகர்தோ ளணங்கா தலைத்தம்
 பிமைக்கும் விழியா லிறுப்பார்—சுமைக்கு
 வருந்து துசப்பென்று வாணுதலிற் நீட்டுந்
 திருந்து திலகஞ் சிதைப்பார்—பரந்தஞிமி
 றுதித் திரியும் பலமலரி னெண்மணம்போல்
 பேதித் தமையுமிரு பேரழகார்—மோதித்
 கிழியா முகில்சிதைக்குங் கேதனப்பொற் றேரோன்
 அழியா வெரிதீ யழகை—விழியால்
 கஉ0 விழுங்கின ரேது விளையா தினிமெய்
 புழுங்கினர் மாலை பொரிந்தார்—செழுந்தரள
 மாலை பொடிந்துவிழி வார்நீர் கலந்தொழுதிப்
 பாலைமொழி யார்பா ரதிபோன்றார்—மேலைநாட்

* தந்தி முகன்முருகன் சண்டியீ ருயினோர் என்றும் பாடம்.

கூற்றை முனிந்த குரைகழலு முப்புரத்தின்
ஆற்றல் கோந்த வணிகையும்—போற்றிலராய்த்
தம்மைமேய் செய்த தறுகட் சிலைமதற்காய்
வெம்மை விழியே வியந்திவார்—செம்மைத்
தவங்கொண்டோ மாதுமையா டன்னமுகு கொண்டோ
எவன்கொண் டிடமளித்த தென்பார்—தவங்கொண்டேல்

கஉரு ஆக வழகா லளித்த திடமாகில்
போகவிடே மென்றெதிர்தாம் போகுவார்—ஆகம்
மருவு மதினெண் மடங்கு பிறைப்பேர்
இரவி தனைமறைப்பி னென்பார்—பரவுறுபீர்
கன்றுபயிர் மேயக் கடாவின் செவியரிந்தாங்
கின்றுதலை வற்கா ணிணைவிழிகள்—நன்றிருப்பக்
கொங்கை யழகழியக் கொண்டதென்பார் கொல்பவர்க்குச்
சங்கரனென் னும்பேர் தகாதென்பார்—மங்கையுமை
கொங்கைவடிக் கண்டுங் குழியவுரம் பாயாத
எங்கண் முலைக்குவலி யில்லென்பார்—செங்குதலைப்

கங்0 பிள்ளைப் பழியாளர் பெண்பழியை யஞ்சுவரோ
எள்ளத் தனையேனு மின்றென்பார்—உள்ளக்
குருகுவார் நெற்றிபுடைத் தோவிதியே யென்பார்
பருகுவார் போலிறையைப் பார்ப்பார்—முருகுவாய்
தங்கமுத மும்பெரூர் தாழ்குழலிற் பூப்புனையார்
எங்கள் விழிக்கிவர்தாம் யாரென்பார்—பங்குவரும்
ஆர மணிமார் பணையக் கிடைத்தாலும்
பார முலைக்ககலம் பற்றுமோ—நேருகினுங்
கங்கையறி யாமற் கலக்கு மிமையமலை
மங்கையறி யாமல் வருவரோ—மங்கை

கங்ரு அறியாமற் கங்கை யணையு மவரென்
நெறியால் வாரென்று நிற்பார்—குறியா
இணைவிழியா னேக்கா ரெனினு துதன்மேல்
அணைவிழியா னேக்கினுமா மென்பார்—கணைவிழியார்
எந்தினங் கொங்கை யிடைவருத்தன் மாத்திரையாய்ப்
போந்தன வென்று பொருமுவார்—நாந்தவஞ்செய்
தில்லோ மதனா வினையாம லென்செய்ய
வல்லோ மெனத்திகைத்தார் மற்றொருத்தி—நல்லோர்

பேதை.

பொதும்பர் வனம்யாம் புகுவோ மிவடான்
பெதும்பையா முன்னமெனும் பேதை—குதம்பை

திருவெங்கையுலா.

கச0 விழிமேவுங் காதுதோண் மேவுப் புனைவாள்
 மொழிமேவும் வீணை முனிவாள்—பழிமேவுங்
 கல்லார் பரன்முற் கரத்தல்போற் றன்கண்மூய் *
 எல்லார் முனுங்கரந்தே னென்றிருப்பான்—பொல்லாத
 வெம்பு பனையாகி மேல்விளைவ தோராமல்
 அம்புலியை வாவா வெனவழைப்பாள்—செம்பொனையர்
 தெற்றிமிசை மென்னடைய தென்றல் வரவேற்றுச்
 சற்றுமுன மஞ்சாது தங்குவான்—பற்றுதவு
 தன்பெருமை பொன்னறியாத் தன்மைபோற் பெண்ணரசாந்
 தன்பெருமை தானறியாத் தன்மையான்—பொன்பரிலின்

கசடு ஒக்கலையிற் கொள்ளி னொளிர்பொன் மணியிருப்பிற்
 றக்கவளல் லாரெடுக்கத் தக்ககிலாள்—மிக்க
 வடிவழகுக் கேற்ற மணவாளன் றானெப்
 படியுளனென் றாராயும் பண்பாள்—முடிவில்
 உருவழிந்த வேளை யுரியனெனக் கூறும்
 பொருவழிந்த வோர்குறையும் பூண்பாள்—திருவழங்கு
 பொன்னே யெழின்முளையே பூங்கொடியே பெண்ணரசே
 மின்னே மயிலே விழிமணியே—அன்னே
 வருக வருகவென வாராது தாய்நெஞ்
 சருக வருக வழல்வாள்—பெருகறிஞர்

கடு0 நெஞ்சம் புரைய நிகழ்வுற் றெருகிறிலும்
 வஞ்சம் புகாத மதர்விழியாள்—துஞ்சி
 விழுந்த சுதிரே யெழல்போல் விழுந்த
 தெழுந்ததென வொக்கு மெயிற்றான்—அழுங்கவரம்
 மீக்கா ணளவும் வெளிப்படா வுட்பகையை
 நோக்காது வாழு நுகப்பினான்—சீர்க்காமன்
 மாதரமூக் காற்றால் வடிவிழிவு காணாமல்
 பேதை யெனவிகழும் பெண்பெருமான்—காதலுளந்
 தள்ளத் தமர்போற் றமரலா ரும்மகண்மை
 கொள்ளக் கருதுங் குறியினான்—பிள்ளைப்

கடுகி பருவத்தா லொத்துப் பகல்விளக்குப் பட்டாங்
 குருவத்தா லொவ்வா ரொடுதான்—தெருவிற்போய்ச்
 செங்கணெடு மாலுந் திசைமுகனு மீசனெனப்
 பங்கமொழி கூறும் படியென்னச்—சங்கம்
 பழிக்கும் வழுச்சொற் பதர்சேர்த்து வைத்த
 இழுக்குங் கவியென்ப தென்னக்—கொழிக்கும்

கல்லார் பரன்முன்னர்க் கரத்தல்போற் றன்கண்மூய் என்றும் பாடம்.

புழுதியனைத் தில்லமெனப் போற்றிவிரற் கோலம்
எழுதிவினோ யாடி யிருக்கும்—பொழுதிலிசை
வேதச் சிலம்பு மினிர் பதத்தான் மூவெயிலுங்
சாதச் சிலம்பு கரங்கொண்டான்—நாதப்

கக௦ பணையா னறிய பசுந்துழாய் நாக்
அணையா னறிய வரியான்—துணையாய்
அடியவரைக் காக்கு மருளான் பனைக்கைக்
கொடியவரைக் காக்குங் கொலையான்—கடிகொள்
பனியிதழி மாலேப் படர்சடையான் வெற்பின்
கனியிதழி மாலேக் கழியான்—இனியநறுங்
காவிக் கரிய களத்தினு னெம்முடைய
ஆவிக் கரிய வழுதானுன்—பாவித்
துருகு மகத்தை யுலப்பா னிகழ்வால்
அருகு மகத்தை யழிப்பான்—பெருகும்

கக௧ உருப்பவள மாய வொருவ னிரதி
விருப்பவள மாய விழித்தான்—பொருப்புளள்
மங்கைக் குழையாய் மழுத்தனக்கென் றேந்துவோன்
சங்கைக் குழையாச் சமைத்தபிரான்—வெங்கைப்
பழமலையா னாளும் பதியிலான் சீற்றம்
எழமலையா னாளு மிறைவன்—தொழமலையான்
வாழி யரம்பையர்தாம் வண்டலயர் பேதையராப்
பூழி யெழுந்தளகம் போய்ப்படிய—ஆழிநெடுஞ்
செம்பொற் கொடித்தேர் திருமறகி னூர்ந்துவர
அம்பொற் கொடிகுறுகு மன்னையரோ—டும்பர்க்

கக௨ கரியா னெதிர்சென் றவர்தாழத் தாழ்ந்து
பெரியா னிலைசிறிதும் பேதை தெரியாமல்
அன்னைமீ ரித்தே ரம்பவன்யார் மைந்தனிது
பன்னுகவென் றுடைமுதல் பற்றுதலும்—மின்னையார்
வற்புறுத்த வோர்பொருளே வள்ளவனார் பத்துமுறை
சொற்பொருத்தி யோதுந் துணிவுபோல்—தற்பதத்தால்
ஓதும் பிரமமொரு தானென்ப தொன்றினமால்
காதுபவம் பத்தெடுத்துக் காட்டினேன்—சாதம்
இவட்குநா மேசென் றியப்புலமென் றெண்ணித்
துவக்கும் வினைவழியாற் றேன்றும்—எவர்க்குமிவன்

கக௩ தந்தையே யன்றித் தனையனா காதவன்காண்
அந்தமில்சீர்க் காரைக்கா லம்மைதனை—முந்தொருநான்
தப்பா வருளாற் றனக்கம்மை யென்றவன்காண்
அப்பா வெனுமொழியு மன்பினால்—துப்பார்

ஆயிலேர் மகன்மாட் டறிந்தவன்கா ணைங்கள்
மயிலே யெனவுரைப்ப மற்றும்—வெயிலேர்
இழையா ளிவனா ரெவனுரையு மென்ன
உழையா ரிவனுர்நம் மூர்தான்—அழையாய்
விளையாட வென்று நகைத்து விளம்ப
முளையா முலையிலையாண் மோகங்—கிலையாள்

கஅ௦ பமவ நனிநன்கு பார்த்தா டவமும்

முடியி விளம்பிறையு முன்னாள்—வடிவழகன்
கையி விளமானுங் காதலியா ளெம்பெருமான்
மொய்யகலம் வேய்ந்து முருகுயிர்க்குஞ்—செய்ய
கடுக்கையினப் போதே கருத்தூழ் நடாத்த
மடக்கொடியிவ் வீசர்தோண் மாலே—அடித்தெனக்கு
வாங்கி யுதவுமென மைக்கண் கலுழ்ந்துருகத்
தீங்கிலுமை பங்கன் நிருவிழவுள்—யாங்களிளம்
பேதையென வைப்பப் பெதும்பைச் செயலுமலால்
மாதிலுளார் மங்கைசெயன் மன்னினாள்—யாதினியாஞ்

கஅ௧ செய்யுஞ் செயலென்று சிந்தித் துளங்கலங்கிப்

பெய்யுஞ் சிறுவளைக்கைப் பெண்ணமுதே—ஐயன்
திருத்தார் நினக்கிரத்தல் செய்தும் புனைதற்
குரித்தா முலைவந் தூர்த்திற்—பருத்தாலென்
ரோதிக் கலுழ்கை யொழித்தா ரிவளன்று
பேதைப் பருவம் பெறுகையால்—ஆதிப்
பெருமான் விடுத்தகன்றான் பேரருளாற் பாகத்
தொருமா னிவட்பார்த் துவந்தாள்—பொருமாரன்
நூறடுத்த கோடி நுனைப்பகழி கொண்டாலும்
மாறிவட்கென் செய்வான் வறிதன்றான்—வேறெருத்தி
பெதும்பை.

கக௦ சீர்க்கு மிலைஞராத் தேன்மூலும் போதாகப்

பார்க்கும் பெதும்பைப் பருவத்தாள்—யார்க்குந்
தனைக்காணில் வாய்நீர் தரும்புளியி னுண்மால்
தனைக்காணி னல்குமொரு தையல்—நனைக்காமம்
உள்ள மரும்ப வுணர்வுடைய யோகிகட்குங்
கள்ள மரும்புகயற் கண்ணினாள்—கொள்ளுந்
தகவையிரு பங்காக்கித் தாமிருப்பக் கண்கள்
முகவினடு விட்டசுவர் மூக்காள்—மிகவும்
புரிந்தநெடுங் கூந்தற் பொறைவருமுன் னைலை
வருந்துநறுஞ் சந்த விலையாள்—திருந்த

க௧ மனங்குழைக்கும் பெண்வளர்த்தான் மானக் குதம்பை
கனங்குழைக்கு நல்கும்வார் காதாள்—முனங்குழைக்கும்

- மன்விடுத்தப் பூச மணங்குழைப்பான் முன்பிறழ்ந்த
எண்விந்ததுச் செவ்வ னியம்புவான்—பெண்விடுத்துப்
பூமங்கை யானவாம் பொற்பினுள் கல்விகொடு
பாமங்கை தாளிற் பணிகுவான்—காமன்றன்
வல்லியிவள் போலுமவள் வாட்போலுங் கண்ணினள்
வல்லுபுகுந் தாயி் னெனப்படுவான்—மெல்ல
இடையயிரா தாழி யெழுங்கதிர்முன் றேன்றும்
முடிமுனிபோற் றேன்று முலையான்—அடியமுது
உ00 பூழி யழிப்பப் புறத்திரியா டற்போற்றந்
தோழியர்தூ றுயிரவர் சூழ்ந்துவரக்—கேழின்
நிலைய வுறுப்பு நிகரா தவற்றின்
வலைய மலைப்ப மனங்கொண்—டிலகிலஞ்சி
சென்று புகுந்துவளர் சில்லோதி தன்பகையாம்
என்றுநெடும் பாசி யிடையொதுங்க—மன்றனறுங்
காவிலிழி கண்டுபுப்பக் கண்ணீர் குழைபகைத்த
ஆவிபடர் வள்ளை யடிதுடக்கத்—தூவிதழ்
ஆம்பன் மலர்வா யதுகண்டு வாய்கிறப்ப
மேம்பல் வலாகழுத்தால் வீழ்த்தொளிப்பக்—கூம்பல்
உ01 முகைகண்டு தாழ முலையை முழந்தாட்
பகைகண்டு ஞெண்டனாகள் பார்ப்பத்—தகைகொண்டு
வாய்த்தகனைக் காற்கு வாலிரியத் தாட்புறக்குப்
போந்த கமடம் புறங்காட்டக்—காந்தருடை
தன்னெதிர்கஞ் சஞ்சிவந்து சாயாது நிற்பக்கை
அந்நிலையிற் கொய்தாங் கதுபற்ற—மின்னனையான்
ஆடவரோ டாடினா ளாகப் புனலாடி
மாட மணிமறுகில் வந்துறலும்—நீடு
கரும்பு மலருங் கலந்துவிழை வாக்க
விரும்புமதன் போன்மூலை வீதி—திரும்பிப்
உ02 பரிதிநெடுந் தேர்வருசல் பார்த்தவக லல்குல்
இரதியெனத் தானுமெதி ரேற்றாள்—கருதின்
அரிய நுதற்க ணரசையருள் காட்டுங்
கரிய மிடற்றழுதைக் கண்டாள்—உரிய
இறைவற்குத் தக்காங் கிறைஞ்சினா ணூலின்
முறைமுற் றிரத முதல—குறைவற்ற
மல்கு விழுவா வாரத் தகப்படா
தொல்கு மருங்கு லுமைமங்கை—புல்குந்
திருத்தோளிற் கண்வழிதன் சிந்தைபோய்க் காம
எரித்தோற்ற மெய்துழைமவ் வெல்லை—உருத்தோர்

உகடு பெருநாண் டடுத்துப் பிணைவிழியு ணீருங்
 குருநாண் மலர்க்கைக் குருகும்—அரநாண்
 அகல்கின் ற வல்குலிந்பட் டாடையுநிற் பிக்கப்
 புகல்கின்ற ளிம்முளரிப் பூவைப்—பகல்குன்றச்
 சோதி தருமிவற்குச் சூட்டியக்கான் மற்றிவன்றான்
 ஏதுதரு நல்கு மெனக்கென்ன—ஒதி
 பெருகொருத்தி சென்றருகு பெண்ணணங்கே யின்பம்
 பருகற் கிரண்டாம் பதமாம்—அருகிருத்தல்
 ஈந்தருளு மென்ன விதைவி யருகிருப்பு
 வாய்ந்த முதற்பதமா வைத்தெண்ணிப்—போந்த

உஉ௦ மனக்களிப்பு மல்கிமலை மாதையஞ்சி யீசன்
 தனக்களிப்ப வெண்ணுமலர் தன்னை—நினக்களிப்பன்
 என்ன வவடா னிவண்மனம்பே தித்ததெனக்
 கன்ன லனைமொழிக் காரிகையே—பொன்னிரதம்
 மங்கை முலைகளோ வள்ளறடந் தோள்களோ
 இங்கிவையி னல்ல வியம்பென்ன—அங்கவளுங்
 கூறாது தன்கடைக்கண் கோமான் புயத்துறுப்ப
 வேறான துள்ளமெனன் மெய்யென்று—தேறாக்
 கொலைமலை வேற்கணுட் கொண்டிட மாதர்
 நிலைமாட வீதியய னீங்கச்—சிலைமாரன்

உஉ௧ கிட்டிக்கொண் டெந்தைமுன்செல் கின்ற விநாயகற்குக்
 குட்டிக்கொண் டெய்யநாட் கொண்டகன்றான்—சுட்டிக்கொ
 டொப்பாக வோதற் கொருபொருளு மில்லான்றேர்
 அப்பான் மறுகி னடைந்ததால்—இப்பால்

மங்கை.

இலர்போ லவாவி யிசையளிக ஞண்ணண்
 மலர்போன் மலர்செவ்வி மங்கை—அலர்போ
 தலைமங்கை செய்யா ளறவுங் கரியாள்
 மலைமங்கை சாலவுமென் மங்கை—கலைமங்கை
 வெள்ளை யவட்கருத வேண்டா வெணுமங்கை
 கள்ளை விடுத்துமதங் காண்மங்கை—கிள்ளைமொழிச்

உஉ௨ செந்திருமென் கொங்கை றிருமா றிலோக்குங்கால்
 புந்திதனிற் கொள்ளும் பொலிவினான்—இந்திரன் தன்
 ஆக்கத் தினைவிழையா வாற்று மருந்தவங்கள்
 நீக்கித் தனைநினை யு நீர்மையான்—சீர்க்கமல
 ஆதியயன் மீக்கூ ரரம்பையரை யாக்குங்கால்
 மாதிரிகை யாகவுனும் வாய்ப்பினான்—சோதிமணி

அன்று சுடரொன் றமைந்த மனைபுகினுங்
கன்று தளிர்மெய்க் கவினுடையாள்—இன்று
திருத்தேர் விழாவென்று சேடியார்க ளீண்டி
மருத்தே ரளிகுழ் மலருந்—திருத்தேர்

௨௩௫ இழையுந் துகிலு மெனைத்துங் கொணர்ந்து
விழையும் படியனிய வேண்டந்—குழையும்
மனத்தொடுமென் னாசு மணிமே கலையாம்
இனத்தொடு சேரவுநித் திட்டுச்—சனித்தவிடம்
முற்றங் கவரா முகிண்முலைமுன் றுளையால்
முற்றங் கருணைகொடு மூடினாள்—முற்றம்
புருவவணி மாறப் பொருவிழிக்கு மையிட்
டுருவ மதியை யுவந்து—மருவுமொரு
பைத்த நெடியகரும் பாம்பென்னப் பின்னுபுமுன்
வைத்த குழலின் மலர்புனைந்தாள்—மொய்த்தபுகழ்

௨௪௦ ஈசற்குத் திங்களொன்றே யென்றுகதி ரும்பிறையும்
வாசக் குழன்முன் வகுத்தணந்தாள்—நேசத்
திலக மதிக்கிழிந்த சிற்றாவ மென்ன
இலகமணிச் சுட்டிபுனைத் திட்டாள்—கலகமிடக்
கண்ணிற்கு வேள்விடுத்த வேலையெனக் காதிற்கு
வண்ணப்பொன் னோலை வதிவித்தாள்—நண்ணி
முயங்கு முரோணி முழுமதியோ டென்ன
வயங்குகொடி மூக்கா மாட்டி—உயங்கியயல்
எனை மதிமாத ரெல்லா மிருப்பதென

ஆனமணி மாலைகழுத் தார்வித்தாள்—மானவளை
௨௪௫ காக்க மணிப்பொற் கடகங் கரஞ்செறித்துச்
சேக்க வடியிற் சிலம்பணிந்தாள்—நோக்கமுதம்
அன்ன ளொழிந்த வணிபலவுந் தாங்கினாள்
பொன்ன லியன்றவுருப் போன் றமைந்தாள்—பின்னாள்
உருப்பசி யன்ன வொருத்தி யளிப்பக்
கருப்புரமென் பாகு கவுட்கொண்—டிருப்பவொரு
மாது குதுகி மயிலேபொற் றேரொடுநம்
வீதிதனில் வந்தான் விமலனென—யாதும்
வருவதுண ராமன் மகிழ்ந்தெழுந்து நங்கை
பொருவதரும் வீதி புறப்பட்ட—டுருவதிலி

௨௫௦ உற்றபெருந் தானையென வுண்கண்ணு மொண்கவுளும்
பற்றுபுகர் வாளும் பரிசையுமாம்—முற்றிழையார்
எண்ணிலா ரீண்டி யிருமருங்கும் போற்றிவரத்
தண்ணிலா வேணியரன் றன்னெதிர்போய்—அண்ணன்மேல்

வண்டு மலரென்னும் வார்சிலையி னேர்நொதித்துப்
பன்முகத னெய்த பரிசென்னக்—கொண்டு
விலங்க விழிப்பகழி விற்புருவ மேற்றி
இலங்க வருமிறைதோ ளெய்தான்—கலங்கலரும்
அண்ணரான் யோகநிலை யன்மையாற் றன்பரிதிக்
கண்ணினு ளோக்கவெரி சாமத்தீ—ஒண்ணுதலான்

100 ஆகநீ ருகா வளவுபோய்ப் பற்றுதலும்
போகமார் மாலு பொடிந்தொழியப்—பாகவாஞ்
சொல்லான் பணியுட் டொலைந்தன வன்றியுள்
எல்லா முருகி யிலையாக—நல்லார்
இதுவந்த தெம்மா லெனவுள்ள மாழ்கி
மதுவந்த கொன்றையந்தார் வள்ளல்—எதிர்வந்து
நின்று தொழுவா னினையிங் கியாங்கொணர
என்று மறியா விடும்பையெலாம்—இன்றிவட்குத்
தந்தா யுலகியல்பு தானுமலாற் புன்மாலு
வந்தால் வருத்தும் வளர்பிறையை—அந்தோ

100 சுமந்துவந்திப் போதே சுடுவித்தா யீதுன்
அமைந்த திருவருளுக் காமோ—சமைந்தவொரு
கோதை யினையான் குழலிசைய வண்டுறலால்
மேதைதரு கல்யாணர் வேண்டுதலால்—போதுபல
பூத்த வயவமாம் பொற்பினு லுறினினிமை
வாய்த்தமையான் மாறா மணத்தினால்—சீர்த்திபுனை
நின்றிருத்தோட் கேற்ற நிலையா ளணைந்தருளாய்
என்றுரைத்து வேண்டுதலு மெம்பிரான்—நன்றித்த
பங்குமையை யஞ்சிப் படர்சடையில் வைத்தொளித்தாம்
கங்கையினை யிவ்விருவர் காணாமல்—எங்கிவளை

100 நாமொளிப்ப மென்ற நடாத்தினுன் பொற்றிருத்தேர்
காம னடுத்துக் கணைமாரி—கோமளப்பொன்
வஞ்சிமிசை தூர்த்து வருந்திக்கை விட்டகன்றான்
அஞ்சனவேற் கண்ணு எவட்கப்பால்—கஞ்சம்

மடந்தை.

அடங்கு பொருட்டி னமர்திருவிற் கோடி
மடங்கு கவின்கூர் மடந்தை—நாடங்கு
கொடியின் னொழுக்காக் குளிர்புயன்மே னின்ற
படிமன்னு கூந்தலுடைப் பாவை—தொடிமன்னு
செங்கைக் குமாரவேள் செவ்வேலை யொப்பாக்கச்
சங்கப் புலவர்க்குத் தானுரைப்ப—அங்கடுத்து

உளடு மாரவெ னப்பாக்கின் வார்பருவக் கென்சிலையும்
 செருமே மென்னு தெடுக்கண்ணுள்—சீருலாங்
 காராகக் வின்னுசல்வெற் கண்குமிழ்மூக் கடசல்கா
 தாரமெயி றும்பலிசு பூழிகவுள்—வேரேறேள்
 காத்தனங்கை யோதிகொர்க்கை காயமிடை வானைதொடை
 மாட்சளிர்செந் தானென்று மாதரெனப்—பொந்தவர்கள்
 எல்லார்க்கு மொப்ப விசைப்பவற்றை யொப்பாக்கல்
 பொல்லா தெனவுயர்ந்த புத்தமுதம்—நில்லாமல்
 மாதவர்கண் மால்கொள்ள மால்கொண்ட பெண்ணுருவும்
 யாதுமழ கில்லை யெனவந்தான்—கோதில்

உளடு துறவறமொன் றுண்டென்று சொல்லுமுறை தற்கண்
 னுறுமளவு மென்னு முருவான்—பொறியரவும்
 மந்தர வெற்பு மறிகடலு மின்றிமுதந்
 தந்தருளுஞ் செவ்வாய்த் தளிரியலாள்—செந்திருவோ
 டொத்தக லாத வ்யிர்ப்பாங் கிழைவிளித்து
 முத்த மணல்பாந்த முன்றில்வாய்—இத்தலையில்
 வென்றா ளுடைந்தாள் விரிபசும்பொற் பூண்கொள்க
 என்றான் பொருந்தி யிளந்தளிர்க்கைக்—கன்றாடக்
 காமர் மணிமே கலைகலிப்பப் பூணைலிப்பச்
 சேமவிடை யின்றென்று தேராத—தாம

உஅ௦ முலைமேற் றுகினுடங்க முண்டகச்செம் போதில்
 சிலைமேற் சிறுவியர்வு சேரத்—தலைமேல்
 சுரும்பரெழுந் தார்ப்பத் துகண்மலை தூர்ப்பக்
 கருங்குவளைக் கண்பிறழ்வு காட்டப்—பெரும்புவியில்
 முந்தடித்துச் செல்வ முறையாற் றொடர்வதென
 அந்தரத்து மங்கை யடுத்தெழுவான்—பந்தடித்துப்
 பூவை விளையாடும் போதி லொருமூவர்
 பாவை விழையும் பழமலையான்—கோவை
 எழுதுந் திருக்கரத்தா னெய்யாமல் வேதம்
 முழுதும் புகழு முதல்வன்—தொழுதுந்

உஅடு துதித்து முழுநாட் டொலைப்போ ருளத்தான்
 விதித்து வருமோர் வினையுந்—திதித்தொழிலும்
 கொள்ளுமவ ரோடுலகங் கோறற் றொழில்புரிந்துந்
 தெள்ளுமரு ளாண்மை சிதையாதான்—உள்ளுமறை
 கற்றும் பிறரைக் கடவுளென்பார்க் காண்கைமுதற்
 குற்றம்பொறுத் தெனையாட் கொள்ளுவான்—முற்றந்
 தனக்கடிமை யென்னுமாற் றம்பிரான் பூட்கைச்
 சினக்கடிய வேழவுரிச் செல்வன்—மனக்கினிய

துங்க மணிநெடுந்தேர் தோன்றுதலும் வல்விரைந்து
நங்கைவரிப் பந்தொடும்போய் நண்ணினான்—எங்கள்

க0 கருத்தனைமுன் கண்டான் கருநெடுங்கண் ணீரோ
பருத்த முலையின் பசப்போ—தெரித்தமலர்ப்
பைந்தெரிய வுன்புலர்வோ பல்வளைக டஞ்செலவோ
வந்துவளர் நாற்குணத்தின் மாய்தலோ—முந்தியதிங்
கேதோ வறியோ மிவையெலா மெய்தினான்
காதோ டமர்செய் கயற்கண்ணான்—மாதோர்
புறத்திருப்பக் கண்டுதான் புல்லியமேற் சேறல்
மறுத்தடுத்தோர் சூழ்ச்சி மனத்துள்—குறித்து
நினக்குவென்றி யாயி னினக்கே யிவர்தோள்
எனக்குவென்றி யாயி னெனக்கே—இனக்கரியுங்

கரு கோடாத நிற்பாற் கொழுநனெ யென்னொடுபந்
தாடா யெனவுரைப்ப வப்பாங்கி—ஓடா
அணங்கே யெனப்போ லவளைமதித் தாய்கொல்
இணங்கே ருணக்கொவ்வா ளேனுங்—குணங்கூர்
இறைவி யலளோ விதுதகுமோ வென்ன
மறைவி யலனிவ் வழுக்குப்—பெறவிவ்
இருவர்க்கு மோது மியற்கைத்தன் றென்ன
உருவக் கொடிநெடுந்தே ருந்ந்து—விரைவில்
திருத்து மிவள்பொற் றெருக்கடந்து சென்றான்
வருத்துமத னுண்டொழிய மற்றும்—ஒருத்தி
அரிவை.

.00 தருமுத்தி வேறென்போர் தாமுந்தற் சேரல்
அருமுத்தி யென்னு மரிவை—ஒருமுத்தி
வேண்டியுதல் கோடி விளைத்த தவங்கொடுத்துக்
காண்டலுந்தற் கொள்ளக் கருதுவான்—ஈண்டிமதி
நள்ளிருள்சென் றுச்சி நணுகிற் குழுவொடொவ்வா
ஒள்ளெழில் வாண்முகத்தோ டொப்பாவான்—விள்ளலற
நேர்ந்த விளைநுருது நெஞ்சியங்கு மாறென்ன
வார்ந்தநெடுங் கூந்தல் வகிரினான்—சேர்ந்த
கயலிரண் டொத்துக் கடைசிவந்து நாப்பண்
அயலிருண்டு வெண்ணிறத்த வாகி—மயல்புரிந்து

.00 நீண்ட வடிவகன்று நேர்வள்ளை மீதோடிக்
காண்டகைய வாயினிகர் கண்ணினான்—தூண்டுகடர்
அன்ன மணிக்குழைக ளஞ்சனவேற் கண்டள்ள
மன்னவிருந் தாசேல் வார்செவியான்—தன்னுள்
நிலவை விரித்தொடுக்கி நிற்குங் குமுத
மலருளதே லொக்குநகை வாயான்—இலகவரி

மூன்றெய்தி மொக்வயாவென் முத்து வடமாகச்
கான்றெய்தி ஞெருக்குங் களத்தினுள்—சுன்றெய்து
மாச்சாரிர் முன்னுள் வரையன்றி மொக்வாத
வேய்த்தொளிர் பல்வயாப மென்சையான்—எந்திடையேல்

௩௪௦ எயு மிருவா ரெழிலொருவா மிக்கவலி
விடி மெனவொழுந்த வெய்முனையான்—சாமமெனப்
பொய்கூ றியவறியேம் புண்டரிநத் தாளினையின்
செய்கூறென் நெண்ணவுள் சிற்றிடையான்—மைகூர
நேர்த்த வெறுப்புகுழி சீன்றெழல்போ லுந்திமிசை
வார்த்த வுரோமமெனும் வல்லியினுள்—கூர்த்தமணி
நேமி வளைகொ ணைமமேயான் திருவுத்திச்
தாமரையை வென்றிகழுந் தாளினுள்—சோமமுடி
காண நடக்குங் கருத்தாற் பறத்தவன்னம்
நாண நடக்கு நடையினுள்—வீணை

௩௪௧ கரங்கொண்டு செம்பவளக் காண்மணிமா டத்து
வரங்கொண்ட பொற்றவிசின் வைகி—மரங்கொண்ட
கோடி குழைத்து குழைப்பச் சிலைவன்மைப்
பாடி குழைத்த பழமாகப்—பாடும்
இசையால் விளர்ப்பெஞ்சா தெய்துகலை மான்கை
அசையா வியவா வயர—நசையால்
நரம்புமொழி கற்க நவிறுங் குருவின்
இரங்கு மிசைபாடி யேற்றி—விரும்பமுதம்
அன்ன ளிருப்ப வவன்பாங்கி சென்றமலை
முன்ன ஞருக்கு முனிநிகர்வை—இந்நாள்

௩௪௨ அசையா தடுத்த பழமலையை யன்ன
இசையா லுருக்குவா யென்ன—இசையா
எளிய திதுவென் றிசைவீணை யோடும்
அளிய வென்திர்சென் றடைந்தாள்—ஒளிகொள்
மதியூர் முடியு மரைமே வடியுங்
கதிர்வேல் விழிகளிப்பக் கண்டாள்—கொதியா
வெருவுறுப்பச் சென்று வெருவுற்றங் கென்னே
மருவுறுக்குங் கொன்றை மலையை—உருகுவிப்பச்
சார்த்தாள் பழமலையாற் றானோ யுருகுற்றாள்
சோர்த்தாள் விழியருவி தூங்கினாள்—தேர்த்தாள்

௩௪௩ மொழிகற்ற வீணை முறையென்ன வீழ்ந்து
பழியற்ற தாளிற் பணிய—ஒழிவற்ற
கோல்வளைக டோற்றாள் குவிமுலைகள் பீர்பூத்தாள்

வெந்தா ளதுபாங்கி நோக்கி யருண்மலைமூன்
வந்தாடன் யாழான் மகிழ்வித்து—நந்தா
இசைபெறுவா நெண்ணி யிழந்தாண் முதலுந்
திசைபெறுவான் வந்தெழுத்து தீரா—வசைபெறுவான்
நின்ற னெனக்கொண்டு நில்லாது போயினான்
குன்றாத வன்பிடுவி கூடவே—நன்றாளும்

- ௩௦ ஆறாய னூர்த மரியலிசைந் கல்லாமல்
காணர் மலர்க்குழலான் காமமொடு—தானானும்
இன்னிசைகேட் டென்னருகற் கிம்மலைதா னம்மலையோ
என்னிசையச் சொல்கென் றெடுத்தியப்பிப் பொன்னவிர்செம்
பூண்டயங்கு மென்முலைபா ரேனையர்பின் போயினார்
காண்டகுந் வெங்கைநகர்க் காவலான்—நீண்ட
கருமா லுலகங் கடந்தான்றன் கண்கள்
திருமா மலரென்ற நேற்றம்—வருமாறு
தொள்ளா யிரத்துத்தொண் ணூற்றொன்ப தொண்மலரும்
எள்ளா விழியொன்று மிட்டவடி—உள்ளான்
- ௩௧ மதனன் மலர்ப்பகழி மாறா மதுகில்
புதுநன் மணித்தேறிற் போனான்—அதனில்

தேரவை.

- இருந்த பதினா யிரவரம்பை மாருள்
தெரிந்துமதன் வைத்த தெரவை—திருந்த
நடந்தா லரசவன்ன நச்சப் படாத
தடந்தா மரைவென்ற தாட்கும்—அடைந்தார்க்கும்
வண்டமை யாது வரியாழ் பயிலாது
தண்டளிர் தோல்வி தருகைக்குங்—கொண்டமணிக்
கண்ணின் றிருக்குங் கனக மலைவணங்க
எண்ணின் றிருக்கு மிளமுலைக்கும்—புண்ணின்
- ௩௨ நணங்குறுவ தன்றி யருள்புரியா வேலின்
இணங்கெறியு முண்க ணினைக்கும்—வணங்கி
ஒடியும் வரிசிலைநா ணுற்றிருப்ப தென்று
கடியு முரிபுருவங் கட்கும்—நெடியமணி
வள்ளைக் கொடிபான் மருவிலகண் ணோட்டமெனக்
கொள்ளைக் கவின்கூர் குழைகட்குந்—தென்றூற்
றுவமைகூ றக்கருதி னென்றற்கொன் றல்லா
துவமையே நில்லா வருவான்—உவமை
கரியகுழ லாகக் கமஞ்சுன் முகிறான்
உரியபொரு ளாக வருரப்பான்—அரியமலர்

௩௪௫ கொம்பொகலா வெண்ணிச் சூழிச்சுவ வல்லாய
வெள்ளமொடு சென்றுமொழின் மேவினான்—கள்ளழியப்
பூதாவோட தான்வருமுன் பூர்ப்பணைகண் மீதேற
கார்த்தைகொடு கிண்ண மருங்கிநீடக்—கூத்தரென
நீசி முகிச்சுண் டுவந்து மயிலாடச்
சீதில் விழிகண்டு தெனினஞ்சன்—தாநில்
விழுந்து பமத்தருவம் வெறுசப் பல்வண்
டெழுத்தமலர் வாய்கண் டெதிரச்—செழுத்தரள
வெண்ணைகயான் கண்டு விடுத்துத்தன் மூக்கையெதிர்
ஒண்ணைகய சண்பகங்க ஞள்ளவெலாம்—பெண்ணரசு

௩௪௬ சென்று கவர்ந்துநனி சிக்கயாத் திட்டுமுலை
என்று பெயரியவெற் பேற்றினான்—மன்றம் *
குறுகியினர் தென்றலெதிர் கொண்டிருப்பச் சேணில்
உறுகொடிய தேர்தோன் றுதலும்—மறுகில்
நீரம்பு கதிர்நெர் நெருஞ்சியெனத் தன்பால்
திருப்புவிழி யாயமொடு சென்றான்—குரும்பைநீகர்
கொண்கைந் னுண்கட் கொடிமென் றனிர்போன்ற
அங்கைநீன் கூந்தலின்மே லஞ்சலித்தான்—கங்கைநீர்
பாய்ந்துதளி ராது பவள நிறக்கொழுந்தில்
சாய்ந்துபடர் வஞ்சிச் சடையழகும்—வாய்ந்தசிலை

௩௪௭ ஆக்கந் தருமதவே ளஞ்சத் திலகமென
கோக்கங் கிடந்த னுதலழகும்—பார்க்கும்
விழியாய்க் கிடந்தசுடர் மேல்வா சிகைபோன்
றழியாப் புருவத் தழகும்—பழியாப்
பரசு வருங்கை பழித்தருள்வர் தெய்கி
அரசு செயங்கண் ணழகும்—வரிசைபடு
தொண்ட ரகத்தமருஞ் சூளா மணிவதன
முண்டகத்துக் கேற்றகொடி மூக்கழகும்—மண்டகருத்
தோடியலை வேந்த னுலாவமுதுண் டென்கவிப்புன்
காடிமுனி யாதகுழைக் காத்தழகும்—பீடிசைய

௩௪௮ ஆத்தமொழி யாக வனைத்தும் பயில்வேத
வார்த்தை மொழியுமலர் வாயழகும்—ஏத்துறுதன்
ஏவ லிருக்கு மிமையவர்மேற் சென்றவிடங்
காவ லிருக்குங் கழுத்தழகும்—நாவல்
விலங்குரன் நிண்மை விடுத்த வணங்கும்
அலங்கரம் திண்டோ ளழகும்—இலங்க

எடுத்தமழு மானபய மேனை வரதம்

அடுத்தமல ரங்கை யழகும்—வடித்தகதிர்

வேறா மெனுங்கண் விளங்கிழைகொங் கைத்தழுப்பு

மாறா வணியினுறு மார்பழகும்—நூறா

கூசுகி எண்ணிற் சிறந்த விதழ்மலரா டாழுநெடுங்

கண்ணிக் கணையாங் கவானழகும்—நண்ணிக்

குடித்தாவி கூற்றெங் குடிமுழுது மாட்கொள்

அடித்தா மரையி னழகுந்—கடித்தாம

மென்முலைகண் ணிற்ரு விருந்திட் டமையாது

நன்மணிமுத் தும்புனைய நல்கினான்—பொன்முலையை

வாரொழுநுங் கொங்கைபெறும் வண்ணத்தா னுங்கடந்தான்

போரொழுகும் வேளாற் பொலிவழிந்தான்—சீரொழுகும்

மைத்தமணி கண்டன் வதனத் தொடுவதனம்

வைத்துமுலை வேழமுலை மார்புபொர—நெய்த்தகுழல்

கூஎடு மாது தழுவ மனங்கொண்டு பித்தனையச்

குதுபொரு சந்தமுலைத் தோழிமார்—மூதுலகில்

ஆடவர்க டம்மி லழகனா மாயோனும்

பீடமையு மைத்தடங்கட் பெண்ணுருவாய்க்—கூட

இருந்த பெருந்தகையை யெங்குலப்பெண் வேட்டு

வருந்தறகு மென்று மதித்து—விரைந்து

மனையிற் கொடுபோய் மலரணையிற் சேர்த்த

இளைவுற் றயிருண் டிலையென்—நனைவர்க்கும்

ஐயம் வினைய வவன்சேர்ந்து பின்றெளிவுற்

றுய்யும் வகையே துரைமினென்றான்—ஐயன்

கூஎடு உருவெளியைக் கண்டா னுழையரைச்செல் கென்றான்

அருவெளியைப் புல்கி யயர்ந்தான்—பொருவெளியர்

அல்லரா மாத ரறிஞர்க்குத் தாமல்ல

தில்லரா யாண்டு மெதிர்நிற்க—வல்லராம்

ஈச ரிவட்கு மெதிர்நின்றா ரென்றிருப்பப்

பாசமில் னாதி பகவன்றேர்—வாசவன்றான்

முன்னிறுத்த வஞ்சிறகர் மூரிவரை யூர்வதனத்

தன்னிலைப்பொன் வீதிதனிற் சார்ந்ததால்—பின்னொருத்தி

பேரிளம்பெண்.

கண்ணிற் சிறந்த கருமணிபோல் வானவர்தம்

பெண்ணிற் சிறந்தவொரு பேரிளம்பெண்—விண்ணிற்

கூஅடு குருமதிதா னொக்குமெழில் கூர்முகத்தை யொக்குந்

திருமலரி னுண்மலர்வு தீர்த்துப்—பொருமதர்வாட்

- கண்ணெஞ்சு நீலக் கடிமலரை வாழ்விக்கப்
பண்ணெஞ்சு மின்சொற் படியிலாள்—விண்ணிற்
கிருசுடரின் மற்றொன் றெழின் முகமொவ் வாமல்
ஒருசுடர் மன்பொற் பழிப்பவுள்ளாள்—பொருசுடர்வேல்
மாவடியை நோக்கி வரலொத்துக் காதளவுந்
தாவடிபோய் மீளுந் தடங்கண்ணாள்—காவடிபோல்
கண்ணுங் குழைதூங்கு காதுமுறத் தங்குநரின்
நண்ணுங் குமிழ்வென்ற நாகியாள்—எண்ணும்
கூஅடு முகைமுதல வெல்லா முறையொத் துவமைத்
தகைதவிர முற்றுந் தனத்தான்—பகைமலரின்
உற்றமட வாரு ளொருவரே கல்விகவின்
பெற்றிடினன் றெவ்வாப் பெருமையாள்—பொற்றகடு
வேய்ந்தபவ ளக்கால் வியன்மா ளிகையொன்றில்
ஆய்ந்த புராணநூ லந்தணை—வாய்ந்த
மடங்கலனை யுய்த்து வணங்கி மருங்குற்
றடங்கலநூர் தீமூட்டு மண்ணெல்—தொடங்குகதை
ஒன்றோ துகவென் றுரைப்பவவ னோதுவான்
அன்றோர் பகன்முக்க ணண்டகைதான்—குன்றோ
கூகூ0 டிணங்குமுலைப் பெண்ணை லெல்லாமை யின்மால்
அணங்குருவப் பெண்வடிவ மாகிக்—கணங்கொள்
முனைவர் தவமிழந்து மோகிப்பான் செல்ல
அனையர் மகளீ ரமர்ந்த—மனையில்
பலிமுகத்தா னாகிப் பலிக்கெய்த வானம்
புலிமுகத்தா ரெம்மான்முன் போந்தார்—கலிமுகத்துப்
புன்றும்பு போன்றலைந்தார் போற்றமவி காரிமுனஞ்
சென்று வருசொற் றிரிதல்போல்—மென்றளிராம்
மேனி திரிந்தார்கை வெவ்வனைகள் போக்கினர்
வேனின் மதன்கணையால் வெய்துயிர்த்தார்—பானுரைபோல்
கூகூ1 ஆடை குலைந்தா ரணந்தாவி தாரீரென்
றேடவிழ்பூந் தாண்முன் னிறைஞ்சினார்—நீடழவில்
காட்டு மரக்கிற் கருத்துக்கா ரென்னவுயிர்
கூட்டுண் மலர்க்கட் கொடியிடையாள்—கேட்டு
மடவார்கட் செல்லாம் வசைவிளைத்தா ரென்றச்
சடைவா னவன்றெனன் றன்பால்—அடைவானேல்
நாவனகர் நம்பிபெரு நன்மணப்பூம் பந்தரிடைப்
பாவலர்முற் கூறும் பழிமொழியை—யாவர்களும்
கூற வெருக்கணிந்த கோல முதவியா
ஏறமடன் மாவையெளி தேற்றுவலென்—நூறமுதம்

சு00 அன்ன மொழியா லறைதலுமுக் கட்கனிமுன்
 சின்ன முனிமகளிர் சிந்தைகவர்—தன்னையான்
 வந்தா னெனமுழங்க மாசெண்ண முற்றியதென்
 றந்தா மரைத்தா ளண்சிலம்ப—முந்தா
 இறைவனெதி ரேற்ற ளெழிற்பெருக்கங் கண்ணால்
 குறைவ தறமுகந்து கொண்டாள்—கறைமிடற்றுப்
 பண்ண வனைமொழிந்த பாவ முடன்பலித்து
 வண்ணநறுந் தூசு * வளையொழியக்—கண்ணினையுள்
 நீர்பெருக நெஞ்ச நிறையழிய மென்முலைகள்
 பீர்பெருகச் செவ்வாய் பிழைபிசற்ற—ஏர்பெருகு

சு01 மாதவர்த மாதருற்ற வாலுமின்றிக் கையாற்றில்
 சாதலுறு வார்போற் றனைமறந்தாள்—கொதையான்
 தானோ பழமலையைச் சார்ந்தசைப்பா ளென்றுமொழித்
 தேனோ வெனுஞ்சொற் றிருமுகத்தில்—வானோர்
 தனிநா யகன்முடியிற் றண்புனல் தென்று
 பனிநீர் தெளித்தளிப்பப் பாவை— முனியாள்
 உணர்ந்தவச நீங்கி யொழிந்தாள் வளைகள்
 புணர்ந்த முலைபசில பூத்தாள்—கொணர்ந்த
 தொடைபொடிப்ப வெண்டரளஞ் சுண்ணம் படமெய்
 யிடையடுத்தார் நீங்குவெதுப் பேற்றாள்—சடையடக்கக்

சு02 கங்கைநீ ரன்றேயிக் கண்ணீ ரொனவழுதாள்
 பொங்கெரியின் வீழ்பறவை போன்றினைத்தாள்—மங்கையர்கள்
 சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
 சொல்லிய வண்ணஞ் செயலென்று—மெல்லியலைக்
 கொண்டு மனையிற் குறுக மலருண்டு
 வண்டுபடுங் கூந்தன் மலர்விழியாள்—பண்டு
 திருமாலு நான்முகனுந் தேடும் பொருளைக்
 கருமா மிடற்றெங் கரும்பைப்—பெருமானைத்
 தெள்ளமுதைத் தெய்வ சிகாமணியைத் தன்னடியார்
 உள்ளுயிரைத் தோன்றா வுறுதுணையைக்—கள்ளவிழங்

சு03 கொன்றைப் பவளநெடுங் குன்றைப் பழமலையை
 மன்றிற் குனிக்குமொரு மாமணியைச்—சென்றுத்
 துளத்துப் புணர்ந்துவிடா தோங்கின்ப முற்றாள்
 கிளத்தற் கரியபெருங் கீர்த்தி—வளத்தொடுமும்
 நாடு நிலைநிற்ப நம்பன் செலுத்தப்போய் .
 நீடுதிருத் தேர்நிலையி னின்றதால்—ஆடு

மலாடர்கண் மகனார் மலரிம்மா றுகக்
மலாடர்க ணாளுச்சிறிது சாட்டிச்—சடைக்கண்
சகக கலாயினான் வெக்கை நீயெனா னுதி
மலாயினான் போங்கா னுலா.

தேரிசைவேண்பா.

பெணை முசலாகப் பெரினம்பெண் ணீறுக
ஒணை யெழுசடல்போ லொங்கினோர்—காதலுறச்
சிந்தா மணிநெடும்பொற் தேரிற் திருவுலாத்
தந்தான் பழமலைகா தன்.

திருவேங்கையுலா முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாறாம்.

தேரிசைவேண்பா.

வெக்கைப் பதிப்பழய வெற்புக் கணிமுழுதுந்
தங்கத் திருவுலாச் சாற்றினான்—சங்கத்துப்
போற்றுந் தமிழ்நூல் பொதுக்கடிந்தா னென்றுலகஞ்
சாற்றுஞ் சிவப்பிரகா சன்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இட்டலிங்கவபிடேகமாலாஸம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிநுத்தம்.

பந்தமறு மார்மிருடர் பவருநத் திர்க்கொரு பதினொருவர் மிளிர்பீட
மேற், படியிலை யைவகைப் படுமீசர் தாநிதம் பத்திலெண் வித்தையிறை
வர்,—சந்தமுறு கோமுகத் தைங்கலைகள் சத்திசா தாங்கியம் மூர்த்திவதனந்,
தட்டற்ற வட்டத்தி லொட்டற்ற சிற்சத்தி தானுற்ற நாளத்திலே,—நந்தலற
வருகோள கந்திகழ் சிதம்பர நற்சிகையி னிற்குனிய, நட்புற வமைகின்ற
விட்டவடி வொடுகின்ற ஞானமய மோனநிலேவோ,— டந்தமற முந்துபா
மானந்த நீனந்த வபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற
மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. க

நாடரிய சத்தியோ சாதத்தும் வாமத்து நன்ற மகோரத்தினு, நவை
யற்ற புருடத்து மாகமமொ ரைவ்வைந்து நல்கிய சானத்திலே,—பீடுதரு
மெட்டுமுறை தந்தவற் றிடைநீசொல் பெருமைபெறு மருமைவிதியிற்,
பேசரிய பூசைசிவ கோசரியெ னப்புரிதல் பெற்றிலென்மற் றடியனேன்,—
வேடுவர்கு லத்தலைவன் மெய்யன்பு பூண்டிலேன் வேட்டொருவர் மாட்டரு
ளிணன், மீக்கொளொரு புடையொப்பு நோக்கிவைத் தனைசாற்றின் வேண்
டல்வேண் டாமையிலையால்,—ஆடுகின் பால்வேறு பாடொன் றிலாமையா
லபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை
யபிடேக மாடியருளே. உ

நலிற்றலரு மிதயமிளிர் கண்டநா வடிபுருவ நடுவுபிர மப்புழையெனு,
நல்லிடைத் தகராதி கிரியாதி மனமுதல நண்ணியு மைம்முவகை,—இவற்
றிலொவ் வொன்றகல நின்றவிட யங்கொளிர் வின்றிச்சி வாகாரமா, யெதி
ருநன வுஞ்சோக மென்றுபா வித்தலுறு மென்கனவு ஞாதுருவொடே,—
உவப்பறிவு ஞேயமென வற்றனுப வித்திடு மொண்குழுத் திஞானமே,
யொளிர்துரிய முந்தினைத் துயர்சிவா னந்தநாகர் வுறுமதி தமுமாகுநல்,—
அவத்தைசன் கடந்தவற் றப்புறப் படுமமல னபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்
றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே. க

ஒருவனோர் பொருளிலாற் குற்றதவி னுளம்வியந்தோகைபெறு மன்றி யுடைமை, யுதவுரு வமைமத்தி னுதவினுந் தன்னிடச் சூன்ளதிற் பெரிதளி க்கும்,—பொருளதா யினுமதளி னினியதா யினுமவன் புத்தியகிழ் வற்றிடு வனால், புணல்விதித் திடுமுடியி னிற்புணரி யிற்பெருகு புண்ணியத் தெய்வ நதிதான்,—மருவலா னீர்விருப் பிலேகினக் கொருதிவலை மற்றென்முடியிற் தெறிப்பின், வைப்பன்வா னத்தினென வெத்திறத் தானுநினை மக்கணினை வற்றய்த்திட,—ஆருளினன் முனம்விதித் தவனாத லான்மகிழ்த் தபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே.

சு

கருகிச்சி வந்தகடு வருகிப்பொ ருந்தமிளிர் களம்வாழ்வு டேவவணியாய், கடலிற்சி றந்தநிற வுடலிற்றி ருந்துமணி கதிர்போல வேயுகெடுமால்,— ஒருகட்கி ன்சுந்தவடி யிருகட்கி ணங்கவற முடையார்மு னோடிவருவா,யுலகத் தை வென்றமன மிலகுற்ற மன்றினிடை யுமைகாண வாடல்புரிவாய்,— மருகற்பெ ரும்பதியி லொருகற்ப ணக்குதொழ மணவாள் ளவியுதவா, மயிலேக்க ணென்பினுயிர் பயில்வுற்றெ முந்தவா வருவாயெ னமுனழையா,— ஆருகர்க்க ணங்குதரு முருகர்க்கு கந்தவா னபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே.

கு

ஒகைமலி குருவானை யுறுவிக்கு மாணையு முயர்புரா தனசரிதமோ, டொக்குடை வருவிக்கு முவமையுத்தன்மகனை யொண்சுவத் திகமேற்றபு,— சோகமறு மனுமயஞ் செய்தமைத் திடுமொரு சுவத்திகா ரோகணமுநூல், சொல்லிய விடங்களிற் றாயநீ றணிதருந் தொல்விபூ திப்பட்டமும்,—மாக லச நீராட்டு கலசாபிடேகமு மருவுசிவ நோக்குவிக்கும், வயங்குலிங் காய தமு மன்னுசிவ லிங்கமுரு வனைசுவா யதமுமெனுமேழ்,—ஆகுநெறி தான் மருவி யாகமிசை யிலகுமர னபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ னங்கை மலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே.

சு

போயகுல மொடுசரண ரொடுமேவு சமயமும் பொன்றுலகம் விட்ட மலனார், பூசனைகொ ளரியநிர்ச் சஞ்சார முங்கொடிய பொன்பெண்மண் ணைசெந்றியில்,—பாயமன மோடாத நிப்பிரா ணமுமெய்யும்முப் பத்தாறு தத்துவமறப், பகுதியொடு ணர்த்துதத் துவமுமிறை யஞ்சனீ பாரென்னு மான்மிகமுமே,—மேயசடு லிங்கமுட னுறங்க மாகுமொரு மெய்யனுக் கிரக நிலையும், விமலமுறு சச்சிதா னந்தசிவ மயமென்னு மிக்கசத் தியசுத்தமும்,— ஆயவெழு வகைநெறியி ளவியிடை யிலகுமர னபிடேக மாடியருளே, யறி வுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே.

எ

கிடைத்தசிவ லிங்கமன் துணராத வெகாக் கிரசித்த மென்னும்விரதங்,
கெடாததிட விரதம்விட யங்கள்சிவ னுக்குதவுகின்றவீந் திரியார்ப்பிதம்,—
உடற்றியுயிர் கொன்றிடா லின்றிநி பகிஞ்சசிவ னுண்மைகொ ளிலிங்க
நிசமே, யுயர்சிவத் துளமடங் குறுமஞ்ஞ லமமதனி லொன்றாகி ின்றுபே
தம்,—வீடுத்தலுறு சத்தியோன் முத்தியெனு மிவைபேழு மிக்ககுரு வருள்
புரியவே, மேவலரு மெய்க்குஞான பாவநிலை மேவியிடம் வேதமுடி யாவு
முணரா,—தடுத்தன மொழியுடற் சுப்புறப் படுமமல னபிடேக மாடி
யருளே, யறிவுற்றெ னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடி
யருளே.

அ

நல்லதிவ செய்யாடி யானிடத் தைந்தாடி நவையிலை யமுதமாடி, நல்
குகா ரணகாரி யம்முறையி னன்றியே நறுசெம்பா நயிராடியே,—மெல்ல
வலர் மதவாடி யின்கழைச் சாளுடி மென்பழச் சாளுடியே, விழையுமிள
கீராடி யார்க்கு ழம்பாடி விதியினமை நபனமாடி,—ஒல்லைநகு வெண்
டலைப் புழையினிடை யோடிகல் லுத்திகொடு பைத்ததலைய, வரசதுழை
வுறவிளங் குழவிமதி யொருபுடை யொதுங்கவிட மின்றியசைய,—அல்ல
லற நிறைகங்கை யசையாது நிற்பைநீ யபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ
னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே.

க

நரர்கடமி னரசரவர் தமினினிய திவவியாழ் நண்ணுநர கந்தருவர்தா,
நவிலுமவர் தமினமர கந்தருவ ரவர்தம்மி ஞடரிய தேவரவரில்,—சாரதிப
னவனினுயர் சுரர்குரவ னவனினயன் சொன்முறையி னூறுமடிமேற், துன்
னுசுக மொருதிவலை யளவுமின் றுகமிரு சுகவேலை புகலீகுவாய்,—தரை
முதற் பூதங்கள் புத்திகுண தத்துவந் தகுதிபெறு பகுதிபுருட, தத்துவம்
வித்தைமுத லனவெனுமி வற்றிலறு சமயரென வெமைவிடாமல்,—அருளி
னினை யடைதலுறு மரியபத மருளுமவ னபிடேக மாடியருளே, யறிவுற்றெ
னங்கைமலர் செறிவுற்ற மர்ந்தவிறை யபிடேக மாடியருளே.

க0

இட்டலிங்கவபிடேகமாலை முற்றிற்று.

நெடுங்கழி நெடில்.

பதினாறுதூக்கங்கழிநெடிலடியாசரியவீருத்தம்.

பெருகுறு மன்பாற் பூசனை புரித்த பிணங்குதூற் சிலம்பிவெவ் வரவம், பிறைபருப் புறச்சால் யானையென் றிவற்றின் பிறவியோ விதழ்முறுக் கவிழ்த்து;—முருகுமிழ் நறமென் மலர்புனைத் துன்னை முற்றம்வந் தனைபுரி யாமன், முகிழ்முலை மகளிர் மயலிடை யழுந்த மூடர்தம் பிறவியோ நல்ல,— திரைபொருங் கங்கை யுவட்டெடுத்தொழுக்குஞ் செஞ்சடை மிசையொரு துளிகீர், தெறித்தவர் தமையு நறவுகொப் பளிக்குஞ் செழுமலர்க் கற்பக வேத்தம்,—எரிபுரை யிதழ்ச்செங் கமலநான் முசனு மெய்தரும் பதத்தில் வைத் தருள்வொ, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

கட்டழ கமைத்த காளையம் பருவங் கடந்திடா துள்வலி யுடைத்துக், கலங்கல்செய் பிணியின் றியன்றயாக் கையராய்க் கல்வியங் கடல்கடந் தவ ராய்,—எட்டவர் விரும்பு மாறுந் செய்ய நடக்குநா ஞடல்வெறுத் துனையே, சுப்பியா ஞரன் முதலியோர் நண்ண நானுடல் விடுமென வழிவேன்,—பட் டிருள் வீழுந் வலர்க்கி ரவனும் பனிமகி யோடுயிர்த் தொகையும், பார் புனல் சகிதீ வளிவிசம் பென்னப் பட்டவைம் பூசமுமாகும்,—எட்டுரு வடைந்து முருவமொன் றின்றி யிற்றென வுணர்வரும் பொருளே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

மனமெனும் வயமா வென்வயப் படாமன் மயங்குறு மைம்புல வீதி, மறிபடா தோடு கின்றது முறையோ மறித்ததை நிறுத்தியென் றனக்கு,— நினையல துதவு வாரிலை யதனா னினைப்பா வற்றன னதனை, நிறுத்திரீ யிவாந்து பின்னரீ வேண்டு நெறிகளிற் சென்றிட விடுவாய்,—கனலுறு மெழுகி னெஞ்சநெக் குடைந்து கரையில்பே ரன்பெனும் வெள்ளங், கண் வழி புறப்பட் டென்னரீர் வாரக் காலங்க் டொறும்வழு வாமல்,—இனமலர் தூவு மடியவ ருள்ளத் திருள்கெட வெழுந்தபே ரொளியே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

நிலங்கடந் தவன்முன் னறுமலர் சாத்த நிகரிலம் மூர்த்திமுன் சந்து, நினக்கணி வறவாட் டாயர்முன் னிருந்து நிவேதனம் புரிந்திட வன்று,— நலங்கிளர் கலையர் கலியார்முன் னூப நல்விளக் களிப்பநின் றன்னை, ஞான சம் பந்தப் பிள்ளைமுன் பாட நாணிலேன் பூசனை புரிவேன்,—விலங்கினுங் குடையர் வளர்த்தசெந் தீயின் விரைந்தெழும் வாள்வரி வேங்கை, விடுப் பவங் கதுவந் தெதிர்த்திட விசுழ்ந்து விடாதசன் றோலுரித் திருள்கொண்,— டிலங்கொளி யிரவி யனையமெய்ப் படுத்த விறைவனே யரிட்டநின் நகற்றி, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

மூக்கிடை யிரண்டு விழிகளே ஹதன்முன் முடங்குகைக் கொலொரு காலா, முன்னநின் நிருவாய் மலர்ந்தருள் செய்த முதிர்கலைப் பொருள் படித் தவராய்க்,—கார்க்கடன் முகட்டி னிரவிவச் செழுமுன் கடிதுசென் றணிமலர் கொய்துன், கழற்கிடார் பிறப்பி னாய்ப்பிறப் பினிது கற்றவ ரிகழ்ந்திடா மையினால்,—நோக்கற நோக்கு முருவமே நாவா னுகர்ந்திடா வினியபே ரமுதே, ஹதல்விழிக் கணியே கறைமட்டற் றரசே துவலரு மாயையிற் பிறவா,—யாக்கைய துடைய வருட்பெருங் கடலே யெழுந்தொ டிங் காதவான் சுடரே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மா சிலா மணியே.

டு

திருக்குறு மழுக்கா றவாவொடு வெருளி செற்றமா கியமன வழுக் கைத், தியானமென் புனலாற் பொய்புறங் கூற றீச்சொலென் கின்றவா யழுக்கை,—அருட்கிளர் நினது துதியெனும் புனலா லவத்தொழி லென்னு மெய் யழுக்கை, யருச்சனே யென்னும் புனலினுற் கழுவா வசுத்தனே னுய் யுநா ளுளதோ,—விருப்பொடு வெறுப்பிங் கிலாதவ னென்ன வெண்மதி யோடுவெண் டலைபும், விரைவழி புகுத்து வண்டினம் பசுத்தேன் விருந்து னுங் கொன்றைமென் மலரோ,—டெருக்கையு மணிந்து மின்னொளி கட ந்த வீரஞ்சடைப் பார்தன னுடையா, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

சு

சுவமுட னமூர்த்தி மூர்த்திகரத் திருவஞ் செயன்மலி கருமமென் றரு தூல், செப்புதத் துவமுஞ் சதாசிவ னீசன் நிகழ்தரு பிரமணி் சுரனே,— டிவமையி லீசா னப்பெய ரவனென் றுரைத்திடு மூர்த்திக டாமு, முற்றவீ சான முதற்பிர பாவ முடையநின் றன்னையென் றுணர்வேன்,—புவிமுத ல்னைத்து மாக்குத லளித்தல் போக்குத லுயிர்வினை யருத்தல், புதிதுறச் செம்பிற் களிம்பென வறிவைப் புணர்மல மகற்றுத லென்னும்,—இவைபல வியைந்தும் விகாரமொன் றின்றி யிரவிபோ னின்றகா ரனனே, யிட்ட நன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

எ

தான்பெறு மழலை மொழிமகன் றன்னைத் தன்கையா லுளங்களித் தரிந்து, சமைத்துல கறிய விடுபெருந் தொண்டன் றனைச்சிறுத் தொண்ட னென் றவன்சேய்,—ஊன்பெறு நீயே யுரைத்தனை யென்ற லுரிமையோர் சற்றுமி லாதே, னுன்றிருத் தொண்ட னென்றிருப் பதனுக் குன்னுதல் பெரும்பிழை யன்றோ,—தேன்பெறு நளின மலர்களா யிரத்தோர் செழு மலர் குறைபட விரைந்து, செங்கனென் றிடந்து குறையற நிரப்பித் திரு மறைச் சிலம்படிக் கணியா,—யான்பெறு நிதியே யென்றுல களந்தோ னேத்திரின் றிறைஞ்சுறு மமுதே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

அ

நின்புகழ் பாடும் பாணனார் சமங்கு நிதிதரச் சேரலன் றனக்கு, நீமுன முடங்க லொன்றளித் ததபோ னிகரிலா வசவநா யகன்றன்,—ஆன்பினி லொருநா றுயிர் கூறிட் டடுத்தகூற் றினிலொரு கூறிங், களிப்பதற் குணது திருமுக மருனா லடியனேற் களிக்குநா னுனதோ,—பொன்புரை கடுக்கை மலர்ந்தசெம் பவளப் புரிசடைப் பேரருட் குன்றே, புணர்முலைக் கயற்கட் பிறைதுதற் கனிவாய்ப் பொற்றொடி யிடத்துவா முமுதே,—என்பும்வெண் டலையு மணிந்துநான் புனித னென்றுமென் றிருந்திடு பவனே, யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௧

வங்கையர் முத்த சங்கையர் சென்ன வசவண சசகணர் வீர, மாச்சையர் பிப்ப பாச்சையர் வன்ன மல்லையர் கல்லைய ரொங்கள்,—சங்கண வசவ ஞானையர் சேட தானையர் சங்கர தாசர், சவுண்டைய ரொன்றிங் சிவரடிக் கேவ றலையினுற் செய்யுநா னுனதோ,—பங்கய மலரோ டரிவிழி பரித்த பதமலர் சிவப்பவே னெடுங்கட், பாவைதன் மனைக்கட் சுந்தா னேவும் பணியெலா முனிவற வியற்றி,—எங்கணும் விளங்க நம்பியா ஞா னேவல னெனப்படு மிறையே,—யிட்டநன் குதவி யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௧௦

நெடுங்கழிநெடில் முற்றிற்று.

குறுங்கழிநெடில்.

எழுதிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிறுத்தம்.

பொன்செய்வா னிகர்போ லெவ்வழி யானும் புண்ணிய மீட்டினு மறிஞர், கொன்செய்பா தசமே புரிந்தன நின்றான் குறுகுவ தென்றென விரங்க, முன்செய்தி வினையோ கனவிலு மறமே மொழிகிலென் களித் திருக் கின்றேன், என்செய்கோ மறலிக் கென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௧

மென்னிழற் றருவை யடைபவர் தம்மைவிடாநிழல் விட்டிடுமாபோல், நின்னடிக் கமல மடைந்திழற் றொடர்ந்து நீங்கலா வினையுநீங் குறுமே, கன்னலிற் கணியிற் சுவைதரு முமுதே கண்மணி யேயருட் கடலே, என்னுயிர்த் துணையே யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே. ௨

முந்திரு வினையுந் தமவென விருப்பின் முற்றவற் றின்பயன் றருவாய், வந்தவை நின்வென் றிருப்பினங் கவற்றை மாற்றிவீ றுவருள் குவையே, நிந்தையி லென்னெஞ் சுன துநெஞ் சென்மெய் நினதுமெய் யென்றறிந் தியான், தூந்திய மெனக்கொண் டென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

கண்ணுடைக் குறையாற் கூடர்பல வாகிக் காட்டல்போற் காரண முதலாப், பண்ணுடைற் றிறஞ்சே ரென்றிருந் ஈசனும் பலவுரு வாயினே யொருநீ, பெண்ணுருப் படைத்த பேரரு ளீடப்பால் பெற்றிட வுதந்தனித் தவனே, எண்ணிடைப் படாம லென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

சு

பிறவிமா மிடியன் றானெதிர் கண்ட பெற்றற்கரி தாயவைப் பென்ன, அரிவிலே னாயன்மாற் கரியகின் றன்னை யம்மவோ வெளிதுகண் ணுற் றேன், துறவினோ ருள்ளத் தெழுத்தொளி பரப்பித் தொல்லிருள் கடியு மெய்ச் கூடரே, இறைவிகுற் றுடையா யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

ரு

நினக்குறு கூற மென்மன மதனை நிரைவறோத் துளிக்கைகெட் டிலே வேற், சினக்குறு மலர்க்கட் பேதையர் கொளாமற் செறித்துநீ யேகவார் தருள்வாய், புனக்குற மகட்கு மயல்கொடு திரிந்த பொறிமயிற் குமாரிணப் பயந்தோய், எனக்குறு துணையா யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

சு

அன்பினுக் கன்றி நான்முனை மலருக் கருளுவை யலைமலர்க் கருளின், முன்பெடுத்த தெறித்த சாக்தியன் கல்லின் முருகவர் மிகவுமின் னாதோ, துன்பமுற் றிடுகிற் றின்பவெவ் விடயத் துறத்துளோர் மணத்தெழு தருபேர், இன்பநற் கடலே யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

எ

ஆநிற வடியென் புதுக்குடந் தருநீ ரன்பன்வாய்ப் புனலுனக் காமோ, கூடையின் மலர்பித் தையிற்றரு மலரோ கூறுமென் கவியவன் மொழி யோ, நாடரு மொருநீ யிறையெனும் வழக்கை ஞானசம் பந்தனற் றிட்ட, ஏடுரை செய்ய வென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

அ

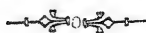
மெய்யுறு பிணிக்கு விலக்குவ வொழித்து விதித்தன கொள்ளுவன் பிறவி, மையுறு பிணிக்கு மவ்வகை செயாமல் வருத்துமந் நோயிடைப் படு வேன், பெய்யுறு வளைக்கைத் திருதுத லுமையாள் பெருவிழிக் கணைகொடு விடாமல், எய்யுறு முரத்தோ யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

சரிப்பினு மொருபா லிருப்பினு முறக்கச் சார்வினும் விழிப்பினு மொருசொல், உரைப்பினும் போக துகர்வினு மாவி யொழிவினு நின்னை யான் மறவேன், விருப்புறு மலரும் விரையுமே போல விம்மியெங் கணு முறு பொருளாய், இருப்பினு மரியோ யென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

க0

குறுங்கழிநெடியல் முற்றிற்று.

நி ர ஞ் ச ன ம ர லை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நிரஞ்சன சூனிய நிட்கள மாகியந் நிட்களத்தின்
வருஞ்சிவ சித்துச்சின் னாதவிந் துக்களை மன்னியொன்றாய்
அருஞ்சுட ராயக ராதிப் பிரணவ மாகிநின்று
தருஞ்சகம் யாவுமென் கையா லயத்திற் றனிமுதலே.

க

குருவாகி முத்தனு விற்கிரி யாதிகள் கொண்டொருமூன்
றருவாய் மலமொழித் தாவிகண் மூவங்க மாவருளி
ஒருவாது தான்முதன் மும்பொரு ளாகி யுவந்துநிற்குந்
திருவாரு மென்கைத் தவிசுடை மேவுஞ் சிவலிங்கமே.

உ

என்னை யறித னிணையறி கின்ற வியல்பதென்னை
துன்னை யெனைவிட் டறிவான் றொடர்த லொருவணிழல்
தன்னை யடியின் மிதிப்பான் றொடருந் தகைமைத்தன்றோ
பொன்னை நிகர்செஞ் சடைக்கற்றை யென்கைப் புரந்தகனே.

ங

தன்பொரு னென்ப நினைப்பிநர் தம்பொரு டாவரமாம்
என்ப னறிந்து முயிர்க்கே ளிருப்பவு மேதிலர்மெய்ப்
புன்புணர் வெல்கு மடமாதி னின்னிற் புறந்திரியும்
அன்பறு மென்பவம் போமேயென் னங்கை யமர்ந்தவனே.

ச

அங்கையி னெல்லி யெனவந்தெ னங்கை யமர்ந்தவிளந்
திங்கனங் கண்ணி நினையன்றிப் போய்ப்பிற தெய்வந்தொழல்
கொங்கவிழ் பூந்துணர்க் கற்பக நீழற் குடிமுனிந்து
பொங்கொரி வெந்நிர யத்தா டிருப்பப் பொருந்துவதே.

ரு

சித்து நிரஞ்சனத் துச்சூனி யத்துச் செயலுரைதீர்
ரித்த வநாதி சரணன் சரணன் நிட்களத்தே
அத்தனி மாலிங்க மாதிரி னானயிக் காதிகளாய்
மெய்த்த வுனையென்று நீங்கேனெ னங்கை விடாதவனே.

சு

கண்ணி விரவி செவியிற் றிசைநின் கருத்தின்மதி
ஒண்ணுத லிந்கனல் வானுத ரத்தி லுயிர்ப்பில்வளி
வண்ண வடியிற் புலியிற் திரனயன் யால்புயத்தில்
அண்ணல் வதனத் தரன்றோன்று மென்கை யமர்ந்தவனே.

எ

காயங் கரணந் பாவ மறிபவன் காணறிவு
ஞெயங்க ளாகி முதனடு வீறி னினக்கயலே
ஆயிங் கொருபொரு ளர்ப்பிப்ப லென்ப தவிச்சையன்றோ
பாயுஞ் சினவிடை யொன்றுரு மென்கைப் பரஞ்சுடரே.

அ

சத்தங்க லிங்கங்க ளாயே நிகழ்த்து சத்திபத்தி
சித்திங் கடைந்தது கைமுக வர்ப்பித சேடங்கலாய்
மெத்தன் நிலங்குவின் னுணந்த மேயென் விழிகளிப்பக்
கைத்தங்கு செம்பொரு ளையருள் காட்டுங் கறைக்கண்டனே. க

வான்குறித் தெய்யுங் கணைநுதிந் கேநிற்கும் வானெனவே
யான்குறித் தெய்தப் புகுமறி வின்க ணிருத்திகண்டாய்
கூன்குறித் திங்கட் சடையாய் மகரந் குழைசடவும்
மான்குறிந் குங்க ணுமைபங்க னேயென்கைம் மாணிக்கமே. க0

பிரமமூந் தானு மயலென் நருச்சிக்கும் பேதநிலை
தருமம் மயலற நானாகி நின்றன தான்சிவமென்
நருமை வினையி லபேதம் புகாம லருச்சிக்குமா
நிருமை வடிவுகொண் டிற்றயெ னங்கை யிறைபவனே. கக

கோலந் தருமடி நாப்பண் விருத்தநற் கோமுகமா
ஞாலங் கருதருங் கோளகந் தம்மி னயந்தடியேன்
சிலங் கொளுமரு ளாசார மாகி திகழ்ந்துநிற்கும்
மூலங் கரணங் கலந்தங்கை மேவிய முக்கண்ணனே. கஉ

மண்ணும் புனலுஞ் சுடுசெழுந் தீயும் வளியுமகல்
விண்ணும் படைத்து வினையாடிக் காக விழியிரண்டு
கண்ணுங் கருமணி யொன்றென வேபவ நாசமுநக்
கண்ணுங் கருத்துங் கலந்துநின் றுயென்கைக் கண்ணுதலே. கங

நாக மெனவுப்பின் கோக மெனவுமெய்த் ஞானத்தினால்
சோக மெனவுஞ் சொலுமறி யாமை தொலைத்தொருநீ
ஆக முழுது நிறைந்துநின் றாய்நல் லருட்கடலே
பாக மொருபெண் குடியாகு மென்கைப் பரஞ்சுடரே. கச

ஒன்றிரண் டாயவை பற்பல வாகி யுதித்தமுறை
சென்றிரண் டாகிப்பின் னென்றாகி நிற்குஞ் சிவமொடங்கம்
என்றிரண் டாக வுரைப்பார் நினைதிய லெய்திலர்காண்
மின்றிரண் டாலன்ன மேனிய னேயென்கை வித்தகனே. கரு

உறங்குது மென்றுறங் காரிந் பவரிலை யோங்கொளியாய்ப்
பிறங்கு முனையடைந் தோமென் நிருப்பது பேதைமைகாண்
நிறங்குணி போல வெனைக்கொண்டு நின்ற நிலையினின்று
புறம்பக மொன்று மிலாதென்கை மேவும் புராந்தகனே. கக

குருவிந் குதவு முடல்சரத் திற்குக் கொடுத்தலுறு
துருவிந் திகழு நினக்கே தருமனஞ் சேயரிக்கண்
பொருவிந் புருவ மடமாதர் தம்மிடைப் போக்குறுமென்
கருவிந் கொழிவுள சோகர பீடத்தெங் கண்ணுதலே. கள

துயிலினும் போகினு நிற்கினும் வீழினுஞ் சொல்லினுமொன்
றயிலினுங் காணினுங் கேட்பினும் வாழினு மல்லலொடு
பயிலினுஞ் சோரினுந் தேறினு நீக்கினும் பற்றினும்பொய்
சூயிலினுஞ் சோம்பினு நிற்கட வேனென்கைக் கொற்றவனே. ௧௮

ஒடுந் தனமும் புகழும் பழியு முயர்வீழிவுந்
கேடுந் திருவு மமுதமும் புற்கையுந் கேள்பகையும்
வீடுந் குடினு மகளீரு மன்னையும் வேற்றவே
நாடுந் கருத்து வருமோ வெனக்கென்கைந் நாயகமே. ௧௯

பாடு மவனுமொண் பாட்டுமப் பாடப் படுபவனும்
நாடு மளவினி னீயன்றி வேறிலை நான்முகன்மால்
தேடு மருமருந் தேயமு தேயினந் திங்கண்முகிழ்
சூடு மணிவிளக் கேகர பீடத்திற் றாயவனே. ௨௦

இல்லான் புதல்வ ரனைதந்தை பொன்மண் ணிடைவிழைவு
செல்லா மருளு மயறீர்ந்து நின்கழல் சேர்ந்துனக்கே
எல்லா முதவுநற் சித்தத் துறைகுவை யென்கையுள்ளாய்
நல்லார் புகழ்த்தரு மாசார லிங்கமென் னுமமுற்றே. ௨௧

பழியாம் பிறர்தம் பொருண்மனை வேட்கை பரதெய்வமோ
டொழியா வருடரு மட்டா வரண முவந்துகொண்டே
அழியா துயருநற் புத்தி யெனுங்கை பமர்வைகண்டாய்
மொழியா வருங்குரு லிங்கமென் றேயென்கை முன்னவனே. ௨௨

விடயங் களிண்ணி யானென தென்னு மிகையொருவி
அடையும் புலனினைக் காக்குந் தவிரகங் காரப்பெயர்
உடையங் கரமிசை நற்சிவ லிங்கமென் றுற்றனைகான்
புடையம் பிகையொ டமர்வாயெ னங்கைப் புராந்தகனே. ௨௩

நில்லா தியங்கும் வளியொடு கூடி நிலையழிந்தே
புல்லா விடயத் தலமர னீங்குபு பொய்யினெறி
செல்லா தொளிர்நன் மனத்தே யிருத்தியென் செங்கையுள்ளாய்
கல்லா ரறிவருஞ் சங்கம நாமங் கடைப்பிடித்தே. ௨௪

உடம்பு சதிபதி தானாய் விடயங்க ளுண்டிழலா
தடங்கு சதியொரு தானாகி ரீபதி யாகவுனைத்
தொடர்ந்து துகளுநன் ஞானக் கரத்திடை தோன்றுவைமால்
கடந்து வருபிர சாதமென் றேயென்கைக் கண்ணுதலே. ௨௫

யானா ரடிமை சிவனே நிறையென் றிருப்பதுபோய்
நீநா னெனப்படும் பேத மிலாமை நெறியுதவும்
ஆளு துயர்ந்தசற் பாவத்து மாலிங்க மாகிநின்றாய்
வானா டரியவ னேகர பீடத்து மாணிக்கமே. ௨௬

உலகிய நன்னை யொருவாது பற்று முளத்தொளியாய்
இலகிய நின்னைத் தெரிப்ப தொருவற் கெளிதுகொலோ
சிலைகவர் கையில் விளங்காய் பிடித்தல் செயுமவர்யார்
விலகுதிண் டோளணி கொண்டவ னேயென்கை வித்தகனே. உள

ஆனந்த வாரிதி யாகிய நீகை யமர்ந்திருப்ப
நானந்து தீவிட யந்தேடிச் சென்றுண்டு நைந்தழிதல்
வானந் தழுதங் கரத்தே யிருப்பதை மாற்றியருந்
தீநஞ் சுருந்துத லன்றோ நிரஞ்சன சின்மயனே. உஅ

உருவஞ் சுவைநிறை வாகிய மூன்று முவந்துகொண்டு
மருவங்க முள்ள முருவக லாதுள்ள வாறுநின்றாய்
அருவன் துருவன் றருவுரு வன்றி யறிவுருவாய்க்
கருவன் மூலகம் படைத்தாடு மென்கைக் கறைக்கண்டனே. உக

விள்ளேன் சிறிய ரினம்பெரி யோரை விரும்பியென்றும்
நள்ளேன் பிறர்மனைப் போக்கொழி யேன்மெய்ந் நடுநடுங்க
உள்ளேன் றிருவடி நீழலி லென்னெனஞ் சுருகிறையேன்
துள்ளேன் றொழும்புசெ யேனென்செய் கேனென்கைத் தூயவனே.

அழியும் பொருள்கொடித் தேசங் கமத்திற் கழிவில்பொருள்
பழியும் பவமு மிலாதெய்த லாயும் பயனிலவாய்க்
கழியும் படிநெடு நாணீத் தழுதங் கமருகுத்தேற்
கொழியும் பவமுள தோகர பீடத் துறைபவனே. ௩௧

நிரஞ்சனமாலே முற்றிற்று.

கை த் த ல ம ா வரல்.

ஒருவிகற்பவெதுகைக்கலித்துறை.

முன்ன மாலய னிந்திர னமரர்கண் முனிவர்
பன்னு மாநணம் போற்றுதற் கரியநம் பரமன்
மின்னு லாவிய சடாடவிக் கடவுள்வீற் றிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

ஆன்ன மாயும்வெண் பிறைமருப் பேனமென் றாயும்
முன்ன நான்முக னூரணன் றேடரு முதல்வன்
பின்னு வாரசடைப் பெருந்தகை பீடமாக் கோடற்
கென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

தன்னை மேவிவந் தனைபுரி பவன்செய நடுப்பான்
உன்னி மேல்வரும் வெந்திறற் கூற்றினை யுதைத்த
மன்னு மாலயற் கரியவன் வந்துவீற் நிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

ந

தன்னை நேர்வட காசிசென் கயிலேகே தாரம்
அன்ன மார்வய லம்பல நமன்றமர் வராமல்
கன்னன் மாம்தற் நெறும்விழிக் கடவுள்வீற் நிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

சு

கன்ன லாரமு தினுஞ்சுவை த்ருவதாய்க் காண்பான்
உன்னு மாலயற் கரியதா மொருமலை யுச்சி
மன்னு மோர்பவப் பிணிமருந் தெளிதுவந் திருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

ரு

அன்னை யாகியின் னுயிர்க்குயி ராமரு ளானன்
பொன்னு மாரமு மணியுமா ரமுதமும் போல்வான்
தன்னை நாடொறுங் கண்டுகண் களிப்பதாச் சார்தற்
கென்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

சு

அன்ன மூர்பவன் முதலியோ ரபயமென் றடைய
முன்ன மாலமுண் டவர்துயர் களைந்தருண் முதல்வன்
மின்னு மாமமு வலமுடை வீரன்வீற் நிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

எ

பன்னு மாமறை தமிழினுற் பாடுநம் பிக்குப்
பொன்னு மடையு மணிகளு மூர்தியும் பொருளும்
மின்னு மீபவ நருளிணன் மேவிவீற் நிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

அ

பின்னும் வார்திரைக் கடலின்வீழ்ந் தமிழ்கையிற் பிடிப்ப
முன்ன மோர்புனை யகப்படு முறைமைபோற் பிறப்பின்
இன்னல் கூர்பொழு தெம்பிரான் வந்துவீற் நிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

சு

தன்னை யோர்பொழு திறைஞ்சுவான் கருதியித் தரைமேல்
மன்னு மாலயம் யாண்டிள தெனவல் மராமல்
பொன்ன வாமலர்ச் சடையுடைப் புனிதன்வீற் நிருப்ப
என்ன மாதவஞ் செய்ததோ வெனதுகைத் தலமே.

க௦

கைத்தலமாலை முற்றிற்று.

ரு: கன்னல் வானமுது என்றும் பாடம்.

சு: அன்னை பாடியின் என்றும், கண்களிப்பவே என்றும் பாடம்.

சிவநாமமகிமை.

கலிவிருத்தம்.

வேத மாகமம் வேறும் பலப்பல
ஒதி நாளு முளந்தடி மாறன்மின்
சோதி காணிநுள் போலத் தொலைத்திடந்
தீதெ லாமுஞ் சிவசிவ வென்மினே.

க

புல்ல ராயினும் போதக ராயினுஞ்
சொல்வ ராயிற் சுருதி விதித்திடும்
நல்ல வாகு நவையென் நகற்றிய
செல்ல நீருஞ் சிவசிவ வென்மினே.

உ

நாக்கி னானு நயனங்க ளானுமிவ்
வாக்கை யானு மருஞ்செவி யானுநம்
மூக்கி னானு முயங்கிய தீவினை
தீர்க்க லாகுஞ் சிவசிவ வென்மினே.

ங

சாந்தி ராயண மாத் தவத்தினுன்
வாய்ந்த மேனி வருத்த விறந்திடாப்
போந்த பாதக மேனும் பொருக்கெனத்
தீந்து போகுஞ் சிவசிவ வென்மினே.

ச

வில்லி தென்ன விளங்குந் திருநாதல்
வல்லி பங்கன் மலரடி காணிய
கல்வி நல்குந் கருத்து மகிழ்வுறுஞ்
செல்வ நல்குஞ் சிவசிவ வென்மினே.

ஞ

தீய நானொடு கோளின் செயிர்தபும்
நோய கன்றிடு தூறெனக் கூறிய
ஆயுள் பங்கு மறம்வளர்ந் தோங்குறந்
தீய தீருஞ் சிவசிவ வென்மினே.

க

வருந்தி யாற்றி வளர்த்த கதிர்த்தலை
பொருந்து வான்பயிர் போற்றநர் போலவே
விரிந்த வேணியில் வெண்மதி சூடிபின்
திரிந்து காப்பன் சிவசிவ வென்மினே.

எ

மூங்கை யோர்சொன் மொழிந்து சிவனென
நிந்தை தானச் சிவனை நிகழ்த்தினும்
வந்த தீவினை மாற்றுவ னாதலால்
சிந்தை யோடு சிவசிவ வென்மினே.

அ

நீச ரோனும்வா னீசர் நிகழ்த்தில்வான்
ஈச ரோனுஞ் சிவசிவ வென்கிலார்
நீச ரோயென் றியம்புறு நின்றுப
தேச நூல்கள் சிவசிவ வென்மினே.

க

எண்ணி நெஞ்சிற் சிவசிவ வென்பவர்
வண்ண மென்பதங் கிட்டி வணங்கவும்
உண்ண நெஞ்சு நெண்ணிற்றற் கூற்றுவன்
திண்ண மீது சிவசிவ வென்மினே.

க௭

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிரூதம்.

இழிவுறுபுன் கருமநெறி யினனெனினுங் கொலைவேட னென்னும்
பொல்லாப், பழிமருவு பதகனெனி னும்பதித னென்னுமிகப் பகரா நின்ற,
மொழிகளுண்முற் றவசனாய்ச் சிவசிவவென் றொருமுறைதான் மொழியி
லன்னோன், செழியநறு மலரடியின் றுகளன்றோ வெங்கள்குல தெய்வ
மென்ப.

கக

சிவநாமமகிமை முற்றிற்று.

கக. மொழிபவற்று னவசனாய் என்றும் பாடம்.

௨
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.
சிவஞானபாலையசுவாமிகள்
தாலாட்டு.

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

அவஞானம் போக்கி யருண்ணான மாக்கும்
சிவஞான தேவன் றிருமுன்—தவஞானத்
தாலாட் டெனுந்தமிழைச் சாற்றுதற்கு நற்றுணையாம்
மாலாட்டு மாமுகத்தன் வந்து.

திருவருளா லென்னைத் தெரிவிக்க விங்குத்
திருவுருவாய் வந்த சிவஞான தேசிகனே.

க

என்றுரித்த பூரணமா யின்பவறி வுண்மையாய்
நின்றபடி நிற்கு நிகழ்பிரம மென்றானே.

உ

தன்சத்தி யாலாந் தலமங்க லிங்கமென
என்சத்தி பாதத் தெழுந்தருளிச் சொன்னானே.

ங

நண்பாகு மிட்டலிங்க நன்றும் பிராணலிங்கம்
ஒண்பாவ லிங்கமா மோர்பொருளிங் கென்றானே.

ச

ஆசார லிங்கமுட னுருங் குருலிங்கம்
தேசாரு மிட்டலிங்கஞ் சேர்ந்தாகு மென்றானே.

ஞ

அந்தப் பிராணலிங்கத் தாகுஞ் சிவலிங்கம்
இந்தச் சரலிங்க மென்றசிவ ஞானியோ.

ள

பாவலிங்கந் தன்னிற் பரமப் பிரசாதந்
தாவகன்ற மாலிங்கஞ் சார்ந்துவரு மென்றானே.

எ

ஏகாங்க மேயாகு மின்பத் தியாகாங்கம்
போகாங்கம் யோகாங்கம் போற்றியறி யென்றானே.

அ

பத்துணமா கேசனுமாம் பன்னுந் தியாகாங்கம்
உய்த்துணரி னென்ன வுணர்த்தும் பெருமானே.

ஈ

பிரசாதி யோடு பிராணலிங்கி யாகும்
உரைசாரு போகாங்க மொன்றென்று சொன்னானே.

க0

சாற்றமியோ காங்கஞ் சரண நயிச்சியனும் போற்றிநீ காணென்று போதித்த தேசிகளே.	கக
அங்க நவவிதமு மந்தநவ லிங்கமொடு தங்கு மெனவெனக்குச் சாற்றும் பெருமானே.	கஉ
விழுங்கல் பருகலொடு மெல்லலா சாரம் ஒழுங்கிற் குருசிவமு முற்றிடுமிங் கென்றானே.	கங
சோகிய லேகியமுஞ் சொன்ன விவற்றறிவும் வகியுறும் பின்மூன் றிலிங்கத்து மென்றானே.	கச
இந்தக்கா யார்ப்பணங்க ளிட்டலிங்கத் தென்றெனக்குச் சந்தப் படவுரைத்துத் தந்தசிவ ஞானியோ.	கடு
பீடமிடை வட்டம் பெருங்கோ முகநாளம் ஆடலுறு கோளகமா சாராதிக் கென்றானே.	கசு
நாற்றஞ் சவையுருவ நல்லூ ரெலிநிறைவு சாற்றஞ் சலிவங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானே.	கஎ
வேர்முதலாங் கந்தம் விளங்கு மரமுதலாங் கூர்மணமா சாரங் குருவினிலா மென்றானே.	கஅ
தளிராதி கந்தமுதை தான்முதலாங் கந்தம் ஒளிரார் சிவசரத்தி னுற்றிடுமிங் கென்றானே.	கக
காய்முதலாங் கந்தமெலாங் காசில்பா சாதத்துந் தூய்மலிமா லிங்கத்துந் துன்னுமெனச் சொன்னானே.	உ௦
மதுரந் துவர்கார்ப்பு வண்புளிகைப் பெல்லாஞ் சதுரென் றிருத்திமவா சாராதிக் கென்றானே.	உ௧
பொன்மைவெண்மை பச்சைசெம்மை போந்த கருமையெலாம் நன்மையவா சாராதி நண்ணு மென்ற நாயகனே.	உ௨
வன்மைமென்மை வெம்மைதண்மை வாய்ந்த மிசிரமெலாஞ் சின்மயவா சாராதி சேர்ந்துகொளு மென்றானே.	உ௩
கஞ்ச நரம்புதோல் கண்டகுழ லாதியொலி அஞ்சொலிவை யெல்லாமங் வாறுமுறு மென்றானே.	உ௪
மணமுதலா மைந்து வகைநிறைவெ லாமும் நணுமுறையா சாராதி நாடிவெனச் சொன்னானே.	உ௫
இம்முறையா ருறு மிலங்குகர ணர்ப்பிதமென் றெம்மறிவு கொள்ள வியம்புசிவ ஞானியோ.	உ௬
தொட்டறிந்திங் கொன்றைத் துணிந்து நுகர்ந்துமகிழ்ந் திட்டமைந்து நிற்கு மிலிங்கங்க ளென்றானே.	உ௭

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் தாலாட்டு. க௭௫

- சுறுமலை யாவினுமிந் கொள்கை பெறுமிலிங்கம்
ஏறு மிரட்டுதூற் றெட்டாகு மென்றானே. ௨௮
- உருவஞ் சுவைநிறைவா யோங்கர்ப் பிதங்கள்
மருவுந் திறஞ்சொன் மயிலை மலைவிளக்கோ. ௨௯
- சுத்தசித்த மோடுபிர சித்தமெனத் தோன்றுபுபா
சுத்தமுத்த மாக்குபிர சாதமரு ணையகனே. ௩௦
- அங்கலிங்க சுத்திபத்தி யத்தமுக வர்ப்பிதசே
டங்களிவை யட்ட சயிலமெனச் சொன்னானே. ௩௧
- குசித்த மழிந்து குடும்பநோய் மாற்றஞ்
சுசித்தமதி லாசாரந் தோன்றுமெனச் சொன்னானே. ௩௨
- குபுத்தி யழிந்து குருநெறியி னிற்குஞ்
சுபுத்திதனி னிற்குஞ் சுடர்குருவிங் கென்றானே. ௩௩
- ஆங்கார மில்லா நிராங்கார வத்தமதில்
நீங்கா திலகு நிகழ்த்துசிவ மென்றானே. ௩௪
- கமன மழிந்து கறையற்று நிற்குஞ்
சுமனமதி னின்றிலகுந் தூயசா மென்றானே. ௩௫
- மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிரும் பிரசாதஞ்
சுஞ்ஞான வத்தமதிற் றேன்றுமெனச் சொன்னானே. ௩௬
- துற்பாவ நீங்கித் துணிவுபடு மத்துவித
சுற்பாவ மாலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானே. ௩௭
- ஆதார பீடங்க ளாறினுமவ் வாறிலிங்கம்
மீதாக வைத்து விளங்கச்செய் வித்தகனே. ௩௮
- ஆறு முகங்களுமவ் வாறுசா தாக்கியமும்
ஆறு வருணமூமா மாறிலிங்க மென்றானே. ௩௯
- பத்தனெடு மாயேசன் பார்ப்பரிய வாசாரம்
மெய்த்தகுரு நான்கும் விளங்குகுரு வென்றானே. ௪௦
- பிரசா தியுமப் பிராணலிங்கி தானும்
உரைசால் சிவசாமு மோங்கிலிங்க மென்றானே. ௪௧
- ஒழிந்தவங்க லிங்க மொருநான்கு நம்பால்
எழுந்தருளுஞ் சங்கமமென் நிற்பந் தருவானே. ௪௨
- உருவ முருவருவ முற்றறிதற் கெட்டா
அருவமென நின்றிடுமவ் வாறுமெனச் சொன்னானே. ௪௩
- மாசுதரு தூலாதி மானவிச வாதியே
ஆசி நியாகாங்க மாதியா மென்றானே. ௪௪

௧௪௬ சிவஞானபாலையசுவாமிகள் தாலாட்டு.

விரிந்த வெலாமும் விரிந்தமுறை சென்றே ஒருங்கியங்க லிங்க வுபயமா மென்றானே.	சடு
கடத்தி னுபாதியா காயமுற்ற வாபோல் அடுத்த வுபாதியா லங்கலிங்க மென்றானே.	ச௬
தங்கு மிலிங்கமாந் தற்பதமத் தொம்பதமே அங்க மயிங்கிய மசிபதமென் றுண்டானே.	ச௭
ஆக முயிர் துரிய ஞய்நின்ற போதெமைத்தான் சோகமனத் தானாகத் தோன்றும் பெருமானே.	சஅ
அமைத்தபரஞ் சுத்தத் தசுத்தமதிற் சீவன் தம்பபகுதி யிற்றேன் றுந் தத்துவங்க ளென்றானே.	சக
நிரஞ்சன சூனியமா நிட்களத்திற் சித்து வருஞ்சுடர்சின் னொத்தி வாய்ப்பவெனச் சொன்னானே.	டு௦
மூலசித்து நாதாதி மூன்றும் புணர்ந்தாகு மாலகற்றுஞ் சோதிமய மாலிங்க மென்றானே.	டு௧
அகராதி மாலிங்கத் தாகியவை கூடித் தகவாமோங் கார சதாசிவமா மென்றானே.	டு௨
அந்தச் சதாசிவத்தி னைம்முகத்து மைம்பூதம் வந்துந் றிதயத்தான் மாவருமிங் கென்றானே.	டு௩
அப்பூதம் பஞ்சீ கரித்திருபத் தைந்தாகி மைப்பூணு மான்மாவை மன்னியிடு மென்றானே.	டு௪
ஆணவத்தான் மூடனா மாருயிர்க்கு முன்வினையால் மாண வளிக்குமிறை மாயைவடி வென்றானே.	டு௫
மேலைவினை யாலுழலு மெய்யுயிர்க்குப் பாகமலக் காலமுறச் சுத்தக் கரணமா மென்றானே.	டு௬
கூறுமனச் சுத்தமுறக் கொண்டிபிண்ட நாமத்தை நூறு தலநெறியு நோக்குமெனச் சொன்னானே.	டு௭
கிரியைமன பாவங் கிடைப்பரிய ஞானம் மருவிவிடா தங்கம் வயங்குமெனச் சொன்னானே.	டு௮
ஞாநிருவு நின்றறியு ஞானனே ஞ யங்களுமற் றேதமற வென்று மிருந்தபடி வைப்பானே.	டு௯
வானேத்த வென்று மருவற் கரியபதம் நானேத்த நல்குசிவ ஞானகுரு தேசிகனே	சு௦
மிடியற் கெளிது விழியுற்ற பொன்போல் அடியற்கு வந்திங் கப்பட்ட வாரமுதோ.	ச௧

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்தாலாட்டு. கௌ

கயிலைமலை மேவுங் கடைப்பிடியாற் சீர்சால்	
மயிலைமலை மீ திங்கு வந்தமர்ந்த மாமணியோ.	௬௨
எல்லாக் கலையுணர்ந்து மெய்தாப் பொருளையொரு	.
சொல்லாற் நிகழ்த்துதற்குத் தோன்றும் பெருமானே.	௬௩
சிலந் திகழ்த்துமதிச் சின்னமின்றி யும்படியோர்	
கோலஞ் சிவமெனவுட் கொள்ளுமருட் குன்றமோ.	௬௪
மண்களிக்க நாயேன் மனங்களிக்கக் கண்டுகொண்டு	
கண்களிக்க வந்த கருணைப் பெருங்கடலோ.	௬௫
சம்பந்த னன்றொருநாட் டானுண்ட பாறாநும்	
எம்பந்த நீங்க வினிதமுது செய்தானே.	௬௬
வேண்டுவெவல் லாமுமாம் வெண்ணீ றளிப்பதற்குத்	
தீண்டு மலர்க்கைச் சிவஞான தேசிகனே.	௬௭
இம்மை மறுமை யிரண்டும் பெறவெமக்குச்	
செம்மைதர வந்த சிவஞான தேசிகனே.	௬௮
அரசமய மன்றி யகங்களித்தெஞ் ஞான்றும்	
பாரசமய மும்பணியும் பங்கயப்பொற் றாளானே.	௬௯
தானபங்க னென்னுமதன் றன்னுனை யைக்கடந்து	
மானபங்கம் பண்ணும் வலியொன் றுடையானே.	௭௦
அறியா தொருநா ளறையினும்வன் பாசஞ்	
செறியா தருநந் திருப்பே ருடையானே.	௭௧
பூதமுத லெல்லாமும் போக்கியவற் றுண்மறைந்து	
ஞாதிருவா மென்னை நயந்தறிவித் திட்டானே.	௭௨
எந்தைசிவ சாதனங்கட் கெல்லாந் திருநீறு	
முந்தியதென் றுண்மை மொழியும் பெருமானே.	௭௩
உருத்திரனே யையமில யோருருத்தி ராக்கந்	
தரித்தீவ னென்றெமக்குச் சாற்றும் பெருமானே.	௭௪
ஒண்மறையின் கண்ணு முருத்திரமவ் வஞ்செழுத்துங்	
கண்மணியென் றையுமறக் காட்டு மருட்கடலோ.	௭௫
அருவாகி நின்றசச்சி தானந்த வீசன்	.
குருவாகித் தன்னைக் கொடிக்குமெனச் சொன்னானே.	௭௬

௧௪௮ சிவஞானபாலையசுவாமிகள் தாலாட்டு.

- பரம சிவமெனவும் பண்டைமறை போற்றும்
பிரமமென வும்பேர் பெறுமிலிங்க மென்றானே. ௪௪
- திரஞ்சரமென் நீசன் நிருவுரு விரண்டுள்
பரஞ்சரமென் றேதும் பவளவா யண்ணலோ. ௪௮
- அங்கம் புனைவோ னடிப்புனலல் லாதுபவப்
பங்கங் கழுவப் படாதென்று சொன்னானே. ௪௯
- அந்தக் கரணத் தழுக்கறுப்ப தெங்கன்பரன்
சந்தப் பிரசாதந் தானென்று சொன்னானே. ௮௦
- தருணமதிற் சீறுந் தனிவிழிகாட் டாமல்
கருணை குடியிருக்குங் கண்களொடு வந்தானே. ௮௧
- ஏருருந் தான்வா ழிடமேநந் காசியுட்தென்
ஆருரு மம்பலமு மாக்குசிவ ஞானியோ. ௮௨
- தன்பாத தாமரைதோய் தண்புனலே கங்கையாய்
வன்பாச நீக்க வழங்குசிவ ஞானியோ. ௮௩
- மண்படைத்த நான்முசுனார் மானுடர்த மொண்முகத்தில்
கண்படைத்த பேறுபெறக் காட்டு முருவானே. ௮௪
- ஆர்க்குங் கொடுநோ யனைத்துங் கடைக்கண்ணல்
தீர்க்குங் கருணைச் சிவஞான தேசிகனே. ௮௫
- செப்ப முறவெனது சிந்தைவீட் டாரசையெனுங்
குப்பை துகைத்துக் குடியிருக்க வல்லானே. ௮௬
- தன்னையரு ளாளனெனுந் தன்மை யுலகறிய
என்னையடி யாரோ டெழுந்தருளிக் காத்தானே. ௮௭
- மெய்த்த வறிவாம் விளங்குகதை யொன்றெடுத்துத்
தத்துவமா மட்கலத்தைத் தாக்கும் பெருமானே. ௮௮
- வழுவின்றித் தன்மா வலியுலக மேத்த
மழுவின்றிப் பாவ மரமெறிய வந்தானே. ௮௯
- இணையாது மில்லா விடர்ப்பவவே லைக்குப்
புணையாக வந்தருளும் புண்டரிகத் தாளானே. ௯௦
- ஊனோ வுயிரோ வுயிர்க்குயிரோ வானந்தத்
தேனோ வழுவோ சிவஞான தேசிகனே. ௯௧

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்தாலாட்டு. களக

அண்ட முழுது மணுவிற் சிறியவாக் கொண்ட பெருமைக் குணக்குன் றனையானே.	கூஉ
எங்கண் மலவிருளுக் கீண்டு மயிலைமிசைச் செங்கதிர்போற் றேன்றுஞ் சிவஞான தேசிகனே.	கூங
அற்பகலு மாறா தானடியார்க் கீதலுறுங் கற்பகமாய் வந்ததிருக் காஞ்சிநக ருற்றானே.	கூச
பூணு மருள்வசவன் பூண்டசா பூசையன்று காணு வெமக்கின்னு காட்சிவ ஞானியோ.	கூரு
விரும்புவெறுப் பின்மை விளக்கவென்புன் சொல்லைத் திரும்பதங்கொள் கின்ற சிவஞான தேசிகனே.	கூசு
பொறியூடு செல்லுமணப் போர்க்களிற்றைத் தன்றான் தறியூடு நிற்பத் தனோந்தசிவ ஞானியோ.	கூஎ
பாடியுந்தன் சீர்த்தி பாவியுந்தன் பாதமலர் சூடியுமிக் காலந் தொலைக்கவருள் செய்தானே.	கூஅ
பொய்ம்மாயை யென்னும் புலியின்வாய்ப் பட்டேனைக் கைம்மாறி லாமற் கருணைகொடு மீட்டானே.	கூக
பத்தியுந்தன் பங்கயப்பொற் பாதமே பாடுகின்ற சித்தியுந்தந் தானுஞ் சிவஞான தேசிகனே.	கூஓ

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்தாலாட்டு முற்றிற்று.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் நெஞ்சு விடு தூது.

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

கைக்களிற்றை யன்றுரித்த கண்ணுதலோ னீன்றதனி
மெய்க்களிற்றை நெஞ்சமே மேல்கொண்டு — புக்குருக்கி
மேவன்பாற் * றாதாகு மேணிச் சிவஞான
தேவன்பாற் றாதாகச் செல்.

நீர்கொண்டு தாளாலந் நீரைத்தீஞ் சாறென்று
பேர்கொண்டு வந்தாரப் பெய்கரும்பின்—ஏர்கொண்ட
பூமுடியா னீர்கொண்டு பொங்கு மருளென்று
நாமுடியால், வீழ்ந்திறைஞ்ச நல்குதரு—காமருதன்
தேசுணர்த்த வேண்டித் திருமுடிமேன் மேவிவாழ்
மாசுணத்தைத் தானொளித்த மாணிக்கம்—நேசித்துக்
கொள்ளு மடியார் குழாத்தினைத்தான் வஞ்சித்திங்
கெள்ளும் விடங்கலவா வின்னமுதம்—தூள்ளும்
ஒருமான் மழுவோ டொளித்தெமைமுன் பற்றும்
இருமா னொளிக்கவரு மெம்மான்—பெருமான்
உடுத்திருந்த வாசனையா லோங்குபுலித் தோன்மேல்
அடுத்திருந்து வாழு மரசு—தடுத்திருந்த
தொன்றென் றவத்தை யொழித்திட் டிடம்பினை
அன்றென் றொழித்தெனைத்தா னாக்குவான்—நன்றென்று
பொன்னை நரர்க்குக் கொடுத்திரீர் போமென்று
தன்னை யெனக்கருளுந் தம்பிரான்—அன்னையென †
உற்ற னமுதமே யொப்பா னருண்மேனி
பெற்ற னடியேன் பிழைபொறுப்பான்—கற்றார்
தொடுத்த தொடைக்கிசைந்த தோற்றத்தான் றன்னைக்
கொடுத்த கொடைக்குவந்த கோமான்—நடத்தலுறச்
செல்லுமணித் தேர்மீது செய்தமைத்த பாகன்போல்
இல்லு ளெனமவைத் தியக்குவான்—நல்ல
சுரர்மேன்மை யெங்கீழ்மை தோன்றா தொழிய
நார்மேனி சாத்திவரு நம்பன்—தரைமேல்.

* தூய்தாகு மேணி என்றும் பாடம்.

† அன்னையெனு - முற்றன் என்றும் பாடம்.

நெஞ்சுவிடுதூது.

மழுவேறு கையான் வரிலுநீ நெள்ளுங்
 கழுவே நிகளுந்தாழ் காலான்—புழுவேறும்
 மென்பயிர்போல் வெய்ய விடயத் தரிப்புண்டு
 துன்புறுவேற் குற்ற துணையானான்—என்பிலுயிர்
 ஆக்கினான் போல வடியே னுளத்தன்புண்
 டாக்கினான் மாறாத வானந்தம்—தேக்கினான்
 நாதாந்தன் வீடுதவு ஞானவினோ தன்றெளிந்த
 வேதாந்தன் கைம்மாறு வேண்டாதான்—போதாந்தன்
 விண்ணோ ரமுதுண்ண வேண்டி விடமுண்ட
 தண்ணை ருள்சிறிது தானாக—எண்ணை
 இறப்புக் கடிய விருவினையோ டெங்கள்
 பிறப்புக் கடியப் பிறந்தான்—சிறப்பக்
 கயிலைமலை மீதிருந்த காட்சிபோல் வந்து
 மயிலைமலை மீதிருக்கும் வள்ளல்—பயில
 நரனென் றிருந்தாலு ஞானமிலா தாரும்
 பரனென் றறியப் படுவான்—ஒருநன்றில்
 பாவிக் குதாசனர்க்குப் பத்தர்க்குச் சீடர்க்கு
 மேவிக் கருணைபுரி மேன்மையான்—ஆவிக்குத்
 தோன்றாத் துணையாகித் தோன்றுந் துணையுமாய்ச்
 சான்றார்க் கருளுந் தகைமையான்—மூன்றால்
 பெருக்கு மிருசமயம் பேதித் தறியா
 திருக்கு நிலையி னிருப்பான்—அரக்கன்
 மலையா நிலையாகி மத்தாகி யாழி
 அலையாத தாயளப்ப தன்றிச்—சிலையாய்ப்
 பொறுப்ப திலதாய்ப் பொறையருவி தூங்கி
 வறப்பினு நல்கும் வளத்தாய்ச்—சிறப்ப
 அணியார் குடையாகு மைந்தருந் சிந்தா
 மணியார் கருணை மலையான்—கணியா
 அறிவாங் குறிஞ்சியினின் றாங்கெழுந்து காமச்
 செறிவாங் கொடும்பாலு தீர்த்து—மறியாத
 மாயையெனு முல்லை வளர்பசுக்கொண் டைவரெனும்
 ஆய ருறுதொழிலை யாங்ககற்றிப்—பாய
 விடய மெனுங்குளங்கள் வேறுவே ருகா
 துடைய ஷடைத்திட் டுளமென்—றடையு
 மருத நிலநிறைந்து வாள்விழியா நெய்தல்
 பெரிதுபெற வந்து பெருகிக்—கருதிலொரு
 தானந்த வின்றித் தலம்விசும்பு போர்த்துவரும்
 ஆனந்த மென்னுமலி யாற்றினான்—ஞானம்

- பயனாக வோர்மூப் பகுதியுயிர் வாழும்
 நயனாக மும்மாயை நாடன்—வியனாக
 விள்ளலரு மன்பர் விடயக் கரவருரு
 உள்ளமெனு நன்கமைந்த ஆருடையான்—தென்னுதமிழ்க்
 சொல்லா மலரைச் சுவையா மதுவொழுகப்
 புல்லா வழச்சொலெனும் புன்மையெலாம்—இல்லாமல்
- ௧௩ புன்புலவ ராங்குரங்கு போற்றூப் பெருமையுற
 இன்புலவ ராஞ்சுரும்பார்த் தீண்டிவர—அன்பெனுமோ
 வீடாத நார்கொண்டு மென்றோ வெனுங்கரத்தால்
 வாடா வகைபுனைபா மாலையான்—பீடார்
 மலரா லயனார் மனச்சாலே நின்ற
 நலநா மணிவாய்த நண்ணி—நிலனாக
 வானிடையே யோடி வரையா வழுகுடைத்தாய்த்
 தானனுமா னிப்பினுயர் தன்மைத்தாய்—ஞான
 நிறையா மரபு நிலைவழா தோங்கும்
 மறையா மரியபரி மாவான்—குறையாத
- ௪௦ தத்துவமாஞ் சேனை தனைத்துரந்திட் டாணவமாய்
 வைத்த தனையின் வலியறுத்து—மெத்து
 வினையாம் பணையொடித்து வீட்டியெழுந் தோடும்
 மனமாம் பரிமாவை மாய்த்துத்—தனிமாரன்
 கன்னன் முரித்துக் கருந்தோலாற் போர்த்திருந்த
 துன்னுநினை மென்புதசை சோரிகுடர்—என்ன
 அளந்தறிவ வெல்லா மழிந்துபுறந் தோன்ற
 விளங்கிழையார் தம்மை மிதித்துத்—துளங்கு
 சமயமாம் பொய்க்குழியிற் சார்ந்துவிழா தோடி
 அமையுமா னந்தநீ ராடிச்—சுமையலா
- ௪௩ வேதா கமமாம் விளங்குமணி தாங்கிவரும்
 ஆதார மாஞான வானையான்—மாதேவன்
 சங்கர னாதியிறை தாணுவெனும் பேருடைய
 கங்கரனே யாதி கருத்தாவாம்—அங்கணனை
 ஏத்தி யடியி னிடந்து விழிக்கமலஞ்
 சாத்தி முடிவணங்கிச் சக்கரமொன்—நீத்தருள்செய்
 என்றுபெறு மான்முதலோ ரெல்லாம் பசுவென்று
 மன்றமுறக் கட்டுதரு மக்கொடியான்—என்றும்
 அடியா தெழுமொலியா யானந்த மாகி
 முடியாத நாத முரசான்—கடியார்மென்
- ௩௦ சந்தமல ரோன்முதலோர் தங்கனாற் றேற்றமுதல்
 ஐந்தொழிலுஞ் செய்விக்கு மாணையான்—முந்து

தவளுந் மில்லாதார் சாற்றினும்வீ டெய்துஞ்
 சிவளுந் தேவெனும்பேர்ச் செல்வன்—பவநாசன்
 முன்னொருநாட் சாதனத்துண் முந்துதிரு வெண்ணீறு
 மன்னு முயிரினுறு மாசொழிக்குந்—தன்னு
 கலவையுடன் மாசாய்க் கழியுமெனக் கூறிப்
 புலவரினம் போற்றப் புனைந்து—பலவணிகள்
 தாங்குமள வன்றித் தரும்பே நிலையென்றுந்
 தீங்கி லிதையொருவன் நீண்டுநினும்—ஒங்கும்
 உருத்திரனே யாவனென வோருருத்தி ராக்கம்
 பொருத்த முறவுறுப்பிற் பூண்டு—வருத்துகழை
 விற்றோன் மதவேளை வெல்லுமடை யாளமெனக்
 கற்றோய் துகின்மருங்கிற் காட்சிதரக்—கற்றோர்
 அறியா வறிவாகு மானைமேல் கொண்டு
 மறியா மனத்தை மறிப்பார்—உறியாய்
 தற்றுநிலம் வீழ்ந்ததுபோ லாசையற மெய்ச்சிவத்தின்
 உற்றுவச மற்றிருக்கு முண்மையார்—முற்றும்
 அழுக்கா நவாவெகுளி யின்னாச் சொன்னான்கும்
 இழுக்கா வறமுடைய ரென்பார்—வழுக்கா
 மனைதுறந்தார் மாயை வலிதுறந்தார் பாவ
 வினைதுறந்தார் போகம் விளைசிந்—தனைதுறந்தார்
 வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லாதார் மெய்யன்பு
 பூண்டு சிவனடியே பூசிப்பார்—மீண்டுபவம்
 வாராவா றோர்வார் மறையுஞ் சிவாகமமும்
 ஆராய்வா ராரா வனுபூதி—சார்வாவார்
 பொன்னுஞ் சிலையும் புகழும் பழியுமே
 மன்னுங் குடினுமணி மாளிகையும்—உன்னும்
 படிவே நிலாதார் பகைநட் பிலாதார்
 முடிவே லரசாய் முயல்வார்—கடிவேதும்
 இல்லா திரப்பா ரிறையை நினைந்தொன்றுஞ்
 சொல்லா திருப்பார் துதிசெய்வார்—வெல்லாத
 ஐம்புலனும் வென்றா ரவற்றைத் தடாதுமனஞ்
 செம்பொருளின் வைத்துச் செயல்செய்வார்—நம்பெருமான்
 மேனியா மஞ்செழுத்தும் வேண்டி யெடுத்துரைப்பார்
 மோனிகளாய் வீற்றிருந்து முன்னுவார்—மேனியெலாம்
 பூசுவார் வெண்ணீறு புண்டரமே சாத்துவார்
 தூசுளார் தூசு துறந்துளார்—ஆசையினால்
 வேணி முடிப்பார் விரிப்பா ருலகியலை
 நாணிநடப் பாருலகை நாணுதார்—பேணித்

- எ0 தனதுபத மெத்திறத்துஞ் சாரு மடியார்
 இனமருவி யெம்மருங்கு மீண்ட—மனுவுரையாத்
 தன்பெயர்கொண் டார்வமொடு சாரும் புலவரிற்கால்
 புன்புவியில் வையாப் புலவர்தாம்—வன்பவநோய்
 மாற்றுமருந் தென்று வடிவிற்படத்துடையா
 தேற்று மகிழ்வடி யின்றுகன்போய்ப்—போற்றுமிசை
 விண்ணிற் புகவணைய மேவுதனை மாசகன்று
 மண்ணிற் புகுமா மதியென்று—நண்ணிப்
 பலவியமும் பொங்கிப் பரவையா யார்ப்ப
 மலவலியை மாற்றுவான் வந்தான்—தொலைவில்
- எ1 முழங்கு மறையின் முடிந்த பொருளை
 வழங்கு மருளுடையான் வந்தான்—விழுந்து
 பரவு மடியார் பவப்பிணிக்குத் தானே
 மருவு மருந்தனையான் வந்தான்—பொருவில்
 மணிகண்ட னென்னுமொழி மாற்றியே யக்க
 மணிகண்ட னென்னுமவன் வந்தான்—கணிகள்
 டெயினர் மணமயர்வுற் றின்ப மருவும்
 மயிலை மலையுடையான் வந்தான்—துயர்செய்
 பொறிக்குஞ் சரமதனைப் போகாமற் றுளின்
 மறிக்குஞ் சிவஞானி வந்தான்—எறிக்கும்
- அ0 தினகரஞ் லாரழலாற் றிங்களாற் போகா
 மனவிருளை நீக்குவான் வந்தான்—எனமுன்
 பரிச்சின்ன ஞானம் பரியநரர் காதில்
 திருச்சின்ன வாரமுதந் தேக்க—விரித்துக்
 கவிராயர் போற்றக் கவரிபல முத்திப்
 புவிராய ரென்றிரட்டிப் போதத்—தவிராமல்
 ஞாலவட்டந் தாங்குமொரு நாகத்தின் குட்டியென
 ஆலவட்டம் பாங்க ரசைந்துவரச்—சாலவட்ட
 மாமதியாய் நன்கு வளர்ந்து துறந்தபிறை
 காமருதன் வாழிடத்தைக் காண்பதற்குச்—சேர்முறைபோல்
- அ1 வெள்ளை மணிக்கவிகை மேனிமுற்ற வான்மழைபோல்
 கொள்ளாமல் ரன்பர் குழாம்பொழியக்—கிள்ளை
 மொழியார் மயறுரந்து முத்திபதத் தென்றும்
 அழியாத விற்ப மருள்வாய்—பழியா
 நடையா யுலகிறந்த ஞானே தயாவெம்
 உடையாய் புலன்கொ லுணர்வாம்—படையாய்
 அணியே யமுதமே யாவியே சிந்தா
 மணியே கருணை மலையே—பணியேறு

- கோலங் கரந்துவந்த கோதிலாத் தேறலே
 ஞாலம் புகுஞான ஞாயிறே—சீலங்கொள்
- க00 காவேயென் செல்வமே கண்ணே சிவஞானத்
 தேவே யெனவந் தியர்துதிப்பப்—பூவேறு
 கோலும் புரத்தானுங் கொண்ட னிறத்தானும்
 வானும் புகழ்பவனி வந்தருள—ஞானம்
 பருவ வகையாற் பலபேசப் பட்டார்
 தெருவின் மனமகிழ்ந்து சென்றார்—உருவின்
 ஒருதா னணிய வுரியனவா மென்னும்
 பெரிதா மழுவும் பிறவுந்—தெரியாமல்
 நீத்துப் பொதுவாகு நீறுதிரு மேனிகொடு
 சாத்திப் பெருமைபெறுஞ் சங்கரனை—மூத்துத்
- க01 திருந்து நதிமுழுதுஞ் சென்றாடி னாலும்
 அருந்து முணவுசரு காக்கி—வருந்துறிலும்
 நீங்காத மும்மலமு நீக்கவருண் மேனிகொடு
 நாங்காண வந்தருளு நாயகனை—வங்கார
 நாத முறுபொருளாய் நாதாந்த நாடகனாய்
 வேத முடிமணியாம் வித்தகனைச்—சாத
 மருண சகனை மயிலைமலைத் தேனைக்
 கருண லயனையெதிர் கண்டார்—சரணா
 விர்தந் தொழுவார் விழுவா ரிதுநமக்கு
 முந்து தவத்தின் முதிர்வென்பார்—உந்தன்பின்
- க02 உள்ளந்தா ணின்னுச்சி காறுமுள மாயுருகி
 வெள்ளம்பாய் கண்ணராய் மெய்விதிர்ப்பார்—கொள்ளுங்
 கலமென் றுகிலுதவித் காவென்பா ரேனைப்
 பலவும் பெறுமோர் பரிவிங்—கிலமடியேம்
 எம்மை யெமக்கருளா யென்பா ரிறையவனே
 இம்மை நினையனையோ மென்றாலும்—அம்மையினில்
 யானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்னுமுறை
 தானின் றினையனையோஞ் சார்ந்தென்பார்—உன்னின் று
 வாழ்ந்த தமையுமினி மாய்ந்தாலு நன்றென்பார்
 வீழ்ந்துமொழி யொன்றுபெற வேண்டுவார்—சூழ்ந்த
- க03 திசையெலா நின்மெய்த் திகழ்வென்பா ரென்சொற்
 கிசையலா மோவரசே யென்பார்—நசையினால்
 யாம்புணர்ந் தின்ப மிவராற் பெறுவதலால்
 தாம்புணர்ந் தின்புறார் தாமென்பார்—நாம்புணர்ந்தால்
 நீங்குவது முண்டா நினையா திருந்தபடி
 ஆங்குறுவ தேநல் லறிவென்பார்—நாங்கள்

கரவி லிவர்வடிவங் கண்டநாட் டொட்டிங்
கிரவு பகலில்லை யென்பார்—அரிதில்
பிறந்தபயன் மன்மதனும் பேதுற்று வாளா*
இறந்து படுவதோ வென்பார்—சிறந்த

கக0 சிலையோதின் னுள்ளஞ் சிவஞான தேவே
இலையோ கருணைதா னென்பார்—மலையோடு
மற்பொருதல் போல வலிந்துவரு கென்பார்¹
எற்புணர்வ தென்னென் நிரங்குவார்—பொற்ப
அறவனே. நின்னை யலதெண்ணோம் வான்த்
திறைவனே வந்தாலு மென்பார்—துறவனே
மேவிலெமை நின்னை விகாரி யெனவுரைப்பார்
யாவருல கெங்கு மிலையென்பார்—பூவில்
இவரெலும்புந் தோலுமா யெய்தின ராயின்
எவர்விரும்பி வேண்டுவா ரென்பார்—அவர்நெருங்கி

கக௫ எய்த வுடன்வணங்கி யிவ்வா றடியேனுஞ்
செய்த தவங்கள் செலுத்தப்போய்—ஐயன்
தொழுப்பு மறந்தொழியாத் தொல்விசயன் வில்லின்
தழும்பு மறைந்த தலையும்—எழுந்துமதன்
விண்ணியா சஞ்செய்முன் வென்றுபகை யின்மையால்
சன்னியா சஞ்செய்ப்படைத் தண்ணுதலும்—மன்னிவாழ்
கேவலமென் கங்குல் கெடுக்குந் தொழிலொன்றில்
மேவலுற வொத்த விழியிரண்டும்—ஆவலொடு
நல்லவியல் கேளா நணுகுமிசை பாடுநரைச்
செல்ல விடுத்த திருச்செவியும்—வல்ல

கஉ0 இயற்பகையை முன்ன மிரந்த மொழியை
அயர்த்த மலர்வா யழகும்—வியப்புறவங்
வாலமுண்ட தென்ப தறையாம லிவ்வுலகம்
பாலருந்து மென்னப் படுமிடறும்—மேலுவந்து
நாமங்கை போற்றவுள நாணுந் தலைமாலே
போமங் கலமாம் புயமலையுஞ்—சேமங்கொள்
ஏனமருப் பில்லா திருப்பதுவு மோரழகென்
றான மறத்திகழு மொண்மார்பும்—வானம்
வழுத்தம் புயமா மனையான் றலைக்குக்
கழுத்தென்ப தில்லாக் கரமும்—எழுத்தென்று

கஉ௫ கொள்ளுங் கொடுவரித்தோல் கொள்ளாது நூல்வலியைக்
கொள்ளுந் துகிலுடுத்துக் கொண்மருங்கும்—உள்ளுமும்ப
மன்னு முடிவெருவி வந்துழியிம் மன்பதைதஞ்
சென்னி படச்சிவக்குஞ் சித்தடியும்—என்னுடைய

* வரனால் - இறந்து என்றும் பாடம்.

கண்களிப்பக் கண்டுமிகக் காதலா னேணிந்த
மண்களிக்க வந்தசுவை வானமுதம்—பெண்களுக்கு
மாலா ரணனமரர் மாதவரிம் மானுடர்போல்
தோலாத வீரமுடைத் தோற்றத்தான்—மேலாய
செங்கையமு தன்னான் சிவஞான தேசிகனெம்
பங்கமல மாயைப் பகையானான்—தங்கனல

கந௦ ஊண்டுறந்து சிர்சா லுடைதுறந்து செம்மணிப்பொன்
பூண்டுறந்து கண்கள் புனல்சொரிய—ஆண்டடைந்து
நையு மவர்நிற்க நாயேன்பாற் பொங்குமருள்
செய்து திருக்கடைக்கண் சேர்த்தினான்—ஐயனைநான்
அன்று தொடங்கி யனைவான் விருப்புற்றேன்
என்றுணை நீ யன்றி யிலநெஞ்சே—நன்றிபுரி
வேதா கமங்கள் விதிக்கும் விதியனைத்தும்
நீதான் புனிதமுற நேர்ந்தன்றோ—ஆதார
யோக மிருநான்கு முன்னைய மாக்குவதற்
காக முயலுவன வல்லவோ—போகமுற

கந௫ தன்மைக்குஞ் செய்யுந் தவத்திற்குங் கற்றறியும்
நன்மைக்குங் கொள்ளுமொரு நட்பிற்கும்—வன்மைக்குட
ஈகைக்குந் தன்னை யிருந்தாங் குணர்த்தடையும்
ஓகைக்கு நீயே யுறுதுணைகாண்—போகத்தின்
நின்றாரை மெய்த்துறவி னிற்பிப்பா யத்துறவில்
சென்றாரை யில்லிற் செறிப்பிப்பாய்—குன்ற
அறத்தை மறமாக்க வம்புவியின் மிக்க
மறத்தை யறமாக்க வல்லாய்—நிறுத்தி
ஒடுக்குதலே முத்தி யுனைவிடயத் தோட
விடுக்குதலே பந்தமென மிக்காய்—அடக்குதலால்

கச௦ நின்றாயே யாகிலொரு நீதான் புலன்பாரந்து
சென்றாலு மெய்துவதோர் தீதுண்டோ—பொன்றாத
முத்தி யொருகணத்தின் முன்வருநீ வேண்டுவையேல்
இத்தனையு நின்றா விசைந்தனகாண்—சத்தியமாய்
எதேனு மேனி யெனக்கொண்டு வந்தருள்
மாதே வனை நீ வருவிப்பாய்—தூதேவும்
நம்பிகர வுண்டவொரு நற்பனவப் பின்னாதனை
அம்புவியின் மீள வழைத்ததூஉம்—எம்பெரிய
நாவிற் கரசு நடுக்கடலுட் கற்பெருந்தூண்
மேவிப் புணையா மிதந்ததூஉம்—பாவிற்கு

கச௫ வல்ல வொருபுலவர் வல்லென்பு பெண்ணாகச்
செல்ல மாறிலாரிடைச் செய்ககூஉம்—கில்லையினில்

வானா நெடுங்கண் மடவரலை நீலகண்டார்
ஞளான் மனையுட் டிறந்ததூஉம்—தோளாத
முத்தினைய நன்மாதை முன்ன மியற்பகையார்
வித்தகளை நல்கி விடுத்ததூஉம்—புத்திரனைத்
தொண்ட ரறுத்தமலன் ரெண்டர்போல் வந்திரப்பப்
பண்டு சமைத்துப் படைத்ததூஉம்—மண்டிருளில்
முக்கணநூர் செல்ல முயோவார மாறநூர்
அக்கணமே செய்க்க ணடைந்ததூஉம்—புக்கரநூர்

௧௯௦ வேண்ட வரிந்துமகண் மென்கூந்தல் கஞ்சாற்
ஆண்டு வணங்கி யளித்ததூஉம்—மூண்டமரின்
ஏற்றூனை யீசனென வேனுகி நாதநூர்
நீற்றூ னினைந்துருகி நின்றதூஉம்—மாற்றூனைக்
சூத்தினு னென்று குறியாமல் மெய்ப்பொருளால்
தத்தனே காக்கவெனச் சாற்றியதூஉம்—மத்தவிபந்
சிந்த மலரைச் சிவகாமி யாண்டார்க்காய்
முந்தியெறி பத்தர் முனிந்ததூஉம்—சுந்தாரைத்
தொண்டத் தொகைபெறுத் தொல்லுலக முய்யவிநன்
மிண்டத் தொழும்பர் வெகுண்டதூஉம்—மண்டபத்து

௧௯௧ நீலநக்கர் பாணருக்கு நேசித்து நல்யாக
சாலையிடத்தைமுனந் தந்ததூஉம்—மாலயற்கும்
எட்டாற்கு வேண்டி யிருங்கலயர் குங்குலியம்
முட்டாமற் கொள்ள முயன்றதூஉம்—வட்டாடி
ஆக்கு பொருளை யரனடியார்க் கன்பினால்
மூர்க்க ருதவி முடித்ததூஉம்—தூக்குதலை
மீது பரனொளித்த வெண்கோ வணத்திற்காப்
போதவமர் நீதியார் புக்கதூஉம்—ஆகியுமை
பாக னடியவரைப் பண்டைநிலை யுன்னியதம்
தோகைகரங் கம்பர் துணித்ததூஉம்—சோகமறக்

௧௯௨ கண்ணப்பர் மென்றசையைக் காளத்தி யார்தம்மை
உண்ணப்ப வென்றுமுன மூட்டியதூஉம்—வண்ணப்பொன்
மீனை யளக்கரிடை மிக்க வகிபத்தர்
மேனைமரு கற்கென்று விட்டதூஉம்—யானைமிசை
வந்தமலை நாட்டரசர் வண்ணனைத் தொண்டரெனப்
பந்தமறு மன்பாற் பணிந்ததூஉம்—கந்தைபாற்
கன்பி னுதலிலனென் றக்குறிப்புத் தொண்டர்தாம்
முன்புசிலை யோடுதலை யோகியதூஉம்—துன்புறுமோர்
தாட்புலியார் போற்றுதிருத் தாண்டவனெற் கொள்கினையைக்
கோட்புலியார் நேசமறக் கொன்றதூஉம்—கேட்பிலிவை

௧௭௫ எல்லாமு நின்ற னிசைவாற் புரிந்தனநீ
அல்லா தியற்றலற மன்றுகாண்—சொல்லாட
நின்பெருமை யாரறிவார் நீயென் னெடுகூடில்
என்பெருமை சொல்வாரு மில்லகாண்—வன்புவியில்
நின்னைத் துணையல்ல நீயென்று நீங்கினால்
பின்னைத் துணையாகும் பேரில்ல—உன்னைத்
துணையாக் கொளற்குத் துணைநீ நினக்கிங்
கிணையாய்ப் பிறிதொன் றிலகாண்—புணையாய்ப்
பிறப்புக் கடற்குப் பிடிக்கப் படுவாய்
மறப்புற் றதினமுத்த வல்லாய்—சிறப்பு

௧௭௬ விலங்கி னர்த்தமக்கு மேவியது நின்னால்
இலங்கு முனிவரகட் கெல்லாம்—நலங்கொள்
பெருமை நினைத்துணைக்கொள் பெற்றியா லன்றோ
உரிமைநீ யன்றிவே றுண்டோ—அருமையென்ப
தில்லையுனக் கெவ்விடத்து மென்மனமே யாதலினால்
நல்ல பெரியசிவ ஞானிபால்—செல்லவுணை
வேண்டிவேன் றாதாக வேதக் கிளியைவிடில்
காண்ட லரித்தனற் கண்டாலு—மாண்டதுதான்
ஒன்றாக வோதா துரைக்கும் பலமயங்கச்
சென்றாலு நீயேதான் செல்லாமல்—நின்றாலும்

௧௭௭ நீயே பிறிதில்லை நெஞ்சமே யெற்பயந்த
தாயே யவனிடங்கள் சாற்றக்கேள்—பேயேன்
எழுநகரி னுட்சிறந்த தென்பதலாற் சீர்மை
முழுது மியம்ப முடியா—தழகுறுவேல்
கந்தனுயர் கச்சிவளங் காற்கூ றளவுரைப்பன்
ஐந்துகான் சொல்வ னரைக்கூறு—நந்தமரன்
கூறுடையா னோர்முக்காற் கூறுரைப்பன் முற்றுமின்
ஏறுடையான் சொல்வ னெனவனந்தன்—வீறுடைய
நாவா யிரங்கொண்டு நானுரைத்தல் காற்கீழென்
றேவாத நாணகி யோடியே—தாவாத

௧௮௦ வேலையிடை வீழவவன் மேல்வீழ்ந்து துஞ்சினான்
போல வரிகிடப்பப் பொங்குபுகழ்—நூலமெலாம்
நண்ணவொரு காசி நடுமெய்ஞ் ஞகரமுறும்
எண்ண வரிய வெழினகரும்—மண்ணுலகில்
முன்னோர் தொடைப்பொருளை முற்றுங் கரந்துரைத்துப்
பின்னோ ரொமதென்னும் பெற்றிபோல்—அன்னோபின்
வந்தினைய காசி மரிப்பார்க்கு முத்திபதந்
தந்திடுவ னென்றுமிகு தன்செயலை—முத்துகொடு

- சென்றுபர தேயத்திற் சேர்ந்திருப்பச் சீர்மலிந்து
மன்றன் மலரு மணியணியுந்—துன்றுநறும்
- கஅடு குங்குமமுஞ் சந்தனமுங் கோலம் பெறப்படுனயா
அங்குருகு மேகலையு மாங்கொலிப்பத்—துங்கமுறு
நன்பதியைச் சேரவரு நங்கைபோற் சென்றுமலி
தன்பதியைச் சார்ந்தனைந்த தண்கங்கை—என்பதுதான்
புத்தா நெனத்தான் புராதனவா நென்னுமணி
முத்தா மடுத்த முதுகிரியுந்—செய்த்தாமம்
அன்னமாய் முற்றும் வினாய வளங்களுலாம்
துன்னுநாட் டிற்குச் சுவைவினாய—மன்னுவேள்
மீதண்ட ரோடமர்ப்ப வெங்கனையும் வின்னாணும்
கோதண்ட மும்பொருந்திக் கொண்டேக—வேதண்டம்
- கக௦ ஒப்ப வுயர்த்தவுய ருப்புக் குவான்மீது
வெப்ப மறுமதிய மெய்யுரிஞ்சத்—துப்புமுபுள்
உண்ணிலா வுண்ண தொழிந்துமட வார்முறுவல்
வெண்ணிலா வுண்டு மிகவளரக்—கண்ணெலாம்
பூப்பட் டிருந்தாலும் பூம்பொய்கை நன்காய்ந்து
பாப்பட்ட சேடன் பணங்காட்ட—வாய்ப்புற்ற
கங்கையுடன் வந்தாடூர் கண்டுவரு வீரென்று
தங்குறுதன் மக்க டமைவிடுப்பத்—துங்கமுறும்
முத்தீ வளர்ப்பமறை முன்னோர் விருந்தினுத
ரத்தீ யவிப்ப வவர்மாதர்—கொத்தின்
- ககடு கொடியனையார் கொம்மைமுலைக் குன்றே வருத்தத்
துடியிடையே நின்று துவள—நெடிய
கலவ மயிலிவருங் கந்தவே டேரே
உலவ நிலபெயர்வுற் றோடப்—புலவர்
இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்றென்—றுரைப்பாவில்
வைதலை யஞ்சி வளத்தா ரிரப்பவர்தாம்
எய்தலை நோக்கி யிருந்துதவப்—பொய்தவிர
இல்லென் பதுமொருவ ரீயென் பதும்வினையாம்
சொல்லென்ப தின்றுபெயர்ச் சொல்லாக—நல்லவனம்
- உ௦௦ மிக்கெலா நாளும் விழவரு வீதியணி
திக்கெலா மேத்தமலி சேயுரும்—முக்கணுநர்
மந்திர மொன்றா யிரமாய் வளர்ந்துபயன்
தந்திடு மொண்மயிலைத் தண்மலையும்—பந்தமறு
தன்னை மருவினரைத் தாளுக்குந் தண்மையுடை
மன்னுசிவ ஞானி மருவிவாழ்—நன்னிலையால்

- அம்ம பிரமபுர மாகும் பொருள்படவே
பொம்மபுர மென்னும் புகழ்ப்பதியும்—எம்மிறைவன்
வீற்றிருந்து வாழிடங்கண் மேவியிவற் றென்றினுறும்
தேற்ற முணர்ந்துநீ செல்லுங்கால்—ஆற்றலுடன்
- உ06 இல்லே யிறைவனற் பூதமலா லிங்கென்று
சொல்லி யுனைறித்துச் சூழ்ந்துதான்—நல்ல
அலகா யுதமெறித லாயுரைப்ப னந்த
உலகா யதனுரைகேட் டோடேல்—பலகாலும்
நானேது மின்றிக் கருமமலா னுனிறையைக்
கானே நெனுங்கரும காண்டியொடு—பூணைல்
நினையனு வாக்கு நியாய னுரையைத்
தினையள வாயினுநீ தேறேல்—பினைவருவை
சேடியனை நெஞ்சமே சேரவவன் றம்பியென
நாடி யொருசிறிது நண்ணுறேல்—கூடியொரு
- உக0 புத்திகண பங்கமெனப் புத்திகெட்ட புத்தனுரை
மெய்த்ததென நின்று விடாநீ—முத்திபெறு
தன்னை யனுவாக்கித் தாழ்பஞ்ச ராத்திரிதான்
என்ன சொலினு மிசைந்துறேல்—நினைக்
கெடுப்பதே யெண்ணிக் கெடுமீயோ கிகளை
விடுப்பதே நன்றென்று மேவேல்—அடுப்பதெனக்
களளைக் குடித்துக் களிக்கின்ற வாமிமொழி
கொள்ளத் தருவதெனக் கொண்டுறேல்—மெள்ளப்
பகுதி விசுதி பகுத்தறியின் முத்தி
தகுதியெனுஞ் சாங்கியனைச் சாரேல்—மீகுதிபெறு
- உக6 நஞ்சமார் கண்டனெடு நாரணனை யொப்பாக்கும்
பஞ்சமா பாதகரைப் பாராமல்—அஞ்சிநீ
சென்று திருமடத்தைச் சேர்ந்துகழு நீர்த்தடமாய்
நின்று நறியகழு நீர்பூப்பத்—துன்று
முகிலா யடைந்துபுகை மூன்றுலகுங் காக்க
நிகமா சுமம்விதித்த நீதி—இகலாத
கோடிமறை யோர்நிறையக் கொள்ளுமுண வின்பயனை
நாடியிடம் பிச்சையா னல்குமொரு—கோடிசிவ
யோகிகட்குப் போன முவந்து சமைப்பாரைப்
போகிகட்குப் புற்றனைய பொற்சடைமேல்—மோகிகட்கு.
- உஉ0 பூசனைக்கு வேண்டும் பொருளுதவு கின்றாரை
வாசமலர் கொய்து வருவாரைப்—பூசனைசெய்
கின்றாரை ஞானநூல் கேட்பாரை நைந்தோதா
நின்றாரை மேனியெலா நீறணிந்து—குன்றாத

கண்டி புனைந்து கமலா தனத்திருந்து
கொண்டு சிவனைக் குறிப்பாரைக்—கண்டிருகிப்
போற்றிவணங் காவுட் புகுந்து புரமெரித்த
செற்ற மறந்ததெய்வ சிங்கத்தை—மாற்றலரும்
சிமான யென்றுந் தெவிட்டாத தெள்ளமுதைக்
கோமான ஞானக் குணக்குன்றை—பூமாரன்

உஉரு வண்டு படாத மலரைநாஞ் செய்தவத்தால்
கண்டுகொளுந் தண்ணறும்பூங் கற்பகத்தை—மண்டல
ஏனைப் புவனங்க ளெல்லாமும் வேண்டிபசுந்
தேனைச் சிவஞான தேசிகனை—நீநெக்
குருகியெதிர் கண்டுகொண்டே யோடிப் பெருமான்
திருவடியில் வீழ்த்தன்பு தேங்கிப்—பருகமுதே
வேண்டுவார் வேண்டுவன வேண்டியவா றேயுதவும்
ஆண்டகையே யெங்க ளரசனே—நீண்டவொரு
தந்திதரு பச்சைபுனை தன்மையா னீண்டிபச்சைக்
கந்த மரபிலுறுங் காரணனே—பந்தமற

உஉ௦ ஆளாய வன்பர்க் கமரா பதம்போல
மீளாத வீடுதவும் வித்தகனே—வேளானே
தள்ளு மடியார் தமக்குத் துணையாகக்
கொள்ளு மிருமலர்த்தாட் குஞ்சரமே—விள்ளலறப்
பத்திக் கடலுட் படிந்த வடியார்க்குத்
தித்திக்குங் கோதிலாத் தேறலே— முத்திக்குச்
சாதியா லன்றுரிமை சாதனத்தா லென்றுண்மை
போதியா நல்குமொரு பொன்மலையே—நீதியால்
வீடும் பொருளும் வெறுத்துமுத்தி வேண்டுவார்
தேடுஞ் சிவஞான தேசிகனே—பாடும்

உஉ௧ பொருளே யெனவணங்கிப் போற்றிநின்று நின்பே
ரருளே துணைவே றறியேன்—தெருளே
நினது திருப்பவனி நேர்ந்தநாட் டொட்டுக்
கனலின் மெழுகாய்க் கரையும்—புனல்பெருகு
கண்ணொடு நின்றேங்குங் கங்குல் பகலின்றி
உண்ண வுடுக்க வுலப்பொழியும்—பண்ணொடு
பாடு நினைமெய் பதைக்கு நினையெங்கும்
தேடி முருகுந் திகைத்தலறும்—வாடுமெனைப்
பாராளே வென்னும் பரம சிவஞானி
வாராளே வென்னும் வழிபார்க்கும்—ஓராளே
உஉ௦ என்னோ யெனப்புலம்பு மென்னைநின்பாற் றாதாக்
அன்னோ பலசெய் தஞ்ஞெய்துந்—தன்னோர்

உடம்பும் பொறையா யொழிப்பக் கருதுங்
 குடும்பம் பகையாகக் கொள்ளும்—அடங்க
 ஒருநூ தருமில்லா துற்ற விடத்தே
 வருபு ரணமா மருவி—ஒருபோதும்
 வேறிலா தொப்ப விரும்புறுமவ் வென்னுயிரை
 மாறிலா ஞான மணிவிளக்கே—நறிலாச்
 செல்வமே யெங்கள் சிவஞான தேவனே
 கல்விகொடு காணாத காட்சியே—புல்லுவாய்
 உசடு புல்லு மளவு முனைவிட்டுப் போவதுநான்
 இல்லை யிறைவனே யென்றுநீ—தொல்லை
 விடய நினைந்தகன்று மீளாம னில்லா
 துடைய மலவிருளை யோட்டுஞ்—சுடரை
 மாமு நிழலும்போன் மாழையும்பூ ணும்போல்
 இருமை யபேதமென்ப தென்றும்—பரமுயிர்கள்
 வேறென்றும் வேறல்ல வென்றும் விளம்புதலால்
 வீரென்றும் தாதான் மியமென்றும்—மாறின்று
 சாமி யடிமையெனுஞ் சம்பந்த மென்றுமுளம்
 வேமிகுல யோர்மொழியில் வீப்பானைத்—தோமில்

உடு உலகிற் கிறைவ னுபாதான மென்றும்
 இலகுற்ற நன்னிமித்த மென்றும்—நிலவுற்ற
 ஆவி யணுவென்று மன்று நிறைவென்றும்
 மேவிய மாயைதான் மித்தையென்றும்—ஒவிலது
 நித்திய மென்று நிகழ்த்தி மயங்கும்போர்
 அத்தனையுந் தீர்த்த வருளானைப்—பத்தரிடை
 உள்ள படிதோற்று முண்மை யுடையானைத்
 தெள்ளுஞ் சிவஞான தேசிகனை—விள்ளலறப்
 பற்றி யடியேன் படுமிப் பெருந்துயரம்
 முற்று மறிந்துசெல முன்னுநீ—எற்றுநிரை
 உடு வேலையுல கெல்லாம் வியக்குஞ் சிவஞானி
 மாலைமன மேவாங்கி வா.

நேரிசைவேண்பா.

என்னே டிருக்கு மெனினுஞ் சிவஞானி
 அன்னே நினைவிடுத்தா லன்றியே—தன்னேகை
 வஞ்சமே செய்குவனான் மற்றவன்பாற் றாதாக
 நெஞ்சமே செல்விரைந்து நீ.

நெஞ்சவிடுதூது முற்றிற்று.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நிறைந்தவொரு சச்சிதா னந்தபர சிவத்தி
 னிகழுமுயி ரிப்பியிடை வெள்ளிபோற் றேன்றி
 அறிந்துமய வகன்றிடிவொன் றன்றிவே நிலையென்
 றவைவர்சிலர் பதியினைப்போ லாருயிர்நித் தியமே
 இறந்துமல சத்திவிடிற் சிவசமா னதையா
 யிருக்குமென வறைவர்சிலர் ரெதுவழக்கென் றடியேஞ்
 செறிந்தனரின் றனைவினவ வெங்கள்சிவ ஞான
 தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே.

சகலரெனும் பசுக்களைமூ லாதார மென்னுந்
 தக்கதொழு விடைமலமாந் தாம்பினு லார்த்துப்
 புகனுமொரு நுகர்வுமிலா துரைநிறுத்திப் பின்னர்ப்
 பொருந்துகலை யாங்கரத்தாற் கட்டவிழ்த்து விட்டே
 அகலுநன வெனும்புரத்தி லோட்டியே விடய
 மாகியபுன் மேய்த்தெமக்கிங் கமுதமருள் பவனே
 திகழுமலை மகணகரின் மருவுசிவ ஞான
 தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே.

காற்றுமறைப் பாயபடப் பாயலிடை மடங்கற்
 கனலருகி னரிசணப்பொற் றாசமிசை போர்த்துக்
 கோற்றொடிமென் முலைமடந்தை தனைமார்போ டனைத்துக்
 குளர்க்குடையா னுத்தியிடைக் கண்டியில்வோ னெழுந்து
 போற்றிரின தெதிர்குறிப்பச் சங்கொடும்வந் துற்றான்
 புண்டரிகன் கரகநீர் கொண்டுதவ நின்றான்
 சீற்றமறுந் தவக்களிதே யெங்கள்சிவ ஞான
 தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே.

தூதுவிடு நம்பிவரு கிலன்சிலையா லெறிந்த
தொண்டனிலை விசயனும்வில் லோடும்வந்தா னில்லை
ஏதமறு மியற்பகையார் கிளைஞர்கள்வந் தடைந்தா
ரில்லைநினை மணசுமவென் றொருபிரம்பா லடித்தோன்
போதிலனின் நிருவடியிற் போதுகடையப் பரவிப்
போற்றலுறு மடியவரே பொருந்தினரெம் மருங்குஞ்
சேதமதி துறந்தமுடி மருவுசிவ ஞான
தேசிகனே யருண்மலையே பள்ளியெழுந் தருளே.

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றிற்று.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள் பி ள னை த் த மி ழ்.

காப்பு.

அத்திமுகத் துத்தமனை
நித்தநினை சித்தமே.

காப்புப்பருவம்.

தீருமால்.

திருமா மறையு மாகமமுந் தெருட்டு பொருளோர் முடிவாகத்
தெளிவில் சமயர் தமின்முராணித் தியங்கி யபேதம் பேதமென
வருமால் வாத மயலொழிய மலர்வாய் மலரப் பெருங்கருணை
வடிவாய் வந்த சிவஞான வள்ள லிணைத்தாண் மலர்க்காக்க
கருமா முடக்கொம் பொழுதமுதக் கதிர்வெண் டிங்கட் கண்ணிபுனை
காலத் தவன்சே வடியிற்செங் கமல விழியொன் றிடந்தணிந்தும்
பொருமா மழவென் விடையாகிப் பொறுத்துந் தொழும்பு தலைநின்ற
பொன்னந் திருமார் புடைக்கமஞ்சுற் புயல்வண் ணத்தெம் பெருமானே.

மல்லிகாரீட்சுனேசுவார்.

உடற்கு விளையுஞ் சூர்தாக்கு மொழித்தந் கரிய பலபிணியு
முடற்று பசினோய் முதலனவு முணர்வைப் பிணித்துப் பிறப்பெனுமாழ்
கடற்கு ளமுத்தி யுயிர்சிவத்திற் கலப்பைப் பிரித்து விடுமலமுந்
கழலக் கருணை புரிந்தெம்மைக் காக்குஞ் சிவஞானியைக்காக்க
முடக்கு மடிக ணிமிர்த்தெழுந்து முன்காந் திருந்து களஞ்சுருக்கி
முழைவாய் பிளந்து செவிநிமிர்த்து முறுக்கி வெடிவால் சிறிதடித்து
விடக்கு விரும்பு புவிபாய விரையு முண்மா னுடைமதியம்
வெருவுந் தகலும் பருப்பதமாம் விலங்கன் முக்கட் பெருமானே.

உமாதேவியார்.

இளைக்கு மருங்கு லொருமடந்தைக் கெய்து தவள முகிற்சுந்த
 விருஞ்சூன் முகிலி னிருள்படைப்ப விருண்ட வடியே னுளம்விளர்ப்பத்
 துளைக்கு மலர்க்கட் கருணைமடை திறக்குங் குணப்பொற் குன்றையுயர்
 சிகர மயிலைச் சிவஞான தேவன் றனைநா டொறுங்காக்க
 விளைக்குந் தவத்தாற் பாறனக்கு விரும்பிக் கொடுத்த கொழுநன்மணி
 மிடறே போல வெனதுபுன்சொல் விடமுண் கின்ற திருச்செவியை
 முளைக்குந் தரள நகைவாயான் முதிர்ந்திஞ் செய்யு ளமுதாட்ட
 முன்னம் பிள்ளைப் பெருமானே மூலப்பா லூட்டு மொருதாயே. ௩

விநாயகக்கடவுள்.

நீர்வாழ் வரிச்செங் கயல்கவர நிற்குஞ் சிரல்வா ரிதிகலங்க
 நிலைபேர் துலவர் திமிங்கிலப்பேர் நெடுமீன் கவர்வா னிற்பதெனப்
 பார்வாழ் மக்கட் பரப்பெல்லாம் பணிவேந் தாயின் மொழிப்படுகீர்
 பாடத் தொடங்கு மெனதிடத்தும் பழிப்பில் சிவஞா னியைக்காக்க
 தார்வாழ் திருப்பொற் கோயிற்குத் தடமா மதிலிற் பொலிமார்பத்
 தனிவான் முகிலுஞ் சரோருகப்பொற் றவிசிற் பசும்பொற் சுவடும்வான்
 ஊர்வா முரசு முனிவாரு மொருதஞ் செயற்குக் காப்பாக
 வுவந்து முதற்கட் பரவுபுக மொருத்தன் முகத்தெம் பெருமானே. ௪

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

பாயுங் கவனக் கடியமனப் பரிகா வாமற் கொடுவிடயப்
 பகைகா வாமற் பிறருரைக்கும் பழிகா வாம விருதாளுந்
 தேயும் படிசென் றிடையின்றிச் செல்வச் செருக்கர் கடைகாக்குஞ்
 சிறியேற் காக்குஞ் சிவஞான தேவன் றிருமே னியைக்காக்க
 வாயு மனமும் தொடர்வரிதாய் வருதல் போத விரவுபகல்
 வளர்தல் குறைதல் வெறுப்புவப்பு வறுமை செல்வ மிலாதனை
 ஆயுந் தமிழ்க் குறுமுனிவற் கறித லறித விலாமைபோ
 யறிவே யாகி யுலகொழிய வருஞ்செய் சுடர்வேற் பெருமானே. ௫

வேறு.

அல்லமதேவர்.

அகரவுயி ரனையபரி பூரணத் தீர்த்தனை
 படிநிழலி லடையுமெம சாருயிர்க் காப்பனை
 நிகரிலல மயனையழி யாதமெய்க் கூத்தனை
 நிகழுமனு பவனையரு ளானனைப் போற்றுதும்
 நகரவர சிதையமரும் வாசனைக் காற்றெனு
 நடையிரத மதன்னவலி வீயுமெய்க் காட்டனை
 மகரமனை சுவறவெறி வேலுடைச் சூர்ப்பகை
 மயிலைமலை மருவுசிவ ஞானியைக் காக்கவே.

வேறு வசவதேவர்.

விழுப்பநிலை குறிகுணங்க ணுடிடா தென்றும்
வேண்டுவன வேண்டியாங் களித்தரவே டத்தர்
குழுக்கடமக் கன்புசெய்தந் தலைச்சுமைவாங் குபுதான்
கொண்டவனென் றரியசிவ ஞானியைக்காத் தளிக்க
இழிப்பினம தொருநாமம் புகல்பவரைப் பிறப்பி
லெடுக்குமக் கிஃதரிதன் றெனச்சென்று கடிது
வழுக்கிவிழு பவளையெடுத் தஞ்சலோம் பென்ற
வசவதே சிகனெனுமெங் குடிமுழுதான் பவனே.

தேவாரமருளியழுவர்.

சுளக்கிலா நாமணியி னாவே யாகக் கேட்கிலாக் காதாசி யின்கா தாக,
வளர்க்குமா புகழலகிற் பரப்பா நின்ற மயிலைவரைச் சிவஞான தேவற் காக்க,
அளக்கிலாத் தமதுரைபூந் தொடைபுனைந்த வரசுபோன் தல்லனபுன் குறும்பு
போலக், கொளக்குறையாப் பெருஞ்செல்வ மெமக்கா ஞானக் கூத்தனுறு
பதிகன்பல பாடியழ வுருமே.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

அருந்தமிழ்நா டொருகோடி தவஞ்செய்வந் ததிர்வென்
ளருவிதாங் குயர்மயிலை வரையினமர் விளக்கைப்
பாந்துபடு மிகுபாச ஞானமொடு மற்றைப்
பசுஞானங் கடந்தசிவ ஞானியைக்காத் தளிக்க
விரிந்தமறை யொருநான்கு மெழுதுகில மெனவோர்
வீறுடைப்பொற் கொன்றைபுனை விரிசுடையோ நெழுதத்
திருந்துதமிழ்க் கோவையொரு நானூறு முரைத்த
திருவாத லூரெனனுஞ் செழுமலர்க்கற் பகமே.

வேறு சென்னவசவதேவர்.

அறிவுயிர் கரண முடலொடு பொறிகள் சிவமென வுதவு தானியைக்
காத்தெமர், வழிவழி யடிமை யெனவருள் புரியு மொருவனை யெமது
பாவனைக் கேற்றிடு, மழுதினை மணியை யடியவ ருயிரை யுயர்சிவ சமய
நாதனைப் பார்த்துறு, —குறிகுண நிலைகள் குருசிவ சரணர் தமையிகழ்
பவரை வேறெனத் தாக்கியை, வளர்தரு தனது குணவருள் கனலி னழல்
புன்ன மருவு மாறெனத் தாட்டுனை, குறுகிடு பவரை யடைவுற வுலகின்
வருசென வசவ தேவனைப் போற்றுதும், —பொறியொரு புடையில் வளை
யொரு புடையி விரவியி னிருளை நாமறத் தீர்த்தெரி, மணிமிளிர் திகிரி
யொடுபல வணிகன் முடியொரு புடையி லாருயிர்க் காப்புறு, புயனிற்
வடிவ வரியொரு புடையில் விழுவா வணியை வானுறத் தூக்குபு, —மறி
திரை கதறு கடலிடை யுதறு பொறிமயில் கடவு வீரன்மெய்ச் சீர்த்தியன்,
மலைமுனி முருக குருபா குமா சாவண பவவெ னுமிகப் போற்றிட, மறை
மொழி யருஞ்செ யறுமுகன் மருவு மயிலைவ ருசிவ ஞானியைக் காக்கவே.

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப்பருவம்.

துங்கவெம் புகர்முகக் களிநல்யா னேயினதட் சுமையும் பெரும்புலி தருந், துகிற்சுமையும் வெண்மருப் புச்சுமையு மிளையாது துள்ளியெழு சிறுகன்றுமான்,—வெங்கனன் மழுச்சுமையும் வெண்முளரி மலர்வென்ற வெண்டலைச் சுமைபுமணிகள், வெயிலெறித் திருள்விழுவ் கோரா யிரம் படம் விரிக்குமா வச்சுமையுநீள்,—அங்கம் புரண்டுவல மாலயம் புரியுமவ ரணியெனத் திரைகள்புரளு, மாயிரந் திருமுகக் கங்கையஞ் சுமையுமொழு கமுத்திர ணக்குழவிவெண்,—திங்களஞ் சுமையினொடு போகட் டிலாவு மிறை செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே.

க

வென்றிவிடை யினர்திருக் காமநா யகர்திரு விழாமுற்ற வருண்மா தவர், வேறுவே ருயதிரு வேடத்தர் நீறுதிமிர் மேனியினர் வேணிமுடியார்,—துன்றிழை மலிந்தகந் தைச்சுவலர் பட்டுமென் றாசுமணி யாரமணி வார், குலப் படைக்கலத் தினர்தனித் தவரருகு தோகையர்க ளோடுவரு வார்,—குன்றுறழ் பனைக்கைவெங் கரிசிவிகை யாதிமிசை கொள்பவ ரியந்த முங்கக், கோடிநா ருயிரவர் மகரா லயத்தொடிகல் கொண்டதோர் செயல தென்னச்,—சென்றெதிர் முழங்குபொம் மையபட் டினச்செல்வ செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே.

உ

ஒருவாறு மின்றியிது வென்றுணர வரியபர மொன்றிரண் டாகியவை மூ, வருவாகி மூவிரண் டாறாறு வகையிரட் டெற்றதாற் றெட்டுவிரிவாய்,— இருவாறு நின்றிலகி யிருதாறு தலையிட்ட லீரெட்டு மாறறினவ், வெண் பெற்றவா றினவ் வாறுமூன் றினிலவை யிரண்டினி விரண்டுமொன்றில்,— மருவா வடங்கிநீ நானென்னு மயலின்றி மனவா சகங்கடந்து, வந்துகூ டித லகந் வின்றிநின் றிடுநிலையை மலரடி முடிக்களித்துத்,—திருவாய் மலர்ந் தெனக் கொருமொழியி லருள்பவா செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே.

ங

பாவகப் படுபெரும் புகழிமய மலைபெறு பவானிவளர் திருமுலைத்தண், பாலுண்டு தண்டையந் தாள்சிவந் திடவாதி பகவன்வியன் மார்பினுலவிப்,— பூவகப் பள்ளியமர் தருபுங் கவன்றலை புண்படக் குட்டிநீடு, பொன்னங் குவட்டுமா யிருஞால முடிவைத்த புழையெயிற் றாவகைத்து,—மாவலர்ச் செங்கைகொடு சிறுதே ருருட்டியுயர் வானவர்ச் கிடர்விளைத்து, வலிகொண் டிருந்தவன் றிறலசார் தலைவெட்டி வட்டாடு மொருவெற்றிவேல்,—சேவ கப் பிள்ளைதுணை யாகவிளை யாடுவாய் செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே.

ச

பெருமுடக் கானியிர் ததுகூ னியிர்ந்தது பிணிகன்பல பலபோயின
பிடித்திருந் தெவராலு மகலாது துயர்செய்த பேயகன் றிட்டதம்மா
அருமகப் பெற்றுவந் தனமிடி யகன்றன மகிலம் புரக்கவருமோ [தினம்
ரரசெய்தி னுஞ்சென்று வென்றெய்து தற்குமிக வரியபகை வென்றெய்
வருமடக் கொடிமாதர் கண்விலைப் பட்டதுயர் மாற்றவற நெறிகண்டன [த்
மலமாயை தருமங்க ணிலைகண்டி லோமென்னு மக்களொலி விண்ணளப்ப
திருமடத் தரசிருந் தருள்செயருள் விழியாள செங்கீரை யாடியருளே
திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்கீரை யாடியருளே. ௫

மெய்தயங் கரிசனம் பூசிவெந் நீராட்டி விழியூதி மெய்துடைத்து,
விரனிலந் தைவந் திடும்பொட்டின் மீதுலையின் வெண்ணீ றணிந்துவிழி
யில்,—மைதயங் குறவெழுதி யியல்பாகு மக்கமணி வடமணிந் தம்பொ
னரைஞாண், மணியரிக் கிண்கிணி சதங்கைபொற் றண்டைகள் வனைந்து
பொற் றொட்டிலுய்த்தே,—எய்தவந் துறுபெருஞ் செல்வமே யமையாத
வின்சுவைத் தெள்ளமுதமே, யென்னுயிர்த் துணையாய மாணிக்க மதலையே
யென்றுசீ ராட்டியன்பால்,—செய்தவம் பெருகும் மவைவளர்க் குங்குழவி
செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல மகலவரு சிவஞான மாமுனிவ செங்
கீரை யாடியருளே. ௬

வேறு.

முந்துதவு வார்களிடை யொன்றர்வங் கூட
முந்தையினு மோர்பொருளே நின்றீகின் றாரில்
வந்துநிகழ் காருதவு துங்காறங் காறு
மண்டுதிரை யானிறைய வெண்காவின் நேறல்
கந்தமலர் வேனிலுமி முஞ்சீர்பொன் றாத
கம்பரொரு மாவின்னுமை யுந்தாமுஞ் சார
நந்துநக ராளுமிறை செங்கோசெங் கீரை
நங்கள் சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை. ௭

வஞ்சமல மாயைகரு மஞ்சார்வின் றோட
மண்டிவிழி நீர்சொரிய நின்றேயன் பாகி
நெஞ்சருகு வார்துணைவ செங்கோசெங் கீரை
நின்றநிலை பேர்தவிவி செங்கோசெங் கீரை
விஞ்சருவ மோடருவி ரண்டோடொன் பானும்
வெம்புபரை யாதியும் கன்றாகும் போதம்
நஞ்சொருப மாவருளி செங்கோசெங் கீரை
நங்கள்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை. ௮

பி ள் னை த் த மி ழ்.

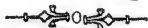
பங்கயம சேறிநற வுண்டேசங் கீத
 பண்கள்பல பாடியொழு ருந்தாளொண் காவி
 அங்குமுத மூசுபிண ரந்தாள் கொம் பூதி
 யம்பணில வாவியினும் வெஞ்சூல்கொண் டேகி
 மங்குறையில் சோலையினு மங்கோடிங் கோடு
 வண்டுதிரி கீழ்நதியு ளின்கேளின் பூசை
 நங்கைநகர் வாழிறைவ செங்கோசெங் கீரை
 நங்கன்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை.

கம்பநகர் வாழிறைவ செங்கோசெங் கீரை
 கங்கைசும வாதபர செங்கோசெங் கீரை
 செம்பொன்முடி தாழ்சரண செங்கோசெங் கீரை
 செங்கைமணி நேர்தலைவ செங்கோசெங் கீரை
 இம்பர்வரு மாரமுத செங்கோசெங் கீரை
 யெங்கண்மல நாசவொளி செங்கோசெங் கீரை
 நம்புமடி யாந்துணைவ செங்கோசெங் கீரை
 நங்கன்சிவ ஞானமுனி செங்கோசெங் கீரை.

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று.

த ல ப் ப ரு வ ம்.

ஆற்றற் பெரியோ ராற்றுவார்க் காற்றல் பசியை யாற்றுதலென்
 றறைந்த மொழியைக் கடந்துசிவ னடியா ரொணுநல் விருந்தழைத்துச்
 சோற்றுக் குவடு தொலைத்தகிறு தொல்லைப் பூத மொருகோடி
 தொலைத்தற் கரிய செஞ்சாலிச் சோறுங் கறியுங் கைகவிப்ப
 ஊற்றற் கமைத்த பாறயிர்நெய் யுதிர்நீங் கனியு முறைமுறையே
 யொழுகு பந்தி பலவிருத்தி யுவந்து படைத்துத் தீப்பசியை
 மாற்றிப் பெருஞ்சீர் பெறுதற்கு வல்லாய் தாலோ தாலேலோ
 மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே தாலோ தாலேலோ.

அருவா யுருவா யவையன்றி யறிவாய் நிற்கு மவிர்சடிவத்
 தண்ணல் பெருஞ்சீ ரிசைப்புலவ ரறைதல் பட்டாங் காதல்போல்
 மருவார் மலர்த்தண் பொழின்மணிரீர் வாவி பசும்பொன் மதின்மாட
 மணிமா ளிகைசோ புரநெடுந்தேர் மறுகு முதலா யினைவற்றின்
 பொருவா வளங்க ளிறும்பூது புகல்வார் புகலும் படியெல்லாம்
 பொருளே யாகி யேனையபோற் புராண மலது மறைகூறுந்
 திருவார் கச்சி நகரிடங்கொள் செல்வா தாலோ தாலேலோ
 தேடற் கரிய சிவஞான தேவே தாலோ தாலேலோ.

க. அங்கோடிங் கோடி என்றும் பாடம்.

ஆர்க்கு மதுர்ச் சங்கமளித் தரவ மடுத்த பெருங்கங்கை

யாறு மடுத்துப் பிறைத்தோணி யமர்ந்து சடைச்செந் துகிர்படர்ந்து

பார்க்கு முமைகட் கயலுலவும் பழைய கருணைக் கடலகத்துப்

படிந்து பரங்கும் புறச்சமயப் பாம்பு பதைப்ப விடித்துமயல்

போக்கு மயிலை வரையிவர்த்து பொருண்மா மாரி மிடிக்கோடை

பொன்றப் பொழிந்து புகழ்வெள்ளம் பொருப்பு வாளக் கரைவாவி

தேக்கு முகிலே யமுதேசெந் தேனே தாலோ தாலேலோ

தேடற் கரிய சிவஞான தேவே தாலோ தாலேலோ.

௩௩

முதையா மெமது மனப்புலத்தை மூழிங் காம வெகுளிவன

முற்றுங் கருணைத் தீக்கொருவி முருக்கித் திருத்திச் செருக்கெனுமா

மதயா னையைவர் தழியாது மறிப்பப் பொறையே லியுமமைத்து

வலிய சிவமம் திரப்படையால் வாய்ப்ப வழுது சிவவிதையை

விதையா முளைப்பப் பிறதெய்வ விரவுக்கைகட் டறவளர்த்து

வீடாங் கனிகொள் பருவத்து விடயக் காவர் புகுந்ததனைச்

சிடையா வண்ணங் காத்தளிக்குந் திறத்தாய் தாலோ தாலேலோ

தேடற் கரிய சிவஞான தேவே தாலோ தாலேலோ.

௪

வாங்கு சிறுவெண் மதிக்குழவி வயங்கு முடியு மதன்மாள்

மலர்ந்த விழிசேர் திருதுதலு மதிநேர் சங்கக் குழைப்பணியே

தாங்கு செவியுங் கடற்காளர் தரித்த மிடறும் கணன்மழுமான்

றயங்கு கரமுந் தனிக்கேழற் றடங்கோ டிமைக்குந் திருமார்பும்

ஒங்கு சினவெம் புலியதளொன் றுடுத்த வரையு மான்மலர்க்க

ணுற்ற வடியு நினதுண்மை யுணரா வஞ்சஞ் செயக்கருணை

தேங்கும் விழிக ளேயதனைச் செய்யா தாலோ தாலேலோ

தேடற் கரிய சிவஞான தேவே தாலோ தாலேலோ.

௫

வேறு.

மீனெ னப்பிறழ் மதர்நெடுங் கட்சிறு வின்னுதற் றுவர்வாயார்

வேட்கை நோய்தவிர்ப் பவர்க்குமட் புனலிடை வேறுசெய் தேறேபோல்

ஊனு யிர்க்கொரு பிரிவுதந் துதவுறு முத்தமா தாலேலோ

வுருவ மாகிவர் தென்கருங் கன்மனை முருக்குவாய் தாலேலோ

வான ளக்குறும் காலென வெய்திடும் வைந்துதிக் கணையென்ன

வாரி யுட்புகுவ் குடமென வுட்புற மருவிநின் றகலாமல்

நானி னைப்பரும் பரசிவத் துறவுரு ணற்றவா தாலேலோ

நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ.

௬

௫. விழியா லஃதகற்றுஞ் செய்யா ன்ளும் பாடம்.

பாரி னிற்பெருஞ் செல்வமுண் பவர்க்கெனப் பற்றிநின் றுண்ணுமற்
 பனைப முத்ததற் கொக்குமூர் நடுநயப் பண்பினேன் றிருவென்னுஞ்
 சீரி யற்படு மொழியெய்க் கல்லது திருவுடை யோர்தம்மிற் [சே
 சிலர்க்கு ரைப்பது முகமனென் றுணர்த்து செய்கையென் றுடையே,
 கூரி சைப்படா விவறன்மா லையனிடைக் குறுகுறு தீவோர்கட்
 குறுகு வாரிற்சண் பகம்விடுத் தொன்வழைக் கொத்திலேள் சிலவாங்கு
 நாரி மொய்த்தெழு மயிலைமால் வரைக்கொரு நாயகா தாலேலோ
 நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ.

6

கல்லெ னத்திர டோட்புனை யீர்தொடைக் காமவே ஞலகெல்லாங்
 கவன்று தன்வலிக் குடைந்துதம் புறந்தரக் கண்டதோர் மிகுவீரன்
 வில்லி யற்சுவைக் கரும்பும்வெம் பகழிகள் வீயும்விற் குழைநாரி
 விளரி யங்குரற் சுரும்புமாய் முடிந்துற விளைத்தவோர் விற்றலானா
 சொல்லி சைப்படு சங்கவண் புலவர்தந் தூக்கொடு நிறைநிற்பச்
 சொக்கர் கூடலிற் பொற்பல கையினிடாத் தூக்கினும் படியொக்கும்
 நல்லி சைத்தமிழ் மாலைகு டியபுகழ் நல்லவா தாலேலோ
 நகரி நாயகக் காஞ்சிமா நகர்ச்சிவ ஞானியே தாலேலோ.

௮

வேறு.

ஒருமா யையினுயிர் மாபரம் வேறா மாபோலு
 முதுபோ மெனினில பேதமெ னுவோ தாவீயா
 வருமா மறையுரை யாடலும் வேறா மான்மாவோ
 டருளார் பதியியல் பாயென வோதா மாறாவாய்
 வருமா கமமுரை யாடலு மாரா யாராயே
 மலைவா துசெய்மய லாலுள மோவா நோவாவார்
 செருமாய் வுறுமொரு வாசக தாலோ தாலேலோ
 சிவஞா னியெனுயிர் நாயக தாலோ தாலேலோ.

கூ

நனவா வொருசிவ மோதிறை தாலோ தாலேலோ
 நவினா வலர்புகழ் மாலை தாலோ தாலேலோ
 கனவா வுலகுறு தேசிக தாலோ தாலேலோ
 கதிர்வே லவன்மயி லாசல தாலோ தாலேலோ
 மனவா சகவினை மேவிவி தாலோ தாலேலோ
 மதனா டல்கொலடன் மாதவ தாலோ தாலேலோ
 சினவா வருளித யாலய தாலோ தாலேலோ
 சிவஞா னியெனுயிர் நாயக தாலோ தாலேலோ.

க௦

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

ச ப் ப ர ணி ப் ப ரு வ ம்.

காளம் புரைந்தநெட் டெலழற் கட்கொடிய காலன்வர் தனன்வந்தனன்
கண்டவா றிஃதுரைத் தனமுரைத் தனமென்று கைதட்டி விடுவதென்ன
வேளம்பு தைத்தலறும் வன்னெஞ்ச ரிவ்வுலக மெய்யென்ப திலையென்பவர்
விரிசடைக் கடவுளடி யவர்வரவு கண்டுள்ள மிக்கெழு மகிழ்ச்சியென்ன
வாளம்பு யத்துணர்ப் பதழுக்க ணிறைபுக முழித்தபுன் சமயமென்புள்
ளணிகடிவ தென்னமழ விடையொன் றுகைப்பவ னரியபுகழ் பாடியாடத்
தாளம் புடைப்பதற் கடியிட்ட தென்னநீ சப்பாணி கொட்டியருளே
தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே.

மொண்டுபொய்ப் பொருளென்று பொருளையிர வலர்வரின் முத்திரை
செ யாமலுதவி, முழுமறைப் பொருளைமெய்ப் பொருளென்று தொண்
டர்க்கு முத்திரைசெய் தீங்கருள்வது,—விண்மெது மடைதிறற் தொழுகு
பைங் கொன்றைபுனை விரிசடைக் கற்றைநெற்றி, விழியுடை யவர்க்கலது
ருவியாத திலையென்று விரியாத தேதிலார்முன்,—கொண்டவெம் பவரீறு
படரீறு தன்னைக் கொடுப்பது நடுங்கவாவி, கொள்ளைகொண் டெண்ணவெம்
பால்வருங் கொடியவெங் கூற்றைத் தடுப்பதாய,—தண்டளிர் கவற்றுநின்
கையினு லையநீ சப்பாணி கொட்டியருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்ற
சிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே.

உ

உருக்கிளரும் வடிவென்று நிலையாத விடயத்தி லுழலும் புலன்
களென்று, மொழிகின்ற புத்தியது தானென்றும் விரிவாகி யொன்றாய் குண
மதென்றும்,—பரக்குமவை யன்றன்று புருடனே யென்றுமுயர் பகுதியே
யென்றுமதன்மேற், பரவிந்து வென்றுமவை யன்றியே மனமொழி படாத
வொரு பிரமமென்றும்,—விரிக்கிலிது நிறைவென்று மணுவென்று மொன்
றென்றும் வேறுபற் பலவென்றுமெய், வினாவென்று மிலதென்று முயிரி
யல்பு பலசமயர் வேறுவே ருகவைத்துத்,—தருக்கமிடு கலகமற வந்தகரு
ணாகரா சப்பாணி கொட்டியருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ
ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே.

ங்

மும்மைமல முங்கதிர்க் கற்றைவட் டப்பரிதி முன்னிருன்செய் தீரமதி யின். முழுநில வெறிக்கும்வெண் டிருநீறு ஞானமெனு மொய்குழலை மன் றல்புரிவார்,—எம்மணிய தென்றுபுனை நன்முகக் கண்டியுட னிறைவனரு ளஞ்செழுத்து, மிவிங்காங்க சங்கசம ரசநிலைமை யிதுவென்ன விருளற வுணர்த்து குருவும்,—மெய்ம்மையுணர் வொடுகலந் துற்றிருந் தங்கையில் வெளிப்பட்ட ஞானவடிவும், விளங்குசர மும்புனித தீர்த்தசிவ சேடமும் மேலுலக வித்தென்றவை,—சம்மையுல கினில்விளக் கியவந்த தேசிகா சப்பாணி கொட்டியருளே, தனையறியு மறிவையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே.

உரைமன மிறந்தவொரு தனிநிலைமை யிதுவென்ன வுள்ளபடி முனி வர் நால்வ, குணர்த்திட வுணர்த்துதற் குற்றதவ யோகத்தி னெண்ணுதற் கண்டிந்து,—பொருமதனை வென்றனன் பரமனென் கின்றசிறு புகழன்றி யோகநிலைமை, பொன்றியங் கவன்வென்றி கொள்ளலாத் படுதோல்வி பொன்றலற வெய்தின னெனும்,—வரைவில்சிறு மொழிபுகா தெண்ணி லோ குணரவரு மறைமுடி வுணர்த்தி வெய்ய, மதனன்வந் தொருகணமு மெதிர்நிலா தொழுகுதவ மாயாத நிலையி னுடனித்,—தரையினை வந் தருளு மெம்பரம யோகியே சப்பாணி கொட்டியருளே, தனையறியு மறி வையறி வென்றசிவ ஞானியே சப்பாணி கொட்டியருளே.

வேறு.

பெருவாழ் வுற்றிடு தீயர்செ ருக்குல கிற்கோரிற்
பிழையாய் முற்றிடு மாறென நத்திட ருற்றழ
விரைதேர் புட்குலம் வாயிரை யிட்டிரி யக்காவி
யிதழ்சா யத்தடு மாறி வரிக்கயல் கெட்டோட
வெருவா மொய்த்திசை பாடளி மட்டுணல் விட்டேக
வினாயா டித்தட வாளை குதித்தெழு பொற்பாய
திருவார் கச்சியர் நாயக கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி.

குருநீ பத்தொடை யாளி யெதிர்த்த விற்றஞா
குலமாள் வித்தவன் வாழ்மயி லைக்கிரி பொற்பார
வருநீர் மைக்கரு ணுகா கொட்டுக சப்பாணி
மலமா யைப்பகை யானவ கொட்டுக சப்பாணி
கருநீர் மைத்திரு மாலடி யுய்க்குமெ னப்பூச
கவர்நா மக்குறி சேர்தரு நெற்றிது டைத்தீசர்
திருநீ றிட்டிடு மாதவ கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி.

ஒருமா தர்ப்பிறை வாணுதன் மைக்கண் மலர்க்கோதை
யுமைகா ணக்கம லாலய னெடுத்து நற்றூளம்
வருமான் வத்திர னூர்கொரு மத்தள முற்பேச
மகிழ்வீ ணைத்தொழி லாரிசை யொத்திசை யப்பாட
இருமா தர்க்குயி ராமுரு கற்பெறு நிட்காம
விறையா டப்புல வோர்புனை மெய்க்கவி தைப்பேர்கொள்
திருமா லைப்புய மாதவ கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி.

அ

எளியா ரைப்பெறின் மேனிப தைப்ப வுலைத்தாவி
யெதிர்வா ரைப்பெறி னேடு மறச்சிறி யர்ப்போல
ஒளியா முற்சிறு மீனெதி ரக்கவர் வுற்றடி
யுகள்சே லுற்றிட வாயிரை கக்குபு கொக்கோடும்
அளியார் மட்டலர் வாவியு டெத்த நற்சாலை
யழகார் கச்சிறி வாச கருத்தும ருட்பாடு
தெளியார் கட்கரு ணீர்மைய கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி.

க

புதையா மெய்ப்பொரு ளீகைய கொட்டுக சப்பாணி
பொழில்சூழ் கச்சியின் வாழ்பவ கொட்டுக சப்பாணி
மதயா ணைப்பொறி காவல கொட்டுக சப்பாணி
மறைவாய் மைத்திரு வாசக கொட்டுக சப்பாணி
சுதையா மெய்ப்பொடி மேனிய கொட்டுக சப்பாணி
தொழுவார் கட்கரு டேசிக கொட்டுக சப்பாணி
சிதையா நற்குண தாபத கொட்டுக சப்பாணி
சிவஞா னிப்பெய ராண்முனி கொட்டுக சப்பாணி.

க௦

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

மு த த ப் ப ரு வ ம்.

அருந்து மழுதி னினியதா யன்போ டனேந்து படிநிலதா
யறைந்த மொழிதத் துவமசியி னன்றி மாறா வியல்பினதாய்ப்
பொருந்து மறையா முடம்பிற்குப் புக்க வுயிராய்ப் பவக்கடற்குப் [னும்
புணையாய்க் கயிலை வழித்துணையாய்ப் பொலிந்த திருவஞ் செழுத்தென்
பரந்த புதழ்மந் திரவேந்து பவனி போதுந் திருமறுகாய்ப்
பனிவெண் டிங்கட் சடைமுடியோன் படிவ முணர்த்தும் விளக்காகித்
திருந்து பவளத் திருவாயாற் செல்வா முத்தந் தருகவே
திளைக்குங் கருணைச் சிவஞான தேவா முத்தந் தருகவே. க

எல்லாத் தேவர் தமதுயிரு மிமைப்போ தினிலுண் கரியகடு
வீன்ற வோதைக் கடன்முத்த மெனைத்தும் வேண்டே மெழின்மதவேள்
வில்லாய்க் கொலைசெய் தொழில்படைத்த வேழக் கரும்பின் வெண்முத்தம்
விரும்பே மலர்ப்பூம் பொழிற்றிருநெல் வேலிப் பதியின் வேய்முத்தம்
அல்லாற் கருங்காட் டியிரினைத்து மலமந் தமிழகக் கதழெரியை
யாக்கு நெடிய வேய்முத்த மணுகேஞ் சிறிது மருளின்மொழி
செல்லாப் பவளத் திருவாயாற் செல்வா முத்தந் தருகவே
திளைக்குங் கருணைச் சிவஞான தேவா முத்தந் தருகவே. உ

களரின் முளைத்த செங்கரும்பு கண்ணாற் பயந்த விளங்குமான்
கதிர்கான் நெழுசெம் பரிதியுடல் கறுப்பச் சிவந்த சுடரிலைவேல்
தளிரி னியல்வென் றுலவுசிறு தவளை வாய்ச்சில் லரிக்குரம்பூஞ்
சதங்கைச் செம்பொற் சிறுதண்டைத் தாளென் றலைமேல் வைத்தபிரான்
விளரி வரிவண் டியிருவலை வியன்சீர்த் தணிகைக் கருங்கல்லின்
மிசைப்பூப் பித்தா னெனக்கருதி வினையே னுள்ளக் கல்லிடைத்தாள்
முளரி மலர்கள் பூப்பித்த முதல்வா முத்தந் தருகவே
முருகன் மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே. ட

கற்ற புலவர் மிகச்சிறந்து காட்டு மொன்றன் வளமெடுத்துக்
கவியால் விரித்துப் புகன்றியம்பக் கருதி யதுபொற் ருன்றநான்
உற்ற மணிப்பொற் கோபுரமோ வொளிர்வொன் மாட மோழுகில்வந்
துறங்கு மதிலோ மாளிகையோ வுலவு திருத்தேர் மறுகோசீர்
பெற்ற குடிகண் மனைவளமோ பிரச மலர்த்தண் டலையோநீர்
பெருகு தடமோ வெனவிறைவி பிறங்கு கோயிற் றிசைபோல
முற்ற மயங்குஞ் சீர்க்காஞ்சி முதல்வா முத்தந் தருகவே
முருகன் மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே. ச

இணையி றிருவள் ஞவப்பெயர்கொ ளெம்மான் கரப்பா ரிரவன்மி
 நென்ன விரந்து மிரத்தக்கார்க் காணி னிரக்க வென்றுரைத்தும்
 உணர்வு தெருள்வித் தமைகொண்டே யொருவர் தமையு மிவ்வளவு
 மொன்று மிரந்தா மல்லமியா முன்னை யின்றீங் கிரக்கின்றும்
 அணையு மவர்தம் முகக்குறிப்பா னறிந்தங் கவர்த மகம்விழைந்த
 வனைத்து மமுத முறழீர மீளந்த வின்சொ லுடனளிக்கும்
 முனையில் கொடைச்சிந் தாமணியே முகிலே முத்தந் தருகவே
 முருகன் மயிலைச் சிவஞான முனிவா முத்தந் தருகவே.

டு

வேறு.

அதிர்செய் கடலகன் ஞால முடியர விற்கெலா
 மரசு நடுமுடி யீனு மெழுசுடர் வட்டுமோர்
 கதிர்கொள் புதுமணி கோடு கொடுமிடி யுற்றுளார்
 கடையு மணிகொடு வீசு மவரென நின்றறீர்
 துதியி லுடல்பொரு ளாவி கொடுதமி யற்குமா
 சுருதி முடிவுறு மாசில் பொருளுந வுற்றகூன்
 மதியின் முடிமதி யான பணிமணி முத்தமே
 மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே.

சு

கருவி யுடல்பொறி பூத முதலன முற்றுமே
 கழல்பு தனியறி வாகி யொருபிர மத்துநாம்
 விரவி யதுவடி வாயி னமெனுமொர் சுட்டுமே
 விளிய வரவொடு சேற லருகயல் கொட்புரு
 அருவ முருவமி லாத நிலையொர் கணத்துளே
 யருளு மொருமொழி யான திருவளர் கச்சியூர்
 மருவு பெருகருள் வாரி பணிமணி முத்தமே
 மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே.

எ

நிறையு மருண்மழை மேக மெனவும் றுப்புரு
 நிதிய வனையொடு தாம ரையெனவும் வற்றரு
 துறையு மலிதயை வாரி யெனவுநி னைப்பரா
 யுணர்வு தருகலை யோதி யுணர்வும யக்கிலார்
 அறையு மொழிகொடு மேவி நினையிரந் துற்றநா
 மலது பிறர்தமை யாது மருவியி ரக்கிலேம்
 மறையி னிலைதவிர் யோகி பணிமணி முத்தமே
 மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே.

அ

குதலை மொழிமருள் பேதை பிலநதி மட்டுவார்
 குவளை மதர்விழி மாலை மதியைம ருட்டுவாள்
 நுதலை வழிபட வேகி மறியும்வி யப்பொடே
 நுவலி லளவில வாசும் வளமலி கச்சியாய்
 நிதலை முலைமட மாதர் கொடுமய லிற்படார்
 திகழு மனமுடை வாய்மை நெறியறி ஞர்க்கெலாம்
 மதலை யெனவரு தூய பணிமணி முத்தமே
 மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே.

இயலு மொருகுட வாளை யதனுளி ருக்கவா
 னெனவ நிஷ்நவு பாதி யறவறி வித்தல்போல்
 உயலி லுடலினுண் மேவு முயிர்பிர மத்தின்வே
 நெழிய வொருபொரு ளாகு மெனவறி வித்தவா
 செயலொ டிரைமனம் யாவு மதியம ருட்டுமோர்
 திலக நுதலுமை பாகர் பணிசெய வுய்த்துவாழ்
 மயலி லடியவர் நேச பணிமணி முத்தமே
 மயிலை வருசிவ ஞானி பணிமணி முத்தமே.

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

வா ரா வண ப் ப ரு வ ம்.

நேரா வெமக்குக் கொடுத்தவுட னிலையா தழியும் பொருளாவி
 நெறியின் மயங்கித் தமவென்னு நினைவி னேரிக் கிவரென்றும்
 தீரா வெகுளிக் கனற்கிவர்தஞ் சிந்தை முருட்டு விறகென்றும்
 தீய காமக் கள்ளுண்டு செருக்கு களிய ரென்றுமருள்
 கூடா தழுக்கா நெனுமளற்றுக் குழிவீழ் குருட ரிவரென்றும்
 கொலையை யஞ்சா ரென்றுமுளங் கொண்டு தமிழே மழைப்பவு
 வாரா தொழியல் பெருங்கருணை வடிவே வருக வருகவே
 மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

ஆணங்க வெம்மைப் பிடித்திருந்த வவாப்பே யகன்று குடிபோக
 வருள்செ யொருமந் திரவாதி யாகிப் பாச வல்லிருளைப்
 பிணங்கு மொருசெஞ் சுடாகிப் பிறவிப் பிணிக்கு மருந்தாகிப்
 பிறந்த வன்புக் குழவிக்குப் பெற்ற தாயா யிதம்பைச்சே
 ஁ணங்க வெழுசெங் கதிராகி யுழலுஞ் சமயக் கடாக்களிற்றை
 யுடற்று மரிமா னேறாகி யுவந்து தமிழே நறுமலர்தூய்
 வணங்க வொருதே வாய்க்கருணை வடிவே வருக வருகவே
 மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

நபந்தா துக்கு நறுங்கொன்றைப் பணிமா மலருங் குழவியிளம்

பயில்வெண் மதியுந் துளையெயிற்றுப் பாம்புஞ் சுமக்கு மன்றுநீ
செந்தா மரைச்சேவடிநோவத் திரும்பித் திரும்பி யோரிசலிற்

சேல்வென் நகன்ற வரிமதர்க்கட் சிலைக்கடன் புருவத் தாளநகை
ந்தா விளக்கின் றிருமனைக்கு நாவ னகரின் வன்றொண்டர்

நடத்த வொருது தாளாகி நடந்த வுனக்கின் றடியேம்பால்

வந்தால் வருமோர் பழியுண்டோ மதூரக் கணியே வருகவே

மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

நட

முருந்தேர் நகையார் மயறுசுக்கு முத்தே வருக பிறவிவன

முரிக்குங் கருணைக் கடைக்களிதே முன்செய் தவத்தோர் தமக்குவரு

விருந்தே வருக தூண்டுகடர் விளக்கே வருக சோதிமணி

விழியே வருக பரமுணர்ந்து வினைக்குந் தவத்தோர் பானிறைய

இருந்தே கமழூந் திங்கணியே யிறையே வருக புகழ்நிலா

வெறிக்கு மதுவின் மதியமே யெமையா ஞ்டையாய் வருகவரு

மருந்தே வருக பெருங்கருணை வடிவே வருக வருகவே

மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

சு

இரவின் முயல்வார் மிடியினு லிரங்கா வுளத்த னெனப்படுத

விருளார் பகைஞ னெனப்படுத விதவர்க் கொடுத்தீ வினையினால்

பொருவில் கொலைஞ னெனப்படுதல் பொய்யாற் பொய்ய னெனப்படுதல்

பொறாமை யதனா லிவனென்றும் பொறாமை யினன்கா னெனப்படுதல்

வெருவு முடம்பி னிடும்பையினால் விளங்க வறியா னெனப்படுதல்

வெகுளி யதனாற் றரியாத வெகுளி யினா னெனப்படுதல்

மருவி யுலகில் வருங்கருணை வடிவே வருக வருகவே

மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

இ

சுருளுங் குடரும் புழுமலமுஞ் சொரியு நீருங் கலந்துபுறந்

தோன்ற வயிறும் வேறொருபாற் றோன்றி நாலு யெனுந்தசைதான்

திரளும் புன்மார் புதுமுலையுந் தியிரு நறுநாற் றப்பொருளாற்

நீர்க்கு முடலைப் புலாலுடம்புஞ் செத்தாற் கிடந்து புறங்காட்டில்

புரளுந் தலையுங் கொடுநின்ற புன்மா தலைவா னமுதமே

பொன்னங் கொடியே பசுக்கிளியே பூவாய் மயிலே யென்றென்று

மருளும் பெரும்பித் தொழியவரு மருந்தே வருக வருகவே

மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

சு

போற்ற வருக வடிமையேம் புகழ் வருக நறியமலர்
 புனைய வருக வருண்மாரி பொழிய வருக வடிகடலை
 ஏற்ற வருக மவுனமொழி யிசைப்ப வருக வெமதுளத்தி
 னிருப்ப வருக வறங்கடலை யெடுப்ப வருக நீற்றழகு
 தோற்ற வருக வெங்கண்மய றுரப்ப வருக கொடுங்காமல்
 துடைப்ப வருக கூற்றுவலி தொலைப்ப வருக பிறவிநோய்
 மாற்ற வருக வறிவுருவில் வைப்ப வருக வருகவே
 மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

அற்றங் களையு நின்பெருஞ்சீ ரறைந்த செந்நா விவ்வுலகி
 லயலோர் மொழியு மறையாம லன்பா னின்பாற் பற்றுமுளம்
 பற்றென் றிங்கட் செயாமலுனைப் பார்த்த விழிகள் பிறபொருளை
 பாரா துன்சொற் கேட்டசெவி பயனில் பிறசொற் கேளாமல்
 உற்றுன் றிருத்தாட் சூற்றேவ லுஞற்று கரங்கள் பிறிதொன்றை
 யுஞற்று துள்ள படிசுட்டா துன்னை யுணர்ந்த பேருணர்வு
 மற்றென் றினையிங் குணராமல் வந்த குரவா வருகவே
 மயிலை வரையிற் சிவஞான மணியே வருக வருகவே.

வேறு.

முட்டு மார்புல னாய சேனைகண் முறியமான்
 முற்று நானெனும் வேழ மாய்வுற மனமென்மா
 பட்டு வீழ்தர வாவி யாமர சுடையவே
 பற்றி ஞானநல் வாளி னாலொரு தமியனாய்
 வெட்டு பாணிய னான லாலய லிலையென
 வெற்றி யாலறி வாகு மோர்நக ரிமையுனே
 கட்டு மாறெதிர் மாறில் சேவகன் வருகவே
 கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே.

பற்றி லாவுணர் வாகி மாமன மருவியே
 பற்று வான்விழி யாறு சேர்புகை தனில்வரா
 உற்றி லாதமர் ஞான நாயகன் வருகவே
 யொப்பி லாவருண் மூல காரணன் வருகவே
 முற்றி லாமூலை மாத ரால்வரு மயலரு
 முத்தி சேர்வுறு மாறு தீதறு துணிவுநூல்
 கற்றி லாரறி யாத சீரியன் வருகவே
 கச்சி வாழ்சிவ ஞான தேசிகன் வருகவே.

வித்து வான்வா வால லாதொரு பிறிதினான்
 மிக்க வாழ்வுபெ ருத வாறென வடியரேம்
 அத்து வாழுடி வான நீவரு வரவுதா
 னற்று வேறுள வேது வாலுள மகிழ்வுறேம்
 முத்து வாளர வீனு மாமணி மிருகுவான்
 முற்று மாமதி ஞாயி ருமெனு மயிலவாழ்
 கத்து வாதமி லாத போதகன் வருகவே
 கச்சி வாழ்சிவ ஞான் தேசிகன் வருகவே.

௦௦

வாராணப்பருவம் முற்றிற்று.

அ ம் பு லி ப் ப ரு வ ம்.

இரவடைவை நீயிரவை யடையா னிவன்கலை யெண்ணிரண் டெடையையினெண், ணெண்கலை கடந்தவன் மறுவுண் டெனக்கிவற் கில்லையா லோர்மறுவுநீ,—மருவுமரை நாணிலவை யிவனென்று மழியாதுவருபெரும் புகழ்நிலவினான், வளர்குழவி யிற்றொழு வதற்குரியை நீயிவன் வணங்கியிட வென்றுமுரியான்,—விரவுபெண் மயலுடைப் போகிநீ யிவன்மயலை மேவாத பரமயோகி, விடையுடைப் பாகன்முடி யிற்பொறையை நீயிவன் விளங்குதளிர் மென்கையிலவிடா,—தரவவணி யற்பொறுப் பவனாத லால் விரைந் தம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட னம்புலீ யாடவாவே.

௧

பையரவின் வெவ்விடப் பருவாயி னிடைசென்று பட்டுனைப் போல நைந்து, பாதிபுமை பங்களை யிகழ்ந்தவவன் வேள்வியிற் பல்லொழிந் துழலு மந்த,—வெய்யவன் றனையடைந் தென்பயன் மெய்குன்றி விரையவிங் கெய்தவரினீ, விரிசிறைய வாரணச் சினையென்ன வேதின்னை மிசையவரு பைங்கணரவம்,—உய்யலற வோர்நிலச் சமையரவை வாயலகி னோடிக் கவர்ந் தெடுத்தே, யுதறுமொரு தோகையி றனையேவ வேதனுக் கொருதுணைவ றையமுருகந்,—கையனிவ னுரைசெய்வ னாதலா லுளமகிழ்ந் தம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட னம்புலீ யாடவாவே.

௨

கரியவண் டிமிர்குவனை யிசலியங் கயல்வென்று காதளவு மோடிமீ
ளுங், கருநெடுங் கண்ணுடைய வொருமாது குழல்வெண்மை கருமைசெய்
திடுமிவற்குத்,—திரியநின் மெய்யினிடை வருகருமை யினைவெண்மை
செய்வதரி தன்றுகண்டாய், சிவமென்று முயிரென்றும் வேறுசெய் தகலாத
திமிரமா மலமகன்றே,—இரியவருள் குடியிருக் கின்றவிழி மலர்திறந் தினை
மலர்ப் பதமுடியின்மே, விருத்திமன மொழிகடந் துடனின்றி குறிகுணமு
மின்றியரு மறைதனக்கும்,—அரியபொரு டினையளிச் சினுமளிக் குவன்
விரைந் தம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானி
யுட னம்புலீ யாடவாவே.

௩௨

உந்துமா ரருள்பிறந் தெழுதரு மிவன்றிரு வுள்ளத்து முனிவில்லை
யென், னுன்னல்கிது விதிமகத் துறுமமரர் தம்மையு முன்றையு மமர்குறி
த்து,—வந்தமா மதனையுங் கண்புன றுளிப்பவே மனமுருகி மெய்யன்பினு
ன், மலர்கொண்டு பூசனை தொடங்குமொரு தொண்டன்மேல் வஞ்சினங்
கொண்டுமெய்பிச்,—சிந்துமா ரழல்விழிப் பணைமருப் பெருமையிற் சென்
றகொடு மறவிதனையுந், சிரமைந்தொ டைந்துடைய திரள்புயத் தெறுழ்
வலித் தீயனையு முன்வெகுண்ட,—அந்தவா சனையிருப் பினுமிருக் குங்
கடிதி னம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானி
யுட னம்புலீ யாடவாவே.

௪

நெடிமைகொண் டவிர்பவன வார்சடைக் கற்றையு நெளிதிரைக் கங்
கைநதியு, நெட்டுடந் கட்செவிப் பணியுமத னைத்தெறு நெற்றிமிசை யொ
ற்றைவிழியும்,—கடிமைகொண் டுகைவைக் கானெடுங் பகடுந்து காளமே
கம்புரையுமோர், காலனுயிர் கொண்டசெங் கமலமல ரடியின்மால் கண்ணுநீ
காணுமையால்,—மடிமைகொண் டிங்கழைத் திடவுமொரு மனிதனை
வாரா திராதிக்கண்டாய், வழங்குமுடல் பொருளாவி கைக்கொண்டு மருளாது
மனிதரைத் தனதருளினால்,—அடிமைகொண் டிடவந்த கள்ளவடி வினன்
விரைந் தம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானி
யுட னம்புலீ யாடவாவே.

௫

நறியமலர் விழிசிவந் துனைவருக வென்றில னடந்ததங் னனமாயின்
யா, நணுகவரு வாயென வழைத்தெதிர் விடுக்கில நாண்மலரின் முகமலர்
ந்து,—சிறியநகை யிளநில வெறிப்பவரு கென்றனன் செயற்கைவடி விது
வன்றுதன், நிருமுடி யணிந்திஃ தியற்கைவடி வெனமனந் தெருள்விலார்த்
தெருள்விக்கவோ,—வறியவரு வாமிரவி யெதிர்மழந் குறுசிறுமை மாற்றி
யொளி பெற்றவைப்பவோ, மாசுட றுடைப்பவோ குறைதவிர்த் தருளவோ
மனத்திவர் நினைத்தநினைவை,—அறியகில மறியாமை யறவருளு ஞாவனுட
னம்புலீ யாடவாவே, யருள்கசிந் தொழுகுவிழி யுடையசிவ ஞானியுட னம்
புலீ யாடவாவே.

௬

வேறு.

ஏதி லார்களிகழ் காம நோயதுற வேற தங்கடை யுடையநா
மேது போவதென வேயி ராதிமுன மீறில் வெம்பவ மருவுமோர்
தீதி னானினிற் நாம னாமொருவன் ஞானி மங்கழல் செறியவே
தேறி நீவருதி யாலெ னாவினைக டிகொள் பஞ்சென வழியநால்
வேத மாமுடியி னேது மோர்பொருளை மேனி யிந்திய முதலவாய்
மேவு பாதிக்கிள மோதி யோர்மொழியில் வேற தும்படி யுதவினான்
ஆத லாலிவனு மோகை யாலருளு மாட வம்புலி வருகவே
யாசி லாதசிவ ஞான தேவனுட னாட வம்புலி வருகவே.

எ

வெயிலி லங்கிழை மாத ராடவர் விரக மொன்றுறு மவரெலாம்
விரியும் வெண்டிறை வேலை யூடுமழ வெளிதும் வெங்கடி வெனவெழா
முயலி தந்தைச யாது தானுடன் முறுக வெந்தற வடலையான்
முழுகும் வெங்கன லாகு மாலென முனிய வுன்றனை யகலென
தயர்வு ளந்தரு காம நோய்கன வினும டைந்திட வறிகிலா
வமல நெஞ்சின னாத லாலிவன் வருக வென்றன நருவிதாழ்
மயிலை யங்கிரி யாளி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே
மருவ ருஞ்சிவ ஞானி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே.

அ

முடிவ றுஞ்சக சீவ மாபர மெனம யங்குறு மயலெலா
முறைநெ கிழ்ந்தளி பாடு மாலையின் முதிர்சி னங்கொரு மரவுபோல்
நெடிய வன்றறி காணு மோர்மக னெனவ ழிந்தொரு பிரமமா
நிலையி னின்றிடு ஞானி யேவலி னொழுகி நின்றிடு மவர்கடாம்
ஒடிவ தும்பர போக மேவின ருணரு மங்கவர் நிலையிலே
யுறுவர் பின்பென வேத மோதிடு முரையு ணர்த்தனை யலைகொலோ
மடிவ றுஞ்சிவ யோகி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே
மருவ ருஞ்சிவ ஞானி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே.

க

அகல்வி சும்பெழு பாய பேரிருள் பருகு செங்கதிர் வருகென
னமா ரென்றுயர் தேவர் தானவர் குரவர் தங்களை வருகெனான்
முகம் லர்த்தனை யாட நீயிவண் வருக வென்றன நவண்வரு
முகிலு தங்குறு வான ளாவிய மயிலை யந்திரு மலையிலே
பகையெ னுங்கதிர் காலு மாமணி யரவ முண்டென வெருவனீ
பரனெ டொன்றிய நாக மாலிவர் பறவை கண்டினம் வெருவுமோ
மகிழ்வு கொண்டெமை யாளி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே
மருவ ருஞ்சிவ ஞானி யோடுற வருக வம்புலி வருகவே.

க௦

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

சி ற் றி ற் ப ரு வ ம்.

கடியிற் சிலகஞ் சுகமனிதர் கல்வீழ் மணிநீர்க் குவளைமலர்க்
கயத்துப் பாசி யெனவொதுங்கிக் கடிதின் முன்ன ரெனநெருங்கிப்
படியிற் பணியக் கிடையாமற் பாம்பின் றிலயிற் பெருஞ்சுமையைப்
பகைதீர்த் தொருசெங் கோலோச்சிப் பாது காக்கு முடிமன்னர்
தொடியிற் பொலிந்த காக்கொண்டு துடைத்துத் துகடம் முடற்கணிந்து
சுடர்மா மணிப்பொன் மகுடத்திற் சுமப்பச் சிறந்த நீனதுதிரு
அடியிற் புழுதி படுமவண்ண மடியேஞ் சிற்றி லழியேயே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேயே.

க

அழிக்க வுளத்துக் கொண்டனையே லடங்கா தெழும்வெங் கொடுஞ்சினத்தை
யழிக்க கடலிற் பெருகியெழு மவாவை யழிக்க செருக்குளத்தை
அழிக்க விருளி னுய்த்திடுமோ ரழுக்கா நதனை மூலமற
வழிக்க காமப் பெரும்பினியை யழிக்க கொலையை யஞ்சாமை
அழிக்க வினைகண் மூன்றையு மழிக்க வழியு முடம்பதனை
யழியா தென்னுங் கருத்தனை யழிக்க மூல மலவிருளை
அழிக்க புழுதி கொடுசமைத்த வடியேஞ் சிற்றி லழியேயே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேயே.

உ

பழித்த வுலக முயிராதி பகவ னெனப்பே தித்தென்றும்
பாழ்செய் மூல மலவிருளைப் பதத்தா லழிக்குஞ் செயலன்றிச்
சுழித்த கடலி லரவணையிற் றுயில்வோ னளித்த மலரயனாற்
நேன்று மூலக மழித்திடுமத் தொழிலும் புகழ்செய் யாததெனின்
இழித்த புன்சொற் புன்புலவ ரிசைத்துத் தாமே யழித்தலுறும்
யாப்பே போல விழைத்தளவில் யாமே யழித்து விடுமிதனை
அழித்த னினக்குப் புகழ்தருமோ வடியேஞ் சிற்றி லழியேயே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேயே.

ங

போக்கு வரவு குறிஞ்ணங்கள் புணர்தல் பிரித விரவுபகல்
புறமுன் ளகன்ற நிரஞ்சனமாய்ப் புகறற் கரிய வவாச்சியமாய்
நீக்கு முருவக் கலையாகி நிறைந்த வநாதி யாதியாய்
நிகரி ல்கர முதலனவாய் நின்று பலமந் திரமுநால்
வாக்கு மறையு மாகமமு மற்றுங் கலைகள் பற்பலவு
மண்ணும் புனலுங் கதழெரியும் வளியும் விசும்பும் பேருலகும்
ஆக்கும் வினாயாட் டெடைக்குரிசி லடியேஞ் சிற்றி லழியேயே
யழியாக் கருணைச் சிவஞான வையா சிற்றி லழியேயே.

ச

செங்கட் கமல மலர்த்தவிசிற் சிறந்து தனிவீற் றிருக்குமொரு

திசைமா முகற்குத் தொழில்படைத்த நிகிரிப் படைவால் வளைசுமந்த
அங்கைக் கமல விழிக்கரிய வழகன் றனக்குத் தொழிலளித்த [ம்

வழித்த லெமக்குத் தொழிலென்னி லடுபோர்ப் பனைக்கைக் களிற்றூரியு
பைங்கட் பணியும் வேணிநெடும் பவளக் கொடியிற் றிரைதிரைத்துப்

பாயுங் கங்கைப் பெயர்யாறும் பணியத் தருகூன் முதுகமுத
திங்கட் கொழுந்துங் காட்டென்பேஞ் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே

சிகர மயிலைச் சிவஞான தேவா சிற்றில் சிதையேலே. ௩

கொந்தார் மலரு நறுப்புக்கையுங் கொண்டு நினையார் தொழ்த்தக்க

குலதே வதையாய் வழிபட்டுக் குறித்துப் பணிதுஞ் செங்கரும்பே
ந்தா விளக்கே யமுதமே ஞான வடிவே நாயகமே

நாடும் பொருளே யென்றென்று நாளு நினைவே பாடுதும்யாம்
வந்தார் தமது பிணிதீர்க்கு மருந்தாய்ப் பணியு மரசர்முடி

மணியா யெமக்கோர் பற்றாய வரிவண் டொழுகு மதுவுண்ணுஞ்
செந்தா மரைச்சே வடிநோவச் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே

சிகர மயிலைச் சிவஞான தேவா சிற்றில் சிதையேலே. ௪

வேறு..

இற்றைமணல் கோலியிழி சொற்பொருளை வாளா

வெய்ப்பில்புல வோர்கவியெ னப்புக்கலு மாபோல்
உற்றொர்பெயர் கூறெமது சிற்றில்சிதை யேலே

யுய்த்தமொழி யோவல வெமக்கிறைவ னீயே
மற்றுமொரு தேவுள வெனக்கருகி லேமான்

மக்கன்பிணி யேயலது மற்றருள்செய் யாதே
செற்றறிகி லாவொருவ சிற்றில்சிதை யேலே

சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. ௭

மெய்ப்படிம மேவியடி மைக்குரிமை யாராய்

மெய்ச்செயலி லாதவரு நற்றவரெ னாவோர்
பொய்ப்பெயர்கொள் வாரெனினு மெய்ப்பெயர ராயே

புக்குதவு நீயெமது சிற்றிலென வோர்பேர்
வைப்பவளி யாகிதையு மக்கடலை மீதே

வைக்குமடி யாலிவண ழித்தலற மாமோ
செப்பரிய வாய்மையிறை சிற்றில்சிதை யேலே

சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிதை யேலே. ௮

ஒற்கவிர வோர்களிலெ னப்புக்வ தேநீ
 யுற்றொருவர் பாலுமுனை வுற்றுரைசெய் யாதே
 நிற்கநனி யீகைவினை பெற்றிடுகை யாலே
 நித்தமது கோறனினை யற்கைநின் தார்சீர்
 கற்குமடி யேமிரவ கற்றிலெனு மீதுங்
 கைத்தடியி னாலிவண ழித்தறகு மோகாண்
 சிற்கனசி வானுபவ சிற்றில்சிறை யேலே
 சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிறை யேலே.

மொய்த்தபுழு வாகமுயிர் புத்திமன மாயா
 முற்றுமற வேமறைமு டிக்குமணி யாமா
 தத்தொமசி யாகியப தப்பொருளி னாலே
 தக்கசிவ னீயெனவு ணர்த்தியது தானு
 வைத்தநின் தான்படுமி துற்றடிமை யாலே
 மைக்கண்மணி யூடுபடு தற்குநிக ராமே
 சித்திகட ரும்மொருவ சிற்றில்சிறை யேலே
 சிட்டசிவ ஞானமுனி சிற்றில்சிறை யேலே.

சிற்றிற்பருவம் முற்றிற்று.

சி று ப றை ப் ப ரு வ ம்.

குன்றவரி சிலைகொண்ட வெம்முடைய நல்லருட் குன்றமே தெய்வ
 மென்றுங், குறுகுமவ னடியவர் குழாத்தினுட் புகுவதே கூறரிய வீட தென்
 றும்,—மன்றுளுமை கண்குளிர நின்னுநட நவிலுமொரு வள்ளறிரு வஞ்செ
 முத்தே, மந்திரம தென்றும்விட யப்பகை யொறுப்பதே வலியென்று
 முள்ள படியே,—நின்றுதனை மயலின்றி யுணர்கின்ற வுணர்வதே நிலையான
 வுணர்வ தென்று, நெஞ்சினிறை யழியவெரு ளிக்கடுங் கனலெழா நிலை
 தே தவம தென்றுஞ்,—சென்றுவினை பொடியாக வருள்செயருண் மேகபே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே.

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்ச்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கனனுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்ச்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சுந்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

ஈ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

ஈ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

ஈ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கனலுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குந், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்க்கார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கனலுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்ச்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடலும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

ஈ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்ச்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

ஈ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கண்சிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்ச்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சுந்தைகவு ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சுந்தைகவு ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கண்சிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்க்கார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சுந்தைகவு ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சுந்தைகவு ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சுந்தைகவு ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சுந்தைகவு ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்ச்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்ச்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்ச்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குந், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

௨

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

௩

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

௪

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

௫

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டின்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புப்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்புகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்மகார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குஞ், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதயர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பசம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநில குலையநின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலைகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிரி னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்சபுகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்ச்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்க்கார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குந், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பரம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநிலை குலையகின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலைகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்சபுகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்ச்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்க்கார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குந், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பரம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநிலை குலையகின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

வந்துபிற கடவுளர்க டமையுரைத் துமைகாண மணிமன்று ணடமாடு
மா, மணியையிகழ் பரசமய நிலைகுலைய வென்றறையும் வன்றிறற் பறைய
தென்னச்,—சிர்தைகவ ருந்துயர் விளைத்துவரு காமமொடு சினமென்னும்
வெம்புலிக்குந், தீராத வாணவப் பேரிருட் குந்தனி தெழிக்குநெய் தற்பறை
யென,—நந்தலரு மறிவென்னு மோரிளங் கன்னியை ஞானவடி வான
பிரம, நன்மணம் புணர்கின்ற மங்கலப் டறையென்ன நற்றவக் குன்ற
மேநீ,—செந்தளிர் னெழில்வென்ற நின்றிருக் கையினற் சிறுபறை முழக்கி
யருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை முழக்கி
யருளே.

உ

கருவினைக் கின்றசிற் சிலமொழி பகர்ந்துசில கடவுளரை யிறைவ
ரென்று, கண்டியொடு வெளியதிரு நீறிழந் திருன்பருகு கணுமுயர் வான
கத்தின்,—இருவிளக் குந்திகழும் விழியான வெம்மிறையை யிகழ்புறச்
சமயர்தங்க, ளிருகவுளி னுங்கடிதி னறைவதென வெற்றிலே விறைமயிலே
வெற்பின்முடிமேல்,—ஒருவிளக் கெனநின்று திகழ்பவா செம்மணிக
ளொளிர்பண முடியனந்த, வுரகமென் திடுபெயர்த் தண்டன்மிசை நில
மென்னு மோரகலின் மெய்த்சபுகழாந்,—திருவிளக் கிட்டுவைத் திடவல்ல
வித்தகா சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான
தேவனே சிறுபறை முழக்கியருளே.

கூ

வார்மணி முலைக்கருங் கயனெடுங் கட்பவள வாய்மலர்க் குழன்மங்
கையர், மலரடிச் கணிசிலம் பரிமணி முழக்கமும் மதமழை விடாதுசொரி
யுங்,—கார்மணி முழக்கமுங் குணில்பொரு பெரும்பனைக் கடன்முழக்
கமும்வீரர்ச்சங், கழலொலி முழக்கமுஞ் செங்குதலை வாய்க்கார் கட்டுகின்
கணிமுழக்குந்,—தார்மணி முழக்கமொடு வருபரி முழக்கமும் தருமசா
லைகண்முழக்குந், சதுர்மறை முழக்கமுஞ் செந்தமிழ் முழக்கமும் தமனியத்
திருமறுகுலாந்,—தேர்மணி முழக்கமுங் கிளர்கச்சி நகராளி சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவநெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுபறை
முழக்கியருளே.

ச

நரம்புதிச மென்புதோன் மூளைதசை பலகூடி நரியுமடி செவியசுருள்
வா, ஞாயுநெட் டலகுவிரி சிறகர்வன் கழுகுமிது நமதென்ன வந்தவுடனும்,—
நிரம்புதியர் செய்தடங் காதுழன் நெழியாத நிரயத் தழுத்துபுலனு, நெறி
மருண் டலமந்து திரிகின்ற புன்மனமு நிலலா தியங்குமுயிரும்,—பரம்புபற்
பலவாய குணமுமல னென்றுபோய்ப் பாசநிலை குலையகின்ற, படியிலெனை
யறிதலே நினையறித லாகவிரு பதமுமென் முடியில்வைத்துத்,—திரும்புத
லிலாதவொரு பதமுசவு கொடையாளி சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவ
நெறி தழைக்கவரு சிவஞான தேவனே சிறுமறை முழக்கியருளே.

கி

